

பெசன்ட் ஸ்ரீயர் லைப்ரரி,
BESANT NAGAR, MADRAS 90.
கணபதி துணை.

சேரர்பரம்பரையினராகிய

ஐயனாரிதனார்

அருளிச்செய்த

புறப்பொருள்வெண்பாமாவலி

மூலமும் உரையும்.

இவை

பாலவநத்தம் ஐயந்தாரவர்களாகிய

இராமநாதபுரம்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

பாண்டித்தனார்த்தேவரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி.

கும்பகோணம் கவரன்மேன்ட் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. ச. சு. மி. ந. த. ய. ரா. ல்

புரப்பிரதிபுங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

செய்தன :

வே. நா. ஜெயிலி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விலை ரூபாய் ௧.௨.

Copy-right Registered

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

- க. முகவுரை.
- உ. அரும்பதவகராதி.
- ங. இக்காலத்து அருகிவழங்குஞ்சொற்கள்.
- ச. இலக்கணக்குறிப்பு.
- ரு. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை சூசிபத்திரம்.
- சு. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்.
- எ. சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி.
- டி. துறையகராதி.
- சு. கோளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.
- கௌ. வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.
- கக. விஷய சூசிகை.
- கஉ. இடம்விளங்கிய மேற்கோள்கள்.
- கங. இடம்விளங்கா மேற்கோள்கள்.
- கச. பிழையும் திருத்தமும்.

கணபதி துணை.

மு க வு ளா.

இந்நூலாசிரியர், சேரர்பாரம்பரையிலுதித்த ஐயனாரிதனாரென்பவர்; இதற்கு முதலாக, ஆசிரியர் அகத்தியனார்மாணவர் பன்னிருவராலும் ஒரு ளிசெய்யப்பட்ட பன்னிருபடலமென்பது; இவை, “மன்னியசிறப்பின்” என்னும் இந்நூல்களில் பாயிரத்தாலும், “பெய்யி னுர்தமிழ் வெண்பா மாலை, ஐயனாரிதனார்தனவே” என்னும் இந்நூலின் இறுதிச் சூத்திரத்தாலும், ‘பன்னிருபடலமுதலாக வழிநூல்செய்த வெண்பா மாலை ஐயனாரிதனாரும் இனுகறினார்’ என்று, தொல்காப்பியப் பொருள்தி காரத்து மரபியலிலுள்ள “வினையினிங்” என்னும் சூத்திரத்திற்கு உச்சி மேற்புலவர்கொள் நச்சிநூர்க்கினியரெழுதிய விசேடவுரையாலும் உணரப் படும்.

இந்நூல், எழுத்துச்சொற்பொருளியார் புணியென்னும் தமிழிலக் கணமைந்தனார், பொருளின் பகுதியாகிய அகம்புறமென்னுமிரண்டிற் புறத்தின் இலக்கணமாகிய சூத்திரங்களையும், அவற்றின் இலக்கணமாகிய வெண்பாக்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் அருத்தைத் தனித்தனியேபுலப் படுத்தி ஒவ்வொன்றன்முன்னும் சிற்பனவாகிய கொளுக்கையுமுடையது; பன்னிருபடலத்தின் வழிநூலென்பதற்கேற்ப வெட்சிபடலமுதற் பெருநதினை படலமிறுதியாகவுள்ள பன்னிரண்டுபடலவுறுப்புக்களமைந்துள்ளது. [கொளு - சருத்து.]

மேற்கூறியபொருளின் பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்டினுள் :—

அகமாவது ஒத்த அன்பினராகிய தலைவரும் தலைவியும் தம்முட்குடு கின்றகாலத்துப்பிறந்து அக்கூட்டத்தின்பின்னர் அவ்விருவராலும் ஒரு வருகுகொருவர் தந்தம் குப்புகளை இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாத நூல் எப்பொழுதும் உணர்த்துணர்வாரேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம் இன்பப்பற்றி அகத்தேரிகமுா ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர் [அகம் - உ.]

உமாவது, மேற்கூறிய ஒத்தஅன்புடையார்தாமேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்தது உணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்கு:

கூறப்படுவதாய் அறனும்பொருளுமென்னும் இயல்பிணையுடையதாய்ப் புறத்தேநிகழுமோழுக்கம்; அறனும்பொருளும்பற்றிப் புறத்தேநிகழும் ஒழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர். [புறம் - வெளி.]

புறத்தே அறனும்பொருளும்பற்றிகளும் ஒழுக்கமாகிய பொருளைப் புலப்படுத்தும் வெண்பாக்களின் வரிசையையுடையதாகலின், இந்நூல், புறப்பொருள்வெண்பாமாலையென்று பெயர்பெற்றது; [மலை - வரிசை.] இது, வெண்பாமாலையெனவும் வழங்கப்படும். இதிலுள்ள வெண்பாக்களுட்பல, பரிமேலழகர்முதலிய பலருரைகளிலும் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டும் உரைநடையாக எழுதப்பட்டு முள்ளன.

இதனால், பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர் பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல்முதலிய யுத்தமுறையும், பிறவும் நன்குபுலப்படும். இதற்கூறப்பட்ட யுத்தமுறைமுதலியவற்றிற்கும் தோல்காப்பியப்புறத்திணையிலற்கூறப்பட்டுள்ளவற்றிற்கும் ஆங்காங்குச் சிற்சிலவேறுபாடுகள் காணப்படும். அங்ஙனம் காணப்படிலும் 'சொன்முடிபும் பொருண்முடிபும் வேறுபடாமையின், மரபுகிலைதிரியாதன' என்று பெரியோர்கூறுவர்.

இந்நூலுறுப்புக்களாகிய பன்னிரண்டுபடலத்தும் முறையே அமைந்த வெட்சிமுதலியதிணைகளுள்,

க. வெட்சித்திணையாவது :—பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல்; இதற்கு வெட்சிமலைகுடுதல் உரித்து; இது வெட்சியரவமுதலிய பட்தொன்பது துறைகளையுடையது. இதனை அகத்திணைகளுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சியின்புறனென்பர் தோல்காப்பியர்.

உ. கரந்தைத்திணையாவது :—பகைவர்கவர்த பசுக்களை மீட்டல்; இதற்குக் கரந்தைமலைகுடுதல் உரித்து; இது கரந்தையரவமுதலியபதின்மூன்று துறைகளையுடையது; இது வெட்சித்திணைக்கு மறுதலைத்திணை; கரந்தையென்று ஒருதிணைகொள்ளாது நினைமீட்டலை வெட்சித்திணையுள் அடக்குவர் தோல்காப்பியர்.

ங. வஞ்சித்திணையாவது :—பகைவருடையநாட்டைக் கொள்ளரிந்து போர்செய்தற்கு அவர்மேற்கேறல்; இதற்கு வஞ்சிமலைகுடுதல் உரித்து. இது வஞ்சியரவமுதலிய இருபது துறைகளையுடையது; இது மூலத்திணையின்புறனென்பர் தோல்காப்பியர்.

ச. காஞ்சித்திணையாவது :—அங்ஙனம்போர்செய்தற்குவந்த பகைவர்க்கு எதிர்சென்றுணன்றுதல்; இதற்குக் காஞ்சிமலைகுடுதல் உரித்து; இது காஞ்சியெதிர்வுமுதலிய இருபத்தொரு துறைகளையுடையது; இது

வஞ்சித்திணைக்கு மறுதலைத்திணை. இதனை, “வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம் முண் மாறே” என்னும் பன்னிருபடலக்குத்திரத்தாலுணர்க. இத்திணை வீடுபேறுரிமித்தமாகப் பல்வேறுநிலையாமையைச் சான்றோர்சாற்றுங்குறிப்பினைதென்றும், பெருந்திணையின்புறமென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

டு. நொச்சித்திணையாவது :—தம்மதிலைக்காத்தல்; இதற்கு நொச்சி மாலைகுடுதல் உரித்து; இது மறனுடைப்பாசிமுதலிய எட்டுத்துறைகளையுடையது; நொச்சியென ஒருதிணைகொள்ளாது, மதில்காத்தலை உழினைஞத்திணையுடைக்குவர் தொல்காப்பியர்.

சூ. உழினைத்திணையாவது :—பகைவருடையமதிலை வளைத்துக்கொள்ளுதல்; இதற்கு உழினைமாலைகுடுதல் உரித்து; இது குடைநாட்கோள்முதலிய இருபத்தெட்டுத் துறைகளையுடையது. இதுவும் நொச்சித்திணையும் ஒன்றற்கொன்று மறுதலைத்திணை. இதனை மருதத்தின்புறமென்பர் தொல்காப்பியர்.

எ. தும்பைத்திணையாவது :—பகைவரோடு போர்செய்தல்; இதற்குத் தும்பைமாலைகுடுதல் உரித்து; இது தும்பையரவமுதலிய இருபத்து மூன்று துறைகளையுடையது. இதனை ரெய்தற்றிணையின்புறமென்பர் தொல்காப்பியர்.

அ. வாகைத்திணையாவது :—பகைவனாவெல்லுதல்; இதற்கு வாகைமாலைகுடுதல் உரித்து; இது வாகையரவமுதலிய முப்பத்திரண்டு துறைகளையுடையது. அந்தணர்முதலிய நான்குவருணத்தோரும் அறிவரும் தாபதர்முதலியோரும் தம்முடையகூறுபாடுகளைமிகுத்தல் வாகைத்திணையென்றும், அது பாலைத்திணையின்புறமென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

கூ. பாடாண்டிணையாவது :—ஒருவனுடைய கீர்த்தி வலி கொடை தண்ணரிமுதலியவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதல்; இது வாயினிலைமுதலிய நாற்பத்தேழு துறைகளையுடையது; இதனைக் கைக்கிளைத்திணையின்புறமென்பர் தொல்காப்பியர். பாடாணென்பது, டாமுதல்வினையையும் பாடப்படும் ஆண்மகளையும் நோக்காது அவனது ஒடுகலாறுகியதினையை யுணர்ந்தினமையின், வினைத்தொகை புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையென்பர் நச்சினூர்க்கிரியர்.

கூ0. பொதுவியலாவது :—மேற்கூறியபுறத்திணைகட்டுகல்லாம் பொதுவாயுள்ளனவும் அவற்றிற்குருதொழிந்தனவுமாகி இலக்கணங்களைக் கூறுவது.

கைக்கிளைத்திணையாவது : — ஒருமருங்குப் பற்றிய கேண்மை; இஃது ஆண்பாற்கூற்று, டெண்பாற்கூற்று என இருவகைப்பட்டு ஒவ்வொன்றிலும் காட்சிமுதலிய துறைகளைப்பெற்றுவருவது. பிரமமுதலிய எண்வகைமணத்தினுள்ளே ஆசரம் இராக்கதம் பைசாசம் என்னும் இம் மூன்றும் இதற்குரியனவென்பர் தொல்காப்பியர்.

கஉ. பெருந்திணையாவது :—பொருந்தாக்காமம் ; இது வேட்கை முந்துறுதல்முதலிய பலதுறைகளையுடையது. கைக்கிளைமுதலிய ஆறு திணைகளும் பிரமமுதலிய எண்வகைமணத்தினுள்ளே ஆசரம் இராக்கதம் பைசாசம் காந்தருவமென்னும் நான்குமணங்களைப்பெற்றத் தான்ஒன்றுமே பிரமம் பிராசாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வமென்னும் நான்குமணம்பெற்று நடத்தலான், எல்லாவற்றினும் பெரிதாகியதினையென்று பொருட்காரணங் கூறுவர் நச்சினூர்க்கினியர்.

மேற்கூறிய பன்னிரண்டுதிணைகளுள் வெட்சிமுதல் தும்பையீடுக வுள்ள ஏழும் புறமென்றும், வாகை பாடாண் பெரிதுவியலென்னுமுன்றும் புறப்புறமென்றும், கைக்கிளை பெருந்திணையென்னுமிரண்டும் அகப்புற மென்றுங்கூறப்படும்.

இதற்கு முதலாலாகிய பன்னிருபடலச்சூத்திரங்களுட்சில பழைய வுரைகளில் ஆங்காங்குக்காணப்படுகின்றனவேயன்றி, அந்நூல் முழுவுதும் இக்காலத்து அகப்படாமையால் இதிலுள்ள சிலதிணைகளின் இலக்கண மும் துறைப்பெயர்கள் பலவற்றின் பொருட்காரணமும் நன்குபுலப்பட வில்லை. இந்நூலுரையாலும் அவை விளங்கவில்லை. ஆயினும், தொல்காப்பியப் புறத்திணையியற்கு உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினூர்க்கினியியற்றிய உரையால் அவற்றுட்பெரும்பாலான நன்குபுலப்படுகின்றன.

உரை, பதவுரையாகமட்டும் இருப்பதன்றிப் பெரும்பாலும் அந்நூல்து எழுதப்படவில்லை. பதவுரையின்பின் முடிபுகள் எழுதப்பட்டுள்ளன இலக்கணக்குறிப்பு முதலியன மிகுதியாகக்காணப்படவில்லை. ஆனாலும் இவ்வுரையிலேயாயின், இந்நூலின் அருமைபெருமைகளும் பாடல்களின் பொருள்களும் நன்குபுலப்படா.

இந்நூலுரையாசிரியர் இன்னொருபுத்தும் அவர்காலமுதலியன் ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை. உற்றுநோக்கின், இவ்வுரை மிகப்பழைய காலத்ததென்றுமட்டும் தெரிகின்றது.

உழிஞைப்படலத்தின் பின்னிற்றற்குரிய நொச்சிப்படலம், எல்லாநீரதிகளிலும் அதற்குமுன்பே காணப்பட்டமையால், அது அவ்வாறே

திபிசுப்பாட்டது. உரையிலுள்ள சிவமொழிகளையான் அந்நதபுஷ்டி
இக்காலத்து உலகவழக்கிலும் செய்யுள்வழக்கிலும் காணப்படாமையால்
அதனைப் புலப்படுத்தவேண்டி அவற்றின் முதலிலுதிகளில் [] இவ்விரு
தலைப்பகரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பின்னுட, இந்தாலிலும் உரையிலும்
விளங்காதவைகள் சிலவுள; அவை விளங்கியபின் இவற்றைப்பதிடாக
விருப்பமிருந்தும், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளை உடையவர்களிடம்
வினாவிற்கேர்ப்பிக்கவேந்தமையால், இன்னும் இயன்றவரையில் ஆராய்
ந்து மற்றொருசமயத்துப் பதிப்பிக்கலாமென்று எண்ணி ஒருவாறு பதிப்
பித்தேன்.

இந்தாலின் பெருமையையும் எனது சிறுமையையும் நோக்காது இத
னைப் பரிசோதித்தற்குப்புருந்த குற்றத்தைடபொறுத்தருளும்படி பெரி
யோர்களைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இதனைப் பரிசோதிக்கும்பொழுதும் பதிப்பிக்கும்பொழுதும் உட
னிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த சிவகங்கை ஸ்பீடிஷன் சிறுவயல் அரண்
மனைவித்வானாகிய ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ திரு. கிருஷ்ணையாவுடையும, கும்ப
கோணம் றேடிவ் வைறஸ்கூல் தமிழ்ப்பாண்டி தராகிய மணலூர் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ
இராமானுஜாசாரியாவுடையும ஒருபொழுதும் மறவேன்.

தமிழ்நூல்கள் பலவற்றிலும் அமைந்துள்ள புறப்பொருளின் கூறு
பாடுகளைத் தெரிந்துகோடற்குச் சிறந்ததருவியாகிய இந்தாலே இவ்வுனா
யுடன் பதிப்பித்தலில் எனக்குச் சிறிதும் பொருட்கவலைல்லாதவண்ணம்,
பாலவந்தம் ஜமீந்தாரவர்களாகிய இராமநாதபுரம் ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ பாண்
டித்துணைத்தேவரவர்கள் பேருகவிபுரிந்தார்கள். அவர்களுடைய பெருந்
தகைமையையும் அன்புடைமையையும் எப்பொழுதும் நினைத்திருந்தலை
யன்றி அவர்களுக்கு என்னுடையபெருமை கைமையா யாதுவது?

“கைம்மாறு வேண்டா சடப்பாடு மாரிமாடீ
டென்னுறுங் கோல்லோ வுலது.”

இந்தாலையோலவே யான் பதிப்பிக்க எண்ணிய நூல்கள் ஒவ்வொன்
றையும் எண்ணியவண்ணம் நிறைவேற்றத்துடனொருட்டும், பிரதிபுதவி
பொருளுதவி முதலியன புரிந்தேர் பொருவாழ்க்கையும்பொருட்டும் திரு
வருள் புகழும்படி, எல்லாம்வல்ல முழுமுதற் கடவுளாகிய இறைவனுடைய
திருவடித்தாடையைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இந்நூற்பரிசோதனைக்குக்கிடத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப் பிரதி - க.

மேற்படி ஆதீனத்து மஹாவித்வான்

ம ஈ-ஈ-ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ,, க.

திருக்குற்றலத்தைச்சார்த்த

மேலகரம்

,, திரிகூடராசப்பக்கவிராயரவர்கள் ,, க.

திருநெல்வேலி

,, திருவம்பலத்தினனமுதம்பிள்ளையவர்கள் ,, க.

அர்வார்திருநெல்

,, தேவர்பிரான்கவிராயரவர்கள் ,, க.

திச்சிரபுரம்

,, அண்ணாஸாமிபிள்ளையவர்கள் , க.

திருக்கோணமலை

,, த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ,, க.

ஆகப்பிரதி எ.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

(1945)

அரும்பதவகராதி.

[இதிற்க்கில தோடர்மொழிகளுமுண்டு.]

ஒவ்வொருவரியிலும் பின்னுள்ள எண்கள், பக்கத்தைத் தெரிவிப்பன.

அகற்றும் - பெருக்கும், ௬௦௮.
 அகையழல் - கொழுந்துவிட்டெரியும்
 நெருப்பு, ௧௧௫.
 அசை - தூக்குதல், ௬௫
 அசைஇ - இளைப்பாறி, ௭.
 அசையிய - வைத்த, ௭.
 அடர் - பொற்றகடு, ௬௦.
 அடர்ந்து - நெருங்கி, ௫.
 அடல் - வெற்றி, ௭௮.
 அடி - செருப்பு, ௪.
 அடிப்பட - வழிப்பட, ௫௬.
 அடியிரட்டித்து - இட்டஅடியின்மேலே
 அடியிட்டி, ௧௫.
 அடைகுறுவார் - கிட்டிதலைப்பெறுவார்,
 ௨௬.
 அண்ணல் - தலைமை, ௬௦.
 அணங்க - ஆர்ப்ப, ௧௦௬.
 அணங்கிய - பட்ட, ௬௬.
 அணங்கு - பேய், ௭௬.
 அணங்கும் - வருத்தும், ௮௨.
 அணல் - கபோலம், பசுவின் அலைதாடி,
 ௭.
 அம்பல் - புறங்கூற்று, ௧௬௬.
 அமரந்தான் - மேற்கொண்டான், ௬௮.
 அமலை - கூத்து, ௬௬.
 அமையாக்காதல் - ஆராதஅன்பு, ௧௦௪.
 அயர்ந்து - மறந்து, ௧௧௮.
 அரற்றின்று - வாய்விட்டுப்புலம்பியது,
 ௧௬௧.
 அரி - அழகு, ௬௨.
 அரில் - பிணக்கு, ௪௧, ௧௧௨.
 அலலாந்து - அலம்வந்து, ௧௧௮.
 அலந்து - கொந்து, ௨௧, ௧௧௬.
 அலர்தல் - பிணத்தல், ௧௧௪.
 அவ்வளை - அழகியவளை, ௧௧௬.
 அவ்வாய் - அழகியவாய், ௧௨௬.
 அவலம் - துயரம், ௧௪௬.

அவிதல் - இறத்தல், ௧௧௫.
 அழல்வழியா - அழலாகனோக்கி, ௮௧.
 அழிபடர்-மிக்குநடக்கும்விதனம், ௧௨௬.
 அழிபு - அழித்து, ௨௮; அழிதல், ௨௨;
 தோல்வி, ௭௮; நொந்து, ௬௭.
 அழங்கல் - சத்தித்தல், ௧௨.
 அழுவம் - காரி, ௧௧௬; நடு, ௭௦, ௧௦௭;
 போர், ௭௬.
 அள்ளகடு - செறிந்தவயிறு, ௬௨.
 அளகம் - பணிச்சை, ௧௫௪.
 அளித்து - அளிக்கத்தக்கது, ௧௬.
 அற்று - அற்றறுகிப்பட்டு, ௧௪௮.
 அறைகூவுதல் - போர்செய்தற்கழை
 தல், ௬௨.
 ஆடிய - தோய்ந்த, ௧௬௮.
 ஆடு - அடுதல், ௬.
 ஆடும் - உலாவும், ௧௬௨.
 ஆய்ந்தமைத்தல் - ஆராய்ந்துமதித்தல்,
 ௧௫௧.
 ஆயு - பலரும்கொண்டாடும், ௬௬.
 ஆரமுதம் - நிறைந்த அமிர்தம், ௮௫.
 ஆரெயில் - நிறைந்தவரண், ௬௬.
 ஆவிப்ப - முழங்க, ௬௧.
 ஆழித்தேர் - வட்டக்காலாற்றிறந்ததேர்,
 ௨௦.
 ஆன் - வீரன், ௧௫.
 ஆளி - சிங்கம், ௧௧.
 ஆற்றப்படுத்தல் - வழிப்படுத்தல், ௬௭.
 ஆறு - அழையநீர், ௬௪.
 இக்குலிகம் - சாதிலிங்கம், ௬௪.
 இடக்கொடுத்தல் - ஏற்றிக்கொடுத்தல்,
 ௬.
 இடங்கழி - இராகவேகம், ௧௬௫.
 இடந்த - பிளந்த, ௬௬.
 இடந்த - பெயர்ந்து, ௪௬.
 இடர் - பிடி, ௮௬.
 இடை - இடையீடு, ௧௨௨.

இலிங்கம் - தம்மில் இணையொத்த, ௧௨௦.
 இதழ் - இரை, ௧௨௬.
 இயக்கு - போக்கு, ௬௬.
 இயங்காவிருள் - ஒருவரும் நடக்கத்தகாத
 இருள், ௧௨௬.
 இயல் - வரிச்சியக்காரர், ௨௮.
 இயைந்து - கூடி, ௧௧௧.
 இரங்கல் - நெகிழ்தல்.
 இரட்டி - கொட்டி, ௧௫.
 இரப்பல் - வேண்டிக்கொள்வேன்,
 ௧௬௪.
 இரிந்தோட - கெட்டோட, ௧௮௧.
 இரிய - கெட, ௧௫, ௬௦.
 இருவி - திணையரிதான், ௬௨.
 இருள் - மயக்கம், ௧௦௨, ௧௧௬.
 இலக்கிழை - விட்டுவினங்கும் ஆபர
 ணம், ௧௪௧.
 இலைவேல் - இலைத்தொழில் களாற்சிறந்த
 வேல், ௬.
 இலத்தல் - பரத்தல், ௪௬, ௧௨௫.
 இளி - ஒழிசை, ௬.
 இளை - காவற்காடு, ௪௧.
 இறகுளரும் - சிறகடிக்கொள்ளும், ௬௨.
 இறத்த - விட்ட, ௨௮.
 இறவரை - பெரியமலை, ௬௬.
 இறை - முன்கை, ௧௬௦.
 இன்றிழை - இனியகோவை, ௬௬.
 இன்னம் - இத்தன்மையையுடையேம்,
 ௨௧.
 இன்னர் - இத்தன்மையார், ௨௬.
 இன்னுதிரங்கி - வெறுத்துவருந்தி, ௧௬௪.
 இனவனையார் - தம்மிற்றாமொத்தவனையி
 னையுடையார், ௧௦௧.
 இனி - இப்பொழுது, ௧௦௫.
 ஈடு - வலி, ௧௦௭.
 ஈரந்தார் - ஈரத்தாற்சிறந்தமாலே, ௬௧.
 உஞ் - படும், ௧௦௮.
 உட்குவர - அஞ்ச, ௧௬.
 உடற்றும் - வருத்தம், ௭௭.
 உடன் - ஒக்க, ௧௧௫.
 உடன்று - கோபித்து, ௮௬.
 உடையும் - மலரும், ௧௬௪.
 உண்டண் - மையுண்டகண், ௧௨௨.
 உண்ணுவரகு - கவடி, ௫௪.
 உணிய - தின்னவேண்டி, ௭.
 உய்த்தன்று - கொடுத்தது, ௨௨.
 உய்த்திட்டார் - செலுத்தியழுத்தினர்,
 ௧௧௦.
 உய்யாமை - ஒழியாமை, ௫௪.

உயங்கல் - வருத்தல், ௧௪௬.
 உயரி - உயர்த்து, ௭௭; எடுத்து, ௨௦.
 உரவுதல் - உலாவுதல், ௧௦௨.
 உரவெரி - உலாவுமெரி, ௧௧௨.
 உரு - அச்சம், ௧௬௧.
 உருக - நெகிழ, ௧௦௧.
 உருசெழு - அஞ்சுதல்பொருந்திய, ௧௬.
 உரை - கீர்த்தி, ௭௬.
 உலத்தல் - இறத்தல், ௧௬௬.
 உலாய் - இயங்கி, ௭௬; நிலைபெயர்ந்த
 ஈடு, ௬௦.
 உவலை - தழை, ௭௬.
 உழப்ப - பழக, ௧௪௨.
 உழப்பு - முயற்சி, ௬௧.
 உழலை - கீணயம், ௧௫௧.
 உளமை - உண்மை, ௧௧௬.
 உளசெரு - எடுப்புஞ்சாய்ப்புமான சண்
 டை, ௧௬.
 உளந்தார் - அசைந்தார், ௧௬.
 உளர - அசைப்பு, ௧௨௦.
 உளை - தலையாட்டம், ௨௨.
 உளைத்தவர் - வெறுத்தவர், ௧௪௭.
 உறம் - உறுதியுடைத்து, ௧௭.
 உறை - கூடி, ௮௧; மழை, ௮௬.
 உன்னம் - நியித்தம்பார்க்குமரம், ௧௦௭.
 ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, ௧௦௮.
 ஊடல் - வழக்காட்டி, ௧௦௫.
 ஊடிய - வழக்காடிய, ௧௦௫.
 ஊழ் - மூழை, ௧௨௧.
 ஊழி - உசும், ௧௪௨; நெடுங்காலம்,
 ௧௨௪, யுகாந்தகாலம், ௫.
 ஊறு - குற்றம், ௮௦.
 எடுத்துரைத்தன்று - உயர்த்துச் சொல்
 வியது, ௧௬.
 எதிர்கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு, ௬௭.
 எதிர்த்தன்று - ஏற்றிருந்தது, ௧௬௫.
 எதிராது - ஏற்றுக்கொள்ளாது, ௫௭.
 எதிரிய - ஏற்றுக்கொள்ள, ௬௬.
 எந்தை - என்னுடையசாமி, ௧௧௬.
 எய் - எய்ப்பனறி, ௭௬.
 எயிற்றி - மறத்தி, ௮.
 எயிற்றியர் - வெட்டுவிச்சியர், ௭.
 எருவை - கழுது, ௬௫; பருந்து, ௬௨.
 எல்லாக - விளக்கமுற, ௧௬௫.
 எவ்வம் - மானம், ௧௬௧.
 எவ்வையர் - எந்தங்கையர், ௧௬௭.
 எழு - கீணயம், ௪, ௬௪.
 எழுதல் - கிளர்தல், ௧௬.
 எழும் - மிகும், ௬௦.

எறிதல் - அழித்தல், கூ.
 எறிந்தன்று - அழித்தது, கூ.
 என்றும் - என்னதொல்லுவேம், அக.
 என்னோரும் - எத்தன்மையையுடையோரும், அள.
 எஃகு - வான், உள.
 ஏ - எய்யுந்தொழில், சுஉ.
 ஏசல் - புல்லற்கூறல், ககங.
 ஏதிலாளன் - அயலான், கஉக.
 ஏந்திழை - அழகிய ஆபரணம், கக.
 ஏந்துவான் - உயர்ந்தவான், அக.
 ஏமம் - காவல், கடு.
 ஏழற்ற - ஏக்கமுற்று, கசச.
 ஏய - ஏவின, சக.
 ஏழகம் - கிடாய், கடுஅ.
 ஏறு - யானை, நுக.
 ஐ - வியப்பு, க.
 ஐயர் - தமையன்மார், எக.
 ஐயவி - வெண்சிறுதடுகு, கள.
 ஐசிந்து - வணக்கி, கஉ.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், கஉக.
 ஒழிதல் - இறத்தல், கச; மடித்தல், கக.
 ஒழுக்கல் - நிரைத்தல், கக.
 ஒளி - இளை, அரு.
 ஒண்ணப்போ-பொருந்தாதபோர், சச.
 ஒன்னமுனையோர் - பொருத மன்னர், கஅ.
 ஒங்கிற்று - மேலேபறிந்தது, கச.
 ஒட்டி - கெடுத்து, அள.
 ஒதம் - அலை, உ.
 ஒம்பாலீகை-சோனாக்காதகொடை, அரு.
 ஒம்பின்று - பரிகரித்தது, கக.
 ஒவா - ஒழியா, ககக.
 ஒசிதல் - நெகிழ்தல், ககக.
 ஒஞ்சகம் - அட்டமுதிரம், கருக.
 கட்டி - காடி, ச.
 கட்டுதல் - சுற்றதல், சுஉ.
 கட்டூர் - பாசறை, எச, கஉக; விட்டிருக்கும்பாசறை, உக.
 கடம் - காடி, ககஉ; பெறுமுறைமை, க.
 கடவி - முடுக்கி, கூ.
 கடன் - கொடுக்கக்கடவது, ககக; செய்க்கி, கரு.
 கடிமுரசம் - காவன்முரசம், க.
 கடுஞ்சனாயான் - மிக்கமடியினையுடையபசு, க.
 கடுத்து - முடுகி, எ.
 கடுவனா - செந்தூர்க்கானமலை, எ.
 கடைஇ - கடாவி, கக; முடுக்கி, ககரு.

கடைக்கணித்த - அணியிட்டி,
 கடைக்கடிந்து - ஒருபிட்டது, கச.
 கடைக்கொண்டு - கூட்டி, கச.
 கண்ணிவத்தல் - கோபித்தல், கக.
 கண்ணுற்று - கண்டு, கக; கிட்டி, கக.
 கண்பட - இடம்பாக்க, கரு.
 கண்மறுதல் - கண்மறுத்தல், கசஅ.
 கணி - சோதிடவன், எஅ.
 கணிச்சி - குந்தாலி, கரு.
 கணிவன் - சோதிடநூல்வல்லவன், எஅ.
 கதழ்தல் - விளைதல், கக.
 கந்து - கழியப்பாய்தல், கரு.
 கயக்கல் - கலக்கல், கக.
 கயக்கிய - கலக்கிய, அச.
 கயற்குடு - இணைக்கயல், கசச.
 கருமை - வலிமை, அரு, அக, கச.
 கருவனா - வலியமலை, கஉச.
 கருவிமாக்கன் - யாழையுடையபாணர், கக.
 கல்லாமறவர் - இயற்கையான மறத்தினையுடையார், கஉ.
 கலம் - மாக்கலம், கரு.
 கலவேம் - மணவேம், ககக.
 கலாவும் - கலக்கும், கக.
 கலி - மனவெழுச்சி, கரு; மிடி, கரு.
 கவலை - ஆரவாரம், கக.
 கவர் - கொள்ளுகொள்ள, கச.
 கவலைமறுகு - கவந்ததெரு, எக.
 கவற்ற - வருத்த, க.
 கவினை - தியாகம், கக.
 கவைஇ - தழுவிக்கொண்டு, கஉ.
 கழகம் - குது, கரு.
 கழியாமே - (வாண) ஈறையினின்றும்வாங்காமே, அஅ.
 கழுது - பேய், கஉ.
 கழுமல் - கெழுமல், கக.
 கழுமிய - பொருந்திய, கஉ.
 களமர் - அடியார், உரு.
 களரி - போர்க்களம், கச.
 களி - மதம், அள, ககச.
 கற்சிறை - கல்லாற்கட்டினகரை, உக.
 கற்புடைமை - ஒருமையுடைமை, கஅ.
 கறுவு - முனிவு, கக.
 கனை - செறிவு, கரு.
 காட்டி - தரிசனம், கக.
 காட்டிய - காட்டுவான்வேண்டி, கக.
 காடி - சடுகாடு, கஉ.
 காய்தல் - சீத்தல், கஅ.
 கார்த்துவனை - செவ்வீக்குவனை, ககஅ.

காஜே - ம் - முத்தி, உரு.

காழ் - மணி, க.ப.

காற்றி - காலப்பண்ணி, கக.

காற்றம் - நால்விசும், அ.அ.

கிணகிணி - சதங்கை, கபக.

கிணை - தட்டி, கக.

கிணையன் - கிணைகொட்டுவோன், கக.

கிணைவன் - கிணைகொட்டுவன், அ.க.

கிளர்தல் - கோபித்தல், கக; பெருகு

தல், கஉ.

குமிழ்கிணைத்தான் - மயிர்ச்சிகையைக்கூ

ட்டிமுடித்தான், கக.

குந்தம் - கைச்சுவனம், ககரு, சவனப்

படை, கக; வேல், கஉ.

குய் - பொரிக்கறி, கஉக.

குரம்பை - கூலா, கஉக.

குரிசில் - உபகாரி, அஉ, அ.அ.

குலவுதல் - லனைதல், எ.

குலாவுஞ்சிலை - ஏறிட்டவில், கக.

குவளை - செங்கழுநீர், கருரு.

குவைவி - திரண்டு, கஉ.

குழை - திரளும், கக.

குழைந்து - தளர்ந்து, ககக.

குளித்தல் - னைத்தல், கக.

குறம்பு - அரண், கக.

கூக்கேட்ப - ஏவல்கேட்ப, கரு.

கூட்டணங்கு - பணகவந்திரனைவருத்

தம், கபக.

கூட்டிய - தெரிந்துபறித்த, கரு.

கூட்டி - திறை, அஉ; பொருள், உரு.

கூட்டுண்டான் - சிறிதும் ஒழியாமல் து

கார்த்தான், கரு.

கூட்டுண்ணும் - திரண்டனுபவிக்கும்,

கபரு; புணர்ந்துகரும், கபச.

கூம்பல் - துயில், கசக.

கூளி - பேய், கக.

கூறு - பங்கு, அ.

கெழுமி - கிட்டி, உக.

கேன் - கணவன், கக.

கை - ஒழுக்கம், கக; கசக. செயல்

கக.

கைம்மை - வைதல்யம், ககக.

கையலார் - அவ்விடத்துக்கண் ணுங்கார்,

கக.

கைவிடல் - நீங்கல், ககக.

கொங்கு - தாது, கக; தேன், கக, அஉ.

கொட்கும் - சுழலும், கக.

கொடி - ஒழுக்கு, கரு.

கொடியான் - கவினையாளன், ககரு.

கொடுமை - வளைவு, கக.

கொண்டல் - கொள்ளுதல், அ.ப.

கொதிப்பு - கனற்சி, அக.

கொம்மை - குவியு, கஉ.

கொய்தல் - பறித்தல், ககக.

கொய்தார் - கத்திரிகையால் மட்டஞ்செ

ய்தமாலே, கக; மட்டஞ்செய்தமாலே,

அக, கஉ.

கொய்யாக்குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண், கக.

கொள் - குடைவேல், கரு.

கொள்ளைசாற்றி - கொள்ளையூட்டி, உச.

கொலை - இரை, கரு.

கோடல் - காந்தன், கக.

கோதை - ஒருவகைமாலே, ககக.

கோல் - அம்பு, கக.

கோவளை - திரண்டவளை, கச, கசக.

காடி - தாழி, கக.

சாடி - சகடம், கரு.

சாடி - அமைதி, அக.

சிலைத்து - கோபித்தல், உக.

சிலையா - பின்னிதாது, கக.

சிறப்பு - செல்வம், கச. தன்மை, கச,

நன்மை, க; கஉ. மதிப்பு, கக. மிகுதி,

கரு. முறைமை, அக.

சிறுதகை - நல்லோரிடத்துச்செய்யும்

வைவனக்கம், கரு.

சிறை - கரை, ககரு.

சினை - கோபித்தல், கக.

சீர் - அழகு, க. நன்மை, உக. மதிப்பு,

கக. மிக்கபுகழ், க.

கூட்ட - கருத, கரு.

சுதமன் - செங்கல், கரு.

சுரம் - காடி, கக, ககஉ. வழி, எ.

சுவட்டவர் - குறாப்பூழாடிகள், கரு.

சுளிக்கும் - துறைக்கம், கரு.

சூட்டிஞ்சி - ஏவறைகையுடையமதி,

கரு.

சூழ்தல் - தெரிதல், கக.

சூழ்ந்து - விசாரித்து, கரு.

சூழி - நெற்றி, கரு.

செம்மல் - தலைமை, உச.

செய் - தொழில், கக.

செருமலைந்தார - பூசலைச்செய்தார், கக.

செருமுனை - பொருபடை, கஉ.

செலையுதம் - செல்ல விரும்புவேம்,

கசக.

செல்வமுகின்ற - போக்கொழிந்தது,

கசக.

செவ்வன் - செவ்விறை, கஉ.

நோகினம் - நிமித்தம், ககசு, ககரு.
சொல்லோர்த்தன்று - சொல்லைக் கேட்
டது, ச.

நோர்தல் - சொரிதல், கச.

நூல் - நுழங்க, சக.

நூயில் - ஏவறை, சக. முடக்கறை,
ரு முடக்குக்கள், ச0.

நக்காங்கு - தக்கபடி, ககக. பொருந்தி
னபடி, அ0.

நகை - அழகு, எக, கக2, ககச. மிகுதி,
க0அ.

நட்டி - கொட்டி, க2.

நடாரி - கிணைப்பறை, கக.

நடி - தகை, கரு.

நண்டா - கெடாத, க0க, க2.எ. தணி
யாத, அ.

நண்டி - மிகைத்தெழுந்து, கக.

நண்ணடை - மருதநிலம், கஎ, உச.

நணியா - தீரா, ககச.

நமர் - தம்முடைய சுற்றத்தார், உக.

நயங்குதல் - அசைதல், ககக.

நரிய - தரும்பொருட்டு, கஅ.

நலை - ஒப்பு, கச.

நலைக்கொண்ட - கைப்பற்றின, ச2.

நலைக்கொண்டார் - கிட்டினார், கரு.

நலைக்கொண்டான் - பட்டான், கச.

நலையளித்தன்று - தண்ணளி செய்தது,
கஎ.

நலைவரும் - மேல்வரும், அக.

நவழ்தல் - தந்துதல், எச.

நவழுகிறா - ஊருந்திறா, அ0.

நளரியல் - நுடங்குந்தன்மையினையுடைய
வன், க0க.

நளைபரிதல் - எல்லைகடத்தல், கசச.

நறுகண்மை - மறப்பண்பு, உச.

நன்னை - தன்னுடையசுவாமி, அ.

நா - உலி, கச.

நாங்கி - தடுத்தி, கச.

நாங்குதல் - தடுத்தல், க2.

நாட்டாழ்தடக்கை - தாளிலேயுறத்தாழ்
ந்த பெரியகை, கக.

நாது - நு, கச2.

நாய - பார்த, அக.

நார் - ஒருவகைமலை, ககஅ; கொடிப்
படை, ககஎ; கொத்து, க2; கோ

வைமலை, ருரு, க0; தூசிப்படை,
உக, கச.

நாழ்புயல் - கால்விழுந்தமேகம், கக.

நான் - தாழ், கச.

நாளை - புடைவை, கச0.

நீணிலம் - செறிதல், கஎ.

நிரிகோடு - புரிந்தகொம்பு, கருக; வளை
ந்தகொம்பு, க2க.

நிரித்து - திருப்பி, கரு.

நிரிவு - தப்பு, எஅ.

நினைப்ப - அசைப்ப, கக.

நீது - பொல்லாது, கசஅ.

நீந்தேறல் - தித்தித்தமது, க0.

நீந்தொடையாழ் - தித்தித்தகோவையி
னையுடையாழ், கருச.

நாடி - பனாடி, க0க.

நாயல் - அசைய, ககக.

நாயல் - நாலல், கச.

நாயில் - மரணம், கஎ.

நார்த்தல் - எறிதல், க0.

நார்த - எறிந்த, அக.

நாவலை - சிறுதுளி, எச.

நாற்று - உணவு, ககக.

நா - தகை, க2க.

நாக்கு - இசை, கருச; கருரு.

நாங்குதல் - தங்குதல்.

நா கிடையாடின்று - தூதிகிடந்தது.
கச2.

நா தொடுவந்தேன் - தூதிகிவந்தேன்
கச2.

நெரிதல் - விசாரித்தல், ககக.

நெளி - நெளிவு, க.

நெளிதல் - நேறல், கசச.

நெறுகுறா - அழிப்பர், உ2.

நேச - பெருமை, கக.

நேறல் - மதுத்தெளிவு, க.

நையன்முதுகுரம்பை - அழிந்தபழங்கு
றா, க2க.

நோட்டு - கட்டி, அ.

நோடா - வினவ, கக2.

நோடெழல் - கட்டுமெழல், க0, அஅ.

நோடை - கட்டு, க0ச. கோவை, கக.

நோழு - கட்சாடியிருக்குமேணி, ச.

நோட்டி - காவல், ருக.

நோடு - தொகுதி, ரு2.

நோணி - ஒருமரத்தோணி, ருக.

நோல் - கிரிசு, சக.

நகர் - மாளிகை, ககச.

நகும் - பாடாநிற்கும், உ0.

நடப்ப - பரப்ப, க-

நடுநான் - ஒத்தயாமம், ககரு.

நடை - செலவு, கருச.

நடைத்தேர் - சிறுதேர், உ2.

நமர் - உறவுமுறையார், கரு0.
 நயந்தனறு - நயுந்தது, அக.
 நயப்பு - ஆசைப்பாடி, ககக.
 நயவரும் - நன்மைவரும், ககக.
 நாலும் - ஒலிக்கும், க.
 நலிதல் - நெருக்கல், ககக.
 நலிவு - நெருக்குதல், உஉ.
 நலிலுதல் - பழகுதல், ககக.
 நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள், ககக; நடு
 விருள், நு.
 நளி - பெருமை, கஉஉ.
 நறை - நறுநாற்றம், கக.
 நன்பகல் - உச்சிப்பொழுது, உ0.
 நாட்கொண்டகிற புறவீடு விட்டது,
 உ0.
 நாவாய் - ஓடம், நுத
 நீமிரின - நடப்பின, க0.
 நிலவுதல் - மன்னுதல், அக.
 நிலை - நிற்றல், ககக.
 நிற்கு - நிற்றல், கக0.
 நிறம் - மாப்பு, கரு மேனி, அக.
 நீட்டின்று - கொடுத்தது, உரு.
 நீத்தின - மிதந்தன, ககக.
 நுழை - நுண்மை, ககக.
 நூழில் ஒருவகைவாசனைக்கொடி, ககக.
 நூழை - சிறுவாயில், நு.
 நெடி - சின்வீடு, ச
 நெடுந்தகை - அளத்தற்கரிய தன்மையி
 னையுடையான, அக.
 நெடுவொழி - உயர்த்தபுகழ், கஉஉ.
 நெடுவழுதி - அளவிடுதற்கரிய பாண்டிய
 ன், க0க.
 நெய்தல் - சாப்பறை, கஉ0
 நெறி - முடங்குதல், நுஉ.
 நேர்ந்தம் - நிச்சயத்தம், ககக.
 நேரம் - இனமொத்தமுத்தாரம், உக.
 நொடியும் - சொல்லும், கசரு.
 நோய் - குற்றம், ககக.
 நோலை - எட்கசிவு, உ0, உக.
 நோன் - வலி, ககக.
 நோன்மை - பொறுத்தல், கஉஉ.
 நோனா - பொருமல், ககக.
 நோனன் - பொருள், கரு,
 பகடு - ஏர், கஉஉ.
 பகல் - நுகததிற்பகலாணி, எத
 பட்டாவது - உண்மை, எஅ
 படர்ந்து - நினைந்து, ககக.
 படர்நோய் - நினைவினால வந்தநோய்,
 ககக.

படலை - தழை, கஅ.
 படலைக்குரம்பை - தழைக்கற்றையால்
 கேய்ந்தகுழல், கஅ.
 படிவம் - வேடம், க0உ.
 படுத்து - கொட்டப்பண்ணி,
 படுதல் - ஒலித்தல், நு.
 படை - பல்லணம், கரு.
 பண்ணமைந்ததேர் - பூட்டமைந்ததேர்,
 கரு.
 பண்பு - நன்மை, உ.
 பணிதம் - ஓட்டியவை, கருசு,
 பணிபு - ஏவு, க. தாழ்ப்பண்ண, கக.
 பணிப்பு - ஏவல், க.
 பணிபதம் - தாழ்த்தசொல், கருஉ.
 பதம் - உணவு, கரு0. செவ்வி, கரு0.
 புதவு - செங்கோலறகு, கஉக.
 பதிப்பொயாதல் - எடுத்துவிடுதல், நு.
 பயம் - பழம், கக,
 பயில்வளை - செறிந்தவளையினையுடையா
 ன், கருசு.
 பயிற்றி - சொல்லி, அக.
 பரி - செலவு, கஉக.
 பரிசில் - பேறு, அக.
 பரிந்த - அறுத்த, சக
 பரிந்திட்டான் - அறுத்திட்டான், கரு
 பரிந்து - அறுத்து, ககக.
 பரிய - இரகை, உஉ.
 பரியாமல் - அறியாமல், கசச.
 பரியாமை - பற்றுச்செய்யாமை, கரு0
 பல்சை - இலாபம், கரு0.
 பவர் - கொடி, கசச.
 பழி - அலர், கஉக.
 பழிச்சி - வாழ்த்தி, கஉஉ.
 பழிப்பு - குற்றம், க
 பள்ளி - துறந்தாரிக்குமிடம், உஉ.
 பற்றா - பகைவர், நு.
 பன்னினர் தெரியும் - குற்றநீக்கியாராயு
 ம், ககஅ
 பாவ்கு - அழகு, க0ரு. உறவு, கக. பகு
 தி, க.
 பாடி - பாசறை, உஉ.
 பாண்டில - கண்ணாடி, சக.
 பாணி - தாளம், கருசு, கருரு.
 பாய்மா - சரிபாய்வுக்குறியா, உரு.
 பாய - பார்த்த, ககக.
 பாயல் - உறக்கம், கச0
 பாயினார் - பார்த்தார், சக
 பாராட்டி - கொண்டாடி, கசச.
 பாராட்டின்று - கொண்டாடியது, கஉசு

பால் - விதி, கஉக.
 பாழ் - வறுமை, உடு.
 பாழி - வலி, சுப. வெற்றி, கூக.
 பாற - கழுகு, பருந்து, டு.
 பேண்டம் - சோற்றுத்திரை, உஅ.
 பிணர் - சருச்சுரை, கஉச.
 பிணை - மூட்டுவாய், ககக.
 பிணைய - தழுவ, ககக.
 பிழிமது - பிழியுமது, கக.
 பிள்ளை - காரிப்புன், கஎ.
 பிறங்க - பெருக்க, கூ, கடு. மிக, கூ.
 பிறங்கிய - மிகுந்த, கூக.
 பின்பகல் - உச்சிக்குப்பின், உ௦.
 பீர் - பீர்க்கு, கக௦.
 புதர்வு - உணவு, ககக.
 புகல் - வெற்றி, கூக.
 புகல் - விரும்ப, அ, கூக.
 புகன்று - விரும்பி, கடு.
 புடைப்பு - அலைப்பு, கூக.
 புண்பொழிதல் - நிமித்தஞ் சொல்லுதல், க௦.
 புணர்ப்பு - துணை, ககடு.
 புயல் - மழை, கூக.
 புரிவளை - முறுக்குவளை, கக௦.
 புரிவு - தப்புதல், எஅ. பிரியம், கடுஉ.
 புரைப்பு - ஒப்பு, கசு.
 புல்லார் - பகைவர், க௦.
 புலத்தல் - ஆற்றத்தல், ககக. முனிதல், ககஅ.
 புலம்பு - தனிமை, ககஉ.
 புலர்தல் - அகலப்போதல், கூஅ.
 புலரி - விடியற்காலம், ககஅ.
 புலவேல் - புலால் நூறுவேல், க௦க.
 புழை - சிறுவாயில், சு௦.
 புன் - நிமித்தம், அ, க௦.
 புற்செல்வம் - புல்லியசம்பத்து, கஉஉ.
 புறவு - காடு, அசு; குறுங்காடு, கசுக.
 புன்செய் - கொல்லை, ககடு.
 புன்மலை - புற்கென்றமலை, கஉக.
 பே - அச்சம், சடு.
 பேணி - பரிகரித்து, ககடு.
 பேதுறி - அறிவினமையுற்று, ககக.
 பைந்தார் - செவ்வியமலை, அடு.
 பைம்பூண் - பசும்பொன்னுற் செய்யப்பட்டு ஆபரணம், எ௦.
 பைபுன் - கோய், ககக.
 பொங்க - எழும்படி, க௦க.
 பொங்கர் - சோலை, கசச.
 பொங்கி - கோபித்து, சஉ, ககக.

பொங்கும் - மீதெழும், அஉ
 பொரிதியன்று - உவமித்தது, கஉஉ.
 பொருகன் - கிணைகொட்டுவன், கூக.
 பொலிவு - மிகுதி, டுக.
 பொழில் - பூமி, சகச.
 பொறி - இலாஞ்சினை, கூக, கஉஎ.
 பொன் - அழகு, டுஅ, கசஅ.
 போசெழ் - நீண்டஇமை, கஉடு.
 போந்தை - பனந்தோடு, க௦க.
 மகன் - வீரன், கசு.
 மகிழ் - மது, ககச.
 மகிழ்ச்சிநிலை - மிகுதி, கஉ௦.
 மங்கலம் - ஆக்கம், அக, பொலிவு, கூக.
 மங்குல் - சிறுதவிலைவாற்றுக்கார், க௦க.
 மட்டு - மது, அ.
 மடை - மூட்டு, சஎ.
 மண் - ஒப்பனை, கடு.
 மண்டி - மேற்கொண்டு, சஅ.
 மண்டை - பாத்திரம், உ௦.
 மண்ணி - சுத்திபண்ணி, க௦.
 மண்ணுதல் - மஞ்சளம்பண்ணுதல், கூக.
 மயங்கல் - கலங்கல், ககஎ.
 மயங்கின - கலங்கியிருந்தன, ககக.
 மரபு - வாலாறு, உசு.
 மரிய - பொருந்திய, ககஅ.
 மருமம் - உயிர்நிலை, கூஎ.
 மருமான் - வழியிலுள்ளான், மல்லல் - அழகு, கஉச.
 மலிந்து - வினாந்து, ககடு.
 மலிபு - நிறைவு, கடு.
 மலிய - மகிழ், கூச.
 மலைத்து - மாறுபட்டு, கஉ, உஅ.
 மலைதல் - மேற்கொள்ளல், அ, எ௦.
 மலைப்பு - மாறுபாடு, கடு.
 மலைய - சூட, ச.
 மறம் - கழவுதல், கொடுமை, கூடு, கொடுவினை, க௦எ. மாற்சரியம், கஉ, அக; மாறுபாடு, டுஅ.
 மறலல் - போர்செய்தல், க௦அ.
 மறவர் - கொடுவினையாளர், கஉ.
 மறவன் - வீரன், கூ.
 மறன் - தறுகண்மை, கஎ.
 மறித்து - கீழ்மேலாய், கூக.
 மறிய - முதுகிட்டு, டு௦.
 மன்று - அம்பலம், உக, கசஉ.
 மனைவேன்வி - இல்லறம், கடு.
 மாட்டிய - மாளப்பண்ணினை, கடு.
 மாமை-நிறம், ககச, ககடு. மேனி, கக௦.
 மாயம் - வஞ்சகம், க௦க.

வீடுகொள்ளுதல் - மீட்டல், கஉ.
 வீந்தவிய - பட்டுத்தம்பெயர்கெட, உக.
 வீரியர் - வீரர், அஉ.
 வீழ்ந்த - பட்ட, சக.
 வீளை - சத்தம், க0க.
 வீற்றிருத்தல் - செம்மாந்திருத்தல், எசு,
 கூஉ, கூக.
 வெண்ணிறை - ஆடற்பாட்டு, கூஉ.
 வெய்யோன் - விரும்பியோன், கூக,
 கூசு, ககவு.
 வெயர் - வேர், கூக.
 வெருவந்த - அஞ்சத்தக்க, கக,
 வெருவரும் - அஞ்சத்தகும், கக.
 வெள்வளை - சங்கவளை, கூசு.
 வெள்வாள்-தெளிந்தவாள், அக, அஉ, அ-அ.
 வெள்ளணிகாள் - பிறந்தநாள், கூசு.

வெறி - நறுகாற்றம், க0உ. ஊர்ளிக்
 கூத்து, க0க.
 வெறியாடுதல் - வள்ளிக்கூத்தையாடுதல்,
 கக.
 வென் - வென்றி, உஅ, கூக.
 வேட்ப - விருட்ப, கூக.
 வேய்ந்த - முடின, கக0, ககஉ.
 வெயுள் - பேர்நை, அக.
 வேலன் - முருகபூசைபண்ணுவோன், கக.
 வேள்வி - புண்ணி, க, கூடு.
 வேற்றார் - பனகவர், கூசு.
 வேற்றுப்புலம் - பனகவரிடம், ச.
 வேற்றுமையா - வேற்றுமை தோன்ற,
 கருசு.
 வைகின்று - தங்கினது, க0க.
 வையாது - வஞ்சியாமல், க0.

MAHOMAHARADHYAYA
 DR U V S IYER LIBRARY,
 BEBANT NAGAR, MADRAS-90.

இக்காலத்து அருகிவழங்குஞ்சொற்கள்.

[ஒவ்வொருவரியிலும் பின்னுள்ள எண்கள்,
பக்கத்தைத் தெரிவிப்பன.]

அஞ்சாதேகோள், கடுக.

அட்டிமதூரம் (=அதிமதூரம்) கடுக.

அணியிட்டு (=கடைக்கணித்து) ௩௦.

அவதரித்தல் (=தங்குதல்) ௨௪, ௮௦,

௬௧, ௧௩௩.

அழித்துச்சொல்லல் (=மறுத்துச்சொல்

அற்றறுதிப்பட்டு, ௧௪௮. [லல்] ௨௪.

ஆசைப்பாடு (=ஆசை) ௧௨௬, ௧௩௦.

உடக்கரிக்கை (=தட்டுகை) கடு௦.

எடுத்துவிடுதல் (=சேனையுடன் பகைவர்

நகரைச் சூழ்ந்துதங்குதல்) ௨௮, ௨௬.

எண்ணுதேகோள், ௧௦௧.

ஒத்தயாமம் (=நடுஇரா) ௧௩௬.

கலை (=குதினாக்கலணை) ௬௦.

கைநிலை, ௩௨.

கொண்டாடாதேகோள், ௧௪௬.

சேலிக்கப்பட்ட, ௧௨௩.

செல்வாமரசு (=நேராமரசு) ௧௦௮.

தப்பு (=பிழை) ௧௩௨.

தமப்பன் (=தகப்பன்) ௬௮.

தருப்பணம் (=உணவுவிசேடம்) ௨௧,

தலையாட்டம் (=குதினாக்கு அணிமயிர்),

௧௦௩, ௧௨௧.

தீண்டாதேகோள், ௧௦௩.

பரிகரித்தல் (=காத்தல்) ௧௨௩.

பலு (=பலகறை) ௭௩.

பிடித்தாடி (=பலகறை) ௭௨.

பிணக்கு (=துவக்கு) ௪௧, ௧௧௨.

புல்லற்கூறியது (=ஏசியது) ௧௩௭.

புற்கென்ற (=புல்லென்ற) ௧௧௭.

புறவிடு (=புறத்தேவிடுதல்) ௨௦.

பூசற்களரி (=புத்தபூமி) ௧௪, ௩௬, ௬௨.

போர்க்களரி (=புத்தபூமி) ௧௪.

மட்டஞ்செய்த (=கத்தரித்த) ௧௨௨.

மயங்காதேகொண்மின், ௧௦௮.

மானித்தது (=நாணியது) ௬௮.

மேலீடு (=குதினாக்கலணை) ௧௨௧.

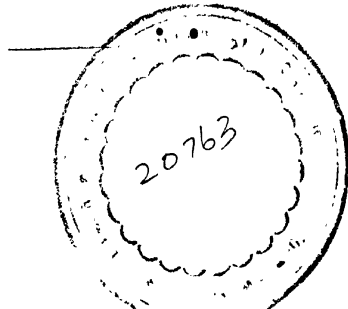
வழக்காட்டு (=ஊடல்) ௧௦௪, ௧௩௬.

வாளாது (=சும்மா) ௮௧.

விடுதல் (=சேனையுடன் பகைவர்க்குத்

தைச்சூழ்ந்து தங்குதல், ௨௬, ௨௭, ௨௮.

வீடாரம் (=பாடி வீடு) ௭௬.

உரையிற்கண்ட

இலக் கணக் குறிப்பகராதி.

[ஒவ்வொருவரியிலும் பின்னுள்ள எண்கள்,
பக்கத்தைத் தெரிவிப்பன.]

அசை (=அரோ, ஆல், ஒம்) ௬, ௧௨,
௨௦, ௨௬, ௪௬, ௬௨, ௧௦௬, ௧௧௮, ௧௪௦.
ஆகவென்பது ஆகெனக் குறைந்துநிற்
றல், ௧௦௩.
ஆகுபெயர் (=தோல் - கடுகுபடை, பல்
விதம் - பு) ௪௬, ௧௧௪.
ஆவியென்பது அவியெனக் குறுகிநிற்
றல், ௮௨.
ஆனந்தம் - ௧௦௪.
ஈற்றசை (=ஈகாரம்) ௨.
வெனென்பது என்னெனக்குறைந்துநிற்
றல், ௧௮, ௬௧.
ஒருபாற்கிளவி ஏனைப்பாற்கண்ணும்வரு
தல் (=சொல்) ௭௩.
ஒருபொருளிருசொற்பிரிவின்மை, ௬௨.
ஒருமைச்சொற் பன்மையுணர்த்துதல்
(=மறவாசினம்) ௬.
ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல்,
௮௭.
ஒகாரம் எகிர்திறைப்பொருளில்வருதல்
(=நிற்பதோ) ௬௦.
குற்றெழுத்தின்பின்னின்ற ஆகாரம் கு
றுக ஆண்டுவரும் உகரம் புலப்படாது
வருதல் (=இர) ௧௨௦.

சாகிப்பெயர் (=பாண்) ௬௩.
சாரியை (=கொய்தாரமார்பு) ௪௩,
௧௨௨.
சிறப்பும்மை (=கனிறும், மறவரும், உழ
லையும் நிழலையும்) ௧௬, ௬௬, ௧௩௧.
சொல்விழுக்காடு (=வியப்பாமால்) ௨௬.
தூவுவார் என்பது தூவாரென இடைக்
குறைந்துநிற்றல், ௩௦.
நகை (=வாழியர்) ௧௪௦.
பண்பு (பைங்கண்) ௭௨.
புகழ் என்பதன்கட் ககரம் விகாரத்தாற்
றொகுதல், ௧௩௪.
புலவென்பதனுள் அகரந்தொகுதல், ௬௮.
புறப்புறம், ௧௨௪.
பெருங்கிணை, ௧௬௬, ௧௪௪.
மாட்டேற்றில்லாவுருவகம், ௭௨.
விகாரம் (=ஒளிற்றெஃகம் - ஒளிற்றெஃ
கம்; பண்பு - பப்பு) ௬௬, ௮௪.
வினைத்தொகை (=மகிழ்துகி) ௮.
வினைமாற்று (=மற்று) ௧௨௬.
வெளிப்படை (=கொய்யாக்குறிஞ்சி -
குறிஞ்சிப்பண்) ௬௭.
வென்றோர்விளக்கங்குறுதல், ௨௮.

சூ சீ ப த் தி ர ம்.

						பக்கம்.
	கடவுள்வாழ்த்து...	க
	சிறப்புப்பாயிரம்	க
க.	வெட்சிப்படலம்...	உ
உ.	கரந்தைப்படலம்	கஉ
ங.	வஞ்சிப்படலம்	கஅ
ச.	காஞ்சிப்படலம்	உக
ரு.	நொச்சிப்படலம்	ச௦
க.	உழிநைப்படலம்	சச
எ.	தும்பைப்படலம்	ருஎ
அ.	வாகைப்படலம்	குக
க.	பாடாண்படலம்	அச
க௦.	பொதுவியற்படலம்	க௦க
	சிறப்பிற் பொதுவியற்பால	ககஉ
	காஞ்சிப் பொதுவியற்பால	கஅஅ
	முல்லைப் பொதுவியற்பால	கஉ௦
கக.	கைக்கிளைப்படலம்	கஉச
	ஆண்பாற்கூற்று	கஉச
	பெண்பாற்கூற்று	கஉஅ
கஉ.	பெருந்திணைப்படலம்	கருரு
	பெண்பாற்கூற்று	கருரு
	இருபாற்பெருந்திணை	கசுக
	வென்றிப்பெருந்திணை	கசுக

புறப்பொருள் வெண்பாமாவலை

மூ ல மு ம் உ ளை யு ம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

நடையூறு சொன்மடந்தை நல்குவது நம்மே
விடையூறு நீங்குவது மெல்லாம் - புடையூறு
சேனைமுகத் தாளிரியச் சீறுமுகத் தூறுமதத்
தாளைமுகத் தாளைநினைத் தால்.

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப கண்ணுதற்
பவள மால்வளை பயந்த
கவள யானையின் கழல்பணி வோரோ.

கண்ணவனைக் காண்கவிரு காதவனைக் கேட்கவாய்
பண்ணவனைப் *பாட பதஞ்சூழ்க - வெண்ணிறைந்த
நெய்யொத்து நின்றானை நீலமிடற் றுனையென்
கையொத்து நேர்கூப்பு க.

தவளத் தாமரைத் தாதார் கோயி
லவனைப் போற்றுது டருந்தமிழ் குறித்தே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்ட
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவான்
றன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
டு பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த*
பன்னிரு படலம் பழிப்பின் றுணர்ந்தோ
னோங்கிய சிறப்பி னுலகமுழு தாண்ட
வாங்குவிற் றடக்கை வானவர் மருமா
னைய னுரித் தனகலிடத் தவர்க்கு

* பாடப்பதஞ்சூழ்கவென்றம் பாடம்.

மையறு புறப்பொருள் வழாவின்று விளங்க
வெண்பா மாலை யெனப்பெயர் நிநீஇப்
பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையிற் றெரிந்தே.

என்பது பாயிரம்.

இதனுட் பாயிரமுரைத்தவெல்லாமுரைத்துக்கொள்க.

இதன்பொருள். நின்றநிலைத்த நன்மையினையுடைய தேவர்கள் வேண்டிக்
கொள்ளப் பொதியின்மலையிலிருந்த அழகமைந்த இருடி தன்னிடத்துக் குளிர்த்
தமிழை வருத்தமின்றியறிந்த கிட்டுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய தொல்காப்பிய
னென்னும் ஆசிரியனைமுதலான பன்னிருவரான அறிஞரும் பகுதியில் மிகச்
சொன்ன பன்னிருபடலமென்னும் தூவீணக் குற்றமின்றியே அறிந்தோன், உயர்ந்த
மேம்பாட்டினையுடைய பூமியை முழுதாமாண்ட வளைந்தவில்லைப் பெருத்த கையிலே
யுடைய சேரமான் கள்வழியினுள்ளான், ஐயனாதிதனென்னும் பெயரினையுடையவன்,
பரந்தநிலத்திலுள்ளவர்க்குக் குற்றமற்ற புறப்பொருளை வருவுதலின்றியேதெளிய
வெண்பாமாலையென்னு நாமத்தினைநிறுத்தி நன்மைமிகச்சொன்னான், முறைமை
யாலே ஆராய்த்து. என்றவாறு.

ஏகாரம் - ஈற்றைச்.

பான்மையிற்றெரிந்து பண்புறமொழிந்தனன் ஐயனாதிதனெனக்கூட்டுக.

மன்னிய - தெரிந்தவென்றுமாம். முனிவரன் - இருடிகளில் *வரிட்டனாயுள்
ளான் அவன் அகத்தியன்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

மு த லா வ து

வெ ட் சி ப் ப ட ல ம்.

வெட்சி, வெட்சி யரவம் விரிச்சி செலவு
வேயே புறத்திறை பூர்கொலை யாகோள்
பூசன் மாற்றே புகழ்சுரத் துய்த்த
றலைத்தோற் றம்மே தந்துகிறை பாதி
டு மெண்டாட் யெர்கொடை புலனறி சிறப்பே
பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே
கொற்றவை கிலையே வெறியாட் ளெப்பட
வெட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ
வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாகும்.

என்பதுகுத்திரம்; என்னுதலிற்றோவெனின் வெட்சித்திணையும் துறையுமா
மாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

* வரிட்டன் = வரிஷ்டன் - மிகப்பெரியவன்.

இ - ள். வெட்சி, வெட்சியரவம், விரிச்சி, செலவு, வேய், புறத்தினினை ஊர் கொலை, ஆகோள், பூசன்மாற்று, சுரத்துய்த்தல், தலைத்தோற்றம், தந்துகிறை, பாதிடு, உண்டாட்டு, கொடை, புலனறிசிற்ப்பு, பின்னவழக்கு, தடிநிலை, கொற்றவைநிலை, வெறியாட்டு என இவை இருபதும் வெட்சித்தினையும் துறையுமாம். எ - று.

வெட்சியென்பது, இருவகைத்து; மன்னுறுதொழிலும் தன்னுறு தொழிலுமென.

வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியுஞ்

சென்றி கன்முனை யாதந் தன்னு.

இ - ள். வெற்றியினையுடைய அரசன் ஏவவும் ஏவலின்றியும்போய் மாறுபாட்டினையுடைய வேற்றுப்புலத்துப் பசுநிரையைக் கைக்கொண்டது. எ - று.

அவற்றுள், மன்னுறுதொழில் வருமாறு:—

இ - ள். முன்புசொன்ன இரண்டனுள்ளும் மன்னுறுதொழில் வருமுறைமை. எ - று.

மண்டு மெரியுண் மாந்தடிந் திட்டற்றாக்

கொண்ட கொஞ்சிலையன் கோடுறியக் - கண்டே

யடையார் முனையலற வையிலேவேற் காலை

விடையாயங் கொள்கென்றான் வேந்து.

இ - ள். மிகக் கொளுந்தியெரியாநின்ற நெருப்பினுள்ளே மாத்தைவெட்டியிட்டதன்மைத்தாகக் கையிலே வாங்கிக்கொண்ட கொடியவில்லையுடையவன் அம்பை ஆராயக்கண்டும் பகைவர் போர்கலங்க வியக்கத்தக்க இலைத்தொழில்களாற் றெந்தவேலினையுடைய காளாய், ஏற்றையுடையநிரையைக் கொள்கவென்றுசொன்ன அரசன். எ - று.

யாராக் கொஞ்சிலையனைக்கண்டுமென உம்மைவிரித்துணாக்க. ஏகாரம் - ஈற்றைச. கொண்ட - கொள்ளப்பட்டன; யாவை? நிரா பனமுற்றாக்கிச் சூத்திரத்திற்கேற்பப் பொருளுணர்ப்பாருமுளர். (க)

இனித் தன்னுறுதொழில் வருமாறு.

இ - ள். இனித் தன்னுறுதொழில் வருமுறைமை. எ - று.

அறாஅ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன்

மறாஅன் மழைத்தடங் கண்ணி - பொறாஅன்

குடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலை

நெடுங்கடைய நேரார் நிரா.

இ - ள். கள்ளுறாத நிலைத்தாழியில் அடுத்தலுற்றமதுத்தெளிவமறாதே; சூளிர்த் பெரியகண்ணினையுடையாய், *தனிகபொறான் தறுகண்வீரன், காலிலே வீரக் கழல்க்கட்டினான், காலையிலே நின் நெடியவாசலிடத்தனவாம், பகைவாரிரா. எ - று.

நிரா காலே நின்கடையவாதலால் மறாதே வார்ப்பாயாகவென்க.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

மாநாயகனையிலேவந்துநின்றன கோர்திரையென்று. இறந்தகாலப்பொருளாகிக் கடுங்கண்மறவன்கழல்புணர்தகனெனப்பெயராக்கிப் பின்பு வார்ப்பெனெனப் பொருளென்றலுமொன்று. (2.)

வெட்சியரவம்:—

கலவார் முனைமேற்

செலவமார் தன்று.

இ - ள். பொருத்தாதார் முனையிடத்துப் போதலை விரும்பியது. எ - று.

வரலாறு. இ - ள். *வருமுறைமை. எ - று.

நெடிபடு கானத்து நீள்வேன் மறவ

ராடிபடுத் தாரதர் செல்வான் - றுடிபடுத்து

வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிலாக்

கட்சியுட் காரி யெழும்.

இ - ள். சிவ்வீடுகறங்குங்காட்டிடத்து நீண்ட வேலினையுடையமறவர் காலிலேசெருப்பைத்தொட்டுக் கடத்தற்கரியவழியிடத்துச் செல்வான்வேண்டித் துழையக்கொட்டப்பண்ணி வெட்சிப்பூவைச்சூடப் பகைவர்மணியாற்சிறந்த பசுவினையுடைத்தான காட்டிடத்துக் காரியென்னும்புள்ளுத் துநிமித்தமாக எழாநிற்கும். எ - று. (3)

விரிச்சி:—

வேண்டிய பொருளின் விளைவுநன் கறிதற்

கிண்டிருண் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று.

இ - ள். விரும்பியபொருளின் ஆக்கத்து அழகுணர்தற்குச் செறியும் இருண்ட மாலையிடத்து நற்சொற்கேட்டது. எ - று.

†வ - றி. எழுவணி சீறா நிருண்மாலை முன்றிற்

குழுவினங் கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவிற்

குடக்கணி கொண்டுவா வென்றாள் குனிவிற்

றடக்கையாய் வென்றி தரும்.

இ - ள். கணையஞ்சூழ்ந்த சீறாநில் இருளையுடையமாலேக்காலத்து முற்றத்தலே திரண்ட நங்கூட்டம் கைகூவித்திற்பக் கட்சாடியிருக்கும் †வணியிற் குடத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு வாவென்றாள்; ஆதலால், வளைத்தவில்லைப் பொய்கையிலே உடையவனே, நமக்கு வெற்றியைத்தரும். எ - று.

‘குடக்கணுகொண்டுவாவென்றாள்’ என்று பாடமோதி மேல்பாற்றொழுவத்திற் பசுவைஅடித்துக் கொண்டு வாவென்றாள் என்று பொருளுணர்ப்பாருமளர். (4)

செலவு:—

வில்லே ருழவர் வேற்றுப் புலமுன்னிக்

கல்லோர் கானங் கடந்துசென் தன்று.

* வருகெறியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. † வ - று=வரலாறு.

‡ மேனியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ள். வில்லாகிய ஏரினையுடைய உழவர் மாற்றாசிடத்தைக்கூறிக் கற் பொருத்தினகாட்டைக் கழித்துபோனது. எ - று.

வ - று. கூற்றினத் தன்னார் கொடுவி விடனேந்திப்
பாற்றினம் பின்படா முன்படார் - தேற்றின
நின்ற நிலைகருதி யேகினார் நீள்கழைய
குன்றங் கொடுவில் லவர்.

இ - ள். கூற்றின்குழுவினையொப்பார் வளைந்தவில்லை இடப்பக்கத்திற்கொண்டு கழுகும் பருந்தும் பின்னேதொடர்ந்துவரத் தமது வலியானேகருங்கிப் போனார், வளைந்தவில்லாளர்தம் ஏறுபொருத்திய பசுநிலைநின்ற நிலையையுடைய உயர்ந்தமூங்கிலையுடைத்தான குன்றத்தைநினைந்து. எ - று.

போனார் கூற்றினத்தன்னாரெனக்கூட்டுக.

(இ)

வேய்:—

பற்றார் தம்முனைப் படுமணி யாயத்
தொற்றா ராய்ந்த வகையுளைத் தன்று.

இ - ள். பகைவர்தம்முனையிடத்து ஒலிக்குமணியினையுடைய நிரையிடத்து ஒற்றினைத்தெரிந்த கூறுபாட்டினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நிலையு நிரையு நிரைப்புறத்து நின்ற
சிலையுஞ் செருமுனையுள் வைக - யிலையுனைந்த
கள்ளவிழ், கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.

இ - ள். பசுநின்ற இடமும் பசுவினுடைய அளவும் பசுவினுடைய புறங் காத்துநின்ற படையினளவும் போர்ப்புலத்திற்குங்கிப் பச்சிலையுடனே விரவிக் கொடுத்த தேன்பொழியுமாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய போரைவிரும்பி யோய், வேற்றுப்புலத்திலேபோய் ஆராய்ந்த நடுவிருளிடத்து நஞ்சுற்றத்தார் வந்தார். எ - று.

(ஈ)

புறத்திறை:—

நோக்கருங் குறும்பி னூழையும் வாயிலும்
போக்கற வளைஇப் புறத்திறைத் தன்று.

இ - ள். பகைவரது கண்ணாற்பார்த்தற்கரிய குறம்பின்னூழையும் பெருவாயிலும் யாவரும் புறப்படாதபடிவளைந்த ஊர்மருங்கேவிட்டது. எ - று.

வ - று. உயந்தொழிவா ரீங்கில்லை யூழிக்கட மயேபோன்
முந்தமரு னேற்றார் முரண்முருங்கத் - தந்தமரி
நெற்றினு னாய்ந்தாய்ந் துறுவலி யோராரணஞ்
சுற்றினார் போகாமற் சூழ்ந்து.

இ - ள். பிழைத்திருப்பார் இவ்விடத்து யாவருமில்லை; யுகாந்தகாலத்துநெரு ப்பையொப்ப முற்படப்பூசலில் எதிர்த்தார் மாறுபாடுகேடத் தம்முடைய உற்று

கூ

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

ராய தந்தராலே ஆராய்ந்தாராய்ந்து மிகுந்தவலியினையுடையோர் அரணினே வளைத்
தொண்டார், ஒருவரும் தப்பிப்போகாதபடி விசாரித்து. ஏ - று.

குழ்த்து சுற்றினொன்க.

(ஏ)

ஊ ர் கொ லை :—

வினாபரி கடவி வில்லுடை மறவர்

குறையழ னடப்பக் குறும்பெறிந் தன்று.

இ - ள். கடுகினசெலவையுடைய பரியைமுடுக்கி வில்லினையுடையவீரர் முழ
க்கெரிபாப்ப அரணினே அழித்தது. ஏ - று.

வ - று. இகலே துணையா வெரிதவழச் சிறிப்

புக்கலே யரிதென்னுர் புக்குப் - பகலே

தொலைவிலார் வீழத் தொடுகழ லார்ப்பக்

தொலைவிலார் கொண்டார் குறும்பு.

இ - ள். மாறுபாடேதுணையாக ஒருப்புறடப்பக் கோபித்துப் புருதற்கரிய
இடமென்றபாராதே உன்புக்குப் பகற்பொழுதே ஒருவர்க்குத்தோலாதார்ப்பக் கட
டும் வீரக்கழல் ஆரவாரஞ்செய்யக் கொலைத்தொழிலார் சிறந்த வில்லினையுடையார்
அரணினேக் கைக்கொண்டார். ஏ - று.

(அ)

ஆ கோ ள் :—

வென்றூர்த்து விறன்மறவர்

கன்றோடு மாதழீஇயன்று.

இ - ள். பகைவாழ்வுணையினக்கடந்து ஆரவாரித்து வெற்றியினையுடையவீரர்
கன்றுடனே பசுநிறையைக்கைக்கொண்டது. ஏ - று.

வ - று. கொடுவரி கூடிக் குழுஉக்கொண் டனைத்தா

னெடுவரை நீள்வேய் நரனு - நடுவூர்க்

கணநினை கைக்கொண்டு கையதலார் நின்ற

நிணநினை வேலார் நிலை.

இ - ள். புவி தம்மில் இணையொத்துத் திரட்சிகொண்டதன்மைத்து; உயரிய
மலையிடத்து நீண்டமூங்கிலொலிக்கும் ஊரினடுத் திரண்டபசுவின்னைக்கைப்பற்றி
அவ்விடத்துநின்றநீங்காராய் நினைத்தைக்கோத்த வேலினையுடையார் நின்றநிலை.
ஏ - று.

ஆல் - அசை.

(க)

பூ ச ன் மா ற் று :—

கணம்பிறங்கக் கைக்கொண்டார்

பிணம்பிறங்கப் பெயர்த்திட்டன்று.

இ - ள். நினைத்திரட்சிபெருக்கக் கைப்பற்றினகரந்தையார்தம் பிணம்பெ
ருக்க வெட்சியார்கெடுத்தது. ஏ - று.

வ - ஹ. சூழ்ந்த நிராபெயரச் சுற்றித் தலைக்கொண்டார்
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குணிய - தாழ்ந்த
குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் சுற்றையா ரெய்த
புலவுக் கணைவழிபோய்ப் புள்.

இ - ள். வெட்சியார்வளைந்தகொண்டநிலையின் சூழ்ந்துகிட்கை கார்த்த
யார் பட்டுவீழ்ந்தார்; வீழ்ந்தவருடைய தசையைத்தின்னவேண்டிப் படிந்தன;
வளைந்த கொடியவல்லார் சிறந்த கையினையுடைய கூற்றத்தையொப்பார் எய்த
புலால் காறும் அம்பு போனவழியேபோய்ப் பறவைகள். எ - று. (40)

சு ர த் து ய் த் த ல் :—

அருஞ்சுரத்து மகன்கானத்தும்
வருந்தாம னினையுய்த்தன்று.

இ - ள். அரியவழியிடத்தும் பார்த்தகாட்டின்ன்கண்ணும் கோவுபடாதபடி பசு
நிரையைச்செலுத்தியது. எ - று.

வ - ஹ. புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன்செல் கென்னும்
வின்மே லசைஇயகை வெல்கமுலான் - றன்மேற்
கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டு
நெடுவரை நீழ னினை.

இ - ள். புல்லமேய்ந்து இளைப்பாறி இனத்துடன்கூடித் தம்மில் ஒகைப்
போவனவாகவென்று ஞாலாரினின்றான், வில்லின்மேல்வைத்தகையினையும் வெண்
லும் வீரக்கழலினையுமுடையவன்; தன்மேலே செந்துக்கானமலையினின்றும் விழா
நின்றநீர்போல முடுகிவருங்கரந்தையானாக்கண்மே, நீண்டவரையினது நீழலிலே
ஆனினையை. எ - று.

ஆனினையைப் புணர்ந்துடன் போகென்னுமெனக்கூட்டுக. (41)

தலைத்தோற்றம்:—

உரவெய்யோ னினந்தழீஇ
வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். உவியினவிரும்பினோன் ஆனினத்தைக் கைக்கொண்டவருதலையறி
ந்து உறவுமுறையார் மனமகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - ஹ. மொய்யண லானினை முன்செல்லப் பின்செல்லு
மையணற் காளை மகிழ்துடி - கையணல்
வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க ணிடனாட
வுய்த்தன் றுவகை யொருங்கு.

இ - ள். செறித்தாடியையுடைய பசுநிலாமுன்னேபோகப் பின்னேவரும்
மயிரற் கறுத்த கபோலத்தினையுடைய காளை மகிழ்ந்துகொட்டுத்துடி நிராகொண்டு
வாப்போன வெட்சியாருடைய நிலைமையையறியாது நெறுப்பினற் கையைக்

அ

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

கதப்பலேவைத்த வேட்டுவிச்சியர் வான்போன்றகண் இடந்தழிப்பச்செலுத்
திற்று, பிரியத்தை, பஸர்க்குமொக்க. ஏ - று.

மகிழ்தழி ஒருங்கு உய்த்தன்மென்க.

மகிழ்தழி - வினைத்தொகை.

(கஉ)

த ந் து நி னை :—

வார்வலந்த துடிவிம்ம

ஊர்புகல நிராயுய்த்தன்று.

இ - ள். வாராலேகட்டின துடிசுறந்த ஊரினுள்ளார்விரும்ப ஆனிரையே
மன்றத்திடத்துச்செலுத்தியது. ஏ - று.

வ - று. தண்டா விருப்பின டன்னை தலைமலைந்த

வண்டார் கமழ்கண்ணி வாழ்கென்று - கண்டா

ளணிநிரா வாண்முறுவ லம்மா வெயிற்றி

மணிநிரா மல்கிய மன்று.

இ - ள். தணியாத உவகையினையுடையளாகித் தன்னுடைய சுவாமி தலை
யிலேருடின் வண்டுநிறைந்த நறுகாற்றத்தினையுடைய மலை வாழ்வதாகவென்று
கோக்கினான், அலங்காரமுடைத்தாக ஒழுங்குபட்டு ஒளிவிடாநின்றபல்லினையும்
அழகியபெருமையினையுமுடைய மறத்தி; மணியணிந்த பசுமிக்கமன்றத்தை. ஏ - று.

எயிற்றி கண்டானெனக்கூட்டுக.

(கங)

பா தீ டு :—

கவர்களைச் சுற்றங் கவரந்த கணநிரா

அவாவர் வினைவயி னறிந்தீந் தன்று.

இ - ள். கவர்த்த தலையம்பினையுடைய கினை கொள்ளுகொண்டபசுனிரையைச்
செய்தார் செய்த தொழில்வகையை அறிந்துகொடுத்தது. ஏ - று.

வ - று. ஒள்வாண் மலைந்தார்க்கு மொற்றாய்ந் துரைத்தார்க்கும்

புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும் - விள்வாரா

மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீதூரிந்

கூறிட்டார் கொண்ட நிரா.

இ - ள். அழகியவாட்போரினை மேற்கொண்டோர்க்கும் ஒற்றுத்தெரிந்து
சொன்னோர்க்கும் நிமித்தம்தப்பாவகைசொன்ன அறிவுடையோர்க்கும் தம்முடன்
வேறுபடுவாரா மாறுபாடுகெடுத்த வெற்றியினையுடைய மறவினையானர் தஞ்சீறு
ரிடத்துப் பங்கிட்டார், 'கைக்கொண்டுவந்தநிரையை. ஏ - று.

(கச)

உ ண் டா ட் டு :—

தொட்டியிழுங் கழன்மறவர்

மட்டுண்டு மகிழ்தூங்குன்று.

இ - ள். கட்டி ஆர்க்கும் வீரக்கழலினையுடைய தறுகண்ணர் மதுவையுண்டு
மனங்களித்து ஆடியது. ஏ - று.

வ - று. இளிகொண்ட தீஞ்சொ விளமா வெயிற்றி
களிகொண்ட நோக்கங் கவற்றத் - தெளிகொண்ட
வெங்கண் மலைய விளிவதுகொல் வேற்றார்மேற்
செங்கண் மறவர் சினம்.

இ - ள். இளியென்னும் இசையினைக்கொண்ட இனியசொல்லினையுடைய
சீமதியான இளையவேட்டுவிச்சி களிப்புக்கொண்டபார்வை வருத்தவும் தெளிவு
கொண்ட வெவ்விய கண்ணையுண்டமகிழ்ச்சி மிகவும் கெடுவதுபோலும்; பகைவர்
மேற் சிவந்த கண்ணினையுடைய வீரர்செற்றம். ஏ - று.

சினம் விளிவதுகொடுவனக்கூட்டுக.

இது, * “முன்னிலைக்கடிய” என்பதனுடைமையுடைய “எவ வியைந் தாய்வயிறு
கரிப்ப” என்பதுபோலாம். (கடு)

கொடை:—

ஈண்டியநிலை யொழிவின்றி
வேண்டியோர்க்கு விரும்பிவிடுகின்ற.

இ - ள். திரண்ட பசுநிலையொன்றும்தப்பாமே தம்மை வேண்டினவர்களுக்
குப் பிரியப்பட்டுக் கொடுத்தது. ஏ - று.

வ - று. அங்கட் கிணையன் றுடியன் விறலிபாண்
வெங்கட்கு வீசும் விலையாகும் - செங்கட்
செருச்சிலையா மன்னர் செருமுனையிற் சீறி
வரிச்சிலையார் றந்த வளம்.

இ - ள். அழகிய கண்ணாற்றந்த கிணையையுடையவனும் துடிக்கொட்டுமவ
னும் பாணிச்சியும் பாணனும் வெவ்விய கள்ளிற்குக்கொடுக்கும் விலையாகும்; சிவந்த
கண்ணினையுடையராய்ப் போர்க்கு இடையாதமன்னர் பூசன்முகத்துக்கேரப்பித்து
வரிதலையுடைய வில்லாலேகொண்ட ஆனிரையாகியசெல்வம். ஏ - று.

வளம் வெங்கட்கு வீசும் விலையாகுமெனக்கூட்டுக.

(கசு)

புலனறிசிறப்பு:—

வெம்முனைநிலை யுணர்த்தியோர்க்குத்
தம்மினுமிகச் சிறப்பித்தன்று.

இ - ள். வெவ்விய வேற்றுப்புணர்ந்தினது நிலைமையை அறிவித்தார்க்குத் தம்
முடையகற்றினும் பெருகச் சிறப்புக்கொடுத்தது. ஏ - று.

வ - று. இறுமுறை யெண்ணு திரவும் பாகலுஞ்
செறுமுனையுட் சென்றறிந்து வந்தார் - பெறுமுறையி
னட்டுக் கனலு மயில்வேலோ யொன்றிரண்
டிட்டுக் கொடுத்த வியல்பு.

இ - ள். தாம் இறும்வகையை ஆராயாதே இரவின் கண்ணும் பதலின் கண்ணும் கொழும்பகைப்புலத்தப்போய் ஆராய்ந்தவந்தார் பெறக்கடவபங்கின்று கொன்று எரியும் கூர்வேலினையுடையோய், ஒன்றாதல் இரண்டாதல் பசுவிற்கொடுத்தல் முறைமை. எ - று. (௧6)

பிள்ளைவழக்கு:—

பொய்யாது புண்மொழிந்தார்க்கு
வையாது வழக்குரைத்தன்று.

இ - ள். தப்பாமல் நிமித்தஞ்சொன்னார்க்கு வஞ்சியாதே பெறுமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. புல்லார் நிகாகருதி யாஞ்செல்லப் புண்ணலம்
பல்லா ரறியப் பகர்ந்தார்க்குச் - சொல்லாற்
கடஞ்சுட்ட வேண்டா கடுஞ்சுரையா னான்கு
குடஞ்சுட்டினத்தாற் கொடு.

இ - ள். பகைவரது ஆனிரையைக் கொள்ளநினைந்து யாம்போக நிமித, கன்மையைப் பலரு முணர்ச்சொன்னார்க்கு மெழியாற் பெறுமுறைமை இது வென்றகருதவேண்டா; ஒன்றொருகும்பால்போதும் மிக்கமடியினையுடைய பாகான்கு இனங்கடோறுங்கொடு. எ - று.

கடஞ்சுட்டவேண்டா கொடுவென்க.

(௧௭)

துடிநிலை:—

தொடுகழன் மறவர் தொல்குடி மரபிற்
படுக ணிமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று.

இ - ள். கடமும் கழல்வீரர் பழங்குடி முறைமையில் மிக்ககண்ணினையுடைய தாய் ஒலிக்கும் துடியைக்கொட்டிமவன்ருணத்தைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. முந்தை முதல்வர் துடிய ரிவன்முதல்வ
ரெந்தைக்குத் தந்தை யிவனெனக்கு - வந்த
குடியொடு கோடா மரபினோற் கின்னும்
வடியுறு தீர்த்தேறல் வாக்கு.

இ - ள். என்பாட்டனுடையபாட்டன் முதலாயினார்க்குத் துடிக்கொட்டினார் இவன்பாட்டனுடையபாட்டன் முதலாயினார்; என்றந்தைக்கு இவன்றந்தை துடிக்கொட்டினார்; இவன் எழுக்குத்துடிக்கொட்டிவான்; வழிவந்தகுடி முறைமையோடு பிறழாத முறைமையினையுடையவனுக்கு இன்னமும் வடித்தலுற்ற தித்தித்தமதுவினதுதெளிவை வார்ப்பாயாக. எ - று. (௧௮)

கொற்றவைநிலை:—

ஒளியினீங்கா விறற்படையோ
எளியினீங்கா வருளுரைத்தன்று.

இ - ள். விளக்கத்தினின்றும் ஒழியாத வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தையுடையாளது இரக்கத்தினின்றும் ஒழியாத கருணையைச்சொல்வது. எ - று.

வ - று. ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்
கூனி மலிபடைக் கொற்றவை - மீளி
யரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார்
முரண்முருங்கத் தான்முந் துறும்.

இ - ள். சிங்கத்தாற்சிறந்த அழகியகொடியினையும் பசங்கினியினையும் பாயுங்
கலையினையும் பேய்மிக்கபடையினையுமுடைய தூக்காதேவி, தலைவன் பகைவர்
குறும்புமுறிய ஆனிரையைக் கொள்கையைநினைக்கிற் பகைவர்மாதபாடுகெடத்
தான்முன்னே எழுந்தருளும். எ - று. (20)

வெறியாட்டு:—

வாலிழையோர் வினைமுடிய
வேலனோடு வெறியாடின்று.

இ - ள். அழகிய ஆபரணத்தையுடையார் நினைத்ததொழில்முடிய முருக
பூசைபண்ணுமவனோடு வள்ளிக்கூத்தை ஆடியது. எ - று.

வ - று. காணி லரனுங் களிக்குங் கழன்மறவன்
பூணிலங்கு மென்முலைப் போதரிக்கண் - வாணுந்
றன்முருகு மெய்நிறீஇத் தாமம் புறந்திளைப்ப
வேன்முருகுற் காடும் வெறி.

இ - ள். கண்டாளுயின் கிருத்தப்பிரியனாகிய நீலகண்டனும் மகிழ்வன்; கட்
டெழுவலினையுடைய மறவினையாளன்றன் ஆபரணம்வினங்கும் மெல்லியமுலையினையு
யும் பூப்போன்ற அரிபார்த்தகண்ணினையும் ஒளிமிக்கறுதலினையுமுடையவடான் ஈறு
நாற்றத்தை உடம்பிலேநிறுத்தி மாலை பக்கத்தேஅசைய வேலினையுடையவின்
யார்க்கு ஆடும்வள்ளிக்கூத்தை. எ - று.

வள்ளிக்கூத்தைக்காணின் அரனும்களிக்குமென்க. (21)

வெட்சித்திணைப்பாட்டு இரண்டும் துறைப்பாட்டுப் பத்தொன்பதும்
முழுந்தன.

முதலாவது

வெட்சிப்படலமுற்றிற்றது

இகண்டாவது

க ர ந் தை ப் ப ட ல் ம்.

கதமலி கரந்தை கரந்தை யரவ
மதரிடைச் செலவே யரும்போர் மலைதல்
புண்ணொடு வருதல் போர்க்களத் தொழித
லாளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே
ரு பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே
நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி
வேத்தியன் மலிபே மிகுகுடி நிலையென
வருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி இன்குங்
கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையு மென்ப.

என்-னின், கரந்தைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

இ - ள். கரந்தை, கரந்தையரவம், அதரிடைச்செலவு, போர்மலைதல், புண்ணொடுவருதல், போர்க்களத்தொழிதல், ஆளெறிபிள்ளை, பிள்ளைத்தெளிவு, பிள்ளையாட்டு, கையறுநிலை, நெடுமொழிகூறல், பிள்ளைப்பெயர்ச்சி, வேத்தியன்மலிபு, குழிநிலை என இவைபதினான்கும் கரந்தைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

க ர ந் தை :—

மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்
தலைக்கொண்ட நிராபெயர்த்தன்று.

இ - ள். மாறுபட்டெழுந்தார் மாற்சரியக்கெடக் கைப்பற்றினநிரையை மீட்டது. எ - று.

வ - ய். அழுங்குனீர் வையநத் தாருயினாக் கூற்றம்
விழுங்கியபின் வீடுகொண்டற்றாற் - செழுங்குடி
டாரார் கரந்தை தலைமலைந்து தாங்கோட
னோவர்கைக் கொண்ட நிரை.

இ - ள். ஆரவாரியாநின்ற கடல்குழந்த ஞாலத்துப் பெறுதற்கரிய உயினாக் கூற்றவன் உண்டபின்பு மீட்ட தன்மைத்து; வளப்பத்தினையுடையமறக்குடிகள் கொத்துநிறைந்தகரந்தையைத் தலையிலேகுடித் தாங்கொள்ளுமது; பகைவர்கைப் பற்றின ஆனிரையை. எ - று.

கோடல் வீடுகொண்டற்றென்க.

ஆல் - அசை.

தாம்கோடலைப்பொருத வெட்சியார்கையினின்றும் கொள்ளப்பட்டன நிரை; இது வீடுகொண்டற்றென்றமாம்.

காந்தையாவம்:—

நினைகோட் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய
வினாவனர் குழுஉம் வகையுனாத் தன்று.

இ - ள். பசுநினைவைக் கெட்பற்றினமைகேட்டுச் செய்யாநின்ற காரியத் தவிரக் கடுகினராகித் திரளுங்கூறபாட்டைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட
வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன்
கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே
யுளர்ந்தார் நினைப்பெயர்வு முண்டு.

இ - ள். காலிலே நிறைந்த வீரக்கழலினையுடையார், கொடியவில்லினையுடையார், கையிலேயெடுத்த வேலினையுடையார், அஞ்சத்தக்க காட்சியினையுடையார், கூற்றவன்கோயித்தாலுமொப்பார், தடாரியோசையைக்கேட்டு அசைந்தார்; வெட்சியார்கொண்ட ஆனினா மீன்கையும் கூடும். எ - று. (2)

அதரிடைச்செலவு:—

ஆற்றா ரொழியக் கூற்றெனச் சினைஇப்
போற்றார் போகிய நெறியிடை யேகின்று.

இ - ள். செருவினைப்பொறுதார் ஊரிலேநிற்கக் காலனையொப்பக்கோயித் தப்பகைவார்போன வழியிடத்தேசென்றது. எ - று.

வ - று. சங்குங் கருங்கோடுந் தாழ்பீலிப் பல்லியமு
மெங்கும் பறையோ டெழுந்தார்ப்ப - வெங்க
லழற்சுரத் தாம்படர்ந்தா ரான்கவட்டின் மேலே
நிழற்கதிர்வேன் மின்ன நினைத்து.

இ - ள். சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும் தாழ்ந்தபீலியையுடைய சிலவீசேட வாச்சியங்களும் பறையோடு எங்கும் எழுந்து ஆரவாரிப்ப வெவ்விய கல்லினையுடைய அழற்பார்த்தகாட்டிலே தாம்போயினர், நினைபோன அடிப்பாடே நிழல்விடும் சுடர்வேல் ஒளிவிட நினைத்து. எ - று. (க)

போர்மலைதல்:—

வெட்சி யானாக் கண்ணுற்று வளைஇ
யுட்குவரத் தாக்கி யுளர்செருப் புரிந்தன்று.

இ - ள். வெட்சியானாக்கிடிச்சூழ்ந்து அஞ்சத்தாக்கி எடுப்பும் சாய்ப்புமான பூசலை மேற்கொண்டது. எ - று.

வ - று. புலிக்கணமுஞ் சீயமும் போர்க்கனிதும் போல்வார்
வலிச்சினமு மானமுந் தேசு - மொலிக்கு
மருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசற் கோடிச்
செருமலைந்தார் சீற்றஞ் சிறந்து.

இ - ள். புலியினதுதிரளும் சிங்கமும் பொருமயானையுமொப்பார், வலமிக்க
ற்றமும் அபிமானமும் பெருமையும்; ஆரவாரிக்கும் கிட்டெற்கரிய பகைப்புலவழி
லே நிகாக்கொண்டார் வெட்சியாரென்னும் ஆரவாரத்தாற்கெடுப பூசலேச்செய்
ர், கோபமிக்கு. எ - று.

சிறந்து செருமலைந்தாரென்க.

(சு)

புண்ணொடுவருதல்:—

மண்ணோடு புகழ்நிறீஇப்

புண்ணோடு தான்வந்தன்னு.

இ - ள். பூமியுடனே இசையைநிறுத்தி ஆயுதம்பட்டபுண்ணுடனே வீரன்ருன்
ந்தது. எ - று.

வ - று. வெங்குருதி மல்க விழுப்புண் னுருதொடூஉ
மிங்குலிகஞ் சோரும் வரையேய்க்கும் - பைங்க
ணிமம்போக்கி நின்றா நிகல்வாட்டி வேந்தன்
மனம்போல வந்த மகன்.

இ - ள். வெவ்விய உதிரம் மிக் முகத்தினும்மாப்பினும் பட்ட புண்ணினின்
மவ்விழவிழச் சாநிலங்கஞ்சொரியும் வரையையொக்கும்; பைங்கண்ணினையுடைய
சுவைநத்தை முன்னேசெலுத்தினின்ற வெட்சியாருடைய மாறுபாட்டைக்கெடுத்து
ன்னன்னெஞ்சினையொப்ப வந்தவீரன். எ - று.

வீரன் இங்குலிகஞ்சோரும்வரையையொக்குமென்க.

வேந்தன்மனம் வெற்றியையேநினையும்.

(ரு)

போர்க்களத்தொழிதல்:—

படைக்கோடா னிறன்மறவரைக்

கடைக்கொண்டு களத்தொழிந்தன்னு.

இ - ள். பகைவராயுத்திற்குப் புறங்கொடாத வெற்றியினையுடைய வீர
ராகூட்டித் தான் பூசற்களரியிலேபட்டது. எ - று.

வ - று. உரைப்பி னதுவியப்போ வென்றார்கைக் கொண்ட
நினைப்பி னெடுத்ததை சென்றான் - புரைப்பின்
றுளப்பட்ட வாயெல்லா மொள்வாள் கவரக்
களப்பட்டான் றோன்றான் கரந்து.

இ - ள். சொல்லுவேமாயின் அஃது அதிசயமோ, பகைவர்கைப்பற்றின
வையின்பின்னே பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன்சென்றான்; ஒப்பின்றிக் கரு
ப்பட்ட உடம்பிடமெல்லாம் ஒன்றியவான் கொள்ளுகொள்ளப் போர்க்களரியிலே
முந்தான், ஒளித்துத் தோற்றுகிலன். எ - று.

‘நினைப்பி னெடுத்ததை சென்றான்’ என்றது - இந்நான்மீண்டநிளையென்
றும் புகழுடனேசென்றானென்றல்.

(சு)

ஆளெறிபிள்ளை :—

வருவாரா யெதிர்விலக்கி

யொருதானுகி யாளெறிந்தன்று.

இ - ள். பொருவாரா எதிர்விலக்கித் தானொருவனுமேயாகி வீரனாவெட்டியது. ஏ - று.

வ - று, பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க வாளெறிந்து

கொள்ளைகொ ளாயந் தலைக்கொண்டா - ரொள்ளிப்

பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கமலான் மீளா

னொருதனியே நின்ற னுளன்.

இ - ள். வினைவறியாதபிள்ளையொப்பப் பிணம்பெருக்க வீரனாவெட்டி வெட்சியார்கொள்ளைகொண்ட ஆனினையைக் கிட்டினார் இகழ்த்தபூசற்செய்து கெட்டு மீண்டுபோதவும் மீளானாகித் தனியேநின்றான் ஒருபூங்கமலானுளன். ஏ - று.

பிள்ளைத்தெளிவு :—

கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்மப்

புண்மகிழ்ந்து புகன்றாடின்று.

இ - ள். துடியின்கண் மகிழ்ந்தொலிப்பத் தன்புண்ணைப் பிரியப்பட்டு வீரு ம்பிக் கூத்தாடியது. ஏ - று

அதனைப் புகழ்ந்தாடியது உமாம்.

வ - று. மேவா ருயிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையன்

பூவா ஞ்நகரகழியாப் போர்க்களத்து - ளோவான்

றுடியிரட்டி விம்மத் தொடுகமலார் முன்னி

றடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு.

இ - ள். பகைவர் உயிருலரத் தலையினை நீக்கிக் கவந்தமாக்கிநின்ற பிள்ளைத் தன்மையை எய்தியவன் பொலிவினையுடையவாளினை உறைவினின்றும்வாங்கிப் பூசர்களரிபிலேயொழியான் துடிகொட்டி ஆர்ப்பரவமிகக் கட்டியவீரக்கழலினை யுடையார்முன்னேநின்ற இட்டவடியின்மேல் அடியிட்டு ஆடுங்கூத்து. ஏ - று.

ஓவான் - ஒழியான்.

ஆட்டு ஓவானென்க.

(அ)

பிள்ளையாட்டு :—

கூடலர்குடர் மாலைசூட்டி

வேறிரித்து விரும்பியாடின்று.

இ - ள். பகைவர்குடராகியமாலையைச்சூட்டிக் கையிலே வேலைத்திருப்பிப் பிரியப்பட்டு ஆடியது. ஏ - று.

வ - று. மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறந்திறந்து

கூட்டிய வெஃகங் குடர்மாலை - சூட்டியபின்

மாதிரியச் சீறி துடங்குவான் கைக்கொண்ட

வேறிரிய விர்புந் துடி.

இ - ள். பகைவரை மானப்பண்ணின பின்னைத்தன்மையை எய்தியவன், வீரருடைய மார்பங்களைத் திறந்து தெரிந்துபறித்தவேலைப் பகைவருடைய குடர்மாலையைச் சற்றியபின் மாறுபாடுகேடக் கோபித்து ஆமேவன் கைக்கொண்டவேலைத் திருப்பக் கறங்கொன்றது தடி. எ - று. (க)

கையறுநிலை:—

வெருவரும் வாளமர் விளிந்தோற் கண்டு
கருவி மாக்கள் கையறு வுரைத்தன்று.

இ - ள். அஞ்சத்தரும் வாட்பூசலிலே பட்டோனைப்பார்த்து யாழ்ப்பாணர் அவன்பட்டபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நாப்புலவர் சொன்மலை நண்ணுர் படையுழக்கித்
தாப்புலி யொப்பத் தலைக்கொண்டான் - பூப்புளையு
நற்குலத்துட் டோன்றிய நல்லிசையாழ்த் தொல்புலவர்
கற்கொலோ சோர்ந்திலவெங் கண்.

இ - ள். செங்காப்புலவருடைய கீர்த்திமலை, பகைவர்சேனையைத்துகைத்து வலியுலியையொப்பப் பட்டான்; பொற்றாமாப்பூவைச்சூடும் கல்லுலத்திலே சிறந்த அழகிய இசையினையுடைய யாழாற்றிறத்த பழைய அறிவினையுடையர், எல்லோ அறியோம் விழுத்தில, எம்முடையகண்கள். எ - று. (க0)

நெடுமொழிகுறல்:—

மன்மேம் பட்ட மதிக்குடை யோற்குத்
தன்மேம் பாடு தானெடுத் துரைத்தன்று.

இ - ள். மன்னின்மேம்பட்ட நிறைமதிபோலும் கொற்றக்குடையினையுடையோற்கு ஒருவீரன் தன்னுடையமேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி
வாளொடு வைகுவேன் யானாக - நாளுங்
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெப்போ யியப்
*பிழிமது வுண்பார் பிறர்.

இ - ள். வீரராகிய போர்ப்பிரளயம் கைவளரின் அதனைவிலக்கி வாளுடனே அங்கேதற்குவேளுக யான், நாடோறும் மிக்க உலகையாற்றிறத்த வெற்றியினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெப்போனே, நீ கொடுப்ப நினைபு இயைத்த பிழியுமது வை தகர்வாராக, வேறுசொல். எ - று.

உண்பாராக, பிறரெனத் தொழிற்படச்சொல்லுக. யான் வாளொடுவைக, உண்பார்பிறரென்றமாம். (கக)

* பிழிமகி முண்பார் பிறர் என்றும் பாடம்.

பிள்ளைப்பெயர்ச்சி:—

போர்தாங்கிப் புள்விலங்கியோனைத்
தார்வேந்தன் றலையளித்தன்று.

இ - ள். புள்ளைவிலக்கிப் பூசலத்தாங்கினவனை மாலையினையுடையமன்னன் தண்ணளிசெய்தது. ஏ - று.

வ - று. பிணங்கமருட் பிள்ளை பெயர்ப்பப் பெயரா
தணங்கருஞ்செய் தாளெறித னோக்கி - வணங்காச்
சிலையளித்த தோளான் சினவிடலைக் கன்றே
தலையளித்தான் றண்ணடையுந் தந்து

இ - ள். மாறுபடும்பூசலிடத்தாக் காரியென்னும்புள் விலக்கவும் விலங்காறு
ய்ப் பகைவரை வருத்துந்துன்பத்தைச்செய்து வீரனாவெட்டுதலுப்பார்த்து வனை
யாத மலையினையொத்ததோளான் செற்றத்தினையுடையவீரனுக்கு அற்றைநாளே
வரிசைகொடுத்தான், மருதநிலம்பலவுங்கொடுத்து. ஏ - று. (௧௨)

பேத்தியன்மலிபு:—

தோள்வலிய வயவேந்தனை
வாள்வலிமறவர் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தோளால்வலிய மறமன்னனை வாளால்வலிவீரர் மேம்பாட்டினைச்
சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. அங்கையு ணெல்லி யதன்பய மாதலாற்
கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த் - தங்கிச்
செயிர்வழங்கும் வாளமருட் சென்றடையார் வேல்வா
யுயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை யுறும்.

இ - ள். உள்ளங்கைநெல்லிப்பழத்தினதுதன்மையாதலால், தேன்மலருமாலே
யினையுடையான் கொற்றக்குடைநிழலின்கீழே அவதரித்துக் *குற்றத்தினைக்கொடு
க்கும் வாட்பூசலிலேபுக்குப் பகைவர்தம் வேலின் வாயிலே உயிரைக்கொடுக்குஞ்
செல்வம், மிகவும் உறுதியுடைத்து. ஏ - று.

செல்வம், அதன்பயமாதலால், உறுதியுடைத்தென்க. (௧௩)

குடிநிலை:—

மண்டிணி ஞாலத்துத் தொன்மையு மறுனுங்
கொண்டு பிறாறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று.

இ - ள். மன்செறிந்தபூமியிடத்துப் பழமையும் தறுகின்மையுமுட்கொண்டு
பிறாறியும் குடியின்வரலாற்றினைச் சொல்லியது. ஏ - று.

மண்டிணிஞாலம் - மன்னுலகு விண்ணுலகென்றற்போலக்கொன்க.

* குரோதத்தினையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறப்பொருள் விவரப்பாடலை.

~~வெந்து~~ பொய்யகல நாளும் புகழ்வினைத்த லென்னியப்பாம்
 லையகம் போர்த்தையங்கொலிரீர் - கையகலக்
 கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வாளுமே
 முற்றோன்றி மூத்த குடி.

இ - ள். பொய்மைநீங்க நாடோறும் கீர்த்தியுண்டாக்குதல், என்ன அநி
 சயமாம்! பூமியைமறைத்த தெளிந்தகற்கும் உகாந்தவென்னம் விட்டுநீங்க, முற்
 பட மலையோன்றிப் பூமிதோன்றாத அளவிலே வாளுடனே எல்லாரிலும் முற்பட
 மலையிடத்திலேதோன்றிப் பழையதாகிய குடி. ஏ - று.

குடி புகழ்வினைத்தல் என்னவியப்பாம்.

வென்னென்பது - என்னெனக் குறைந்தறின்றது. மூத்தகுடியென்றது - பூச
 விலே வானாலே பட்டகுடியென்பாருமுளர். (கச)

கரங்கைத்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டுப் பதின்மூன்றும்
 முடிந்தன.

இரண்டாவது

கரங்கைப்படலமுற்றிற்று.

மூன்றாவது

வ ஞ் சி ப் ப ட ல ம்.

வாடா வஞ்சி வஞ்சி யரவங்
 கூடார்ப் பிணிக்குங் குடைநிலை வானிலை
 கொற்றவை சீலையே கொற்ற வஞ்சி
 குற்றமில் சிறப்பிற் கொற்ற வன்னை
 இ பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி
 நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி
 யுழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி
 கொடையின் வஞ்சி குறுவஞ் சிய்யே
 யொருதனீ நிலையொடு தழிஞ்சி பாசறை
 ௧௦ பெருவஞ் சிய்யே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு
 நல்லிசை வஞ்சியென நாட்டினா தொகுத்த
 வெஞ்சாச் சீர்த்தி யிருபத் தொன்றும்
 வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையு மாகும்.

எ - ன், வஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

இ - ன். வஞ்சி, வஞ்சியாவம், குடைநிலை, வாணிலை, கொற்றிலைவாசி, கொற்றவஞ்சி, கொற்றவண்ணை, பேராவ்வஞ்சி, மாராவ்வஞ்சி, கொல்லவஞ்சி, முதுமொழிவஞ்சி, உழபுலவஞ்சி, மழபுலவஞ்சி, கொடைவஞ்சி, குறவஞ்சி, ஒரு தனிநிலை, தழிஞ்சி, பாசறைவஞ்சி, பெருவஞ்சி, பெருஞ்சோற்றிலை, கல்விசை வஞ்சி என இவை இருபத்தொன்றும் வஞ்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

வ ஞ் சி :—

வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து

கூடார்மண் கொள்குறித்தன்று.

இ - ன். தோலாதவஞ்சியைத் தலையிலேகுடிப் பகைவர்பூமியைக் கொள் கையைக் கருதியது. எ - று.

வ - று. செங்கண் மழவிடையிற் றண்டிச் சிலைமறவர்

வெங்கண் மகிழ்ந்து விழுவமர - வங்குஞைய

வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பப்

குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ.

இ - ன். சிவந்தகண்ணினையுடைய இளமைப்பருவத்து ஆனேற்றையொப்ப மிகைத்தெழுந்து வில்லினையுடையவீரர் வெவ்வியமதுயையருந்தி வில்விழாவை விரும்ப, அழகிய தளிரினையுடையவஞ்சியைத் தண்ணப்பணியாதாபப் பணிவிப் பான்வேண்டிச் சுரும்பு ஆரவாரிப்ப மயிரிலேகுடினான், எம்முடைய வேந்த. எ - று. வணங்காராவணக்கிய வேந்தகுடினென்க. (க)

வஞ்சியாவம் :—

வள்வார் முரசுமொடு வயக்களிறு முழங்க

வொள்வாட் டானை யுருத்தெழுந் தன்று.

இ - ன். வலியினையுடைய வாராலேவிசித்த வீரமுரசுடனே வலிய யானை முழங்க அழகிய வாளினையுடைய சேனை கோபித்துக் கிளர்ந்தது. எ - று.

வ - று. பெளவம் பனைமுழங்கப் பற்றார்மண் பாழாக

வெளவிய வஞ்சி வலம்புணையச் - செவ்வே

லொளிறும் படைநடுவ னுழித்தீ யன்ன

களிறுங் களித்ததிருங் கார்.

இ - ன். கடல்போல வீரமுரசம் ஆர்ப்பப் பகைவரிலம் அழியக் கைப்பற் றின வஞ்சியை வெற்றியாகச்சூடச் சிவந்தவேல் விட்டுவிளங்கும் சேனைகடுவே புகாந்தத்து நெருப்பையொத்த யானையும் மகிழ்த்துமுழங்காநின்றது, மேகத்தைப் போல. எ - று.

உம்மை - சிறப்பும்மை.

(2)

குடைநிலை :—

பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிரப் பெரும்புலவர் புகழ்பாடக்

கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று.

இ - ள். தன்மேலிட்டமாலையிலே வண்டுகளொலிப்ப மிக்க அறிவினையுடையோர் கீர்த்தியைச் சொல்லக் கத்தரினையால் மட்டஞ்செய்த மாலையினையுடைய வேந்தன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது. ஏ - று.

வ - று. முன்னர் முரசிரங்க மூரிக்கடற் றுனைத்
துன்னருந் துப்பிற் றொழுதெழா - மன்ன
ருடைநா ஞுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக்
குடைநா ளிறைவன் கொள.

இ - ள். தன்முன்னே வீரமுரசுமுழங்கப் பெரியகடல்போன்ற சேனையினையும் கிட்டெற்கரிய வலியினையுமுடையராய்ப் பணிந்தெழாத வேந்தர்தம்முடைய வாணன் கெட்டன; திரைமிகுந்தகடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து, குடையை அரசன் புறவீடுவிட்ட. ஏ - று.

புறவீடுவிட உடைநாஞுலத்தனவென்க.

ஆல் - அசை.

வாணிலை:—

செற்றாழ்மேற் செலவமர்ந்து
கொற்றவாணுட் கொண்டன்று.

இ - ள். பகைவர்மேல் எடுத்துவிடுதலேவிரும்பி வெற்றியினையுடைய வாணைப் புறவீடுவிட்டது. ஏ - று.

வ - று. அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்ன
னெறிந்தில கொள்வா ளியக்க - மறிந்தி ளிப்
பின்பகலே யன்றியும் பேணு ரகநாட்டு
நன்புகலுங் கூடை நகும்.

இ - ள். சோதிடதூல்வல்லவாதெரிந்தநாளிலே வட்டச்சாலாற்சிறந்த தேரினையுடையவேந்தன் வெட்டிலினங்கும் அழகிய வாளினது புறவீடுவிடுதலையுணர்ந்து மாறுபட்டு உச்சிக்குப் பின்பன்றியும் பகைவருண்ணுட்டிடத்து உச்சிப்பொழுதும் கோட்டான் பாடாநிற்கும். ஏ - று. (சு)

கொற்றவைநிலை:—

நீடோளான் வென்றிகொள்கென நிறைமண்டை வல்லுயரிக்
கூடாடைப் புறங்காணுங் கொற்றவைநிலை யுடைத்தன்று.

இ - ள். நீண்டதேளினையுடையவன் வெற்றிபெறுவானாகவெனச்சொல்லி கல்பொருள்களால்நிறம்பிய பாத்திரத்தை வெற்றியாகவெடுத்து அரசனுடைய பகைவரை முதுபுறங்காணும் தூக்காதேவிநிலைமையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. அணங்குடை நோலை பொரிபுழுக்கல் பிண்டி
நிணங்குடர் நெய்த்தோர் நிறைத்துக் - சணம்புகலக்
கையிரீஇ மண்டை கணமோடி. காவலற்கு
மொய்யிரியத் தான்முந் துறும்.

இ - ள். தெய்வத்திற்குரித்தான * எட்கசிலும் நெற்பொரியும் அவனாதுவகா [தருப்பணமும்] நிணமும் குடரும் உதிரமுநிறைவித்துத் திரட்சிவிரும்பக் கையிலே பாத்திரத்தையிருத்திப் பூதகணங்களையுடைய துர்க்காதேவி வேந்தற்குப் பகை கேடத் தான் முன்னே எழுந்தருளும். ஏ - று. (இ)

இதுவுமது.

மைந்துடையாடவர் செய்தொழில் கூறலு
மந்தமில் புலவரதுவென மொழிப.

இ - ள். உவியினையுடையவீரர் செய்யுந்தொழிலைச் சொல்லுதலும் முடிவில் லாத அறிவினையுடையோர் அத்துறையென்று சொல்லுவர். ஏ - று.

வ - று. தமருட் டலையாத றுந்தாங்கி நின்ற
லெமருளாயா மின்னமென் றெண்ண - லெமரின்
முடுகழலின் முந்துறுநன் முல்லைத்தார் வேந்தன்
றெடுகழன் மைந்தர் தொழில்.

இ - ள். தம்முடையகற்றத்தாரின்மேலாகுதல் தூசிப்படையைத்தடுத்திற் றல், எங்கன்படைவீரருள் யாகம் இன்னதன்மையெமென்றெண்ணுதல், போரிடத்து விரைந்துசெல்லுநெருப்புப்போல முற்படப்புகுதல், முல்லைத்தாரினையுடையமன்ன னுடைய கட்டும்வீரக்கழலினையுடைய வீரர்செய்தி. ஏ - று.

முல்லைத்தார்குறியது, † “வஞ்சிநானே முல்லைது புறனே” என்றதனால். (ஈ)

கொற்றவஞ்சி:—

வையகம் வணங்க வானோச் சினனெனச்
செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று.

இ - ள். உலகத்துள்ளாரெல்லாருந்தொழ வானாலே வெட்டினுனெனச்சொ ல்லிப் பண்ணின வீரக்கழலினையுடைய அரசனதன்மையைப் பெருக்கச்சொல்லி யது. ஏ - று.

வ - று. அமுலடைந்த மன்றத் தலந்தயரா நின்றார்
நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்தித் - கழலடையச்
செற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார் வீந்தவியக்
கொற்றங்கொண் டெல்குயர்த்தான் கோ.

இ - ள். நெருப்புப்பொருந்திய பகைவர்காட்டுஅம்பலத்து கொந்துஅழியாநின் றவர் நின்னை நிழலாகச்சேர்த்தேமென்று புகழ்த்து சீபுரத்தைவந்துசேரச் சினத் தைப்பாராட்டிக் கோபித்துவந்தார் பட்டுத் தம்பெயர்கெட வெற்றியைப்பெற்று வேலை வலமாக உயர்த்தான், வேந்து. ஏ - று. (எ)

* ‘கோலையென்னுஞ்சொற்கு எட்கசிவென்றது - பின்மொழியாகுபெயராய் நின்ற பண்புத்தொகையாதலிற் கள்ளென்னும்பொருட்டு’ என்று சிலபிரதியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், புறத்திணையல், ஈ.

கொற்றவள்ளை :—

மன்னவன் புதழ்கிளந்

தொன்னாநா டழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அரசன்கீர்த்தியைச்சொல்லிப் பகைவர்தேசம் கெடுவதற்கு வருந்தி பது. எ - று.

வ - று தாழார மார்பினுன் றுமணைக்கண் சேந்தனவாற்
பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல் - யாழாய்ப்
புடைத்தே நியிர்சண்ணிப் பூங்கட் புதல்வர்
நடைத்தே ரொலிகறங்கு நாடு.

இ - ள். ஆரத்தாழ்த்தமார்பினையுடையவன் தாமரைமலர்போன்ற கண்கள்
நெவந்தன, பாழாய்க் கண்டாரிரங்கக் கெடும்போலும்; யாழையொப்பமுரன்று பக்க
த்திலே வண்டுகள் ஆர்க்குமாலையினையும் பொலிவையுடைய கண்ணினையுமுடைய
ஹந்தர்சிறுதேரோசை ஆரவாரிக்கும்நாடு. எ - று.

நாடு பாழாய்ப்பரிய விளிவதுகொலென்க.

(அ)

பேராண்வஞ்சி :—

கேளல்லார் முனைகெடுத்த

மீளியாளர்க்கு மிகவுய்த்துன்று.

இ - ள். உறவல்லாதார் பொருள் செருவைத்தொலைத்த தலைமையையுடைய
வீரர்க்குப் பெரிதுக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. பவிபெறு நன்னகரும் பள்ளி யிடனு
மொலிகெழு நான்மறையோ ரில்லு - நலிவொர் இப்
புல்லா ரிரியப் பொருதார் முனைகெடுத்த
வில்லார்க் கருந்குரந்தான் வேந்து.

இ - ள். பவியமே நல்லகோயில்களும் துறந்தாரிருக்கும் பள்ளியிடங்களும்
ஓசைபொருந்திய நான்குவேதத்தோர் அகமும் நெருக்குதலையொழிந்து பொருந்தா
நார் கெட்டோடப் பொருதவீரர்செருவைவென்ற தன்னுடையவில்லாளர்க்கு உப
காரம்பண்ணினான், மன்னன். எ - று.

(ஆ)

இ து வு ம து.

அருந்திறை யளப்ப வாறிய சினத்தொடு

பெருந்நுண் மன்னவன் பெயர்தனு மதுவே.

இ - ள். பெறுதற்கரியபொருளைப் பகைவர்கொடுப்பத் தணிந்தகோபத்தோடு
பேரணிகலங்களையுடையமன்னன் மீண்டுபோதலும் அத்துறையாம். எ - று.

வ - று. கூடி முரசிரங்கக் கொய்யுளைமா முன்னுகளப்
பாடி பெயர்ந்திட்டான் பல்வேலான் - கோடி
நிதியந் திறையளந்தார் நேராருந் தன்கீழ்
முதியமென் குறி முரண்.

இ - ள். பலவாச்சியத்தோடும்பொருந்தி முரகஅதிரக் கைக்கத்தரிக்கீயிட்டு
க்கினை தலையாட்டத்தினையுடைய பரிகன் முன்னே சதியாகாடக்க இருந்த
சறையினவிட்டுப்பெயர்ந்தான், வேற்படையினையுடையான்; கோடிபொருளைத்
தறையாக இவனுக்குப் பகைவருங்கொடுத்தார், அரசன் அடிக்கீழ்ப் பழை
பாடென்றுசொல்லி மாறுபாடொழிந்த. ஏ - று.

மாறுபாடொழிந்து கோடிநிதியம் திறையளந்தார் நேராருமென்க. (க0)

மாராயவஞ்சி:—

மறவேந்தனின் சிறப்பெய்திய
விறல்வேலோர் நிலையுடைத்தனீறு.

இ - ள். மாற்சரியத்தினையுடையமன்னனாலே சிறப்புப்பெற்ற வெற்றிமிக்க
வலியையுடையோர் நிலைமையைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. நேராரம் பூண்ட நெடுந்தகை நேர்கழலான்
சேரார் முனைநோக்கிக் கண்சிவப்பப் - போரார்
நறவேய் கமழ்தெரிய நண்ணு ரெறிந்த
மறவே விலைமுக்கந்த மார்பு.

இ - ள். இனமொத்த முத்தாரங்கனையணிந்தன; பெரிய மேம்பாட்டினையும்
பாருந்திய வீரக்கழலினையுமுடையான் பகைவர்தம் போணாப்பார்த்துக் கோபித்
க் கண்சிவப்பப் போர்வீரர் தேன்மேவிய நூறுமாலையினையுடைய சத்துருக்க
ளறிந்த மாற்சரியத்தாட்கிண்க இலைத்தொழிலையுடைய வேலை ஏற்றுக்கொண்ட
ார்புகள். ஏ - று.

மறவேலிலைமுக்கந்த போரார்மாப்பு நேராரம்பூண்டனவென்க. இனி நேராரம்
ண்ட போரார்மாப்பு மறவேலிலைமுக்கந்தனவென்றவொன்று. (கக)

நெடுமொழிவஞ்சி:—

ஒன்னுதார் படைகெழுமித்
தன்னுண்மை யெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தஞ்சேனையைக்கிட்டித் தன்னுடைய ஆண்மைத்தன்மை
யுடையத்திச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. இன்ன ரெனவேண்டா வென்னே தெதிரீறி
முன்னர் வருக முரண்கலு - மன்னர்
பருந்தார் படையமருட் பல்லார் புகழ்
விருந்தா யடைகுறுவார் விண்.

இ - ள். இன்னதன்மையாரென்று சொல்லவேண்டா; என்னுடனேகோ
டுத்து என்முன்னேபொரவருக, மாறுபாட்டினமிருக்கும்வேந்தர்; பருந்துநிறை
ம் தானப்போரிடத்துப் பலரும்போற்ற வீரசுவர்க்கத்திற்குப் புதியராய் அதனின்
ட்டுதலைப்பெறுவார்கள். ஏ - று. (கஉ)

முதுமொழிவஞ்சி:—

தொன்மரபின் வாட் குடியின்
முன்னோனது நிலைகொந்தன்று.

இ - ள். பழையவரலாற்றினையும் வாளினையுமுடைய மறக்குடியில் *தன் அப்பனுடையநிலைமையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. குளிறு முரசங் குணில்பாயக் கூடா
ரொளிறுவாள் வெள்ள முழங்கிக் - களிநெறிந்து
புண்ணெடு நீந்தான் புதல்வற்குப் பூங்கழலோய்
தண்ணடை நல்க றகும்

இ - ள். முழங்கும்வீரமுரசிலேகடிப்புத்தாக்கப் பகைவருடைய விட்டுவிளங்
கும் வான்வெள்ளத்தைத் துக்கத்து யானையைவெட்டிப் புண்ணுடனேவந்தவனு
டைய மகனுக்குப் பொலித்த வீரக்கழலினையுடையோய், மருதநிலங்களைக்கொடுத்
தல் தக்கதாம். ஏ - று.

மகனென்றமையால் அவன்றன் அப்பன்பட்டமை விளங்கும், (கக)

உழபுலவஞ்சி:—

நெராதார் வளநாட்டைக்
கடெரி கொளீஇயன்று.

இ - ள். பொருந்தாதாருடைய நல்ல தேசத்தை மிக்க நெருப்பைக்கொளுத்
தியது. ஏ - று

வ - று. அயிலன்ன கண்புதைத் தஞ்சி யலறி
மயிலன்னார் மன்றம படாக் - குயிலகவ
வாடிரிய வண்டிமிருஞ் செம்ம லடையார்நாட்
டோடெரியுள் வைகின ளுர்.

இ - ள். வேலையொத்த விழியைப்புதைத்துப் பயப்பட்டுக் கூப்பிட்டு மயில
யொத்தகுலமகளிர் மன்றென்றுபாராதேசெல்ல, குயில் பாட வாளுலாவச் சுரும்பு
ஒலிக்குந் தலைமையினையுடைய பகைவர்தேசத்து ஊர்கள், பரந்தோடும் நெருப்பி
னுள்ளே அவதரித்தன. ஏ - று. (கச)

மழபுலவஞ்சி:—

கூடார்முனை கொள்ளைசாற்றி
விடறக்கவார்ந்த வினைமொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் வேற்றுப்புலத்தைக் கொள்ளையுட்டி அகக்கன்பாழ்படக்
கொன்னகொண்டதொழிலைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - ன். களமர் கதிர்மணி காலேகஞ் செம்பொன்
வளமனை பாழாக வாரிக் - கொளன்மலிந்து
கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தார் கழல்வேந்த
னண்ணார் கிலையலற நாடு.

இ - ள். அடியாலையும் ஒளிலிடம் வயிர அரதநங்கனையும் முத்தினையும் சிவந்த
பொன்னினையும் அழகிய அகங்களைல்லாம் வறியவாகத் திரட்டிக் கைப்பற்றிக்
கொள்ளும்வகையிக்குக் கண்ணுக்குகிறைந்தவில்லான் கொன்னகொண்டார், வீரக்
கூலினையுடைய அரசன் தன் பகைவர் சுற்றமிரங்க அவருடைய நாட்டை. ஏ - று.
நாடு கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தாரென்க. (௧௫)

கொடைவஞ்சி:—

நீடவுங் குறுகவு நிவப்பவுந் தூக்கிப்
பாடிய புலவர்க்குப் பரிசி னீட்டின்று.

இ - ள். உச்சமாகவும் மந்தமாகவும் அதன்மேற் சமமாகவும் இசையை அள
ந்து பாடின அறிஞர்க்குப் பரிசிலைக்கொடுத்தது. ஏ - று.

செந்துக்குமுதலான எழுவகைத்துக்கினுலுந்துக்கியென்றமாம். ஈண்டு நிவ
ப்பவென்றது - மந்தத்திலே ஒங்கியசமத்தை. “ஒருசீர் செந்துக் கிருசீர் மதலை,
முச்சீர் கோயி னாச்சீர் துணிவே, யைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் தழாஅல், எழுசீர்
நாளெடுந் தூக்கென மொழிப” என்றாராகலின்.

வ - ன். சுற்றிய சுற்ற முடன்மயங்கித் தம்வயி
றெற்றி மடிவா ரிரிந்தோட - முற்றிக்
குரிசி லடையாரைக் கொண்டகூட் டெல்லாம்
பரிசின் முகந்தன பாண்.

இ - ள். சூழ்ந்த பெருங்கிளை ஒக்கக் கலங்கித் தத்தம்வயிற்றிலே அடித்துக்
கொண்டு மகளிர் கெட்டோடப் பகைவர் நாட்டைவளைத்துத் தலைவன் சத்திருக்
களைப் பறித்துக்கொண்ட பொருண்முழுதும் தாம்பெறும் பேராக முகந்துகொண்
- ன, பாண்களை. ஏ - று. (௧௬)

குறுவஞ்சி:—

மடுத்தெழுந்த மறவேந்தர்க்குக்
கொடுத்தளித்துக் குடியேயாம்பின்று.

இ - ள். மண்டி எதிர்த்த வீரத்தையுடைய மன்னர்க்குத் திறையைக்கொடுத்து,
நாடுடைய அரசன் குடிக்குத் தண்ணளிபண்ணிக் காத்தது. ஏ - று.

வ - ன். தாட்டாழ் தடங்கைத் தனிமதி வெண்குடையான்
வாட்டானை வெள்ளம் வரவஞ்சி - மீட்டான்
மலையா மறமன்னன் மால்வரையே போலுங்
கொலையானை பாய்மாக் கொடுத்து.

இ - ள். தாளிலேதாழநீண்ட பெரியகையினையும் ஒப்பில்லாத மதியினை
யொத்த கொற்றக்குடையினையுமுடையான் வாளினையுடைய சேனைவெள்ளம்

தங்கன்மாட்டின்வருதற்குஅஞ்சி விலக்கினன்; எதிர்க்கமாட்டாத மாற்சரியத்தினை யுடையவேந்தன், பெரியமலையினையொக்கும் கொலையானையினையும் சதிபாயும் குதியையினையும் கொடுத்து. எ - று,

கொடுத்துமீட்டானென்க.

(கஎ)

இ து வு ம து.

கட்டீர துவகைகூறினு

மத்துறைக் குறித்தாகும்.

இ - ள். விட்டிருக்கும் பாசறையினது கூறுபாட்டைச்சொல்லினும் முற்பட்ட குறவஞ்சிக்கு உரிமையுடைத்த. எ - று.

வ - று. அவிழ்மலர்க் கோதைய ராட வொருடா
விமிழ்முழுவம் யாழோ டியம்பக் - கவிழ்மணிய
காய்கடா யானை யொருபாற் கனித்ததிரு
மாய்கமுலான் கட்டீ ரகத்து.

இ - ள். மலர்ந்தபூவாற்றிறந்த மாலையினையுடைய மகளிர் கூத்தாட ஒருபக் கத்திலே முழங்காநின்ற முழுவம் யாழுடனேஆரவாரிப்பப் பக்கத்திலே கவிழ்ந்த மணியினையுடைய சிறப்பிட்ட மதத்தினையுடையயானை ஒருபால் மகிழ்ந்துமுழங்கும், மேலாக கல்லோர்தெரிந்த வீரக்கழலினையுடையான் விட்டிருந்த பாசறையிடத்து.

எ - று.

(கஅ)

ஒருதனிநிலை :—

பொருட்டையுட் கற்சிறைபோன்

மெருவன்றாங்கிய நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். போரினைச்செய்யும் சேனையிடத்து வெள்ளம்தள்ளாதபடி கல்லாக கட்டின களையேபோலப் பெரும்படையை ஒருவீரன்தடுத்த நிலையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வீடுணர்ந் தேதார்க்கும் வியப்பாமா விரிநின்ற
வாடன்முதியாள் வயிற்றிடங் - கூடார்
பொருட்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா
விரும்புவி சேர்ந்த விடம்.

இ - ள். முத்தியினை அறிந்த எல்லாப்பற்றுமற்றோர்க்கும் அற்புதமாம் : இவ் விடத்தினின்ற பொலிவழிந்த தன்மையினையுடைய கிழவிதன் மடியகம்; பகைவர் அனவிறத்தசேனை நெருக்கிவந்துமேலிடவும் நின்றநிலையினின்றநீங்காத பெரிய புலியனையான்கிடந்திடும். எ - று.

ஆல் - அசை; சொல்லிழுக்காடாயினுமாம்.

(கக)

தழிஞ்சி:—

அழிஞர் புறக்கொடையயில்வா னோச்சாக்
கழித்து கண்மை காதலித் துணைத்தன்று.

இ - ள். ஒருவீரன் தனக்குக் கெட்டோடுவார் முதுகுபறத்திக் கடரிய
யாளோச்சாத மிச்ச மறப்பண்பை விரும்பிச்சொல்வியது. ஏ - று.

வ - று. கான்படு தீயிற் கலவார்தன் மேல்வரினுந்
தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன் - வான்படர்தல்
கண்ணியபி னன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைத
ஃலெண்ணியபின் போக்குமோ வெஃகு.

இ - ள். காட்டிலேதோற்றின நெருப்புப்போலப் பகைவர் தன்னை மீதுர்ந்து
வந்தாலும் ஆயுதந்தொடாத மறவனானான், பகைவர் சுவர்க்கலோகத்தேபோதலைக்
கருதி எதிரினல்லது அவ்வெகுண்டோர் முதுகிடுதல்கருதியின்பு ஒக்குவனோ
யாளினே. ஏ - று. (௨௦)

பாசறை நிலை:—

மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து மன்னரெல்லா மறந்துறப்பவும்
பதிப்பெயரான் மறவேந்தன் பாசறை யிருந்தன்று.

இ - ள். நிறைமதிபோன்ற கொற்றக்குடையின்கீழே தாழ்வுசொல்லி வேந்
தர்பலரும் மாற்சரியத்தைவிடவும் அவ்விடத்தினின்றும் போகாளுகி மறத்தினே
புடையமன்னன் பாடிவீட்டிலே இருந்தது. ஏ - று.

வ - று. கரும்பொடு காய்நெற் கனையெரி யூட்டிப்
பெருப்புனல் வாய்திறந்த பின்னுஞ் - சுரும்பின்
மெருகைமலீந்த தண்குவளைத் தூமலர்த் தாரான்
பகைமெலியப் பாசறையு ளான்.

இ - ள். கரும்பினையும் காய்த்தெல்லினையும் முழங்குநெருப்பினே உண்ணப்
பண்ணுவீத்துப் பெரியநீர்நிலைகன்பலவும் உடைத்தபின்னும் வண்டின்கூட்டமிக்க
குளிர்த செங்கழுநீர் தூய்தானபூவாற்செய்த மாலையினையுடையோன் சத்தருக்
கன்பொலிவழிய விட்ட படைவீட்டிலேயிருந்தான். ஏ - று. (௨௧)

பெருவஞ்சி:—

முன்னடையார் வளநாட்டைப்
பின்னருமுடன் நெரிகொளீஇயன்று.

இ - ள். தன்னுடையமுன்னேவந்து செறியாதார் எல்லதேசத்தைப் பின்பும்
கோபித்து நெருப்பைக் கொளுத்தியது. ஏ - று.

வ - று. பீடுலா மன்னர் நடுங்கப் பெரும்புகை
யூடுலாய் வானத் தொளிமறைப்ப - நாடெலாம்
பின்னும் பிறங்கழல் வேயந்தன பெய்கழற்கான்
மன்னன் கனல மறம்.

இ - ள். பெருமைபாத்தமன்னர் துளங்கப் பெரியதாம் கடுவேடலாவி ஆகா
யத்தின்கண் விளக்கத்தினைமறைப்பத் தேவமுழுதும் இரண்டாவுதம் மிக்கொருப்பு
குடப்பட்டன, காலிலேவிட்ட வீரக்கழலினையுடைய அரசனுடைய சினம் மூங்கை
யாலே. எ - று. (௨௨)

பெருஞ்சோற்றுநிலை :—

திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவ ரிவரெனப்
பெருஞ்சோ றுடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று.

இ - ள். பகைவர் வேற்றுப்புலத்தை எமக்கு அழித்துத்தருவரிவரென்றசொ
ல்லி மிக்கசோற்றை வீரர்கொளளும்வகையிலேகொடுத்தது. எ - று.

வ - று. இயவர் புகழ் வெறிமுர சார்ப்பக்
சுயவரி வேங்கை யனைய - வயவர்
பெறுமுறையாற் பிண்டங்கோ ளேவினான் போன
ரிறுமுறையா லெண்ணி யிறை.

இ - ள். அரசன் வாச்சியக்காரர் துதிப்பக் கொட்டும்வீரமுரசுமுழங்க அரி
வாளேபோன்ற வரியினையுடைய புலியையொத்த வீரப்பெறும்படியே சோற்றுத்
திரானையைக் கொள்கையை ஏவினான் ; பகைவர்படும்கையால் விசாரித்து, அரசன்.
எ - று. (௨௩)

நல்லிசைவஞ்சி :—

ஒன்னுதார் முனிகெடவினுத்த
வென்வேலாடவன் நிறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். சத்துருக்கள் வேற்றுப்புலம் அழியவிட்ட வென்றிலேவினையுடைய
வன் வெற்றியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மடங்கலிற் சீறி மலைத்தெழுந்தார் மண்மே
லிடங்கெடச் சென்றிறுத்த பின்னு - துடங்கெரிபோல்
வெல்லப் பெருகும் படையாற்கு வேந்தர்மேற்
செல்லப் பெருகுஞ் சினம்.

இ - ள். சிங்கம்போற்கோபித்து மாறுபட்டெதிர்த்தார் நிலத்தின் மேல்
வெளிதூரப் படையெடுத்துப்போய் விட்டபின்பும் அசைந்தெரியுகெருப்புப்போ
லச் சலிக்கவளரும்சேனையினையுடைய அரசனுக்குப் பகைமன்னாமேல் எடுத்துச்
செல்ல மிகாநிற்கும், கோபம். எ - று.

வென்றோர் விளக்கங்கூறியது. (௨௪)

இ து லு ம து,

இறுத்தபி னழிபிரங்கன்
மறுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். எடுத்துவிட்டபின்பு பகைவர்தேசத்துக்கேட்டை இரங்கலை அழித்
துச்சொல்லினும் முன்புசொன்னதையேயாம். எ - று.

வ - ன். குகாயழன் மண்டிய கோயிற் மாடஞ்

*சுனாயொடுபேய்ப் பிரக்குஞ் சுமந்த - நினாதின்னீர்ப்
பல்லிசை வென்றிப் படைக்கடலான் சென்றிறுப்ப
நல்லிசை கொண்டடையார் நாடு.

இ - ள். ஆரவாரமுடைய நெருப்புக்கொளுத்தின மலையையொப்ப ஒங்கின
மாளிகையெல்லாம் பேய்ச்சனையும் பேய்ப்பிரக்கும் மேற்கொண்டன; ஒழுங்கு
பட்ட தின்னியதேரினையும் பலகீர்த்தியாற்சிறந்த வென்றியினையும் சேனயாகிய
கடலையுமுடையான் போய் எடுத்துவிட, நல்லபுகழைச்சொல்லி இவனைக்கடாதார்
தேயம். எ - று.

நாடு சுனாயொடு பேய்ப்பிரக்குஞ்சுமந்தவென்க.

கொற்றவன்னை இவ்வாறன்று.

(௨௫)

மூன்றாவது

வ ஞ் சி ப் ப ட ல ம் மு ற் றி ற் று.

நான்காவது

காஞ்சிப்பபடலம்.

காஞ்சி காஞ்சி யெதிர்வே தழிஞ்சி
பெரும்படை வழக்கொடு பெருங்காஞ் சிய்யே
வாள்செல வென்ற குடையது செலவே
வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கொணிலையே
புகழ்த்தலைக் காஞ்சி தலைமா ராயந்
தலையொடு முடிதன் மறப்பெயர்க் காஞ்சி
மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க்காஞ் சிய்யே
தொட்ட காஞ்சி தொடாக்காஞ் சிய்யே
மன்னைக் காஞ்சி கட்காஞ் சிய்யே
யாஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி
முனைகடி முன்னிருப் புளப்படத் தொகைஇ
யெண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டுங்
கண்ணிய காஞ்சித் துறையென மொழிப.

எ - ன், காஞ்சித்தினையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதலுந் தலிற்று.

இ - ள். காஞ்சி, காஞ்சியெதிர்வு, தழிஞ்சி, படைவழக்கு, பெருங்காஞ்சி,
வாள்செலவு, குடைச்செலவு, வஞ்சினக்காஞ்சி, பூக்கொணிலை, தலைக்காஞ்சி, தலை

*சுனாயொடு பிரஞ்சுமந்த வென்றும் பாடம்.

மாராயம், தலையொடுமுடிதல், மறக்காஞ்சி, பேய்நிலை, பேய்க்காஞ்சி, தொட்ட காஞ்சி, தொடக்காஞ்சி, மண்ணக்காஞ்சி, கட்காஞ்சி, ஆஞ்சித்தாஞ்சி, மகட்பாற் காஞ்சி, முனைகடிமுன்னிருப்பு என இவை இருபத்திரண்டும் காஞ்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

காஞ்சி:—

*வெஞ்சின் மாற்றான் விடுதர வேந்தன்

காஞ்சி சூடிச் சுடிமனை கருதின்று.

இ - ள். வெவ்வியசினத்தையுடைய வேற்றமன்னன்வந்துவிட அரசன் காஞ்சியென்னும்பூவமைலந்து நாவலிடத்தைக் காக்கரினந்தது. எ - று.

வ - று. அருவரை பாய்ந்திற்றுது மென்பார்பண் டின்றிப்

பெருவரைச் சீமார் கருதிச் - செருவெய்யோன்

காஞ்சி மலையக் கடைக்கணித்து நிற்பதோ

தோஞ்செய் மறவர் தொழில்.

இ - ள். செருமுனையிற் படப் பொருவாரில்லாதபடியாலே முன் பெறுதற் கரிய மலையேறிவிழுந்தானும் சாவேமென்னும்வீரர் இக்காலம் இப்பெரியமலையிடத் துச் சீறானாக் காப்பான்வேண்டி நினைந்து பூசல்விருப்பத்தையுடையோன் காஞ்சிப்பூவைச்சூட [அணியிட்டு]நிற்குமதுவோ, குற்றத்தைப் பண்ணும் வீரர்வினை எ - று.

ஒகாரம் - எதிர்மறை.

(க)

காஞ்சியெதிர்வு:—

மேல்வரும் படைவர மிகவு மாற்று

வேல்வ லாடவன் னிறன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். எதிருன்றஞ்சேனை மேலிதேலைப் பொருத வேற்றொழிலைவல்ல வீரனுடைய வெற்றியை மிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மன்மேல் வருமென நோக்கான் மலர்மார்பின்

வென்வேன் முகந்தபுண் வெய்துயிர்ப்பத் - தன்வேல்

பிடிக்கலு மாற்றாப் பெருந்தகை யேவத்

துடிக்கண் புலையன் றொடும்.

இ - ள். மாற்றரசன் தன்மேலே மீதுர்ந்துவருமென்று பாரானாகி அகன்ற மாற்பிடத்த வென்றிவேல்பாய்ந்த முதுகுபுறத்தருவியுண் வெய்தாகையிர்ப்பத் தன்னுடையவேலைக் கையாற்பிடிக்கவுமாட்டாத பெரியமேம்பாட்டினையுடைய வன் சொல்லத் துடியின்கண்ணைப் புலையன் கொட்டாநிற்கும். எ - று. (உ)

தழிஞ்சி:—

பரந்தெழுதரு படைத்தானை

வரம்பிகவாமைச் சுரங்காத்தன்று.

* வேஞ்சின்மென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு.

இ - ள். கைவளர்ந்துடவாநின்ற ஆயுதத்தையுடையசேனை தவகடுவெள்ளை
யிற்புருதாதபடி அருமையுடைத்தான வழியிடத்தைக் காத்தது. ஏ - று.

வ - று. குலாவுஞ் சிலையார் குறும்புகொள வெஃகி
யுலாவு முழப்பொழிக வேந்தன் --- கைவள
கலாவுமினவேங்கை யன்ன விகல்வெய்யோர் காவல்
புனவேய் நாலும் புழை.

இ - ள். ஏறிட்டவல்லினையுடையகாஞ்சியார்தம் அரணினைக் கைக்கொள்ள
வேண்டி. இயங்குமுயற்சியையொழிவானாக, எதிர்மன்னன்; தம்மிற்கலக்கும் இனத்
தாலுயர்ந்த புலியையொத்த மாற்சரியத்தைவிரும்புகோர்காக்குமிடம், புனத்தின்
முங்கில் ஆர்க்கும் தூழை. ஏ - று.

இகல்வெய்யோரெனப் பிறர்போற்குறிஞர். வஞ்சித்தழிஞ்சி இவ்வாறன்று.()

படைவழக்கு:—

முத்தவிர் பூண் மற வேந்த
நெத்தவர்க்குப் படைவழங்கினு.

இ - ள். முத்துவிளங்கும் ஆபரணத்தையுடையசினமன்னன் தம்மில் இன
மொத்தவர்க்கு ஆயுதத்தைக்கொடுத்தது. ஏ - று.

வ - று. ஐயங் களைந்திட டடல்வெங்கூற் றுலிப்ப
வையிலை யெஃக மவைபலவு - மொய்யிடை
யாட்கடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தளித்தான்
வாட்குடி வன்க ணவர்க்கு.

இ - ள். ஐயப்பாட்டையொழித்துக் கொலைத்தொழிலையுடைய வெய்யகாலன்
உணவுபெற்றேனென்று ஆர்த்துக்கொள்ள வியக்கத்தக்க இலைத்தொழிலைமிகக்
வேல்பலவற்றையும் பூசலிடத்து ஆளக்கடியும் போர்வெல்லும் யானையினையுடைய
வேலவன் வழங்கித் தலைவளிசெய்தான், மறக்குடியில் தறுகண்ணவர்க்கு. ஏ - று.

இ து வு ம து.

கொடுத்தபின்னர்க் கழன்மறவ
கொடுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். அரசன்படைவழங்கினபின்னர்க் கழல்வீரர் உயர்த்துச்சொல்லினும்
முன்புசொன்ன துறையேயாம். ஏ - று.

வ - று. துன்னருந் துப்பிற் றெடுகழலார் சூழ்ந்திருப்பத்
தன்னம ரொள்வாளென் கைத்தந்தான் - மன்னற்கு
மண்ணகமோ வைகின்று மாலை நெடுங்குடைக்கீழ்
விண்ணகமும் வேண்டுங்கொல் வேந்து.

இ - ள். கிட்டெற்கரியவலியினையும் கட்டியவீரக்கழலினையுமுடையார் தன்
னைச்சுற்றியிருப்பத் தனக்குமேவும் ஒள்ளியவாளை என்னையிலேத்தான்; அரசன்

கும்புயிப்டமோ தங்காநின்றது; ஓத்தமாயினிந்த டொற்றத்துடைக்கெழ்ச் சுவர்க்
கறோகத்தையும் விரும்பும்பொன் அரசன். ஏ - ற.

இஃது * "ஒருபொருளிருசொற் பிரிவில வகையார்" என்பதனானும். † "உத்
தப கொண்கையர் சீறி னிடைமுரிந்து, வேந்தனும் வேந்த செழும்" என்பதனானும்,
வேந்த இராச்சியமென்றுமாம். இனி, வேற்றுமன்னர்க்கு மண்ணகமோவைகுத
வில்லை; அவரை விண்ணகத்தின்கண் ஏற்றலையும் அரசன் வேண்டுகொலென்று
மாம். இப்பொருட்டு மன்னர்க்கென்பத பாடம். (டு)

பெருங்காஞ்சி:—

தாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாற்றல்

விங்கு பெரும்படையின் வெளிப்படுத் தன்று.

இ - ள். 'எதிர்வரும் படையினைத்தடுக்கும் வலியினையுடைய கொடுவினையா
ளர் தத்தம்வலியை மிக்கபெருஞ்சேனையிடத்துத்தோற்றவித்தது. ஏ - ற.

வ - று. வில்லார் குறும்பிடை வேறுவேறு றுர்த்தெழுந்த

கல்லா மறவர் கணைமாரி - யொல்லா

வெருவி மறவேந்தர் வெல்களி நெல்லா

மிருவி வகைபோன்ற வின்று.

இ - ள். வற்படைநிறைந்த அரணிடத்துப் பலவகையாக ஆரவாரித்துவந்த
இயற்கையானமறத்தினையுடையாருடைய அம்புமழையைப் பொருவாய் வெரு
ண்டு, சினமன்னர்போனாவெல்லும் யானைபலவும், தினையரித்தாளினையுடைய மலை
யையொத்தன, இந்நான். ஏ - ற. (சு)

வாள்செலவு:—

அருமுனையா னறைகூவினபின்

செருமுனைமேல் வாள்சென்றன்று.

இ - ள். வெல்லுதற்கரிய போனையுடைய வஞ்சியான் போர்க்கு அழைத்த
பின்பு பொருபடையிடத்து வாள்போனது. ஏ - ற.

வ - று. உணங்கு புலவறு வொன்னர் குரம்பை

துணங்கரில் வெம்முனை நோக்கி - யணங்கிய

குந்தமலியும் புரவியான் கூடாதார்

வந்தபின் செல்கென்றான் வாள்.

இ - ள். உலரும் புலானுற்றம் ஒழியாத பகைவர் பாசறைக் [கைநிலை]செறி
த்த பிணக்கத்தையுடைய கானத்திடத்து வெய்யபகையைப்பார்த்துப் பகைவரை
வருத்திய வேலிட்டுப் புண்ணுதன்மிக்க குதிரையினையுடைய அரசன் சத்துருக்கள்
பொரவடர்த்தபின்பு வாளினைச் செல்கவென்று வலினான். ஏ - ற. (எ)

குடைச்செலவு:—

முதுகுடி மறவர் முன்னுறச் சூழக்

கொதியழல் வேலோன் குடைச்சென் றன்று.

* தொல்காப்பியம், சொல்லங்காரம், எச்சவியல், ௬௪.

† திருக்குறள், அகக.

இ - ள். பழங்குடிக்கொலிணையான் முன்னே சூழ்த்துபேசுக அழுவும்
பெருப்புப்போன்றவேலினையுடையவன் குடையைப் புறவீடுவிடுத்தது. எ - று.

வ - று. தெம்முனை தேயத் திறல்விளங்கு தேர்த்தாளை
வெம்முனை வெற்றி விறல்வெய்யோன் - றம்முனை
நாட்டிப் பொறிசெறித்து நண்ணுர்மேற் செல்கென்று
கூட்டிநாட் கொண்டான் குடை.

இ - ள். பகைப்புலங்கெட, வெற்றியிருந்த தேராற்சிறந்தசேனையினையும் வெய்
யபூசல்வெற்றியினையுமுடைய கொற்றத்தவிரும்பியோன் இருபெருவேந்தர்தாம்
பொரும்பூசலை இன்னநாளென்று நிச்சயித்துக் கட்டித் தன்னிலாஞ்சேனையிட்டுப்
பகைவர்மேற்போகவெனச்சொல்லிச் சோதிடவருடனேகூட்டி எல்லாளிலே
குடையைப் புறவீடுவிட்டான். எ - று. (அ)

வஞ்சினக்காஞ்சி:—

வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர்ப் பணிப்ப
வஞ்சினங் கூறிய வகைமொழிந் தன்று.

இ - ள். வெய்யகோபத்தையுடைய மன்னவன் பகைவரைத் தாழ்ப்பண்ணு
வான்லேண்டி இவ்வாறுசெய்வேனெனச் சொல்லிய கூறுபாட்டைச்சொல்லியது.
எ - று.

வ - று. இன்று பகலோ னிறவாழு நென்னுரை
வென்று களங்கொள்ளா வேலுயர்ப்பி - னென்று
மரணவியம் பாயு மடையார்மு னிற்பேன்
முரணவிய முன்முன் மொழிந்து.

இ - ள். இற்றைநாள் ஆதித்தன் படுவதன்முன் பகைவரை வெற்றியைச்
செய்து போர்க்களத்தைக்கொள்ளாதவேலை எடுப்பேனாயின் எங்காளும் யானிருந்த
அரண்கெடத் தாக்கும் பகைவர்முன்னே நிற்பேனாவேன், மாறுபாடுகெட முன்னே
முன்னே தாழ வார்த்தைகளைச்சொல்லி. எ - று. (ஆ)

பூக்கொணிலை:—

காரொதிரிய கூடற்றாளை
போரொதிரிய பூக்கொண்டன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்தியகடல்போல் அலிக்குஞ்சேனை பூசலை ஏற்றுக்கொ
ள்வான்வேண்டி அரசன்கொடுத்தபூவீளைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. பருதிசெல் வானம் பரந்துருடி யன்ன
குருதியா முவதுகொல் குன்றார் - கருதி
மறத்திறத்தின் மாறு மறவருங் கொண்டார்
புறத்திறுத்த வேந்திரியப் பூ.

இ - ள். ஆதித்தன்படம் அந்திவானம் உருகிப்பரந்தாலொத்த உதிராகதிஆவது
போலும், மலைசூழ்த்த ஊர்; நினைந்து சினக்கூற்றிறப்பாத கொலிணையாளரும்
கைக்கொண்டார், தங்களுர்ப்புறத்தேவிட்ட வஞ்சிமன்னன்கெடப் பூவினை. எ - று.
உம்மை - சிறப்பும்மை. (க)

தலைக்காஞ்சி:—

மைந்துயர மறங்கடந்தான்

பைந்தலைச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ளீ. வலியோங்க மாற்றாதம் மறத்தொழிலைக்கடந்தவன் பசுந்தலைமகிப் பைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. விட்டிடினென் வேந்தன் விலையிடினெ னிவ்வுகி

னிட்டுனாயி லெய்துவ வெய்திற்று - லொட்டாதார்

போர்தாங்கி மின்னும் புலவா னுறையழியாத்

தார்தாங்கி வீழ்ந்தான் தலை.

இ - ளீ. போக்கிடில் ஏன்? அரசன், தலைக்குத் தக்கலிலைகொடுக்கில் என் இந்தப்பூமியிற் சிறப்பித்துச்சொல்லும் இசையினைப் பெறுவதெல்லாம் பெற்றதால் பணைவர்பூசலைத்தடுத்து ஒளியையவிடும் புலானுற்றத்தையுடையவானே உறையைவிட்டு டெடுத்து விட்ட வஞ்சியான் தூசிப்படையைத்தடுத்துப் பட்டவனுடையதலை யினை. எ - று.

(௧௧)

தலைமாராயம்:—

தலைகொடுவந்தா னுண்டலியிப்

சிலையுடைவேந்தன் சிறப்பிந்தவன்று.

இ - ளீ. தலையைக்கொடுவந்தான் மனமுவப்ப வில்வினையுடைய மன்னன் செல்வத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. உவன்றலை யென்னு முறழ்வின்றி யொன்னு

ரிவன்றலையென் றேத்த வியலு - மவன்றலை

தந்தாற்கு நல்கல் வியப்போ கிளர்ந்தேத்தி

வந்தார்க்கு வந்தியும் வாழ்வு.

இ - ளீ. உவன் இவனுக்குநேரென்றசொல்லும் ஒப்பின்றிப் பணைவர் எல்லாரினும் இவன்தலையானவனென்றுசொல்லி வாழ்த்த நடக்கும் அவனுடையதலையைக் கொடுவந்தவற்குச் செல்வங்கொடுத்தல் அதிகசயமோ! மிகப் புகழ்ந்துவந்தார்க்கு மகிழ்ந்துகொடுக்குஞ்செல்வம். எ - று.

(௧௨)

தலையொடுமுடிதல்:—

மண்டமருண் மாறுமைந்திற்

கொண்டீன்றலையொடு கோல்வளை முடிந்தன்று.

இ - ளீ. உற்றபூசலின் ஓவாதவலியினையுடைய கைப்பிடித்தான் தலையுடனே திரண்டவனையினையுடையான் இறந்தது. எ - று.

வ - று. கொலையானைக் கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்

றலையானு டையலாள் கண்டே - முலையான்

முயங்கினுள் வாண்முசமுஞ் சேர்த்தினு ளாங்கே

யுயங்கினு ளோங்கிற் றுயிர்.

இ - ள். கொலைத்தொழிலையமையாதகற்றம் சாலக்கொடிதாயிருந்தது; கணனதுதலையை அமையாளாய்த் தையலானவன்பார்த்தே கொங்கையாலேதழுவினான்; ஒளிசிறந்தவதனத்தையும்கட்டினான்; அவ்விடத்தே வருத்தினான்; மேலேயிறந்தது உயிர். எ - று.

ஆதலாற் கூற்றம் கொடிதேயென்க.

(௧௩)

மறக்காஞ்சி:—

இலைப்பொலிதா ரிகல்வேந்தன்

மலைப்பொழிய *மறங்கடைஇயிர்ந்து.

இ - ள். பச்சிலையாலே பொலிவுபெற்ற மாலையாற்சிறந்த வலியினையுடையன்னன் பகைவர்மாறுபாடுநீங்க மறத்தொழிசெ் செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. கருந்தலையும் வெண்ணிணமுஞ் செந்தடியு மீராப்

பருந்தேதா டெருவை படர - வருந்திறல்

வேறாய மன்னர் வியப்பக் கடாயினான்

மாறா மறவன் மறம்.

இ - ள். கறுத்தலையையும் வெண்ணிறிணத்தையும் சிவந்ததையையும் இழுத்தகொண்டு பருந்தும் கருகுஞ்செல்ல அரியவெற்றியினையுடைய பகைவர் அகிப்பிப்பச் செலுத்தினான் நீங்காதகொடுவினையான், மறத்தொழிலை. எ - று. (௧௪)

இ நு லு ம து.

மண்கெழு மறவன் மாறுதலை நோனான்

புண்கிழித்து முடியினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். ஠ுப்பனையாற்பொலிந்த மறத்தொழிலையுடையவீரன் பகைவருடையாறுபாட்டுக்குப் பொருளுகிப் பகைவர்வேல்பட்ட தன்மார்பிற்புண்ணைப் பிளந்துரிப்பினும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ - று.

வ - று. நகையம ராய நடுங்க நடுங்கான்

ஞெகையம ரோட்டிய துப்பிற் - பகைவார்மு

றுங்கிச் சினவுத னோன னுதிவேலார்

பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண.

இ - ள். மகிழ்ச்சிமேவும் தன்கூட்டங்கூலையக் குலையானாய்ச் செறிந்தபோராத் துரந்த வலியினையுடைய மாற்றார் தன் முன்னெல்லையக்கொண்டு கோபிதலைப்பொருளுகி வேலின்றுதியாலே வெகுண்டு அறுத்திட்டான், புண்ணினை. று. (௧௫)

* மறங்கடாயின்றென்றும் பாடம்.

† பூயியிலேபொருந்தியவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ வேலினாலே புண்கிழித்துமுடியினும் அத்துறையையமென்றும் பிரதிபேத

பேய்நிலை:—

செருவேலோன் றிறனோக்கிப்

பிரிவின்றிப் போயோம்பின்று.

இ - ள். போரைச்செய்யும் வேலினையுடையான்றிறப்பாட்டை நோக்கி நீர் குதலொழிந்து பேய் பரிகரித்தது. எ - று.

வ - று. ஆயு மடுதிறலாற் கன்பிலா ரில்போலுந்
தோயுங் கதழ்குருதி தோள்புடைப்பாப் - பேயுங்
களம்புகலச் சேறிச் சதீர்வேல்வாய் வீழ்ந்தா
னுளம்புகல வோம்ப லுறும்.

இ - ள். பலரும்கொண்டாடும் கொல்லும்வலியினையுடையாற்கு அன்பிலா தார் இல்லைப்போலும்; நிலமெல்லாம்நீனையும் வினாந்தசோரி தோளிலே அலைப்பப் பேய்தானும் பூசற்களத்தன்னார்விரும்ப வெருண்டு ஒளியினையுடைய வேலின் வாயிலே விழுந்தவன்றன் மனமகிழப் பரிகரித்தலைச் செய்யாகின்றது. எ - று. (கக)

பேய்க்காஞ்சி:—

பிணம்பிறங்கிய களத்துவீழ்ந்தார்க்

கணங்காற்ற வச்சுறியுன்று.

இ - ள். பிணமிக்க போர்க்களத்திலே பட்டார்க்குப் பேய் மிகவும் அச்ச முறுத்தியது. எ - று.

வ - று. கொட்கு நிமிருங் குறுகுங் குடர்குடிப்
பெட்ட நகும்பெயரும் பேய்மக - ளுட்குப்
புனலங் குருதிப் புலால்வாய்க் கிடந்து
கனல விழிப்பவற் கண்டு.

இ - ள். சமுதம், நீளும், குறகும், குடர்மாலையைச்சுடித் தன்னுள்ளம்விரும் பச் சிரிக்கும், போம், பேய்ப்பெண்; வெருவா, அழகிய உகிரமாகியநீரிற் புலாலிடத் துக் கிடந்து நோக்கு அழலநோக்கும் வீராப்பார்த்து. எ - று. (கங)

தொட்டகாஞ்சி:—

வியன்மனைவிடலை புண்காப்பத்

துயன்முலைப்பேழ்வாய்ப் பேய்தொட்டன்று.

இ - ள். அகன்ற இல்லிலே தலைமகனுடையபுண்ணைப் பரிகரிக்க நின்ற முலையினையும் பெரிபவாயினையுமுடைய பேய்மகன் புண்ணைத்திண்டியது. எ - று.

வ - று. கொன்றுருத்த கூர்வே லவற்குறுகிக் கூரிருள்வாய்
நின்றுருத்து நோக்கி நெருப்புமிழார் - சென்றொருத்தி
யொட்டார் படைபிடந்த வாறுப்பு ணைந்தகலந்
தொட்டாள் தொருகத் துயில்.

இ - ள். கொலைத்தொழில்செய்து வெகுண்ட கூரியவேலினையுடையவனைக் கட்டி மிக்க இருளின்கண்ணேநின்று கோபித்துப் பார்த்து அழிவுக்கான்று அணுபீபோய் ஒரு பேய்மகன் பகைவர் ஆயுதம்பிளந்த தீராதபுண்ணைத்தாங்கின மார் சினைத் தீண்டினான், உறக்கம் மிக. எ - று.

நீங்குதல் - உயிர்போதல்.

(௧௮)

தொடாக்காஞ்சி:—

அடலஞ்சா நெடுந்தகைபுண்

டொடலஞ்சித் துடித் துரீங்கினு.

இ - ள். கொலையஞ்சாத பெரிய நிலையினையுடையவன் புண்ணினைத் தீண்டி சற்குப் பயப்பட்டு நடுங்கிப் பேய் பெயர்ந்தது. எ - று.

வ - று. ஐயவி சிந்தி நறையுதைத் தாய்மலர்தூய்ம்

கொய்யாக் குறிஞ்சி பலபாடி - மொய்யிணர்

பூப்பெய் தெரிய நெடுந்தகைபுண் யாங்காப்பப்

பேய்ப்பெண் பெயரும் வரும்.

இ - ள். வெண்ணிறகடுகினைத்தூவிக் குங்கிலியமுதலான நறநாற்றத்தைப் புதைத்துத் தெரிந்தபூவினைச்சிதறிப் பறியாக்குறிஞ்சிப்பண் பலவும் பாடிச் செறிந்த தொத்தினையுடைய மலரிட்டுத் தொடுத்த மாலையானிறைந்த பெரிய மேம்பாட்டினை புடையவன்புண்ணை யாங்கன்பரிகரிப்பப் பேய்மகன் நீங்கும் அணுகும். எ - று.

கொய்யாக்குறிஞ்சி - வெளிப்படல்.

(௧௯)

மண்ணைக்காஞ்சி:—

வியலிடமருள விண்படர்ந்தோ

னியல்பேத்தி யழிபிரங்கினு.

இ - ள். அகன்ற பூயியினுள்ளார்மயங்க வீரசுவர்க்கத்தேசென்றவன்பன் பினைப் புகழ்ந்த நொந்துவருந்தியது. எ - று.

வ - று. போர்க்குப் புணைமன் புளையோர்க்குத் தானும

னூர்க்கு முலகிற்கு மோருயிர்மன் - யார்க்கு

மறந்திறந்த வாயி லடைத்ததா லண்ண

னிற்றிறந்த நீளிலை வேல்.

இ - ள். பூசலுக்குத்தெப்பமனையவன், உயர்ந்தோர்க்குத் தானுவொப்பானவன், தன்பதிகும் பூயிக்கும் ஒருயினாயினையவன், யாவர்க்கும் தருமத்தோன்றினவாயிலை அடைத்தது; தலைவன்மருமத்தை வெளிசெய்த நீண்ட இலைத்தொழிலாற்றெந்தவேல். எ - று.

(௨௦)

கட்காஞ்சி:—

நறமலியு நறுந்தாரோன்

மறமைந்தர்க்கு மட்டந்தன்று.

இ - ள். மதுமிகும் கமழாமாலையோன் தறுகணுளர்க்கு மதுவைக்கொடுத்தது
எ - று.

வ - று. ஒன்னு முனையோர்க் கொழிக வினித்துயின்
முனனன் மறவர் மகிழ்துங்கா - முன்னே
படலைக் குரம்பைப் பழங்கண் முதியார்
விடலைக்கு வெங்கள் விடும்.

இ - ள். பொழுதமன்னர்க்கு இனி ஒழிவதாக உறக்கம்; வேந்தன் கொதி
வினையாளர் மதுவைபுண்டு களித்தாவெதற்குமுன்னே தழைக்கற்றையான்மேய்ந்த
குடிவிடத்தப் புன்கட்கிழகி பெற்றவீரனுக்கு வெவ்விதானமதுவை *விடாநின்
ருள். எ - று. (௨௧)

ஆஞ்சிக்காஞ்சி:—

காதற் கணவனொடு கனையெரி மூழ்கு
மாதர்மெல் வியலின் மலிபுரைத் தன்று.

இ - ள். அன்பினையுடைய தன் கொழுநனோடு செறிந்தநெருப்பிலே அழு
ந்தும் காதலையுடைய மெத்தென்றதன்மையாற்சிறந்தவன்தன் மிகுநிகையச்சொல்லி
யது. எ - று.

வ - று. தாங்கிய கேளொடு தானு ட்மொரிபுகப்
பூங்குழை யாயம் புலர்கென்னு - நீங்கா
விலாழிப் பரித்தானை வெந்திறலார் சீறார்ப்
புலாழித் தலைக்கொண்ட புண்.

இ - ள். தரித்தகணவனோடு தானும் நெருப்பிலேபுகுவான்வேண்டிப் பொ
லிந்த மரர்க்குழையையுடையவன் தோழிமானா அகலப்போமினென்றுசொல்லும்;
ஒழியாத வாழ்நாளையினையுடைய குதிரையாற்சிறந்த சேனைப்பகைவர் சீறாரிடத்
துப் புலாற்றத்தினையுடைய சக்கரத்தாலே எறியப்பட்ட புண்ணை. எ - று.

புண்ணைத்தாங்கிய கேளொடு எனக்கூட்டுக. புலவென்பதனுள் அகரம் தொக்
கது; ஒற்று இரட்டாமையுமறிக்க. (௨௨)

இதுவுமறு.

மன்னுயிர் நீத்த வேலின் மனையோ
ளின்னுயிர் நீப்பினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். தலைவன் உயிரினநீக்கின அயிலாலே மனைக்கிழத்தினிய ஆவியை
ஒழிப்பினும் முன்சொன்னதுறையேயாம். எ - று.

வ - று. கௌவைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை
வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வொய்யோ - எனவோலே

* விடாநின்றனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† எரிபுகிஇயென்றும் பாடம்.

யம்பிற் பிறமுந் தடங்க ணவன்காதற்

கொம்பிற் கு மாயிற்றே கூற்று.

இ - ன். ஆரவாரத்தான்மிக்க கடல்குழந்திலத்திற் கொடிதேகான், ஒரு வயுடைமை: வெய்தான அயில்வாயிலேபட்டான் வெற்றியைவீரும்பிணை; ஈந்தாயிலே, பகழிபோலமிளிரும் பெரியவழியையுடையான அவன் அன்பின் டைய வஞ்சிக்கொம்பினையானுக்கும் கூற்றாயிற்று எ - று. (௨௩)

மகட்பாற்காஞ்சி:—

எந்திழையாட் டருடு கன்னும்

வேந்தனோடு வேறுநின்றன்று.

இ - ன். அழகிய ஆபரணத்தினையுடையானை எண்குத்தருகவென்றுசொல் றம் அரசனோடு மாறுபட்டுநின்றது. எ - று.

வ - று. அளிய கழல்வேந்த ரம்மா வரிவை

யெளியனென் றெள்ளி யுரைப்பிற் - குளியாவோ

பண்போற் கிளவியிப் பல்வனையான் வாண்முதத்த

கண்போற் பகழி கடிது.

இ - ன். அளியினையுடைய கழன்மன்னர் அழகியதிருவையினைய மடவான் ாங்கொள்கைக்கு எளியனென்று இகழ்ந்துபேசின், தையாவோ? பண்ணையொத்த ார்த்தையினையுடைய இப்பல்தொடியினையுடையவன் ஒளியினையுடைய வதனைத் த ாகிய கண்போன்ற அப்பு, கடிதாக. எ - று. (௨௪)

முனைகடிமுன்னிருப்பு:—

மன்னர்பாராயு மறங்காற்றி

முன்னிருந்த முனைகடிந்தன்று.

இ - ன். வேந்தரெல்லாரையும் சினத்தைக்காலப்பண்ணிப் பகைவர்முன்னே ிருந்தவரைப் பூசற்களரியினின்றும் போக்கியது. எ - று.

வ - று. கடிகமழ் வேரித் கடைதோறுஞ் செல்லக்

கொடிமலி கொல்களி றேவித் - துடிமகிழ

வார்த்திட் டமரு ளடையாரா யம்முனையிற்

பேர்த்திட்டான் பெய்கழலி னான்.

இ - ன். மிகநாறும் மதவினையுடைய மாற்றாரணத்தின் வாயிலிடந்தோறும் போக வெற்றிக்கொடியான்மிக்க யானைகளையேவித் துடிக்கொட்ட ஆரவாரித்துப் போருட் பகைவரைச் செருப்புலத்தினின்றும் போகத்தூர்த்தான், இட்ட வீரக்கழ வினையுடையான். எ - று. (௨௫)

நான்காவது

காஞ்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஐந் தா வ து நொச்சிப் பட ல ம்.

துவலருங் காப்பி னெச்சி யேனை
மறனுடைப் பாசி யூர்ச்செரு வென்றா
செருவிடை வீழ்த நிண்பரி மறனே
யெயிலது போரோ யெயிறனை யழித்த
ஸழிபடை தாங்கல் மகண்மறுத்து மொழித லென
வெச்ச மின்றி யெண்ணிய வென்பது
நொச்சித் திணையுந் துறையு மாறும்.

எ - ன், நொச்சித்திணையும் துறையுமாமாறுணர்த்துதல்தவீற்று.

இ - ள். நொச்சி, மறனுடைப்பாசி, ஊர்ச்செரு, செருவிடைவீழ்தல், சூதினா மறன், எயிற்போர், எயிறனையழித்தல், அழிபடைதாங்கல், மகண்மறுத்துமொழிதல் எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்வொன்பதம் நொச்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

நொச்சி:—

ஏப்புழை ஞாயி லேந்துகிலை யாணங்
காப்போர் சூடிய பூப்புசுழ்ந் தன்னு.

இ - ள். ஏகறையையுடைய முடக்குக்களைத்தாவினென நிலைமையினையுடைய எயில்காக்கும்வீரர் மலைந்தபூவைப்புசுழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. ஆடரவம் பூண்டா னழலுணர்ச்சிறிய
கூடரணங் காப்போர் குழாம்புறையச் - சூடின
ருச்சி * மதிவழங்கு மோங்கு மதில்காப்பா
நெச்சி நுதிவே லவர்.

இ - ள். ஆடம்பாம்பையணிந்தான் நெருப்புதுகாக் கோபித்த திரிபுரத்தைக் காக்கும் அவுணர்திரையொப்ப மலைந்தார்; மேலெகிங்களுரும் உயர்ந்தபுரிசையைக் காவல்செய்வான்வேண்டி நொச்சிப்பூவை நுனியாற்சிறந்த வேலினையுடையவர். எ - று.

வேலவர்நொச்சிசூடினாரென்க.

(க)

மறனுடைப்பாசி:—

'மறப்படை மறவேந்தர்
துறக்கத்துச் செலவுரைத்தன்று.

இ - ள். சினச்சேனையினையுடைய சினமன்னர் வீரசுவர்க்கத்திடத்துப் போன போக்கைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பாயினார் மாயும் கையாற் பலகாப்பு
மேயினோ ரோய விகன்மறவ - ராயினோ
ரொன்றி யவந ஓர்ப்புறத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி யமரர் விருந்து.

இ - ள். அரண்ச் சூழப்பரந்தார், படுமுறையாற் பலகாவலையும் எவினார்;
வின மாறபாட்டையுடையவீரர், ஆயினார்; எதிர்தாக்கக் கிட்டினவர்கடெ ஊரி
நீடத்துத் துளிப்படையைத்தடுத்து வெற்றியினையுடையதேவர்கட்கு விருந்து.
- று.

விருந்தாயினாரென்க.

(உ)

உ ள ர் ச் செ ரு :—

அருமினையோடு கிடங்கழியாமைச்
செருமலைந்த சிறப்புணர்த்தன்று.

இ - ள். பகைவரார்ப்புகுதற்கரிய காவற்காட்டோடு அகழ்சிதையாதபடி பூசற்
செய்த மதிப்பினச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வளையும் வயிரு மொலிப்பவாள் வீசி
யினையுங் கிடங்குஞ் சிதையத் - தனைபாரிந்த
நோனார் படையிரிய நொச்சி விறன்மறவ
ராளு ரமர்விலக்கி யார்ப்பு.

இ - ள். சங்கும் கொம்புமுழங்க வானையோச்சிக் காவற்காடும் அகழுமழியக்
காவற்பிணியையறுத்த பகைவரான உழிஞையார்சேனகடெ கொச்சியிடத்து
வெற்றிவீரர், ஆனார்; போராவிலக்கி ஆரவாரிப்பு. எ - று.

ஆரவாரிப்பானாரென்க.

(ங)

செருவிடைவீழ்தல்:—

ஆழ்ந்துபடு கிடங்கோ டருமினே காத்து
வீழ்ந்த வேலோர் விறன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். ஆழமுடைத்தான கிடங்கினோடு அரிய காவற்காட்டைக்கீர்த்துப்
பட்ட வேல்வீரர்வெற்றியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஈண்டரில் சூழ்ந்த விளையு மெரிமலர்க்
காண்டரு நீள்கிடங்குங் காப்பாராய் - வேண்டார்
மடங்க லனைய மறவேலோர் தத்த
முடம்பொடு காவ லுயிர்.

இ - ள். திரண்டபிணக்குச்சுற்றின காவற்காடும் நெருப்புப்போன்ற பூவினை
யுடைய காணத்தக்க நீண்ட அகழும் காவல்புரிவாராய், வேண்டுகிலர்; சிங்கமொத்த
சினவேலோர் தத்தமுடைய மெய்யுடன் உயினாக்காத்லை. எ - று.

காத்லைவேண்டாரென்க.

(ச)

குதிமைமறம்:—

ஏமாண்ட நெடும்புரிசை
வாமானது வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். எய்யுந்தொழில்மாட்சிமைப்பட்ட பெரியமதிலிடத்துப் பாயுங்குதி
மையது பகுதியைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. தாங்கன்மின் ருங்கன்மின் ருனை விறன்மறவி
ரோங்கன் மதிலு ளொருதனிமா - ஞாங்கர்
மயிரணியப் பொங்கி மழைபோன்று மாற்று
ருயிருணிய வேடி வரும்,

இ - ள். தடுத்தற்கரிது! தடுத்தற்கரிது!! தடாதேகொண்மின்! தடாதேகொண்
மின்!! சேனையிடத்து வென்றவீரர்கள், மலைபோன்றபுரிசையிடத்து ஒப்பில்லாத
தொருகுதினை பக்கத்தே கவரியிட எழுந்து மேகத்தையொத்துப் பகைவருயினை
உண்பான்வேண்டிக் கடுகிவரும். ஏ - று.

(௫)

எயிற்போர்:—

அயிற்படையி னரண்காக்கு
மெயிற்படைஞ ரிகன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கூரிய ஆயுத்தாலே குறும்பினைக்காக்கும் மதிலிடத்துப் போர்வீரர்
மாறுபாட்டைச் சிறப்பித்தது. ஏ - று.

வ - று. மிகத்தாய செங்குருதி மேவரு மாப்பி
னுதத்தா முயங்கியக் கண்ணு - மகத்தார்
புறத்திடைப் போதந் தடல்புரிந்தார் பொங்கி
மறத்திடை மானமேற் கொண்டு.

இ - ள். பெருகப்பரந்த சிவந்த சோரி பொருந்தின அகலத்தினின்றும் வீழத்
தாம் வருந்தியவிடத்தும், உள்ளுள்ளார் அரணிற்குப்புறம்பேபோந்து கோறலை
விரும்பினார், கோபித்துச் சினத்தின்கண்ணே அபிமானத்தை மேற்கொண்டு.
ஏ - று.

(௬)

எயிறனையழித்தல்:—

துணிவுடைய தொடுகழலா
னணிபுரிசை யழிவுரைத்தன்று.

இ - ள். தெளிவுடைத்தான கட்டுக்கழலோன் அழகியமதிலின்கட் கேட்
புனைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. அகத்தன வர்கழ னோன்று ளரணின்
புறத்தன போரெழிற் றிண்டோ - ஞறத்தழிஇத்
தோட்குரிமை பெற்ற துணைவனையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் வானுலகி னான்.

இ - ள். அரணினுள்ளேவீழ்ந்தன, கட்டுக்கழலாற்பொலிந்தவலியகால்; மதிப்புறம்பேவீழ்ந்தன, பூசலேச்செய்யும் அழகிய திண்ணியதோள்; இழுகவளைத்துத் தாட்டு உரியரான் இணைவனையினையுடைய தெய்வமகளிர் கொண்டாட வாளினை உடைய உபகாரி விண்ணிடத்தான். எ - று.

(எ)

அழிபடைதாங்கல்:—

இழிபுடன் நிகல்பெருக

வழிபடை யரண்காத்தன்று.

இ - ள். தம்படைத்தாழ்விற்குக்கோபித்து மாறுபாடுமிகக் கெட்டசேனை எயிர்க்காத்தது. எ - று.

வ - று. பரிசை பலகடந்து பற்று ரெதிர்த்தா

கொரிசெய்கலரணங் கொண்மார் - புரிசை

யகத்தடி யுய்யாமை யஞ்சுடர்வா னோர்க்கி

மிகத்தடிந்தார் மேனின் றவர்.

இ - ள். கிடுகுபடைபலவற்றையும்வென்று பகையான உழிஞையார் எதிர்த்தாராக, அழலிண்ப்பண்ணும் மாறுபாட்டுக்குறும்பினைக் கொள்வான்; மதிவினுடாலிடாதபடி அழகிய ஒளியையுடைய வானைஒச்சிப் பிணம்பெருகத் துணித்தார்; தின்மேல் நின்றவீரர். எ - று.

(அ)

மகண்மறுத்துமொழிதல்:—

வெம்முரணன் மகன்வேண்ட

வாம்பதிலோர் மறுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்தான பகையையுடையவன் மகனவேண்ட அழகிய குறும்பி னுள்ளோர் மறுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஒள்வான் மறவ ருருத்தெழுந் தும்பர்நாட்

குவ்வார் நறுங்கி காலை காரணமாக் - கொள்வான்

மருங்கெண்ணி வந்தார் மழாநிற்பின் கோடிக்க

கருங்கண்ணி வெண்கட்டிற் கால்.

இ - ள். கொச்சியில் ஒள்ளியவான்வீரர் கோபித்தெழுந்து,மேனான் தேனெழுகும் நறுமலையினையுடையவன்பொருட்டாகக் கொண்டு கொள்வான்வேண்டி இடையின் அழகைக்கருதி வந்தவருடைய இனைய வாரணத்தின்கொம்பு, இந்தக் கறுத்த கண்ணினையுடையான் வெளுத்த கட்டிலின்கால். எ - று.*

“ஆயிரு தினையு மரசரர்க் குரிய” என்பதனால் மகப்பாற்காஞ்சி அரசர்க் குரித்து. இது மறவர்க்குரித்து.

(க)

ஐந்தாவது

நொச்சிப்படல முற்றிற்று.

ஆறுவது

உழிஞைப்படலம்.

உழிஞை யோங்கிய குடைநாட் கோளே
வாணுட் கோளே முரசு வழிஞை
கொற்ற வழிஞையோ டாசு வழிஞை
கந்தழி யென்ற முற்றுழி னையே
நு காந்தள் புறத்திறை யாடொயி லுழிஞை
யருந்தோ லுழிஞை குற்றுழி னையொடு
கோட்புறத் துழிஞை பாசி நிலையே
யேணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி
முதுவழி னையே முந்தகத் துழிஞை
க0 முற்று முதிர்வே யானைக்கை கோளே
வேற்றுப்படை வரவே யுழுதுவித் திடுதல்
வாண்மண்ணு நிலையே மண்ணுமங் கலமே
மகட்பா லிகலே திறைகொண்டு பெயர்த
லடிப்பட விருத்த றெகைநிலை யுளப்பட
கரு விழுமென் சீர்த்தி யிருபத் தொன்பது
முழிஞை யென்மன ருணர்ந்தகி னேனோ.

எ - ன், உழிஞைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்ந்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். உழிஞை, குடைநாட்கோள், வாணுட்கோள், முரசுவழிஞை, கொற்ற
வழிஞை, அாசுவழிஞை, கந்தழி, முற்றுழிஞை, காந்தள், புறத்திறை. ஆரெயிலுழி
ஞை, தோலுழிஞை, குற்றுழிஞை, புறத்துழிஞை, பாசுநிலை, எண்பிலை, எயிற்பாசி,
முதுவழிஞை, அகத்துழிஞை, முற்றுமுதிர்வ, யானைக்கைகோள், வேற்றுப்படை
வரவு, உழுதுவித்திடுதல், வாண்மண்ணுநிலை, மண்ணுமங்கலம், மகட்பாலீகல்,
திறைகொண்டுபெயர்தல், அடிப்படவிருத்தல், தொகைநிலை எனச்சொல்லப்பட்ட
இவ்விருபத்தொன்பதும் உழிஞைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று

உழிஞை:—

முடிமிசை யுழிஞை குடி யொன்றார்

கொடிதுடங் காரொயில் கொளக்கரு தின்று.

இ - ள். தம்முடிமேலே உழிஞைமாலையையுணர்ந்து பகைவர்கொடியுரசும்
நிறைந்தருமப்பினக் கைப்பற்றநினைந்தது. எ - று.

வ - று. உழிஞை முடிபுனைந் தொன்றாப் போர் மன்னர்

விழுமதில் வெல்கனிது பாயக் - கழிமகிற்

வெய்தாரா மெய்தி யிசைநுவலுஞ் சீர்த்தியினே

கொய்தார மார்பினெங் கோ.

இ - ள். உழிஞைமாலையை முடிமேலேழுடிப் பொருந்தாத தோரினைச் சய்யும் வேந்தர்தம் சீரியபுரிசையை வெல்லும்பாணைஞத்த மிக்க களிப்புமேவாத பரியோரும் மகிழ்ச்சியைமேலிக் கீர்த்திகூறும் பெரும்புகழினையுடையான், மட்டுச்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய எம்வேந்த. எ - று.

அம்மென்றது - சாரியை.

(க)

குடைநாட்கோள்:—

செற்றடையார் மதில்கருதிக்

கொற்றவேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று.

இ - ள். செறுத்துக் கூடாதாருடையஅரணைக் கொன்னநினைந்து வெற்றி
ன்னவன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது. எ - று.

வ - று. நெய்யணிக செவ்வே நெடுந்தேர் நிலைபுகுத

கொய்யுளைமா கொல்களிறு பண்விடுக - வையகத்து

முற்றக் கடியரண மெல்லா முரணவிந்த

கொற்றக் குடைநாட் கொள.

இ - ள். நெய்யிட்டு அலங்கரிப்பனவாக, பகைவர் குருதியாடிச் சிவந்தவேல்
;ன்; கடியதேர்களும் நிற்குங்கூடங்களிலே நிற்பனவாக; கொய்த தலையாட்டத்
தலையுடைய குதிரையும் கொல்லும் யானையும் போர்க்குச்செய்த பண்ணினைக்
கை; ஞாலத்து அடையக் காவற்குறும்புகளெல்லாம் தத்தம் மாறுபாடுகெட்டன,
வெற்றிக்குடையைப் புறவீடுவிட்ட. எ - று.

(உ)

வாணுட்கோள்:—

கலந்தடையார் மதில்கருதி

வலந்தருவா ணுட்கொண்டன்று.

இ - ள். கூடிச்சேராதார்தம் அரணினைக் கோடலை நினைந்து வெற்றிகொண்
ளும் வாளைப் புறவீடு விட்டது. எ - று.

வ் - று. வாணுட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்

பேணார் பிறைதொடும் பேமதிற் - பூண

ரணிகொள் வனமுலையா ராடரங்க மேறிப்

பிணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து.

இ - ள். வானினைப் புறவீடுவிட்டதாக, தாழ்வுசொல்லிவந்து சேராதபகை
வருடைய மதியைத்தீண்டும் அச்சமுறுத்துமதிவிட்டது ஆபரண நிறைந்த அலங்
காரங்கொண்ட அழகிய கொங்கையினையுடையார் நிரூப்தமண்டபத்தேயேறிக் கை
கோத்திப் பேயாடும், பலகூத்தினையும் மாறி. எ - று.

திணைதோறும் வாணுட்கோள் குடைநாட்கோள் வேறுபாட்டைய.

(ங)

முரசுவுழிஞை:—

பொன்புனை யுழிஞை சூடி மறியருந்துந்

திண்பிணி முரசு நிலையுடைத் தன்று.

இ-ள். பொன்னுலேசெய்த உழிஞை, மாலைமயலெந்து ஆடுவெட்டியிடம் பவியை தகரும் தின்னிதாக வாராற்கட்டின முரசின் நிலைமையைச் சொல்லி யது. எ - று.

வ - று. கதிரோடை வெல்களிறு பாயக் கலங்கி
யுதிரா மதிலு முளகொ - லதிருமாற்
பூக்கண் மலிதார்ப் புகழ்வெய்யோன் கோயிலுண்
மாக்கண் முரசு மழை.

இ - ள். ஒளியாற்சிறந்த பட்டத்தினையுடைய வெல்லுமயானை குத்தக் குலைந் துவீழாத புரிசையும் சிலவுளபோலும்; முழங்குமால், மலர்கண்மிக்க மாலையினை யுடைய இசையைவிரும்பியோன் மாளிகையிடத்துப் பெரிய கண்ணினையுடைய வீரமுரசும் மழைபோல். எ - று.

மழைபோல் அதிருமென்க.

(சு)

கொற்றவுழிஞை:—

அடையாத ரரண்கொள்ளிய
படையோடு பார்தெழுந்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தங் காவற்பதியைக் கைக்கொள்வான் வேண்டிச் சேனை யோடு கைவளர்ந்து சென்றது. எ - று.

வ - று. வெள்வாட் சுருங்குழற்கால் வெஞ்சுடர்வேற் றண்ணளியான்
கொள்வான் கொடித்தாளை கொண்டெழுந்தா - னள்ளாதா
ரஞ்சவரு வாயி லருமினைக் குண்டகழி
மஞ்சிவரு ஞாயின் மதில்.

இ- ள். ஒளிபாந்த வாளினையும் வலிய வீரக்கழலாற்சிறந்த காலினையும் வெய்ய சோதியாற்பொலிந்த வேலினையும் தண்ணளியைமுடையவன் கைப்பற்றிக் கொள்வானாகப் பதாகையினையுடையசேனையை ஒன்றுபடக் கொண்டெழுந்தான்; பொருந்தாதார் வெருவரு வாயிலினையும் புகுதற்கரிய குறுங்காட்டினையும் ஆழ்ந்த கிடங்கினையும் மேகம்பரக்கும் ஏவறையினையுமுடைய அரணத்தை. எ - று. (இ)

அரசவுழிஞை:

தொழில்காவன் மலிந்தியலும்
பொழில்காவலன் புகழ்விளம்பின்று.

இ - ள். காவற்செய்தி மிகுதாக்கும் பூமிகாவலன்றன் கீர்த்தியைச்சொல்லி யது. எ - று.

வ - று. ஊக்க முரண்மிகுதி யொன்றிய நற்குழ்ச்சி
யாக்க மவன்க ணகலாவால் - வீக்க
நகப்படா வென்றி நலமிகு தாராற்
ககப்படா வில்லை யரண்.

இ - ள். மனவெழுச்சியும் மாறுபாட்டின் பெருமையும் பொருத்திலு நல்லாரும் செல்வப்பெருக்கமும் அவனிட்டு நீங்காவால்; பெருமையினையும் மரால் இகழ்த்தகாத வெற்றியினையும் நன்மைமலியு மாலைவினையும் உடையவர்க்குக் கையகப்படாதன இல்லை, காவற்குறும்புகள் யாவையும். ஏ - று. (சு)

க ந த ழி:—

மாவுடைத்தார் மணிவண்ணன்

சோவுடைத்த மறநுவலின்று.

இ - ள். வண்டினையுடைய மாலையாற்சிறந்த நீலமணிபோன்ற மேனியை மடையான் * வீரசோவென்னும் அரணத்தை அழித்த வீரத்தைச் சொல்லியது. - று.

வ - று. அன்றெறிந் தானு மிவனா லரண்வனித்
தின்றிவன் மாறா வெதிர்வார்யா - ரென்று
மடையார் மணிப்பூ ணடைபாடார் மார்பிற்
சுடராழி நின்றெரியச் சோ.

இ - ள். அந்நான் அழித்தவனுமீவன்; அரண்வலிதென்றதேறி இந்நான் இவன் கையாக எதிர்ப்பார்யா! எக்காலத்தும்; மூட்டார்ந்த மணியணியையுடைய பாருந்தாநாருடைய அகலத்து ஒளிவிடுந்திகிரி நின்று அழைச் சோவென்னும் அரணத்தை. ஏ - று.

இஃது உவமையன்று; மிகுதிகுறியது.

(௭)

முற்றுழிஞை:—

ஆடிய லலிர்சடையான்

சூடியபூச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். அசையுந்தன்மையினை உடைத்தாய் விளங்கும் வேணியையுடையான் மலைந்த பூவினது நன்மையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. மயங்காத தார்ப்பெருமை மற்றறிவார் யாரே
யியங்கரண மூன்று மெரித்தான் - றயங்குணர்ப்
பூக்கொ ளிதழிப் புரிசெஞ் சடையானு
மாக்கொ ளுழிஞை மலைந்து.

இ - ள். மருளாத உழிஞையின் மிகுதியை வேறணர்வார் யாவர்தாம்! உதிரி டரங்கண்மூன்றையும் சுட்டான்; விளங்கும் கொத்திற் பொலிவுகொண்ட கொண் றறையையுடைய புரிந்த செஞ்சடையானும் பெருமைகொண்ட உழிஞையைச்சூடி. - று.

(அ)

கா ந த ள்:—

கருங்கடலுண் மாதத்திந்தான்

செழுங்காந்தட் சிறப்புரைத்தன்று.

* நன்கெகறிய அரணத்தைத் திருமால் அழித்தனரென்பதை, சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர்குரவையில் “மூவுலகும்” என்னும் செய்யுளிற் காண்க.

இ - ள். கறத்த கடலிடத்துச் சூரபன்மாவைக் கொன்றவனுடைய கார்த்தப் பூவின் மிருதியைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. குருகு பெயரிய குன்றெறிந் தானு
முருகெழு கார்தண் மலைந்தான் - பொருகழற்
கார்கருதி வார்முரசு மார்க்குங் கடற்றூனைப்
போர்கருதி யார்மலையார் பூ.

இ - ள். குருகின் பெயர்பெற்ற மலையை எறித்தவனும் அழகுமருவின் *கோடலைக்குடனுள்; வீரக்கழலினையுடைத்தாய் மேகத்தையொத்து வாராற்பிணித்த முரசுமுழங்குங் கடல்போன்ற சேனையிடத்துப் பூசலினினந்து யாவர் குடார்! பூவினை. ஏ - று.

குருகு பெயரியகுன்ற - கிரவுஞ்சகிரி.

(க)

புறத்திறை:—

மறத்துறை மலிந்து மண்டி மாற்றார்
விறற்கொடி மதிவின் புறத்திறைத் தன்று.

இ - ள். சினத்தின்வழியிக்கு மேற்கொண்டு பகைவருடைய வெற்றிக்கொடியணிந்த அரணின் சுற்றிலேவிட்டது. ஏ - று.

வ - று. புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்ப்
பல்லார் மருளப் படைபரப்பி - யொல்லார்
நிறத்திறுத்த வாட்டாளை நேரார் மதிவின்

இ - ள். பகைவர் புகுமிடமும் ஒடிப்போம் வழியும் இன்றியே யொழியப் பொங்கியெழுந்து பலமன்னரும் மயங்கத் தன்சேனையைக் கைவளரவிட்டுப் பகைவர்மரும்கிலே குளித்த வாட்சேனையினையுடைய பகைவாரணத்தின் பக்கத்திலே பாடிவீடுகொண்டான்; பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையவன். ஏ - று. (க)

ஆரேயினுழிவை:—

வாண்மறவர் வணங்காதார்
நீண்மதிவி னிலையுடைத்தன்று.

இ - ள். வானினையுடையவீரர் தம்மைப்பணியாதாருடைய உயர்ந்த புரிசையின் தின்மையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. மயிற்கனாத் தன்னார் மகிழ்தேற லூட்டக்
கயிற்கழலார் கண்கனல் பூப்ப - வெயிற்கண்ணார்
வீயப்போர் செய்தாலும் வென்றி யரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதில்.

* கோடல்-கார்தன்; இதுமுருகக் கடவுளுக்குரிய அடையாளப்பூ. இதனை “சுரும்புமுசாச் சுடர்ப்பூவ்கார்த்தட, பெருந்தன் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்” என்றும் திருமுருகாற்றுப் படையாலுணர்க.

இ - ள். மயிலின்றிரளையார் களிக்கும் மதுத்தெளிவை உண்ணப்பண்ண ட்வொயாற்சிறந்த கழலினையுடைய உழிஞையார்விழி நெருப்பைஞ்சூல அரணி த்தார் பலரும்படப் பூசல்செய்தாலும் வெற்றியரிது; வஞ்சச்செருவினைச் செம்ய ல்ல வேந்தன் புரிசையை. எ - று.

மதிலை வென்றியரிதென்க. அரோ - அசை.

(கக)

தோலுழிஞை:—

வென்றி யோடு புகழ்வினைக் கும்மெனத்

தொன்று வந்த தோன்மிசுத் தன்று.

இ - ள். வெற்றியுடன் இசையையுண்டாக்குமெனச்சொல்லிப் பழையதாகி ன்ந்த கிடுகுபடையைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. நின்ற புகழொழிய நில்லா யுயிரோம்பி

யின்றுநாம் வைக விழிவாகும் - வென்றொளிரும்

பாண்டி னிணாதோற் பணியார் பகையரணம்

வேண்டி லெளிதென்றான் வேந்தா.

இ - ள். நிலைநின்ற கீர்த்திபோக நிலைநில்லாத உயிரைக்காத்து இற்றைநாளி ல்ல நாம் இவ்வெயிற்புறத்துத் தற்குமது நமக்குத் தாழ்வு; வென்றுவிளங்கும் கண் டாடி நிரைத்த கிடுகுபடை வணங்காதார்முனைக்குறும்பினைக் கொள்ளவேண்டிற் றுகாண்கை எளிதென்று சொன்னான் மன்னன். எ - று.

ஆதலால் இன்றுநாம்வைகல் இழிவாகுமென்க. தோலென்பது ஆகுபெயர்.

குற்றுழிஞை:—

*குற்றுதாதார் மதிந்ருபரிமே

லொருகாணுமி யி கன்மிசுத்தன்று.

இ - ள். பகைவராணுகிய அழிவில்லாததன்மேல் தான் ஒருவனுமேயாகி மாறுபாட்டினைப் பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. குன்று முரசினான் கொண்டா னாணங்

கனிறுங் கதறிநப் பாய்ந்த - லொளிந்து

மயிற்றுப் படைந்த வணியெழு வெல்லா

மெயிற்றுப் படையா லிடந்து.

இ - ள். அதிரும் வீரமுரசினையுடையான் வென்று கைப்பற்றினான் குறும் பினை; போர்யானைகளும் வாய்தலிற்கதவுஒடியப் பாய்ந்தின; விளங்கும் னேல் வலிசிறந்த நிரைத்த கணையமுழுதும் மருப்பாயுதத்தாலே பெயர்த்து. எ - று. (கக)

இ து வு ம து.

வளைஞரல வயிரார்ப்ப

மிடாகடத்தலு மத்துறையாகும்

* “வணங்காதார் மதிந்ருமரி” என்பர் பின்னும்.

இ - ள். சங்கமுழங்கக் கொம்புகுறிப்பக் காவற்காட்டைக் கடந்து புருமது முன்னஞ்சொன்ன துறையேயாம். ஏ - று.

வ - று. அந்தரந் தோயு மமையோங் கருமினே
மைந்தர் மறிய மறங்கடந்து - பைந்தார்
வினாமார்பின் வின்னரல வெங்களை தூவார்
வனாமார்பின் வைகின வான்.

இ - ள். ஆகாயத்தைக் கிட்டும் மூங்கிலுயர்ந்த அரிய காவற்காட்டிற் பொரும்
ரர் முதுகிட மறத்தவென்று செவ்விய மாலையணத்தையுடைய அகலத்திலே
ன்னொணைவிப்ப வெவ்விய அம்பைச்சிந்துவாருடைய மலைபோன்ற அகலங்களி
ல தங்கின; உழிஞையாருடைய வாள்கள். ஏ - று

தூவுவாரென்பது - தூவாரென இடைக்குறைந்தது (கச)

இ து லு ம து

பாடருந்தோற் படைமறவ

பாடலொடையினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். சொல்லுதற்கரிய பரிசையினையுடைய சேனைத்தலைவர் ஆடுதலுட
'ன கொச்சியாருடைய அரணினக்குறுகிலும் முன்புசொன்ன துறையேயாம்.
று.

வ - று. நினாபொறி வாயி நெடுமதிற் சூழி
வனாபுகு புள்ளின மான - வினாபுடைந்தார்
வேலேந்து தானே விறகோன் விறன்மறவர்
தோலேந்தி யாட றொடர்ந்து.

இ - ள். ஒழுங்குபட்ட இயந்திரங்களாலமைந்த *புதலாவியையுடைய உயர்
த புரிசைநெற்றியிலே மலையிடத்துச்சென்றுபுகும் புட்களையொப்பக் கடுங்க கிட
புனார், வேலினையுயர்த்த சேனையானிறைந்த வெற்றியினையுடையோன வென்றி
யீரர்; கிடுகினையெடுத்துத் தாம்ஆடுதலைச் சூழ்ந்து. ஏ - று.

தொடர்ந்து விளைபடைந்தா றென்க. (கடு)

புறத்துழிஞை:-

விண்டோயு மினா கடந்து

குண்டகழிப் புறத்திறுத்தான்று.

இ - ள். ஆகாயத்தைக்கிட்டும் காவற்காட்டைக்கடந்து ஆழ்ந்தகிடங்கில்களா
யிலே விட்டது. ஏ - று.

வ - று. கோள்வாய் முதலைய குண்டகழி நீராக
வாள்வாய் மறவேந்தன் வந்திறுத்தா - னீள்வாயி
லோங்க லரணத் தொளிவனையார் வெய்துயிர்ப்ப
வாங்கொ லரிய வமர்.

இ - ள். ஆனைப்பற்றுக்கைதப்பாத முதலையினையுடைய குழிந்த அகழீழ தன் றீராக வாய்த்தவாளினையுடைய மறமன்னன் வந்துவிட்டான்; நீண்ட வாய்தலாற் றந்த உயர்ச்சியினையுடைய மதிவிடத்து ஒள்ளியவனையினையுடையார் வெய்தாக யிர்ப்ப வெல்லுதற்கரியபூசல் ஆம்போலும். எ - று. (௧௬)

பாசுநிலை :—

அடங்காததார் மிடல்சாயக்
கிடங்கிடைப் போர்மலைந்தன்று.

இ - ள். பகைவருடைய வலிகெட அகழியிடத்துப் பூசலைமேற்கொண்டது. - று.

வ - று. நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நள்ளாதா
ரோவார் விலங்கி யுடலவும் - பூவா
ரகழி பரந்தொழுது மங்குருதிச் சேற்றுப்
பாழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்.

இ - ள். ஓடமும் ஒருமரத்தோணியும் மேல்கொண்டு பொருந்தாதார் ஒழி னாராய் விலங்கி வெகுளவும் மலர்நிறையும் கிடங்கிலே மிக்கோடும் அழகியசோரிய ற்று அம்பின்வாயிலே பட்டார் அநேகர். எ - று. (௧௭)

ஏணிநிலை :—

தொடு நழன் மறவர் துன்னித் துன்னு
ரிடுகுடி டிஞ்சியி னேணிசாத் தின்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடைய கொடுவனையாளர் செறிந்து செறியா னார்பண்ணின ஏவறைகளையுடைய மதிவிலே ஏணியைச்சாத்தியது. எ - று.
குட்டு மாலையென்றமாம்.

வ - று. தற்பொறியும் பாம்புந் கனலுங் கடிஞரங்கும்
விற்பொறியும் வேலும் விலக்கவும் - பொற்புடைய
பாணி நடைப்புரணிப் பல்களிற்றார் சாத்தினு
ரேணி பலவு மெயில்.

இ - ள். இடக்கணியும் அரவும் நெருப்புக் கடிஞரங்கும் வில் இயந்திரமும் அயிலும் இவையனைத்தும் பகைவர் உட்புகுதாதபடி விலக்கவும் பொலிவினை யுடைய தாளத்திற்கொக்கச் சதிபாயும் குதிரையினையும் பஸ்யானையினையுமுடைய உழிஞையார் இட்டார்; அரணிதத்து ஏணிபலவும். எ - று.
ஏணிபலவும் சாத்தினுரென்க. (௧௮)

எயிற்பாசி :—

உடல்சினத்தார் கடியரண
மிடல்சாய மேலிவந்தன்று.

இ - ள். மூனையும்செற்றத்தினையுடையார் காவற்குறம்பு வலிகெட எனி
மல் ஏறியதீ. ஏ - று.

வ - று. சுடும ணெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்
சுடுமுர ணெடுகங் கழிய - வடுமுர
ஹரினா னன்றி யரவுமுடும்பும்போ
லேறினா ரேணி பவர்.

இ - ள். செங்கலாற்செய்த நெடிய புரிசையைச்சூழ்ந்து நீங்காராய்க் கொ
டைய மாறுபாட்டினையுடைய வேல் மார்பிலேபட்டு உருவிப்போகக் கொல்லும்
மாறுபாடு ஆறினாரொழியச் பாம்பும் உடம்புமொப்ப எனிமேல் ஏறினார் அநேகர்.
ஏ - று.

ஆறினார் - பட்டார். 'அடுமுரஹரினான்றி' என்பதற்கு முரணாகுதென்று
மாம். (கசு)

முதுவுழிநை :—

வேய்பிணங்கிய மிழையரணம்
பாய்புன்றிற் பரந்திழிந்தன்று.

இ - ள். மூங்கில் தலைமணந்த காவற்காட்டினையுடைய குறம்பிலே இரை
ண்டுபாயும் பறவையொப்ப வீரர் கைவனாந்து குதித்தது. ஏ - று.

வ - று. தோடுயர் வெற்றி னிலங்கண் டினாநருதுந்
தோடுதொன் புள்ளிந் *தொநயொப்பிட் - கூடார்
முரணதத்துப் பாற முழவுந்தோண் மன்ன
ரணதத்துப் பாய்ந்திழிந்தா ராத்து.

இ - ள். குவடோங்கின மலையினின்றும் இரையைப் பூறியிலேகண்டு கருதிப்
பாயும் தொகுதிகொண்ட பறவையின்குழுவையொப்பப் பகைவர் மாறுபாடு தம
மனததேகெட முழவுபோலத்திரண்ட தோனையுடைய வீரர் அரணிதத்துப் பாய்
ந்து இழிந்து ஆரவாரித்தார். ஏ - று. (உ௦)

இ து வு ம து.

நெருந்திலோர் சிறப்புரைத்தலு
மருமுரணா னத்துறையாகும்.

இ - ள். போளாச்செய்யும் எயிலினுள்ளோருடைய மிகுதியைக்கூறலும்
வெல்லுதற்கரிய மாறுபாட்டாலே முன்புசொன்ன துறையேயாம். ஏ - று.

வ - று. அறியார் வயவ ரதந்திழிந்த பின்னு
நெறியார் நெடுமதினு னேரார் - மறியாங்
கனியொடுநேராங் கிளவியார் வாட்கட்
கனியுறு காமங் கலந்து.

இ - ள். உணரார் கொச்சிவீரர்; அரணினுள்ளேபுகுத்தபின்னும், முடீங்குதல் நெறந்த நெடும்புரிசையுட் பகைவர், மான்மறியாம், கிளியையொத்த சொல்லினை னையார் ஒளியினையுடைய கண்ணின்களிப்புற்ற வேட்கைவிருவுதலான். ஏ - று.

நேரார்மதிலகத்து இழிந்தபின்னும் வயவரறியார்; மறியாம்வாட்கண் எனக் ட்டிகு. (உக)

அகத்துழிஞை :-

முரணவியச் சினஞ்சிறந்தோ

ரணநுத்தோனா யமர்வென்றன்று.

இ - ள். மறுபாடுகெடக் கோபமிக்க உழிஞையார் வயிலினுள் கொச்சி னைப் போனாவென்றது. ஏ - று.

வ - று. செங்கண் மறவர் சினஞ்சொரிவார் சென்றியங்க

வங்கண் விசம்பி னணிதி நழுந் - திங்கண்

முந்நா ரலற முகிலுரிஞ்சுந் சூழி

யநுத்தானா வென்றா யார்.

இ - ள். சிவந்தகண்ணினையுடையவீரர், செற்றத்தைப்பொழியும் வான்போ லாவ அழகிய இடத்தையுடைய ஆகாயத்தின் அலங்காரமிகும் மதியையொத்த னைத்தினையுடையார் கூப்பிட மேகந்தவழும் நெற்றியினையுடைய அரணினுள் னைபைப் போர்வென்றார். ஏ - று. (உஉ)

முற்றுமுதிர்வு :-

அகந்நீதான் கலை யநிர்முர சியம்பி

புறந்நீதான் வெஞ்சினப் பொலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். மதிலின்னோனுடைய முழங்குமுரசு காலையிலொலிப்பப் புறத் திருந்த உழிஞையானது வெய்யகோபத்தின்கிருதியைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. காலே முரசு மதிவியம்பத் தண்கனன்று

காலே விறல்வெய்யோ னேங்குதலு - மாலை

யடுந் மடிசிலென் றம்மதினு ளிட்டார்

தொடுகழலார் மூழை அடுப்பு.

இ - ள். நாட்காலையே முரசு அரணின்கனொலிப்பக் கண்சிவந்து வேலை வெற்றியவேண்டுவோன் பார்த்தானாக, மாலைப்பொழுது அடுவேம் சோறென்று சொல்லி அவ்வரணினுக்குள்ளே வறிந்தார் கட்டுங்கழலினையுடையார், *மூழை யினையும் துடுப்பினையும். ஏ - று.

அம்மதிலுள்ளிட்டார், இதனை அழித்து இன்றுபோய் உண்பேமென்று. (உக)

யாணைகைக்கோள் :-

மாறுகொண்டார் மதிலழிய

வேறுந்தோட்டியு மெறிந்துகொண்டன்று.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

இ - ள். பகைகொண்டார் அரண்கெட யானையையும் காவலையும் பகை வரையெறிந்த கைக்கொண்டது. ஏ - று.

வ - று. ஏவ லீகன்மறவர் வீய விகல்கடந்து
காவலும் யானையுங் கைக்கொண்டான் - மாவலான்
வம்புடை யொள்வாண் மறவர் தொழுதேத்த
வம்புடை ஞாயி லரண்.

இ - ள். தன்னேவலைச்செய்யாதவீரர்கெட மாறுபாட்டைக்கடந்து தோட்டி யையும் களிற்றையும் கைப்பற்றினான் குதிரைத்தொழிலவல்லவன் ; கச்சினையுடைய ஒள்ளிய வான்வீரர் பணிந்துவாழ்த்த, பகழியினையுடைய முடக்கறையாற் சிறத்த எயிலிடத்து. ஏ - று.

ஏவல் - ஏவைவல்லவென்றமாம்.

(உச)

வேற்றுப்படைவரவு :—

மொய்திகழ் வேலோன் முற்றுவிட்டகலப்
பெய்தார் மார்பிற் பிறன்வர வுரைத்தன்று.

இ - ள். போர்மிகும்வேலோன் சூழ்தல்விட்டுப்போக இட்ட மாலையார்னை யுடைய வேற்றவேந்தன்வரவினைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. உவனின் றுறுதுபர முய்யாமை நோக்கி
யவனென் றுலகேத்து மாண்மை - யிவனன்றி
மற்றியார் செய்வார் மழைதுஞ்சு நீரரை
முற்றியார் முற்று விட.

இ - ள். உவன் இற்றைநாளிலே பொருத்தம் விதனத்தினின்றும் ஒழியாமை யைப்பார்த்த அப்படிக்கொத்தவனென்றுசொல்லி உயர்த்தோர்புகழும் ஆண்மைத் தன்மையினையுடைய இவனல்லது மற்று யாவர் இதுசெய்யவல்லார் ! மேகம் உறந் தும் நீண்ட மதிலைச் சூழப்போனார் வளைவுவிட. ஏ - று.

(உடு)

உழுதுவித்திடுதல் :—

எண்ணுர் பல்லெயில் கழுதையே ருழுவித்
துண்ணு வரகொடு கொள்வித் தின்று.

இ - ள். பகைவருடைய பலஅரணும் கழுதையாகிய ஏரிட்டுழுது கவடியுடன் குடைவேலை விதைத்தது. ஏ - று.

வ - று. எழுதெழின் மாடத் திடனெலா நூறித்
கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா - வுழுத்தறட்டின்
வெள்வகை கொள்வித் திடினும் விளியாதாற்
கள்விரவு தாரான் கதம்.*

இ - ள். சித்திரமெழுதிய அழகிய மாளிகைருழுதும் இடித்தக் கழுதையே ஏராகவும் கையிலின்னங்கும் வேலை கோலாகவும் உழுத்தற்குப்பின்பு கவடியும்

* இச்செய்யுளின் கருத்தைப் புறநானூறு, ௩௬௨ - ம் பாட்டிற்காண்க.

டைவேலும் வித்தினும் கொடாநால்; தேன்கலந்த மாலையினையுடையவீன் கோ
ம். எ - று. (உசு)

வாண்மண் ணுநிலை :—

புண்ணிய நீரிற் புரையோ ரேத்த
மண்ணிய வாளின் மறங்கிளர் தன்று.

இ - ள். உயர்த்தோர் துதிப்பத் தீர்த்தநீராலே மஞ்சனமாட்டிய வாளினது
நீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளங்கக்
கூர்ந்தவாண் மண்ணிக் கொடித்தேரானை - பேர்த்து
மிடியார் பணை துவைப்ப விம்மதிலுள் வேட்டான்
புடையா ரறையப் புகழ்.

இ - ள். தீர்த்தநீரும் மலருஞ்சொரிந்து திக்குவினங்கக் கூரியவாளினை மஞ்
னமாட்டிப் பதாசையாற்சிறந்த தேரினையுடையான் இரண்டாவதும் உருமேற்றை
யொக்கும் வீரமுரசு ஆர்ப்ப இந்த அரணிடத்தே கனவேன்விவேட்டான், பக்கத்
தள்ள மன்னரெல்லாம் தன் தீர்த்தியைச் சொல்ல. எ - று. (உஎ)

மண் ணுமங்கலம் :—

வணங்காதார் மதிற் குமரியொடு
மணங்கூடிய மலிபுரைத் தன்று.

இ - ள். பணியாதாரனாகிய கன்னியுடன் வதுவைபொருந்திய மிகுதியைச்
சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எங்கண் மலர வெயிற்குமரி கூடிய
மங்கல நாளையா மகிழ்தூங்கக் - கொங்கலர்தார்ச்
செய்குடர்ப்புண் மன்னவன் சேவடிக்கீழ் வைகினிலே
மொய்குடர்ப்புண் மன்னர் முடி.

இ - ள். எம்முடையகண் மலர அரனாகியகன்னியினை மணந்த மணநாளி
லே யாம் மகிழ்ச்சியெய்த மதுவலரும் கோவைமாலையினையும் கையாற்செய்யப்
பட்டு ஒளிரிறந்த ஆபரணத்தினையுமுடைய வேந்தன் தான்நிழற்கீழே தங்கின;
செறிந்த சோதியாளினைறந்த அணிகலத்தையுடைய அரசர்முடிகள். எ - று. ()

மகட்பாலிகல் :—

மயிற்சாயன் மகள்வேண்டிய
கயிற்கழலோ னிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். மயில்போன்ற மென்மையினையுடைய மகன்வேண்டிய மூட்டுவா
பாற்சிறந்த வீரக்கழலினையுடையான் முறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அந்தழை யல்குலு மாடமை மென்றோளும்
பைந்தளிர் மேனியும் பாராட்டித் - தந்தை

புறமதில் வாகும் புலம்பே தருமே

புறமதின் மன்னன் மகள்.

இ - ள். அழகிய *தழையாற்றிறந்த நிதம்பத்தினையும் அசையும் மூங்கில் போன்ற மெல்லியதோளினையும் பசுந்தளிப்போன்ற நிறத்தினையும் கொண்டாடித் தமப்ப] னுடைய மதிப்புறத்துத் தங்கும் தனிமையையே கொடாநிற்கும்; வீரமே தனக்குப் புரிசையாகவுடைய வேந்தனிடத்து மகள். எ - று. (௨௯)

திறைகொண்டுபெயர்தல் :—

அடுதிற லரணத் தரசு வழிமொழியப்

படுதிறை கொண்டு பதிப்பெயர் தன்று.

இ - ள். கொல்லும்வலியும்கு எயிலினிடத்து மன்னரெல்லாம் தாழ்வுசொல்ல முறைமையான திறையைக்கொண்டு இருந்த னுரினின்றும் எடுத்துவிட்டது. எ - று.

வ - று. கேரடும் வயிரு மிசைப்பக் குழும்கை

யோடெரி வேய வுடவ்றுளாய்ப - பாடி

யுயர்ந்தோங் கரணத்த தொன்னார் பணியப்

பெயர்ந்தான் பெருந்தகையி னான்.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்கச் செறிந்த குறுங்காட்டைப் பரந்த எரி மூடக கோபித்துக் கிளர்ந்து பாடிவீட்டினின்றும் மிகஉயர்ந்த எயிலிடத்துப் பகை வர்தாழ் எடுத்து மீள விட்டான், மிக்கஅழகினையுடையான். வ - று. (௩௦)

அடிப்படவிருத்தல் :—

பேணுதார் புறங்கால

வாணெ டாண் டுபாட்டெருந்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தாம் கினத்தை உமிழத் தன்னுணையை ஏற்றுக்கொண்டு நாடு வழிப்பட செடுங்காலம் இருந்த இருப்பிலே இருந்தது. எ - று.

வ - று. ஒன்றி யவர்நா டொருவழிந்தாய் கட்டேட்ட

வென்றி வினையா விழுமதிலோ - சென்று

பருந்தார் செருமையைப் பாடி பெயரா

திருந்தா னிகம்மறவ ரேறு.

இ - ள். பொருந்திய பகைவர்தேசம் ஒருவழிப்பட்டு ஏவல்கேட்பத் தங்கள் வெற்றியைத் தங்கன்புக்கல் உண்டாக்கமாட்டாத சீரியஅரணிடத்தோர் எந்தாரும்

*தழை - செங்கழுநீர்ப்பூ முதலியவற்றால் தொடுத்து இனையமகளிரணியும் உடைவிசேடம்; இதனை, “முடித்த குல்லையியுடைய நறம்பூச், செங்கான் மராஅத்த வாலிண நிடையிடு, சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை, திருந்தகாழல்கு நினைப்ப லுடஇ” என்னும் திருமுருகாற்றுப்படையாலும், புறநானூற்றின் ௧௧' ௧௧௬, ௨௪௮, ௩௪௦ - ம் பாட்டுமுதலிய வற்றாலும் உணர்க.

ருந்துகிறையும் பூசலைச் செய்யாநிற்பப் பாசறையைவிட்டு நீங்காது அவிவருப்பி
லயிருந்தான், மாறுபாட்டாற் சிறந்த வீரருக்கு இடியேறனையான். ௭ - ௮. ()

தொகைநிலை :—

எம்மதிலி னிகல்வேந்தரு

மம்மதிலி னடியடைந்தன்று.

இ - ள். எல்லா அரணிடத்தமுள்ள மாறுபாட்டி மன்னர்பலரும் அந்த எயிலி
-த்தே அவன்பாதத்தைச் சேர்ந்தது. ௭ - ௮.

வ - று. நாவல் பெயரிய ஞாலத் தடியடைந்

தேவ லெதிரா திகல்புரிந்த - காவலு

வின்னின்ற தானே விறல்வெய்யோற் கம்மதிலின்

முன்னின் றவிந்தார் முரண்.

இ - ள். சம்புத்தீவிலுள் அவன்தாணிழலையடைந்து சொன்னசொல்லை ஏற்
புக்கொள்ளாது மாறுபாட்டை மேற்கொண்ட மன்னர் சிலவலிசின்ற சேனையாற்
பெறந்த வெற்றியையெண்ணுவோற்கு அவன்குழந்த அரணின்முன்னேறின்று கெட்
-டார், மாறுபாடு. ௭ - ௮.

நாவல்பெயரியஞாலம் - நாவலின்பெயர்பெற்றபூமி=சம்புத்தீவு.

(௩௨)

ஆறு வ து

‘ உழிஞைப்படல முற்றிற்று.

ஏழாவது

தும்பைப்படலம்.

தன்னருங் கடும்போர்த் தூமடை துடிபையாவந்

தன்னிக றிலலாது தானே மறமே

யானே மறத்தொடு குதிகா மறமே

தாநிலை தேராமறம் மாணது பாட்டே.

நுயிருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே

யேம வெருமை தூழி லென்றா

தூழி லாட்டே முன்றோர்க் குரவை

பினதோர்க் குரவை போய்க்குர வையே

களிற்றுட னிலையே யொள்வா எமலை

க0 தானே நிலையே வெருவரு நிலையே

சிருங்கார நிலையே யுவகைக் கலுழ்ச்சி
தண்ணை வேட்ட நெகைநிலை யுளப்பட
நன்பொரு டெரிந்தோர் நாவிரு மூன்றும்
வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப.

எ - ன், தும்பைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். தும்பை, தும்பையரவம், தானைமறம், யானைமறம், குதிரைமறம், தாநிலை, தேர்மறம், பாண்பாட்டு, இருவருந்தபுரிலை, எருமைமறம், ஏமவெருமை, தூழில், தூழிலாட்டு, முன்றோக்குரவை, பின்றோக்குரவை, பேய்க்குரவை, களிற்றுடனிலை, ஒன்வாளமலை, தானைநிலை, வெருவருநிலை, சிருங்காரநிலை, உவகைக் கலுழ்ச்சி, தண்ணைவேட்டல், தொகைநிலை என இருபத்தினான்கும் தும்பைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

தும்பை :—

செங்களத்து மறங்கருதிப்
பைந்தும்பை தலைமலைத்துன்று.

இ - ள். கருதியாற்சிவந்தகளத்து மாறுபாட்டைநினைந்து பசுத்தும்பையாகிய போர்ப்பூவை முடியிடத்துச்சூடியது. எ - று.

வ - று. கார்கருதி நின்றதிருங் கெளவை விழுப்பினையான்
சோர்கருதி சூழா நிலைநைப்பப் - போர்கருதிந்
துப்புடைத் தும்பை மலைத்தான் றுகளறுசீர்
வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து.

இ - ள். மேகத்தை ஒப்புக்குறித்து ஒழியாதுநின்ற முழங்கும் ஆரவாரத்தாற் சிறந்த சீரிய வீரமுரசினையுடையான், ஒழுக்குருதி சூழ்ந்து பொருகளைத்தை நனைப்பப் பூசலினைந்து வலியையுடைய தும்பைமாலையைச்சூடினான்; குற்றத்தீர்த்த புசுழினையும் வெம்மைமிக்க சேனையினையுமுடைய எம்மன்னன். எ - று. (க)

தும்பையரவம் :—

பொன்புனைந்த கழலடியோன்
றன்படையைத் தலையளித்தன்று.

இ - ள். அழகணித்த வீரக்கழற்காலினையுடையான் தனதுசேனையைத் தலையளிப்பண்ணியது. எ - று.

வ - று. வெல்பொறியு நாமும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்
கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி
நன்மணித் திண்டோர் நயவார் தலைபணிப்பப்
பன்மணிப் பூணன் படைக்கு.

இ - ள். போர்வெல்லும் அடையாளமும் *பற்றம் சிறத்தனனும் மருத லேமும் கொல்லும்யானையும் குதிரையும்வழங்கி அருள்செய்தான் ; பூலபரியினையும் லல்ல மணிமிடைந்த தின்னியதேரியையுமுடைய பகைஞர் அஞ்சித் தலைமங்க, வமணி அழுத்தின ஆபரணத்தினையுடையான், சேனைக்கு. ஏ - று. (உ)

தானைமறம் :—

தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை
யோம்படுத்த வுயர்புகுறின்று.

இ - ள். பொர எதிர்த்த இருவகைச்சேனை தாம் பொருதமடியாமை பரி கரித்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. கழுதார் பறந்தலைக் கண்ணுற்றுத் தம்மு
ளிழுதார்வேற் றானை யிநலிற் - பழுதாஞ்
செயிர்காவல் பூண்டொழுஞ்சு செங்கோலார் செல்வ
முயிர்காவ லென்னு முரை.

இ - ள். பேய்மிக்க போர்களைத்தைக்கிட்டித் தம்மில்லதாம் செய்வணிந்த வேற்படை மாறுபடிற் குற்றமாம் ; குற்றத்தை உலகித்புகுதாமற் காத்துடைக்கும் நீதியையுடைய மன்னர்தம்செல்வமாவது பல உயிரையும் காத்தலென்றறிந்து சொல்லும் சொல். ஏ - று.

சொல் பழுதாம். இகலின் இருவராசர்சேனையும் தோலாதுமடியும். 'இனி ஒருவன்சேனை தம்முள் மாறுபடுதலென்றுமாம். (க)

இதுவு மது.

பூம்பொழிற் புறங்காவலனை
யோம்படுத்தற்கு முரித்தெனமொழிப.

இ - ள். பொலிவுபெற்ற பூமிகாவலற்கு உறுதிகுறுதற்கும் பெறும் அதுவெ ன்றசொல்லுவர். ஏ - று.

வ - று. வயிர்மேல் வளைஞரல வைவேலும் வாளுஞ்
செயிர்மேற் கனல்விழிப்பச் சீறி - யுயிர்மேற்
பலகழியு மேனும் பரிமான்றேர் மன்னர்க்
குலகழியு மோர்த்துச் செயின்.

இ - ள். கொம்போசையின்மேற்படச் சங்குமுழங்கக் கூர்த்தவேலும்வாளும் போரிடத்து நெருப்புப்பரப்ப வெகுண்டு உயிரிடத்துக் கொலைக்குற்றம் பலகழியு

* பற்று - பலவூர்களையுடைய சிறுநாடு. இதனை, சிவஞானசிந்தியார் பாபட் சத்தில் “ஒருவனென்றோதப்பட்டான்” என்னும் திருவிருத்தத்திற்குத் தந்துவப் பிரகாசரொருதிய விசேடவுரையாலும், பழைய சிலாசாதனைகளாலும் வரிசைப் பற்று கோயிற்பற்று என்று வழங்கும் பெயர்களாலும் உணர்க.

மாயினுர் செலவையயர்ந்த குதியாழ்ந்தப்பட்ட தேர்வேந்தர்க்கு விசாரித்
துச்செய்யின் பூமியழியும். ஏ - று.

படைபடம், கெடுமென்று ஓராத பூசற்செய்யவேண்டும்.

(சு)

இதுவுமது.

வேற்றானை மறங்கூறி மாற்றா நழிபிரங்கினு
மாற்றி னுணரி னத்துறை யாகும்.

இ - ள். வேற்படையினது தறுகண்மையைச்சொல்லிப் பகைவருடைய
கேட்டிற்குநோவினும் முறைமையாக விசாரித்துணர்பின் அதுவேயாம். ஏ - று.

வ - று. மின்னார் சினஞ்சொரிவேன் மீளிக் கடற்றானை
யொன்னார் நடுங்க வுலாய்நிமிரி - நென்னாங்கொ
லாழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயாளைப்
பாழித்தோண் மன்னர் படை.

இ - ள். ஒளிறிறைந்த செற்றம்பொழியும் வேலினையும் தலைமையினையுமு
டைய கடல்போன்றசேனை பகைவர் தலைபணிப்ப நிலைபெயர்ந்துகடப்பின் என்
படுமோ! வட்டக்காலாற்சிறந்த தேரினையும் வெல்லுங்குதியினையும் தலைமை
பெற்ற மதகளிற்றினையும் வலியதோளினையுமுடைய பகைவர்க்கேனை. ஏ - று. (ரு)

யானைமறம் :—

எழுமரவக் கடற்றானையான்

மழுகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். மிகும் ஆரவாரத்தால்கிறைந்த கடல்போன்ற சேனையினையுடை
யான் இனங்களிற்றினது மறத்தைக் கூறியது. ஏ - று.

வ - று. அடக்கருந் தானை யலங்குதார் மன்னர்
விடக்கு முயிரு முணிய - கடற்புடையுட்
பேயு மெருவையுங் கூற்றுந்தன் பின்படரக்
காயுங் கழலான் களிறு.

இ - ள். விலக்குதற்கரிய சேனையினையும் விளங்கும் கோவைமாலையினையு
முடைய அரசர் தணியினையும் உயிரினையும் உண்ணவேண்டிக் கடல்போன்றசேனை
யுட் பேயும் கழுஞ் கூற்றும் தனதுபின்செல்ல வெகுளும், வீரக்கழல்வேந்தன்
யானை. ஏ - று.

பேயும் ஒருவையுட் விடக்குண்ணப்பின்படரவென்க.

(சு)

குதியாமறம் :—

எறிபடையா னிகலமருட்

செறிபடைமான் றிறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். எறியும்வேற்படையுடையான்மன் மாறுபாட்டினச்செய்யும் போ
ருட் செறிந்த[கலை]யினையுடைய குதியான்திறப்பாட்டைச் சொல்லியது. ஏ - று

வ - று. குந்தங் கொடுவிற் குருதிவேல் கூடாதார்
வந்த வுகையறியா வாளமருள் - வெந்திற
லார்கழன் மன்ன னலங்குளோமா வெஞ்சிலை
வார்கணையின் முந்தி வரும்.

இ - ள். பகைவர்தம் சவனப்படையும் கொடியவிற்படையும் உதிரத்தை
யனைந்தவேற்படையும் வந்தபடி அறியாதவகை தலைமயங்கிய வாட்போருள் வெய்ய
வலியினையும் நிறைந்தவீரக்கழலினையுமுடைய மன்னன் விளங்கும் தலையாட்டத்
தீனையுடையகுதிரை, கொடியவல்லில் தொடுத்தவிட்ட நீண்ட அம்புபோல முற்
பட்டுவரும். ஏ - று.

(எ)

தார்திலை :—

முன்னெழுதரு படைநாங்குவனென
மன்னவற்கு மறங்கொந்தன்று.

இ - ள். தூசிப்படையைத் தடுப்பனென அரசற்கு ஒருவீரன் தனது தறு
கண்மையைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. உறுசுடர் வானோடு பொருநாடு விலங்கிற்
சிறுசுடர்முற் பேரிருளாங் கண்டா - டெறிசுடர்வேற்
றேங்குலாம் பூந்தெரியற் றேர்வேந்தே சிண்டொடு
பாங்கலா மன்னர் படை.

இ - ள். மிக்க ஒளியினையுடையவானுடனே யான் ஒருகால்தடுப்பிற் சிறிய
விளக்கின்முன்னாப் பெரிய இருள்போல இரிந்தோடுங்கானை ; ஏறியும் கதிர்வே
லினையும் மதமலாந்த பூமலையினையுமுடைய தேர்மன்னனே, நின்னோடு உறவல்
லாத வேந்தாசேனை. ஏ - று.

(அ)

இதுவுமது.

ஒருகுடை மனசுனைப் பலகுடை நெருங்கச்
செருவிடை, நரியின் முங்கற்கு முரித்தே.

இ - ள். ஒருகுடைவேந்தனைக் குடைவேந்தர்பலர் அடையப் போரிடத்துத்
தனிவீரன்தானே தடுத்தற்குமுரித்து அத்துறை. ஏ - று.

வ - று. காலான் மயங்கிக் கதிர்மறைந்த காடுமுகில்போல்
வேலான்கை வேல்விட விழ்ந்தனவே - தோலா
விலைபுனை தண்டா நிறைவன்மேல் வந்த
முலைபுரை யானை மறிந்து.

இ - ள். காற்றால்நிலைகுலைந்து ஆதித்தமைறைத்த கருமுள்போல, வேல்
வீரன்கையசுத்து வேல்படையால் வீழ்ந்தன ; தோலாத இலையாற்றொடுத்த குளிர்
ந்த மலையினையுடைய அரசன்மேற் சென்ற *மலையையொத்த ஆனை கீழ்மேலாய்.
ஏ - று.

* மலையையொத்த அயிராபதமெனவும் பிரகிபேதமுண்டு.

வீதவென்பது இடவழுவமைதி.

கார்முதில்போற்சென்றயானையென்க.

(௬)

தேர்மறம்:—

முறிமலர்த்தார் வயவேந்தன்

செறிமணித்தேர்ச் சிறப்புரைத்தவ்று.

இ - ள். தளர்விரவின பூமாலையினையுடைய வலியமன்னன் மிடைந்தமணித் தேரின் கன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. செருமலி வெங்களத்துச் செங்குருதி வெள்ள

மருமுர ணுழி தொடர - வருமரோ

கட்டார் கமழ்தெரியற் காவலன் காமர்தே

ரொட்டார் புறத்தின்மே லூர்ந்து.

இ - ள். போர்மிகும் வெய்யபறந்தலையிடத்துச் சிவந்த உகிரவெள்ளம் கிட்டு தற்கரிய மாறுபாட்டினையுடைய தேர்க்காலத்தொடர வாராநிற்கும்; சுறறுதல் நிறைந்த நாறுமாலையினையுடைய அரசன் அழகுதேர் பகைவர் பிணப்புறத்தின் மேல் நடந்து. எ - று.

அரோ - அசை.

(௬0)

பாண்பாட்டு:—

வெண்கோட்ட களிநெறிந்து செங்களத்து வீழ்ந்தார்க்குக்

கைவல்யாழ்ப் பாணர் கடனிறுத் தன்று.

இ - ள். விளர்த்தகொம்பினையுடைய யானையைவெறிந்து பறந்தலையிற் பட்டார்க்கு யாழ்வாசிக்கும் கைத்தொழிலில்வல்ல பாணர் உரிமைசெய்தது. எ - று.

வ - று. தளரிய ருய்புதல்வர் தாமுண ராமைக்

களரிக் கனன்முழங்க மூட்டி - விளரிப்புண்

கண்ணினர் புணர் களிநெறிந்து வீழ்ந்தார்க்கு

விண்ணினர் செய்தார் விருந்து.

இ - ள். தளர்த்த இயல்பினையுடைய தம்மனைவி தாய் சிறுவர் இவர்தாம் மேர்க்களத்துப் பட்டவாறு அறியாமையாற் பறந்தலையிலே நெருப்பை முழங்க மூட்டிச் சாப்பண்ணப் பாடக் கருகினர் பாணர், யானையை எறிந்து பட்டவீரர்க்கு; தறக்கதின்னார் விருந்திடுதல்செய்தார். எ - று.

(௬௧)

இருவருந்தபுநிலை:—

பொருபடை களத்தவிய

விருவேந்தரு மிகலவிந்தன்று.

இ - ள். போர்செய்யும்சேனையிரண்டும் களத்திற்பட இருவரரசும் மாறு பாட்டாற்பட்டது. எ - று.

வ - று. காய்ந்து கடுங்கனிற் கண்களலக் கைகடி
வேந்த ழிருவரும் கிண்படா - வேந்து
பொருபடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி
யிருபடையு நீங்கா விகல்.

இ - ள். கனன்று கடியயானை கண்ணழலக் கண்ணுற்ற அரசரிருவரும்
விண்ணைச்சேர எடுக்கும் போர்செய்யும் படை ஒளிவிட வென்னிடாவாகி வெகு
ண்டு இரண்டுசேனையும் ஒழிவாவாயின, மாறுபாட்டை. எ - று.

அரசும் படையுமடிந்தவாம்.

(௧௨)

எருமைமறம் :—

வெயர்பொடிப்பாச் சினங்கடைஇப்
பெயர்படைக்குப் பின்னின்றன்று.

இ - ள் வேரும்பச் சினத்தைக்கடாவி முதுகிட்ட தன்சேனைக்குப்பின்னை
நின்றது. எ - று.

வ - று. கடுங்கண் மறவன் கனல்விழியாச் சீறி
நெடுங்கைப் பிணத்திடை நின்ற - எடுங்கமரு
ளாள்வெள்ளம் போகவும் போதான்கை வேலுலுன்றி
வாளவெள்ளந் தன்மேல் வர.

இ - ள். தறுகண்வீரன் நெருப்புப்போலவிழித்துக் கோபித்து யானைப்பிண
த்தின்ருவேநின்றான்; கண்டார்க்கும்குப்போரிடத்துக் காலாள்வெள்ளம் இரிந்
தோடவும் போகாளுதித் தன்னைவேலுலுன்றி, பகைவர்வாட்படைவெள்ளம் தன்
மேலே அடர்ந்துவர. எ - று.

(௧௩)

ஏமவெருமை :—

ருடைமயங்கிய வாளமருட்
படைமயங்கப் பாழிகொண்டன்று.

இ - ள். மன்னர்குடைகள் தம்மில் தலைமயங்கிய வாட்போருள் தானெறிந்த
வேல் பொருகளிற்றின் மத்தகத்துக்குளிப்பத் தோள்வலியால் வென்றிகொண்
டது. எ - று.

வ - று. மருப்புத்தோ ளாக மதர்விடையிற் சீறிச்
செருப்புநன்று செங்கண் மறவன் - நெருப்பிமையாக்
கைக்கொண்ட வெகிகங் கடுங்கனிற்றின் மேற்போக்கி
மெய்க்கொண்டான் பின்னரு மீட்டு.

இ - ள். தோளே கொம்பாக மதர்த்த எருமையேறுபோல வெகுண்டு போ
னாலிரும்பிச் சிவந்தகண்ணினையுடையமறவன், பொறிபிறப்பவிழித்துக் கையிலே
ந்தியவேலைக் கடியயானைமேல்விட்டு முன்பு வென்றிகொண்டவாறுபோல கிராயுத

ஐநினை மெய்வலியாற் பின்னரும் வென்றிகொண்டான் ; மேல்வரும் பட்டைய விலக்கி. எ - று.

“பட்டம தத்துப் பாழிகொள் ளும்மே” என்னுராகிரியர்.

(கசு)

நூழி ல்:—

கழல்வேந்தர் படைவிலங்கி
யழல்வேறிரித் தாட்டமர்ந்தன்று.

இ - ள். வீரக்கழன்மன்னர் சேனையைக்கொண்டு அழலும்வேலைத்திரித்து ஆடுதலைவிரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆட லமர்ந்தா னமர்வெய்யோன் வீழ்குடர்
சூடன் மலிந்த சுழல்குட்பேய் - மீடன்
மறந்தவேன் ஞாட்பின் மலைந்தவர் மார்பந்
திறந்தவேல் கையிற் றிரித்து.

இ - ள். ஆடுதலை மேற்கொண்டான் போனாவிரும்பினான் ; வீழ்ந்தகுட னைச் சூடுதலை மேற்கொண்டன சுழலும்வழியினையுடைய பேய். மீளுதலொழிந்த வேற்போருள் மாறப்பட்டவர் மார்பத்தை உருவினவேலைக் கையிலேதிரித்து, எ - று.

நூழிலாட்டு:—

களங் கழுமிய படையிரிய
*வுளங்கழிந்த வேல்பறித்தோச்சிஞ்ஞு.

இ - ள். பொருளத்தைப்பொருந்திய சேனகெடத் தன்மார்பத்தைத்திறந்த வேலைப்பறித்து எறிந்தது. எ - று

வ - று. மொய்யகத்து மன்னர் முரணினி யென்னாக்கொல்
கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை - வெய்ய
விடுசுடர் கிந்தி விரையகலம் போழ்ந்த
படுசுட ரெல்கம் பறித்து.

இ - ள். போரிடத்து வேந்தர்மாறுபாடு இனி என்னுமோ ! கையிடத்துப் பற்றினான் கழல்வீரன் ; வெய்தான மிகுக்கலைச்சிதறி மணாறுமார்பத்தைப் போழ்ந்த தோன்றும் ஒளியேலைப் பறித்து. எ - று.

(கசு)

முன்றோர்க்குரவை:—

எழுவுறழ் தினிர்தோள் வேந்தன் வெஃதோர்
முழுவலி வயவர் முன்னா டின்று.

இ - ள். கணையத்தையொத்த தின்னியதோளினையுடைய மன்னனுடைய வெல்லுந்தோர்முன் சிறைந்த வலியாற்றெந்த வீரர் ஆடியது. எ - று.

வ - று. ஆன வயவர்முன் னுட வமர்க்களத்து
வானூயின் னுகி வழிநுடங்கு - நோனாக்
கழுமணிப் பைம்பூட் கழல்வெய்யோ னூருங்
குழுமணித் திண்டேர்க் கொடி.

இ - ள். அமையாத வீரர்முன்னையாடப் போர்க்களத்து மேகத்திறைந்த
மின்போன்று முறையேயாடும் ; பகைபொருத கழுவுமணியானமைந்த பசம்பூ
ணிநையுடைய கழல்வேந்தன் நடத்தும் திரண்டமணியினையுடைய திண்ணிய தேர்
மேற்கொடி. எ - று. (கௌ)

பினதேர்க்குரவை:—

நருங்கழன் மறவரொடு வெள்வனோ விறலியர்
பெருந்தகை தேரின் பின்னா டின்று.

இ - ள். பெரிய கழல்வீரரொடு விளர்த்த வளையினையுடைய பாணிச்சியர்
பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான்றனது தேரின் பின் ஆடியது. எ - று.

வ - று. கிளையாய்ந்து பண்ணிய கேள்வியாழப் பாணும்
வளையா வயவரும் பின்னாக் - கொளையாய்ந்
தசைவிளங்கும் பாடலொ டாட வருமே
திசைவிளங்குந் தாளையான் தேர்.

இ - ள். கிளையாய்ந்து ஆராய்ந்தமைத்த சுருதியான்மிக்க யாழைவல்ல பாண்
கிளையும் தோலாவீரரும் பின்பாக இசையை ஆராய்ந்து தூக்குதல்விளங்கும் பாடுத
லுடனே அவர்கூத்தாட வரும் ; திக்கிலேவிளங்கும் சேனையையுடையான்றனது
தேர். எ - று.

பாண் என்பது சாதிப்பெயர்.

(கஅ)

பேய்க்குரவை:—

மன்ன னூரு மறமிரு மணித்தேர்ப்
பின்னு முன்னும் லொடி டின்று.

இ - ள். அரசன்செலுத்தும் கொடுமைமிக்க மணியையுடைய தேரின் பின்
பும் முன்பும் பேய்ஆடியது. எ - று.

வ - று. முன்னரும் பின்னரு மூரிக் கடற்றூளை
மன்ன கெடுத்தேர் மறனேத்தி - யொன்னார்
நிணங்கொள்பேழ் வாய நிழல்போ னுடங்கித்,
கணங்கொள்பே யாடுங் குளித்து.

இ - ள். முன்னும்பின்னும், பெரிய கடல்போன்றசேனையையுடைய அரசன்
நெடிய தேரின்மாறபாட்டைவாழ்த்திப் பகைவரது நிணத்தைக்கொண்ட பெரிய
வாயினையுடைய சாயைபோல அசைந்து திரண்டபேய் மகிழ்ந்து நடமாடும்.
எ - று. (கக)

களிற்றுடனிலை :—

ஒளிற்றெஃகம் பட்டவீழ்ந்த
களிற்றின்கீழ்ந் தண்டிடுத்தின்று.

இ - ள். ஒளியையுடைய வேலபரிதலான வீழ்ந்த யானையின்கீழ்ப் பட்டது.

எ - று.

ஒளிற்றெஃகம் - விகாரம்

வ - று. இறுவரை வீழ வியக்கற் றறிந்த

தறுபட்டையரிமாப் போன்றான் - சிறுபட்ட

பொருங்கைக் களிற்றெறிந்து பின்னதன்கீழ்ப்பட்ட

அருபாழற் செவ்வே ல்வன்.

இ - ள். பொரியலை முறிந்துவீழ்ப் போக்கறறுப் பட்ட கொடுமைத்தொழின்
மேம்பாட்டினையுடைய சிங்கத்தை ஒத்தான்; சிறிய கண்ணினையும் பொரிபகை
யினையுமுடைய ஆணையெறிந்து பின்னர் அதன்கீழ்ப்பட்ட வலியவீரகசமுலனை
யும் சிவந்தவேலினையுமுடையவன் எ - று.

(120)

ஒள்வாளமலை :—

வலிநெய்து தேரன் வாளையவா

ரொலிகழலா றுடனாழன்று.

இ - ள். உரம்பொருந்திய தோளினையுடைய வால்வீரர் ஆக்கும் வீரக்கழ
லினையுடையானுடன் ஆடியது எ - று

வ - று. வானை பிறழ்ந் கயங்கடுப்ப வந்தகையா

ராளம் வென்றி யடுகனத்துத் - தோள்பெயராய்

காய்ந்தடு தூப்பிற் கழம்பறவ ராடினார்

வேந்தொடு வெள்வார் விதித்தது.

இ - ள். வானைமீன்மிளிரும் மலினையொடப, வந்து பொருந்தாதார் வீர
மேவும் வெற்றியினையுடைய கொலைக்களத்துத் தோள்பெயரசது வெருண்டு
கொல்லும்வலியினையுடைய கழல்வீரர் ஆடினார், அரசனுடனே விளர்த்தவாளினை
அசைத்து. எ - று.

(121)

தானைநிலை :—

இருபடையு மறப்பழிசைப்

பொருநளத்துப் பொலிவெய்தின்று.

இ - ள். இரண்டுசேனையும் மறத்தை ஏத்தப் போரகளத்துச் சிறப்பெய்தி
யது. எ - று.

வ - று. தேரார் படையி னினை மெருந்தகை

யோரா னுறைசழியா னொள்வானுந் - தேரார்த்தும்

வெம்பரி மா லுந்தார்த்தும் வெல்கறிற்றின் மேலார்த்தும்

கடம்பா நின்றான் களத்து.

இ - ள். பகைவர்சேனையின் உரத்தைப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் விசாரியான், வாணும் உறையினின்றும்வாங்கான், தேர்வீரர்க்கும் வெய்ய செலு வினையுடைய குதிரையைச்செலுத்தினார்க்கும் வெல்லும் யானையின்மேலார்க்கும் சிலைத்துண்போலக் களத்தின்கணநின்றான். எ - று.

கம்பம் - நடுக்கமுமாம்.

(௨௨)

வெருவருநிலை :—

விலங்குமருள் வியலகலம் வில்லுதைத்த கணைகிழிப்பா

நிலந்திண்டா வகைப்பொலிந்த நெடுந்தகை நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். பகையைத்தடுக்கும்பூசலிதது அகன்றமார்பகத்தை வில்லுமிழ்ந்த அம்புபிளப்ப நிலத்தைத்திண்டாதபடி சிறந்த பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான் மனது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வெங்கண் முரசுதிரும் வேலாருள் வில்லுதைப்ப

வெங்கு மருமத் திடைகுளிப்பச் - செங்கட்

புலவா நெடுந்தகை பூம்பொழி லாகந்

கலவாமற் காத்த கணை.

இ - ள். வெவ்விய கண்ணினையுடைய முரசுமுழங்கும் வேற்போருள் விற செலுத்த உயிர்நிலையான எவ்விடத்தும் தைப்பச் சிலந்தகண்ணினையும் புலால்நாறும் வாளினையுமுடையனாகிப் பெரிய தகைமையாற்சிறந்தவன் பொலிவுபெற்ற பார் மடந்தைமார்பினைக் கூடாதபடி, ஏற்றுக்கொண்டன அம்பு. எ - று.

வில்லுதைப்பத் தைத்துருவின அம்பு காத்தவென்க.

(௨௩)

சிருங்காரநிலை :—

பகைபுநறக் கிடந்தாணை

முனைமுறுவலார் முயங்கமர்ந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் சீர்தகிபண்ணக்கிடந்தாணை முல்லையரும்பன்ன பல்வினார் தழுவுதலை மேவியது. எ - று.

வ - று. எங்கணவ நெங்கணவ நென்பா நிகல்வாடத்

தங்கணவன் றூர்தம் முலைமுகப்ப - வெங்கணைசேர்

புண்ணு ன மார்பம் பொருகனத்துப் புல்லினார்

, துண்ணிடைப் பேரல்கு லார்.

இ - ள். எம்முடையகணவன் எம்முடையகணவனென்றுசொல்லும் பரத் தையர் மாறுபாடுகெடத் தமதுகொழுநன்மலை தம்முலைமுகந்துகொள்ள வெய்ய அம்புபட்ட புண்ணினையுடையமார்பைப் போர்க்களத்துத் தழுவினார்; துண்ணிய இடையினையும் பெரிய அக்குவினையுமுடைய குலமகளிரா. எ - று.

எங்கணவனெங்கணவ நென்பார் - தெய்வமகளிரென்றமாம்.

(௨௪)

உவகைக்கலுழ்ச்சி :—

வாள்வாய்த்த வடுவாழ்பாக்கைப்

கேள்கண்டு கலுழ்ந்துவந்தன்று.

இ - ள். வாளால்வாய்ப்புப்பெற்ற விழுப்புணமிக்க உடம்புடைய கணவனைக் கண்டு மனைவி மகிழ்ந்து கண்ணீர்வீழ்த்தது. எ - று.

வ - று. வெந்தொழிற் கூற்றமு நாணின்று வெங்களத்து

வந்த மறவர்கை வாடுமிப்பப் - பைந்தொடி.

யாடரிமா வன்னான் கிடப்ப வகுத்துவகை

யோடரிக்க ணீர்பா யுக.

இ - ள். 'வெய்ய செய்தியினையுடைய கூற்றமும் நம்மிடத்தும் இவ்வாறு மற மில்லையென்று மானித்தது; வெவ்விய போர்க்களத்துப் போர்செய்யவந்த தறு கண்ணீர் கையிடத்துவாள் துணிசெய்யப் பச்சைவனையினையுடைய மனைவி தன் வென்றிச்சிங்கத்தையனை கொழுநன் கிடப்ப அவன்வெற்றிக்கிடக்கைகண்ட உள் ளத்தமகிழ்ச்சியாற் செவ்விரகருவரிபார்த கண்ணகலமெல்லாம் நீர்பார்த்துவிழ். எ - று.

உகக் கூற்றமுநாணின்றென்க.

(உரு)

தன்னைவேட்டல் :—

தம்மிறைவன் விசும்புடைந்தென

வெம்முரணு னுயிர்வேட்டென்து.

இ - ள். தமதுவேந்தன் விசுமபைச் சோந்தானாக, வெய்ய மாறுபாட்டை யுடையானொருவீரன் உயிரை ஆகுதிபண்ணியது. எ - று.

வ - று. வான மிறைவன் பட்டந்தென வாடுகிறபா

மானமே நெய்யா மறம்விறகாத் - தேனமிருங்

கள்ளவிழ் சண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வாசும

ரொள்ளுலுள் வேட்டா னுயிர்.

இ - ள். வின்னிடைத்து வேந்தன் சென்றானாக, வானே *சுருவமாக ஆபி மானமேநெய்யாக மறமே சமிதையாக வண்டுபாக்கும் மதுமலர்ந்தமாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெவ்வியோன் வாட்போராகிய ஒள்ளியதியுள் உயிரை ஆகுதிபண்ணினான். எ - று.

(உசு)

இதுவுமது

காய்கதிர் நெடுவேற் கணவனைக் காணிய

வாடிழை சேறலு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பகையைச்சீக்கும் ஒளிரெடுவேலினையுடைய கொழுனைக்காண வேண்டி அவன்பட்டபோர்க்களத்தன் அழகிய ஆபரணத்தையுடைய மனையான் போயினதும் அத்துறையேயாம். எ - று.

சுருவம் - நெய்த்துடுப்பு.

வ - று. கற்பின் விழுமிய தில்லைக் கடையிறந்
திற்பிறப்பு நாணு மிடையொழிய - நற்போ
ரணங்கிய வெங்குளத் தாருயினாக் காண்பான்
வணங்கிடை தானே வரும்.

இ - ள். கற்புடைமையிற் சீரியதொன்றில்லை; வாயிற்கடைக்கவிக் குடிப்
பிறப்பும் நாணமும் தன்னிடத்தைவிட்டுநீங்க நல்வழிசுலிற் பட்ட சேனைப்பாப்பிற்
கிடந்த தன்னுயிரையனையவன் உயிராக் காணவேண்டி துடங்கும் இடையான்
தமியளாய்வரும். எ - று.

ஒழியத் தானே வருமென்க.

(உஎ)

தொகைநிலை :- -

அழிவின்று புழிநீரிடு

யொழிவின்று காத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். கேடின்றியேநிறையக் கீர்த்தியைநிறுத்தி எல்லாரும் போர்க்கனத்
திலே மடிந்தது. எ - று.

வ - று. மண்டமர்த் திண்டோண் மறங்கடைஇ மண்டிலம்பக்
கண்டிரான்வேன் மன்னர் கமம்பட்டார் - பெண்டிர்
கடிதெழு செந்திக் கழுமினா ரின்னுங்
கொடிதேகா ணூர்ந்தின்னு கூற்றா.

இ - ள். உறுபேரிடத்துத் திண்ணியதோளால் மாறுபாட்டைக்கடாவிப்
பூமிதனிமைப்படக் காம்பு கண்டிரண்ட வேலினையுடைய வேந்தரிருளும் போர்க்
கனத்துப்பட்டார்; அவர்தேவியரெல்லாம் கடிதாயொழும் செந்நெருப்பிற் கெழுமி
னார்; இன்னமும் கொடுமையுடைத்தேகாண வயிறுநிறைந்தின்னு கூற்றம். எ - று.()

ஏழா வது

து ம்பை ப் ப ட ல மு ற் றி ற் று.

எட்டாவது

வா கை ப் ப ட ல ம்.

சீர்சால் வாகை வாகை யாவ

மரச வாகை முரச வாகை

மறக்கள வழியொடு களவேள் விய்யே

முன்றோர்க் குரவை பின்றோர்க் குரவை

மார்ப்பன வாகை வானிக வாகை

வேளாண் வாகை பொருந வாகை
 யறிவன் வாகை தாபத வாகை
 கூதிர்ப் பாசறை வாடைப் பாசறை
 யரச முல்லை பார்ப்பன முல்லை
 ரு ய்வைய முல்லை கணிவன் முல்லை
 மூதின் முல்லை யேறாண் முல்லை
 வல்லாண் முல்லை காவன் முல்லை
 பேராண் முல்லை மறமுல் லையே
 குடைமுல் லையொடு கண்படை நிலையே
 க0 முகிப்பலி யென்ற சால்பு முல்லை
 கிணைநிலை யேனைப் பொருளொடு புற
 லருளொடு நீங்க லுளப்படக் தொகைஇ
 மூன்று தலையிட்ட மூலி னாந்தும்
 வானரோய் வாகைத் திணையது வகையே.

எ - ன், வாகைத்திணையும் துறையுமாயுற உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். வாகை, வாகையரவம், அரசவாகை, முரசவாகை, மறக்களவழி, களவேள்வி, முன்றேர்க்குரவை, பின்றேர்க்குரவை, பார்ப்பனவாகை, வாணிக வாகை, வேளாண்வாகை, பொருநவாகை, அறிவன்வாகை, தாபதவாகை, கூதிர்ப் பாசறை, வாடைப்பாசறை, அரசமுல்லை, பார்ப்பனமுல்லை, அவையமுல்லை, கணி வன்முல்லை, மூதின்முல்லை, ஏறாண்முல்லை, வல்லாண்முல்லை, காவன்முல்லை, பேராண்முல்லை, மறமுல்லை, குடைமுல்லை, கண்படைநிலை, அவிப்பலி, சால்பு முல்லை, கிணைநிலை, பொருளொடுபுகறல், அருளொடுநீங்கல் என்று சொல்லப்பட்ட முப்பத்தமூன்றாம் வாகைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

வாலைக :—

இலைபுனை வாகை சூடிய பிசும்மலைர்
 தலைகடடற் றுனை யரசுட் டார்த்துணர்.

இ - ள். பச்சிலைவிரலித்தொடுத்த வாகைப்பூவைப்புனைந்து மாறுபாட்டை மேற்கொண்டு அலையும்கடல்போன்ற சேனையினைபுடைய வேந்தைக்கொன்று ஆர வாரித்தது. எ - று.

வ - று. சூடியான் வாகைச் சூடியத்தொரியல் சூடுதுறும்
 பாடியார் வெல்புகழைப் பல்புலவர் - கூடா
 ருடல்வே லமுவத் தொளிதிகழும் பைம்பூ
 ணடல்வேந்த னட்டார்த் தரசு.

இ - ள். ஒளியாற்சிறந்த வாகைமாலையை மலைந்தான்; மலைந்தானாகத் துதித் தார், பகைவெல்லும் கீர்த்தியை அறிவினையுடையோர் பலரும்; சத்துருக்களது

மாறுபாட்டினையுடைய அயிற்படைகளே ஒளிதகமும் பசும்பொன்றைச் செய்பப் பட்ட ஆபரணத்தினையுடைய மாறுபாட்டுவேந்தன் அரசுகொன்று ஆரவாரித்து. எ - று.

ஆர்த்துச் சூடினனென்க.

(௧)

வாகையரவம் :—

வெண்டண்ணியுங் கருங்கழலுஞ்
செங்கச்சுந் தகைபுனைந்தன்று.

இ - ள். வெண்ணைமலையினையும் வலியவீரகமழவனையும் சிவந்தகச்சினையும் அழங்கதாக அணிந்தது. எ - று.

வெண்கண்ணி - கொத்தான்வாகை.

வ - று. அனைய வமரு ளாயில்லோழ் விழுப்பு
ணிநைய னினிககவலை யில்லை - புனைக
வழலோ டுமைக்கு மணங்குடைவாண் மைந்தர்
கழலோடு பூங்கண்ணி கச்சு.

இ - ள். அத்தன்மையவர்கிய பூசவிலே வேலபிளந்த சீரியபுண் இத்தன்மைய வாயின; மேல் ஓர்துயரமில்லை, அணிக, நெருப்போடிவகும் பகைவாக்கு வருத் தஞ்செய்தலையுடைய வானமள்ளர், வீரகமழவனையும் பொலிந்த மாலையினையும் கச்சினையும். எ - று. (12)

அரசவாகை :—

பகலன்ன வாப்மொழி
யிகல்வேந்த னியலபுனாத்தன்று.

இ - ள். துகத்திற் பகலாணிபோன்ற நடுநிலைச்சொல்லினையுடைய மாறு பாட்டாற்சிறந்த மனைனதுதன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. காவ லமைந்தான் கடலுலகங் காவலா
லோவ லறியா தாயிர்க்குவகை - மேவருஞ்சி
ரைந்தொழி னுன்மறை முத்தி யிருபிறப்பு
வெந்திறற் றண்ணளியெம வேந்து.

இ - ள். காவற்ருழிற்குச் சமைந்தான், கடல்குழந்த பூயியின. இவன் காத்தலாலே ஒழிதளறியாது பலலுயிர்க்கும் மகிழ்ச்சி; பொருந்துதல்வரும் நன்மையினையுடைய ஐந்து தொழிலினையும் நான்குவேதத்தினையும் மூன்றுதீயினையும் பூணூ லிடுவதற்கு முன்னும் பன்னுமாகிய இருபிறப்பினையும் பகைவரிடத்து வெவ்விய வனையினையும் குளிர்ந்த அருளினையுமுடைய எம்முடைய வேந்தன். எ - று.

ஐந்துதொழில் : ஓதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம்பயிற் ல, பலலுயிரோம்பல்.

அரசவாகை :—

ஒலிகழலா நகனகருட்

பவிடுபுறுமுரசின் பண்புனாத்தன்று.

இ - ள். ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலினையுடையானை பார்த்தமாளிகையிடத் தப் பலியைப்பெறும் முரசினுடைய தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மதியேர் நெடுங்குடை மன்னர் பணிந்து
புதிய புழந்நாலை வேய - திதியம்
வழங்குந் தடக்கையான் வான்றோய் நநநுண்
முழங்கு மதிரு முரசு.

இ - ள். நிறைமதியொக்கும் உயர்ந்தகுடையினையுடைய அரசர் தாழ்ந்து பதிதானகீர்த்தித் தெரியலைக்குட்ப்ப பொருளைப் பலர்க்குக்கொடுக்கும் பெரியகையினையுடைய அரசனது விண்ணைக்கிட்ட உயர்ந்த மாளிகையிடத்து இப்பொழுது ஆர்ப்பரவும் பூண்ணினைந்து, முன்பு பகையுள்ளகாலத்து இடிக்குமுரசு. எ - று.

மறக்களவழி:—

(முழவுநிழ் நிணிதோளானை
யுழவனாக யுழைவிரிந்தன்று.

இ - ள். முழவுபோலத்திரண்ட புயத்தினையுடையானை உழும்வேளானாக மிகுததுச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அஞ்சுவரு தானை மமரென்னு நீள்வயலுள்
வெஞ்சினம் வித்திப் புழுவினைக்குஞ் - செஞ்சுடர்வேற்
பைங்கட் பிணைத்தாட் பகட்டுழுவ னல்கரை
னெங்குட் கடையா ளிடர்.

இ - ள். கண்டார்வெருவும் சேனையாகிய வரம்பையுடைய போர்க்கள மென்னும் நீண்டசெறுவினுள் வெய்ய செற்றமென்னும் வித்தைவிறைத்துக் கீர்த்தியைவீனைக்கும் சிவந்தவுளிலேலாகிய கோலினையுடைய பச்சென்றகண்ணினனும் பெருத்த தாளினனுஞ்சிறந்த யானையாகிய ஏருழவன் அளித்தலால் எம்போல் வாரர்க்கு வறுமையடையா. எ - று.

இது மாட்டேற்றில்லா உருவகம். பைங்கண் - பண்பு. (இ)

களவேள்வி:—

அதிநிற லணங்கார
விதிநிறலான் களம்வேட்டன்று.

இ - ள். கொல்லும்வலியினையுடைய பேய் வயிரோவுண்ணப் பார்த்தவலியினையுடையான் களவேள்வி வேட்டது. எ - று.

வ - று. பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யாரக்
தொடித்தானை மன்னன் கொடுத்தான் - முடித்தலைத்
தோளொடு வீழ்ந்த தொடிக்கை துடுப்பாட
முனையஞ் சோற்றை முகந்து.

இ - ள். [பலுவை]யொத்த பிறழ்த்த எயிற்றினையுடைய பேயுண்ணக் கோடியினையுடைய சேனைமன்னவன் வழங்கினான்; மருடத்தலையாகிய மிடாலில் தோளுடனே வெட்டுண்டுவிழ்த்த தோள்வனையாற்சிறத்த கையே துடுப்பாக மூளையாகிய அழகியசோற்றைமுகந்து. எ - று.

(சு)

முன்றோர்க்குரவை:—

வென்றேந்திய விறற்படையோன்
முன்றோர்க்கு ணணங்காடின்று.

இ - ள். வென்றெடுத்த வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தையுடையான் தேரின் முன் பேயாடியது. எ - று.

வ - று. உலவா வளஞ்செய்தா னாழிவாழ் கென்று
புலவாய புன்றலைப்பே யாடுங் - கலவா
வரசநிர தூறி யடுகளம் வேட்டான்
முரசநிர வென்றதேர் முன்.

இ - ள். கெடாத நன்மையினைச்செய்தவன் கெடுங்காலம் வாழ்வானாகவெனச் சொல்லிப் புலானறும் வாயினையும் புற்கென்ற தலையினையுமுடைய பேய் கூத்தாடும்; பொருந்தாதமன்னர் நடுங்கவெட்டிக் களவேள்விவேட்டான் முரசமுழங்க வென்ற தேரின்முன்பு. எ - று.

முன் பேயாடும்.

(ஏ)

பின்னோர்க்குரவை:—

பெய்தமுலான் தேரின்பின்
மொய்வனைவிறலியர் வயவரொடாடி ன்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடையான் தேரின்பின் செறிந்தொடியினை யுடைய பாணிச்சியர் வீரரோடு கூத்தாடியது. எ - று.

வ - று. வஞ்சமிலாக் கோலானை வாழ்த்தி வயவரு
மஞ்சொல் விறலியரு மாடுபுவே - வெஞ்சமரிற்
குன்றேர் மழுகுநிறங் கூந்தற் பிடியும்போற்
பின்னோர்க் குரவை பிணைந்து.

இ - ள். பொய்யாத செங்கோலினையுடைய அரசனைத்துதித்து வெற்றியினையுடைய வீரரும் அழகியமொழியினையுடைய பாணிச்சியரும் கூத்தாடாநின்றார் வெவ்வியபூச்சிலிடத்து; மலையையொக்கும் இனையாயினையையும் கூந்தற்பிடியினையுமொப்பத் தேரின்பின் கைகோத்தாடும் கோப்பைக்கொண்டு. எ - று.

தும்பையின் முன்றோர்க்குரவை பின்னோர்க்குரவை, பொரச்செல்லும் தேரின்மேல்; இவை வென்றுநின்ற தேரின்மேல்.

(அ)

* வெஞ்சமத்தென்றும்பாடம்.

பார்ப்பனவாகை :—

கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானே
வேள்வியான் விறன்மிசூத்தன்று.

இ - ள். கேட்கக்கடவனகேட்டுத் தலைமைபெற்றவனை யாகத்தான்வெற்றி
வையப்பெருக்கியது. ஏ - று.

வ - று. ஒதங் கரைதவழரீர் வேலி யுலகினுள்
வேதங் கரைகண்டான் வீற்றிருக்கு - மேதஞ்
சுசெடர் தானாகிச் சொல்லவே விழந்த
விசெடர் வேள்வி யகத்து.

இ - ள். திரை கணாமீதே தத்தம் கடலேவேலியாகவுடைய சிலத்திடத்த
கான்குவேதத்தினையுங்கற்றவன் தாபதவர்க்காசாய்ச் செம்மார்திருக்கும்; குற்றத்
தைச்சும் நெருப்புத்தானாகி எல்லாரும்போற்ற விரும்பின பரந்த அனையுடைய
யாகத்திடத்தது. ஏ - று.

வேள்வியகத்து வீற்றிருக்குமென்க.

(௯)

வாணிகவாகை :—

செறுதொழிலிற் சேணிங்கியா
எறுதொழிலு மெடுத்தாரைத்தன்று.

இ - ள். பொல்லாத வினையினின்றும் நீளக்கழிந்தமனுடைய ஆறுசெய்தியும்
உயர்த்திச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. உழுது பயன்கொண் டொலிநினை யோம்பிப்
பழுதிலாப் புண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணை
வோதி *யழல்வழிபட் டோம்பாத வீதையா
னாதி வணிகரக் கரசு.

இ - ள். உழுது அதன்பலத்தைக்கைப்பற்றி ஆரவாரிக்கும் ஆனினையைப்
பாதுகாத்துக் குற்றமில்லாத கலங்கனையும் விற்று என்மறை முதலாயினபலவும்
அறியக்கற்ற முத்தியை ஆராதித்துப் பொருளைச் சீர்துக்காதுகொடுக்கும் கொ
டையினையுடையான் முதல்வணிகர் எல்லார்க்கும் வேந்த. ஏ - று. (௧௦)

வேளாண்வாகை :—

மேன்மூவரு மனம்புகல
“வாய்மையான் வழிமொழிந்தன்று.

இ - ள். முற்பட்ட அந்தணர் அரசர் வணிகரென்னு மூவரும் கெஞ்சவிரும்ப
மெய்மையால் அவாவர் ஏவல்வழியேசென்றது. ஏ - று.

* அழல்வழிவேட்டென்றும் பாடம்.

வ - று. மூவரு நெஞ்சமா முற்றி யவாவ
 ரேவ லெதிர்கொண்டு மீண்டுமாயா - னேவல்
 வழுவான் வழிநின்று வண்டார் வயலு
 னுழுவா னுலகுச் சூயிர்.

இ - ள். முன்சொன்னமூவரும் மனமேவ முதிர்ந்த அவர்தார்தாம் எவின்
 காரியத்தை ஏற்றக்கொண்டு மீண்டும் மறத்துச்சொல்லான் தனக்கு நீதிதூல்
 எவின்சொல்வமூவானாய் முறையேநின்று சுரும்புநிறையும் கழனியுள் உழுவான்,
 பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் உயிரையினையவன். எ - று. (கக)

பொருநவாகை:—

புகழொடு பெருமை நோக்கி யாராயு
 மிகுந்த லோம்பென வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். நின்கீர்த்தியோடு மிகுதியைப்பார்த்த யாவனாயும் என்னுந்லைப்
 பரிசுரியென்று உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வெள்ளம்போற் றுனை வியந்து விரவாரா
 யெள்ளி யுணர்த வியல்பன்று - தெள்ளியா
 ராறுமே லாறியபி னன்றித்தங் கைக்கொள்ளார்
 நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு.

இ - ள். கடல்போன்ற சேனையினையுடையெய்யாமென்றமதித்துப் பகை
 வரை இசுழ்ந்த அறியுமது தன்மையன்று, தென்மையுடையார்; வெம்மையாறு
 மாயின் ஆறியபின் அல்லது தங்கன்கையில் ஏந்தார், பொடிமூடியதழலை. எ - று.

அறிவன்வாகை:—

புகழ்நுவல முக்கால்மு
 நிகழ்பறிபவ னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல மூன்றுகால நிகழ்ச்சியையும் அறியுமவன்
 தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. இம்மூ வுலகி னிருன்கடியு மாய்கதிர்போ
 லம்மூன்று முற்ற வறிதலாற் - றம்மி
 னுறழா மயங்கி யுறழினு மென்றும்
 பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்.

இ - ள். காலோகம் பூலோகம் சுவர்க்கலோகமென்னும் மூன்றுலோகத்தினு
 முள்ள அந்தகாரத்தைப் போக்கும் அழகிய ஆதித்தனையொப்பஹிப்பு நிகழ்பு எதிர்
 வென்னும் மூன்றுகாலத்தையும் முடியஅறிதலால் தம்மில் தாம் மாறுபடாதன
 மாறுபட்டுப் பால்புளித்துப் பகலிருண்டு மாறுபடினும் எக்காலத்தினும் தப்பா,
 சான்றோர்மெய்ம்மொழி. எ - று.

ஒருபாற்கினவி ஏனப்பாற்கண்ணும் வரும்.

(கக)

தாபதவாகை:—

தாபத முனிவர் தவத்தொடு முயங்கி
யோவுத லறியா வொழுக்குரைத் தன்று.

இ - ள். தபோதனவேடத்தர் புண்ணியத்தோடுமுவி ஒழிதலுணராத நடை
யைச்சொல்லியது. ஏ - று,

வ - று. நிர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையார்
சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யுரடையார்
கானகத்த நொண்டு கடவுள் விருந்தோமால்
வானகத் துய்க்கும் வழி.

இ - ள். நிரிஸைலகாலுமுழுகி வெறுகிலத்துச்சாய்ந்து மான்றோலைப்புடை
வையாகவுடுத்து நெகிழ்த்தசடைவீழத் தீயைப் பரிகரித்துப் பதியிடத்து அணையா
ராய்க் காட்டிலுன்ன சாகமூலபலங்களைக்கைப்பற்றித் தெய்வத்தினையும் விருந்தினையு
ம்போற்றாமது, சுவர்க்கததுத் தம்மைச்செலுத்துநெறி ஏ - று. (கச)

கூதிர்ப்பாசறை:—

கூற்றனையான் வியன்கட்டுர்க் கூதிர்வான் னுளிவழங்க
வாற்றாமை நனிபெருகவு பயில்வேலோ னனிதுறந்தன்று.

இ - ள். கூற்றையொத்தவனுடைய அகறைபாசறையிடத்துக் கூதிர்க்கா
லத்தமேகம் உறையைக்கொடுப்பப் பிரிவாற்றாமை மேன்மேன்மிகவும் கூரிய எல்
லினையுடையான் கருணையை ஒழிந்தது. ஏ - று.

வ - று. கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவ
ருவலைசெய் கூரை யொடுங்கத் - துவலைசெய்
கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்
மூதின மடவான் முயகரு.

இ - ள். கவர்த்ததெருவிடததுத் தறுகண்வீரர் தழையாற்பண்ணின கூரை
யிடத்திலேயடக்கச் சிறுதுளியைப்பண்ணும் கூதிர்க்காலம் வருத்தவும் லீனையான்,
பதாகையாற்பொலிந்த தேரினையுடையான்; பழையமனையில் மனைக்கிழத்திபுணர்
தலை. ஏ - று. (கரு)

வாடைப்பாசறை:—

வெந்திறலான் வியன்பாசறை வேல்வயவார் விதிர்ப்பெய்த
வந்துலாய்த் துயர்செய்யும் வாடையது மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்ய வலியினையுடையானது பரந்தவீடாரத்துவேல்வீரர்க்கு
முற வந்தியங்கி வருத்தம்பண்ணும் வாடைக்காற்றின் மிகுதியைச்சொல்லியது.
ஏ - று.

வ - று. வாடை நலிய வடிக்கணு *தோணை
யோடை மழுகறிற்று னுள்ளான்கொல் - கோடன்

முகையோ டலம்வா முற்றெரிபோற் பொங்கிப்
பகையோடு பாசறையு ளான்.

இ - ளீ. வாடைக்காற்றுவருத்த மாவடுப்போன்ற கண்ணாளுடைய தோளை
நச்சுதல் பட்டத்தையுடைய இளவாரணத்தான் நினைவான்போலும்; காந்தன்முதல்
மொட்டுடனே சுழல் முகிர்ந்ததெருப்புப்போற்கோயித்துச் சத்துருக்கன்கெட்டோ
டும் பாடிவீட்டிலிருந்தான். எ - று.

பாசறையுளான் உள்ளன்கொடுவன்க.

(கசு)

அரசமுல்லை :—.

செருமுனை யுடற்றுஞ் செஞ்சுடர், நெடுவே
லிருநிலங் காவல னியல்புணைத் தன்று.

இ - ளீ. பொரும்பகையைவருத்தும் சிவந்த சோதியாற்பொலிந்த நெடிய
வேலினையுடைய பெரிய புலியைக்காக்கும் அரசன்நன்மையைச்சொல்லியது.
எ - று.

வ - று. செயிர்க்க ணிகழாது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண் முரசு முழங்க - வுயிர்க்கெல்லா
நாவ லகவிடத்து ஞாயி றினையொய்ச்
காவலன் சேறல் கடன்.

இ - ளீ. குற்றத்திடத்துச்செல்லாதே மனுநீதியை உயர்த்து மயிரான்பிர்க்க
கண்ணினையுடைய வீரமூரசொலிப்ப எல்லாவயிர்க்கும் நாவலந்தீவன்கண் ஆதித்
தனையொத்து வேந்தன்நீடத்தல் முறைமை. எ - று.

முல்லை - இயல்புமிகுதி.

(கசு)

பார்ப்பனமுல்லை :

கான்மலியு நறுந்தெரியற் சுழல்வேந்த ரிகலவிக்கு
நான்மறையோ னலம்பெருகு நடுவுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ளீ. செவ்வியிக்க நறுநாற்றஞ்செறிந்த மாலையினையுடைய வீரக்கழலாற்
பொலிந்த மன்னர் மாறுபாட்டைக்கெடுக்கும் நான்குவேதத்தினையுடையோன்றன்
மைமிக்கசெப்பமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஒல்லெனீர் ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே
நல்லிசை முச்செந்தீ நான்மறையோன் - செல்லவும்
வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பாது
யென்றன்றி மீண்ட திலர்.

இ - ளீ. அதுகாண வேரையையுடைய கடல்சூழ்ந்த வையகத்து அறிவு
சாலச் சிறிதாகவிருத்தது; அழகிய புகழினையும் மூன்றுசெந்தியினையும் நான்குவே
தத்தினையுடையோன் சந்துவேண்டிச்சென்றானாகப் பகைமேலெடுத்துச்சென்
றால் வென்றல்லதாமீனாத வெற்றிமன்னர் வெய்யமுரணென்றல்லது பொருத்தி
மீண்டதிலர். எ - று.

(கசு)

அவையமுல்லை :—

நவைநீங்க நடுவுநறு

மவைமாரந்த ரியல்புரைத்தன்று.

இ - ள்ஃ குற்றங்கெட நடுவுசொல்லும் அவைக்கனத்துச் சான்றோத்தன்மை யைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. தொடைவிடை யூழாத் தொடைவிடை துன்னித்
தொடைவிடை யூழிவை தோலாத் - தொடைவேட்
டழிபட லாற்ற லறிமுறையேன் றெட்டின்
வழிபடர்தல் வல்ல தவை.

இ - ள். * அனுபோகமும் உத்தரமும் முறைமையாக அனுபோகத்தையும் உத்தரத்தையும் புத்திபண்ணித் தொடையும் விடையும் முறைமையும் என்றி வைதப்பாத சயபத்திரத்தலைவிரும்பித் தோல்வியும் வெற்றியும் தெரியாலே நிச்ச விக்குமுறைமையை மேற்கொண்டு எட்டின் தெரியே செல்லவல்லது, அவைக் கனம். ஏ - று.

எட்டாவன : “குழப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை, நடுச்சொல்லு கல்சணி யாக்கல் - கெடுக்கு, மழுக்கா நவாவின்மை யல்விரண்டோ டெட்டி, மிழுக்கா வவையின் கனெட்டு” என்பதனானிக. (கசு)

கணிவன்முல்லை :—

துணிபுணருந் தொல்கேள்விக்

கணிவனது புருங்கிளந்தன்று.

இ - ள். நிச்சயித்தங் பலவுறியும் பழைய கேள்விஞானத்தினையுடைய சோதிடனவல்லவனது கீர்த்தியைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. புரிவின்றி யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்
பரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத் - திரிவின்றி
விண்ணிவ் வுலகம் வினைக்கும் வினைவெல்லாங்
கண்ணி யுரைப்பான் கணி.

இ - ள். தப்பாதபடி தன்னுடம்புபோலே பரிசுரிக்கக்கடவநூல்களைப் பலகீர லுங்கற்று அடிப்படுத்தித் துன்பமின்றி உண்மையுணரத் தப்பின்றிச் சுவர்க்கம் இப்புவிஉண்டாக்கு நிழற்ச்செயல்சாம் கருதிச்சொல்லுவவன் சோதிடவன். ஏ - று.

முக்தின்முல்லை :—

அடல்வே லாடவர்க் கன்றியு மவ்வின்

மடவான் மகளிர்க்கு மறமிகுத் தன்று.

* அனுபோகம் - வினா. அபியோகமென்று எல்லாப்பிரதிகளிலு முள்ளது.

† தொடை - ஆகோபம்.

இ - ள். கொல்லும் வேலினையுடைய வீரர்க்கல்லது அந்தமறக்குடியில் மடப்பத்தினையுடைய அரிவைமார்க்கும் சினத்தைச்சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. வந்த படைநோனாள் வாயின் முலைபறித்து
வெந்திற லெல்க மிறைக்கொளிது - முந்தை
முதல்வர்கற் றுன்காட்டி மூதின் ஈடவாள்
புதல்வனைச் செல்கென்றாள் போர்க்கு.

இ - ள். தங்கம்மேல் எடுத்துவந்த சேனையைப்பொருளாய்ப் பிள்ளைவாயின் முலைபைவாங்கி வெவ்விய வெற்றியினையுடையவேலை முன்பு பகைவரைக்குத்தி வளைந்த வளைவுதவிர்த்த முன்பு தன்வழியினுள்ளோர்நெடுலைத் தான்அவனுக்குக் காட்டிப் பழைய மறக்குடியிற் பேதையானவன் பூசலுக்குப் பிள்ளையைப் போவா யாகவென்றுசொன்னான். எ - று.

இறைக்கொளிது - கையிலேகொடுத்தென்றமாம்.

(௨௧)

ஏறாண்முல்லை:—

மாறின்றி மனங்கனது

மேறாண்குடி யெடுத்துதாதன்று.

இ - ள். எதிரின்றியெயொழியச் சினமிகும்மேன்மேலேறாநின்ற ஆன்மையத் தன்மையினையுடைய குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கன்னின்று நெந்தை கணவன் களப்பட்டான்
முன்னின்று மொய்யவிந்தா ரென்னையர் - பின்னின்று
கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன்மே லோடி
யெய்போற் கிடந்தானென் னேறு.

இ - ள். கல்லிலேபொருந்திநின்றான் எந்தகப்பன்; என்கணவன் போர்க் களரியிலேபட்டான்; பகைவர் முன்னேநின்று எதிர்த்தப் பூசலிலேவிழுந்தார் எந்தமையன்மார்; தன்சேனகெடவும் கெடாதே பின்னேநின்று தன்னைசென்று அம்பைச்செலுத்தப் பகையரசன் மேலேசென்று எய்ப்பன்றிபோலே பட்டுக்கிடத் தான் என்னுடைய புதல்வன். எ - று.

(௨௨)

வல்லாண்முல்லை:—

இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி

நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று.

இ - ள். இல்லையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அழகிய ஆணமைத் தன்மையை நன்மைபெருகச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வின்முன் கணைதெரியும் வேட்டைச் சிறுசிறுர்
முன்முன் முயலுகளு முன்றிறே - மன்முன்
வரைமார்பின் வேன்முழுக வாள்முவர் தாங்கி
யுரைமாலை சூடின னார்.

இ - ள். வில்லின்முன்னே அம்பையாராயும் வேட்டையாடும் சிறப்பின்கள் முன்னேமுன்னே முயல்பாயும் இன்முன்னையுடைத்து; அரஜனுடையமுன் மலை போன்ற அகலத்துள் ஓங்கமழுந்த வாட்போரைத்தடுத்திக் கீர்த்தித்தெரியலைப் புனைத்தவன்பதி. ஏ - று.

பதி முன்னேமுயலுகளு முன்றிற்றென்க.

(௨௩)

காவன்முல்லை:—

தவழ்தினா முழங்குந் தண்கடல் வேலிக்

கமழ்தார் மன்னவன் காவன் மிகுத்தன்று.

இ - ள். உளருத்தினா ஆரவாரிக்கும் குளிர்ந்தகடலை வேலியாகவுடைய ஞாலத்த மணநாறுமாலையினையுடைய வேந்தன் பாதுகாத்தலைச்சிறப்பித்தது. ஏ - று.

வ - று. பெரும்பூட் சிறுதகைப் பெய்ம்மலர்ப் பைந்தார்க்

கருங்கழல் வெண்குடையருள் காவல் - விரும்பா

தெருநான் மடியி னுலகின்மே னில்லா

திருநால் வகையா ரியல்பு.

இ - ள். பெரிய ஆபரணத்தினையும் நல்லோரிடத்துத் தலைவணக்கத்தினையும் மலரிட்டுத்தோடுத்த பசியமாலையினையும் வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தினையுமுடையவன் காடுகாத்தற்றொழில் வேண்டாவிட ஒருவைகல் உன்னமடியிற் பூமிமேற்றற்காது, குடிப்பிறப்புமுதலாகிய என்வகையியல்புடைய சான்றோர்தன்மை. ஏ - று.

இயல்பு நில்லாதென்க.

(௨௪)

இதுவு மது.

சுக்காங்குப் பிரர்கூறினு

பத்துறைக் குறித்தாகும்.

இ - ள். பொருந்திப்படி அந்நியர்சொல்லினும் முற்பட்டதுறைக்கு உரிமையுடைத்தது. ஏ - று.

வ - று. ஊறின் றுவகையுள் வைக வுயிரோம்பி

யாறிலொன் றுறா தளித்துண்டு - மாறின்றி

வான்காவல் கொண்டான் வழிநின்று வைகலுந்

தான்காவல் கொண்ட றகும்.

இ - ள். குற்றமின்றிப் பிரியத்திலே அவதரிப்ப எல்லாவுயிரையும்பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கடவுகிய ஆறிலொன்றின அமையாது பிறர்க்குக் கொடுத்து உண்டுஎதிரின்றிச் சுவர்க்கலோகத்தைக் காவல்கொண்ட தன்பிதாவின் நெறியே நிலைந்து காடோடும் மன்னன்றான் காவற்றொழிலை மேற்கொள்வதுபொருந்தும். ஏ - று.

(௨௫)

பேராண்முல்லை:—

உளம்புகல மறவேந்தன்

களங்கொண்ட சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். மனம்விரும்பச் சினமன்னன் போர்க்கனத்தைக்கொண்ட' மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எந்துவாட் டானை யிரிய வுறைகழித்துப்
போந்துவான் மின்னும் பொருசுமத்து - வேந்த
நிருங்கனி யானை யினமிநிற் தோடக்
கருங்கழலான் கொண்டான் களம்.

இ - ள். உயர்ந்த வாட்சேனைஉடையும்படி கூட்டைநீக்கப்பட்டுப் போந்து வாள்இலங்கும் பொராநின்றபூசலிடத்துப் பகைமன்னருடைய பெரிய மத்தவாரணத்திற் கெட்டோட வலிய வீரக்கழலினையுடையான் ஐக்கொண்டான், போர்க்கனத்தை. எ - று. (உரு)

மறமுல்லை :—

வெள்வான் வேந்தன் வேண்டிய தீயவுங்
கொள்ளா மறவன் கொதிப்புரைத் தன்னு.

இ - ள். தெளிந்தவாளினையுடைய மன்னன் விரும்பியதுகொடுப்பவும் அதனைக்கொள்ளாத வீரனது கண்சினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வின்னவி றோளானும் வேண்டிய கொள்கென்னுங்
கன்னவி றிண்டோட் கழலானு - மன்னன்மு
நென்றா னழலனிழியா வெள்வான் வலனைந்தி
நென்ற வெடிய மொழிந்தது.

இ - ள் சிலகெழுமியபுயத்தினையுடைய அரசனும் விரும்பினவற்றை நீ கொள்கவென்று சொல்லாநிற்கும் ; மலைபொருந்தின தின்னிய புயத்தினையுடைய சூழலீரனும் அரசன்முன் பொருந்தானாகி அழலாகநோக்கா ஒள்ளியநாந்தகத்தை பிசையெயெடுத்த வாளான நின்னான், உயர்ந்தவாந்தை பலவுஞ்சொல்லி, எ - று.

குடைமுல்லை :—

மொய்தாங்கிய முழுவலித்தோட்
கொய்தாரான் குடைபுகழ்ந்தன்னு.

இ - ள். பூசலைத்தடுத்த மிக்க உரத்தாலுயர்ந்த தோளினையுடைய மட்டஞ் செய்தமாலையான்குடையைப் புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. வேயுள் விசயபு விளங்கு கதிர்வட்டன்
தாய புருமான் றனிக்குடைக்குத் - தோய
மெதிர்வழங்கு கொண்ம விடைபோழ்ந்த சுற்றி
கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு.

இ - ள். போர்வை ஆகாயம் ; இலங்கும்பருதி மேல்வட்டம் ; பரந்தகீர்தியையுடையான்றன் ஒப்பிலாக்குடைக்கு, நீர்த்தாரையை எதிரேசொரியுமேகம் இடைவிட்டசுற்றுத்தாமம் ; சந்திராதித்தர்வழங்குமாமேரு காம்பு. எ - று.

‘இடைபோழ்ந்த சுற்றிக் கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு’ என்ற பாடமோதி,
மேகத்தைப்பின்புத சுற்றிக் கதிர்வழங்குமாமலைகாம்பென்பாருமுளர். (உஅ)

கண்படைநிலை :—

மண்கொண்ட மறவேந்தன்

கண்படைநிலை மலிந்தன்று.

இ - ள். வென்று பூமியைக் கைக்கொண்ட சினமன்னன் உறக்கத்தையி
குத்தது. ஏ - று.

வ - று. கொங்கலர்தார் மன்னாந் கூட்டளப்பக் கூற்றனைங்கும்
வெங்கதிர்வேற் றண்டெரியல் வேந்தற்குப் - பொங்கும்
புனலாடை யானும் புனைகுடைக்கீழ் வைகக்
கனலா னுயிலேற்ற கண்.

இ - ள். திறைகொடாத மதுமலர்ந்தமாலேவேந்தரும் திறைகொடுப்ப இய
மானவருத்தம் வெய்ய ஒளிவேலினையும் குளிர்ந்தமாலையினையுமுடைய அரசனுக்கு
மீதெழும் கடலாகிய புடைவையையுடையநிலமகளும் கைசெய்தகுடைக்கீழ்த் தங்
குதலான் அழலாவாய் உறக்கத்தையெதிர்த்தன, விழிகள். ஏ - று. (உக)

அவிப்பலி :—

வெள்ளா வாமருங் கொஞ்சோ தல்ல

துள்ளா மைந்த ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று.

இ - ள். தெளிந்தவாட்பூசலிடத்துச் செஞ்சோற்றுக்கடனன்றி நினையாதமற
வர் உயிரைப் பலியாக்கக்கொடுத்தது. ஏ - று.

ஆவியென்பது அவியெனக் குறுகிநின்றது.

வ - று. சிறந்த திதுவெனச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வாவாட ரென்றும் - சிறந்தமறநு
ளாமுயி பென்று மவிவேட்டா ராங்கலோதல
விரியடைய தற்பால வீடு.

இ - ள். தலைமைமிக்கது இதுவெனச்சொல்லிச் செஞ்சோற்றுக்கடன் தப்
பாதபடி சினங்கொண்ட வாட்பூசலென்னும் பெருத்தசெருப்பினுட் பெறுதற்கரிய
பிராணனென்னும் அவியைக்கொடுத்தார்; அவ்விடத்ததுவால், வீரத்தையுடையார்
கிட்டிதற்பகுதியையுடைய சுவர்க்கம். ஏ - று. (கஉ)

சால்புமுல்லை :—

வான்றோயு மலையன்ன

சான்றோர்தஞ் சால்புணாத்தன்று.

இ - ள். ஆகாசத்தைக்கிடும் வரையையொத்த சான்றுளர் தம்முடைய
அமைதியைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. உறையார் விசும்பி னுவாமதி போல
நிறையுந் நிலவுத லன்றித் - குறையாத
வங்கமடோழ் முந்ரீர் வளம்பெறினும வேறுமோ
சங்கமடோல் வான்மையார் சால்பு.

இ - ள். மலையிறைந்த ஆகாயத்திடத்து உவாமதியையொப்பநிறைந்து மன்
னுதலல்லது குறையாத மரக்கலம்பிளக்கும் கடலிடத்துப் பலபொருளினையும்பெ
றினும் வேறுபடுமோ! சங்கமடோலத் தூய்மையையுடையாரமைதி. எ - று. (௩௧)

கிணை நிலை :—

நண்ணுணை வாயுழுவனைத்
தெண்கிணைவன் றிருந்துபுகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். மருதநிலத்திற் கழனியிடத்து வேளாளனைத் தெளிந்தகிணைகொட்டு
மவன் நல்லநீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பகடுவாழ் தென்று பணிவயலு வாமை
யாகடுவோ ல் வந் டுடாநித் - தாகடுடைதடங்க
நுண்டயே டுந் டோர்னிற் குரிசில் வளம்பட
வெண்,றுமோ மெங்கட்டிடத்.

இ - ள். ஏவாழ்கவெனறுசொல்லிக் குளிர்த்தகழனியுள் ஆமையினது வயிறு
போன்ற அழகியகண்ணினையுடையகிணையை மாசைத்துடைத்து மலையைப்பொக்
கும் நெற்போர்விளக்கத்தையுடைய உபகாரிதன்செல்வத்தை வாழ்த்த இன்றுநீங்
கும், எங்கட்கு மிடி. எ - று. (௩௨)

பொருளொடுபுகறல் :—

வையாந் து விழைவாறுத்து
மெய்ப்பாப பொருளாந்,நன்று.

இ - ள். பூரியிடத்துப் பற்றாயவிரும்பத்தினையொழித்து மெய்ம்மையான
பொருளை விரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆமினி முடிபு மகன்ற நினைமையுந்
நாமினி தேயுந் தலைவரும் - யாமினி
மெய்ப்பைந் து மீதுர வையா து லோல்வந்த
வையைந்து மாய்வ தறிவு.

இ - ள். இனி மூப்பும் ஆம்; கழிந்தது இளமையும்; நோய்தாமும் இனி
மேல்வரும்; யாம் இப்பொழுது, சரீரத்திற் பஞ்சேர்கிரியங்கள்அடரத் தங்காது
தலைவந்த பஞ்சவிருத்தியைத் தெரியுமது நல்லறிவு. எ - று. *

ஐயந்தாவன : மெய்முதலான ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், பூரிமுதலான
மகாபூதங்கள் ஐந்தும், சுவைமுதலான தன்மாத்திகளாகள் ஐந்தும், வாக்குமுதலான
கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனமுதலான அந்தக்கரணம் நான்கும், வேணுமாகிய
ஐந்துமாம். (௩௩)

அருளொடுநீங்கல் :—

ஒலிகடல் வையகத்து

நலிவுகண்டு நயப்பவிந்தன்று.

இ - ள்., முழங்கும் கடலுலகத்துத் துயரத்தைப்பார்த்துப் பற்றையொழிந்ததி. எ - று.

வ - று, கயக்கிய நோயவாய்க் கையிகந்து நம்மை

யியக்கிய யாக்கை யிறுமுன் - மயக்கிய

பட்டபா வையும் பயன்ஞால நீள்வலை

யுட்படாம் போத லுறும்.

இ - ள், கலக்கியநோவுகையுடையவாய்க் கைகடந்து நம்மைநடத்தியசரீரம் ஒழிவதற்குமுன்னே மருள்பண்ணின ருணம் அடித்துத்தங்கும் பயத்தையுடைய உலகமாகிய நீண்டகண்ணியுள்ளே அகப்படாமாகி நன்னெறிக்கட்சேர்தல் உறுதியுடைத்தி. எ - று.

பண்டி - பட்டுபென விகாரமாயிற்று.

(௭௪)

எட்டாளிது .

வாகைப்படலமுற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

பாடாண்படலம்.

பாடாண் பாட்டே வாயி னிலையே

கடவுள் வாழ்த்தொடு பூவை நிலையே

பரிசிற் றுறையே யியன்மொழி வாழ்த்தே

கண்டடை நிலையே துயிலெடை நிலையே

நு மங்கல நிலையொடு விளக்கு நிலையே

கபிலை கண்ணிய புண்ணிய நிலையே

வேள்வி நிலையொடு வெள்ளி நிலையே

நாடு வாழ்த்தொடு கிணையது நிலையே

காவழி வாழ்த்தே

க0 வீற்றினி திருந்த டெருமங் கலமே

குடுமிக்களைந்த புதழ்சாற்று நிலையே

மணமங் கலமே பொலிவுமங் கலமே

நாண்மங் கலமே பரிசி னிலையே

பரிசில் விடையே யாள்வினை வேள்வி

கரு பாணற்றுப் படையே கூத்தரற்றுப் படையே

பொருநாற்றுப் படையொடு விறலியாற்றுப் படையே
வாயுறை வாழ்த்தே செவியறி வுறாஉக்
குடைமங் கலமொடு வாண்மங் கலமே
மண்ணுமங் கலமே யோம்படை யேனைப்

௨௦ புறநிலை வாழ்த்து முளப்படத் தொகைஇ
யமரர்கண் முடியு மறுவகை யாகிய
கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி குணஞ்சால்
புலவரை யவர்வயிற் புகழ்ந்தாற்றுப் படுத்தல்
புகழ்ந்தனர் பரவல் பழிச்சினர் பணிதல்

௨௫ நிகழ்ந்த காமப் பகுதியுட் டோன்றிய
கைக்களை வகையும் பொருந்தினை வகையு
நற்றுனி நவின்ற பாடாண் பாட்டுங்
கடவுட் பக்கத்து மேனோர் பக்கத்து
மடவான் மகளிர் மகிழ்ந்த பக்கமு

௩௦ மாதர் மகிழ்ந்த ருழவியு முரின்
கண்ணே தோன்றிய காமப் பகுதியொ
டாங்க வாறெண் பகுதிப் பொருளும்
பாங்குற வுரைப்பது பாடாண் பாட்டே.

எ - ன், பாடாண்பகுதியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.
அவற்றுள்,—

பாடாண்பாட்டு :—

ஒளியு மாற்றலு மோம்பா லீடையு
மளியு மென்றிவை யாபந்துரைத் தன்று.

இ - ள். இசையும் வலியும் சீர்தூக்காக்கொடையும் தண்ணளியும் என்று
சொல்லுமிவற்றைத் தெரிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ - று. மன்னர் மடங்களு மறையவர் சொன்பாலை
யன்ன நடையினர்க் காமுதம் ; துன்னும்
பரிசில்ர்க்கு வானம் பனிமலர்ப் பைந்தா
ரெரிசினவேற் றுனையெங் கோ.

இ - ள். அரசர்பலர்க்கும் சிங்கம், அந்தணர்க்குப் புகழ்பாலை, அன்னம்போன்ற
செலவினையுடைய மகளிர்க்கு நிறைந்த அமிர்தம், செறியும் இரவலர்க்கு மழை, குளிர்
ந்த பூவாற் செய்த செவ்விமாலையினையும் அழலும் சினவேற் செனையினையுமுடைய
எம்முடைய அரசன். எ - று.

(க)

வாயினிலை :—

புரவல நெடுங்கடை குறுகிய வென்னிலை
கூரின் றுறையெனக் காவலற் குறைத்தன்று.

கு - ன். அரசனுடைய நெடியவாயிலைக்கிட்டிய என்வரவினை மறைவின் நிச் சொல்லென வாயில்காவலனுக்குச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. நாட்டிய வாய்மொழி நாட்டிலவர் நல்லிசை
யீட்டிய சொல்லா னிவனென்று - காட்டிய
காயலோங் கெஃகமைக்குங் கண்ணார் பொடிமதில்
வாயிலோய் வாயி லிசை.

கு - ன். பூமியின்கண் நிறுத்திய மெய்மொழியினையுடைய நாவாற்சீர்சிறந்த அறிவினையுடையோர்புகழ்ந்த நல்புகழைப்பாடிய சொல்லினையுடையவனினென ன்றுசொல்லி என்னைக் காட்டுவான்வேண்டிச் சத்துருக்களைச் செறுதற்றொழிலுயர்ந்த வேலிலங்கும் கண்ணுக்குநிறைந்த பதாகையாற்பொலிந்த புரிசையின் வாயிலிட்டுத் தர்வலானனே, நானவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவாயாக. ஏ - று. (உ)

கடவுள்வாழ்த்து :—

காவல கண்ணிய நடுவென் மைநொழு
மூவரி லொருவரே யெடுத்தாடத் தன்று.

கு - ன். பூமியைக்காத்தல்கருதிய வீரக்கழல்வேந்தன் கைகடப்பும் அரிஅயன் அரசனென்னும் மூவருளொருவனை உயர்த்துச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. சைவ மகளை யடிப்படுத்தாய் சைவத்தந்தா
ருய்ய அருவார் வெளிப்படுத்தாய் - வெய்ய
வெடுத்திற் லாழி யரவணையா யென்று
நெடுந்தகை நின்றையே யாய்.

கு - ன். கிலமகளைச் சீபாதத்திலேஅடக்கியருளினை, நூலத்துள்ளார்பலரும் பிழைப்பத் திருமேனினைத் தோற்றுவித்தருளினை, வெவ்விதான கொல்லும்வலியாற்சிறந்த சக்கரத்தினையும் பாம்பினையினையுமுடையாயென்றுசொல்லுவம்; ஒருவராலும் அளத்தற்கரிய தன்மையினையுடையாய், நினை யாங்கள். ஏ - று. (ங)

பூவைநிலை :—

சுறவை காவல நிறுநொடு பொரிஇப்
புறவன் பூவைப் புறப்புகழ்ந் தன்று.

கு - ன். ஆனினையைக்காத்த மாயவன்நிறுவுருவோடு உவமித்துக் காட்டி உத்தலரும் காயம்பூவைப் புகழ்ந்தது. ஏ - று.

வ - று. பூவை விரியும் புதுமலர்நிற் பூங்கழலோ
யாவை விழுமிய யாமுணரே - மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த நாளை
நிறத்தொடு நேர்த்துந லான்.

கு - ன். காயா மலரும் செவ்விப்பூப்போல, பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையாய், எப்பொருள்சீரியவை? யாங்கள் அறியேம்; பகைவர்சினத்துடனே வஞ்ச மல்லாதுமாறுபாட்டைவென்ற இளமைப்பருவத்துமாயவனது திருமேனியொடு உவமைகொள்கையால். ஏ - று.

ஒன்றினமுடித்தநன்னினை முடித்தலென்பதனால், ஒருவனை அவனோடு உவமை கூறினும் பிறகடவுளரோடுவமைகூறினும் அதுவேயாம். இனிக் காவிற்கடவுளாகக் காவலனைக்கூறின் என்னுமோடுவனின், கற்பகம்போல்வானைக் கற்பகமென்பது போலாம்.

(ச)

பரிசுற்றுறை :—

மண்ணாகங் காவன் மன்னன் முன்ன

ரெண்ணிய பரிசி லிதுவென வுரைத்தன்று.

இ - ள் பூமியிடத்தைக்காக்கும் தொழிலையுடைய அரசன்முன்னே கருகிய பேறு இதுவெனச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வரிசை கருநாடு வான்போற் றடங்கைக்

குரிசினீ நல்கயாங் கொள்ளும - பரிசி

லடுகன மார்ப்ப வமரோட்டித் தந்த

படுகனி நால்வாய்ப்பட்டு.

இ - ள். எங்கள் தரத்தினையினையாதே, மழையையொக்கவழங்கும் பெரிய கையினையுடைய உபகாரி, நீவழங்க யாங்கள்பெறும்பேறு, கொல்லும் களரியிலே ஆரவாரிப்பப் போரிடத்தே பகைவனாக்கெடுத்துக் கைக்கொண்ட உண்டானமதத் தினையும் நன்றவாயினையுமுடைய யானே. எ - று.

யானே யாங்கொள்ளும்பரிசிலென்க.

(இ)

இயன்மொழிவாழ்த்து :—

இன்னோ ரின்னவை செபுத்தார் நீயு

மன்னோர் போல வனையொழைநீடுகன

வென்னோரு மறிய வெடுத்த வனைய தன்று.

இ - ள். இத்தன்மையோர் இத்தன்மையவழங்கினா, நீயும் அத்தன்மையார் போல் அப்படியானபொருள்களை எமக்குத் தருவாயாகவென்றுசொல்லி 'எத்தன் மையோரும்உணர உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று

வ - று. முல்லைக்குத் தேரு மறிவுகரு ம்போர்வையு

மெலலைநீர் ஞாலத் தினைவிளங்க - தொல்லை

யிரவார லீந்த விழைவாபோ லீயுங்

கரவாப லீனை மடந்.

இ - ள். *முல்லைக்குப்பொற்றேரும் மயிலுக்கு மணிப்படாமும் எல்லை கட லாகவுடையவையகத்துக் கீர்த்திவிளங்க முற்காலத்து வேண்டாமேகொடுத்த உப காரிகளையொப்ப நீயும் ஒளியாதுவழங்கல் கடன். எ - று

(ஈ)

இதுவுமது.

மயலறு சீர்த்தி மன்னோர் மன்னவ

னியலபே மொழியினு மததுறை யாகும்.

* முல்லைக்கொடிக்குத்தேர்கொடுத்தோன், பாரியென்னும்வள்ளல்; மயிலுக்கு மணிப்படாம்கொடுத்தோன், பேகனென்னும்வள்ளல். இதனைச் சிறுபாணுற்றுப் படையாலும், புறநானூற்றுலும் உணர்க.

அஅ

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

இ - ள். மலக்கமற்ற மிக்கபுகழினையும் குதிரையாற்பூட்டப்பட்டதேரினையு முடைய அரசுந்தன்மையினைச் சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. ஒள்வா ளமரு ஞாபிரோம்பான் றுணியக்
கொள்வார் நடுவட் கொடையோம்பான் - வெள்வாள்
கழியாமே மன்னர் கதங்காற்றும் வேலா
நெழியாமே யோம்பு முலகு.

இ - ள். ஒள்ளியவாட்பூசலிடத்து உயிரைப் பாதுகாவான், தான்கொடுப்ப ஏற்பாரிடை வழங்குதலைப் பரிகரியான், தெளிந்தவானை உறையினின்றும் வாங்காமே அரசர்கோபத்தைக் கால்விக்கும் வேலினையுடையான் தப்பாமே காக்கும், உலகத்தை. எ - று. (எ)

கண்படைநிலை :—

நெடுந்தேர்த் தானை நீறுபட நடக்குங்
கடுந்தேர் மன்னவன் கண்படை மலேந்தன்று.

இ - ள். உயரிய தேரான்மிக்க பகைவர்சேனை பொடிபடச்செல்லும் கடுந்தேரினையுடைய வேந்தனது துயிலை மிகுத்தது. எ - று.

வ - று. மேலா றிறையமருண் மின்னார் சினஞ்சொரியும்
வேலான் றிறன்முனை வென்றடக்கிக் - கோலாற்
கொடிய வுலகிற் குறுநாமை யெங்கோன்
கடியத் துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். வீரத்தங்கியபோரிடத்து ஒளிகிறைந்து செற்றம்பொழியாநிற்கும் வேலாலே வலியபூசலைச் சயித்துஒடுக்கிச் செங்கோனீதியாற் கொடிய பூமியிடத்துக் கிட்டாமை எம்முடைய அரசன் நீக்குதலான் உறக்கத்தைமேவின, விழிகள். எ - று. (அ)

துயிலெடைநிலை :—

அடுதிதன் மன்னரை யருளிய வெழுநெய்த்
தொடுகழன் மன்னனைத் துயிலெடுப்பின்று.

இ - ள். கொல்லும் வலியினையுடைய வேந்தர்க்கு அருள் எழுந்திருப்பாயாக வெனக் கட்டுங்கழல்வேந்தனைத் துயினீக்கியது. எ - று.

வ - று. அளந்த திறையா ரகலிடத்து மன்னர்
வளந்தரும் வேலோய் வணங்கக் - களந்தயங்கப்
பூமலர்மேற் புன்னொலிக்கும் பொய்கைகூழ் தாமரைத்
தூழலர்க்கு ணைர்க துயில்.

இ - ள். இட்டதிறையினையுடையார் அகன்றபூமியிடத்துவேந்தர் வென்றிதரும்வேலினையுடையாய், நின்னைப்பணிய, இடம்விளங்கப் பொலிந்த மலர்மீதே பறவைகள் ஆரவாசிக்கும் பொய்கையிற்கூழ்ந்ததாமரையில் துயமலரையொத்த கண்கள் துயிலாவாக. எ - று.

எழுந்துயிலென்றுமாம்.

(ஆ)

மங்கலநிலை :—

கங்குற் கணையி லெழுந்தோன் முன்னர்
மங்கலங் கூறிய மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். கங்குலிடத்து மிக்க உறக்கத்தைநீங்கினோன்முன்னே மங்கலக்கைச்
சொன்ன மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று, ஶின்வேண்டின் வேறாதன் மங்கலம் வேந்தர்க்கு
மண்வேண்டிற் கைகூப்பன் மங்கலம் - பெண்வேண்டிற்
துன்னன் மடவார்க்கு மங்கலந் தோலாப்போர்
மன்னன் வடைபுரையு மாற்பு.

இ - ள். சுவர்க்கத்தைவிரும்பின், வேறுபடுதல்ஆக்கம்; அரசர்க்கு, மண்ணை வேண்டிற் கைகுவித்தல்ஆக்கம்; பெண்மைத்தன்மையவிரும்பின், அணையும்து பேதையர்க்குஆக்கம், தேசவியறியாதபூசலையுடைய வேந்தன்நன் வரார்போன்ற அகலத்தை. 67 - று. (க0)

இதுவும்து.

மன்னிய சிறப்பின் மங்கல மரபிற்
நுன்னின னென்றலு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். நின்றுநிலைத்த முறைமையினை யுடைய மங்கலத்தை முறைமையா லே மேவினனென்று சொல்லுதலும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம். ௭ - று.

வ - று. திண்டிபுடிங் கண்ட்டும் பயிற்றியுந் தன்கெனியால்
வேண்டியுந் கங்குல் விடியலு - மீண்டிய
மங்கல மாய நுகர்ந்தான் மறமன்னர்
வெங்குளத்து வேலுயர்த்த வேந்து.

இ - ன். திண்டக்கடவனதீண்டியும் காணக்கடவனகண்மீம் சொல்லக்கடவன சொல்லியும் தன்னுடையசெவியாற் கேட்கக்கடவனகேட்டும் இரவுப்பொழுது புலர்ந்ததாகத் திரண்ட மங்கலமானவற்றை அனுபவித்தான், மாற்சரியத்தை யுடைய வேந்தர்தம்வெவ்வியபோர்க்களத்து வென்றுவேலேங்கின அரசன். எ - று.

விளக்குநிலை :—

அளப்பருங் கடற்றினையான்
விளக்கினை விரித்துரைத்தன்று.

இ - ள். அளத்தற்கரிய கடல்போன்றசேனையினையுடையான்றனது விளக்கி
னது நிலையைப் பார்பிச் சொல்லியது எ - று.

வ - இ. வானிதூரத்தக் கண்ணும் வலந்தீரியாய் பொய்யும்
பொனிகிறத் கோங்கி வரலா - ணிகிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாந்து
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு.

இ - ள். காற்றெறிந்தவிடத்தும் வலமாகச்சுழன்றெழுந்து சோதிவிட்டு உயர்ந்துவருதலால், தண்ணளியையிழுத்து அழகியவழியைக்காட்டவல்ல நன்றியையாராயும் செங்கோலினையுடையவேந்தற்கு வெல்லுமுறைமையே காட்டாநிற்கும், வினக்கு. எ - று. (௧௨)

இதுவுமது

அடரவிர் பைப்பூண் வேந்தன் றன்னைச்
சுடரோடு பொருவினு மந்துறை யாகும்.

இ - ள். பொற்றகட்டாற்சிறந்துவிளங்கும் பூணினையுடைய மன்னன் றன்னை ஆதித்தனோடு உவமிப்பினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

ஊ - று. வெய்யோன் கநிர்விரிய விண்மே லொளியெல்லாம்
மையார் தொடுங்கி மறைந்தாங்கு - வையகத்துக்
கூத்தவை யே, துங் கொடித்தோரான் கூடியபின்
வேத்தவையுண் மையாக்கும் வேந்தன்.

இ - ள். ஆதித்தனுடையசோதிபரக்க ஆகாயத்திடுத்து ஒளியையுடையன வெல்லாம் புற்கென்று அடங்கிஒளித்தாற்போல, ஞாலத்துக் கூத்தாரொள்ளாம் புகழும் கொடித்தேரினையுடையான வந்தணைந்தபின்பு அரசவையிடுத்துப் புற்கென்னும், வேந்தர்திரன். எ - று. (௧௩)

கபிலைகண்ணியபுண்ணியநிலை :—

அண்ண னொம்பறை யந்தனு ளர்க்குத்
கண்ணிய கபிலை நிலையுடைந் தன்று.

இ - ள். தலைமையாற்சிறந்த நான்குவேத்தினையுமுடைய அந்தணர்க்குக் கொடுக்கக்கருதிய பசவினது முறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பருங்காழுஞ் செம்பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பாக்
குருக்கட் கபிலை கொடுத்தான் - ரெருக்கோ
டிமுரசுத் தானை யிகலிரிய வெங்கோர்
கடிமுரசங் காலைச் செய.

இ - ள். பருத்தமணியும் சிவந்தபொன்னும் அந்தணர்முகந்துகொள்ள நிறத்த கண்ணினையுடையபசுக்களைத் தானம்பண்ணினான் களிப்போடு, இடிபோன்முழங்கும் முரசினையுடைய மாறறாசேனை மாறுபாடுகெட எம்முடையநாயகன், காவன முரசம் காட்காலையிலே முழங்க. எ - று. (௧௪)

வேள்விறிலை :—

அந்தபில் புழமா மைரொடிகழா
செந்த வேட்பு சிறப்பினை நன்று.

இ - ள். முடிவில்லாத கீர்த்தியையுடையான தேவாசனம மனமகிழ யாகம் பண்ணின தலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கேள்வி மறையோர் கிளைமகிழ்த லென்னியப்பாம்
வேள்வி விறல்வேந்தன் முன்வேட்ட - நீள்விசும்பி •
னீர்ந்தா ரிமையோரு மெய்தி யழல்வாயா
லார்ந்தார் முறையா லவி.

இ - ள். கேள்வியினையுடைய வேதியர்சுற்றமுவத்தல் என்ன அதிசயமாம் ;
யாகத்தை வென்றின்னன் தான்விரும்ப உயர்ந்தசுவர்க்கத்தின் ஈரத்தாற்சிறந்த
மாலையினையுடைய தேவர்களும் கிட்டி அழலாகியவாயாலே அருந்தினார், முறை
யாலே அவியை. எ - று.

எவனென்பது என்னெனக் குறைந்துகின்றது. (கரு)

வெள்ளிநிலை :—

துயர்நிரப் புயறருமென
வுயர்வெள்ளி நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். இடரொழிய மழையைத்தருமெனச்சொல்லி உயர்ந்த வெள்ளியி
னது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. சூழ்நதீர் வான்விளக்கும் வெள்ளி சுடர்விரியத்
தாழ்புயல் வெள்ளர் தருமரோ - சூழ்புரவித்
தேர்விறார் தாங்கித் திகழ்ந்திலங்கு வேலோய்ரின்
மார்பிற்றார் கோவி மழை.

இ - ள். சந்திராதித்தர் வலமாகவியங்கும் ஆகாயத்தினை விளங்கப்பண்ண
கிற்கும் வெள்ளியானகோள் ஒளிபரக்க, அதனாற் கால்வியூந்தமேகம் மழைவெள்
ளத்தைத் தரும் ; தெரிந்த குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேரின்மேல் வில்லையுடைய
படைபைத்தடுத்து மிக்குவிளங்கும் வேலினையுடையோய், கின்னுடைய அகலத்
தின் மாலையோல நீர்த்தானாகோலி. எ - று.

(கசு)

நாவொழ்த்து :—

தாட்டாழ் தடக்கையா
னாட்டது வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். காலிலே உறத் தாழ்ந்த பெரியகரத்தினையுடையான் தேசத்தினது
கண்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எண்ணி னிடரெட்டு மின்றி வயற்செந்நெற்
கண்ணின் மலரக் கருநீலம் - விண்ணின்,
•வகைத்தாய் வளனெடு வைகின்று வெள்ளே
வகைத்தாரான் முன்விரும்பு நாமு.

இ - ள். எண்ணுமிடத்து, எட்டிடருமொழிந்து பழனத்திற் செந்நெலிற்
கண்போலப் பூப்ப நீலோற்பலம், தெய்வலோகத்தின்படித்தாய்ச் செல்வத்துடனே
அவதரித்தது ; வென்றிவேலினையும் மலர்ந்தமாலையினையுமுடையான் பிரியப்படும்
தேசம். எ - று.

இடரெட்டாவன: “விட்டில் இளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, நட்டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு” (க௭)

கிணைநிலை :—

திருக்கிளரு மகன்கோயி
லரிக்கிணைவன் வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் பரந்தமாளிகையிடத்து அழகிய கிணைகொட்டு மவனது நன்மையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. வெள்ளி முளைத்த விடியல் வயல்யாமை
யள்ளகட் டின்ன வரிக்கிணை - வள்ளியோன்
‘முன்கடை தட்டிப் பகடுவாழ் கென்றாழு
னென்கடை நீங்குற் றிடர்.

இ - ள். வெள்ளியெழுந்த வைகறையாமத்துச் செறுவின் யாமையினது செறிந்த வயிற்றினையொத்த அழகியகிணையை உபகாரியுடைய வாசற்கடைமுன் னே கொட்டி யானைவாழ்வதாகவென்று சொல்லுவதன்முன்னே என்னிடத்துநின் றும் ஒழிந்தது, துயர். ஏ - று.

இஃது அரசர்மேற்ற.

(கஅ)

களவழிவாழ்த்து :—

செங்களத்துச் செழுஞ்செல்வம்
வெண்டுறையாழ்ப் பாணர்விளம்பினு.

இ - ள். சிலந்த போர்க்களரியிடத்து வளவியசெல்வத்தை *ஆடற்பாட்டினை வல்ல யாழ்ப்பாணர் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. ஈண்டி யெருவை யிறகுளரும் வெங்களத்து
வேண்டியாங் கொண்ட விறல்வேழம் - வேண்டாள்
வளைகள் வயிரியம்பும் வாட்டானை வேந்தே
விளைகட் பகர்வாள் விலை.

இ - ள். திரண்டு பருந்து சிறகடிக்கொள்ளும் வெவ்வியபூசற்களரியிலே விரும்பிய யான்கள் கைக்கொண்ட வெற்றிவாரணத்தை விரும்பாள், சங்குகளும் கொம்பும் முழங்கும் வானையுடைய சேனையினையுடையமன்னனே, முதிர்ந்தநாவை விற்பாள் அதன்விலைக்கு. ஏ - று.

(கஆ)

வீற்றினிதிருந்தபெருமங்கலம் :—

கூற்றிருந்த கொலைவேலான்
வீற்றிருந்த விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். காலன்குடியிருந்த கொலைத்தொழிலையுடையவேலான் செம்மாந் திருந்த வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. ஏ - று.

* யாழ்ப்பாட்டினைபென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வ - று. அழலவீர் பைங்க ணரிமா னமனி

நிழலவீர்ப்பூண் மன்னர்நின் தேத்தக் - கழல்புனைந்து
வீமலிதார் மன்னவனாய் வீற்றிருந்தான் வீங்கொலிரீர்ப்
பூமலி நாவற் பொழிற்கு.

இ - ள். தழலொளிரும் பசங்கண்ணினுற்சிறந்த சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலே
நிழலிலங்கும் ஆபரணத்தினையுடையமன்னர் நின்றவாழ்த்த வீரக்கழலினைக்கட்டி-
மலர்மிக்க மாலேவேந்தனாகச் செம்மாள்கிருந்தான், மிகும் ஒலிக்கடலையுடைத்தாய்ப்
பொலிவுநிறைந்த நாவலந்தீவிற்கு. எ - று. (20)

குடுமிகளைந்தபுகழ்சாற்றுநிலை :—

நெடுமதி லெறிந்து நிராதார் மன்னன்
குடுமி களைந்த மலிவுரைத் தன்னு.

இ - ள். நீண்ட அரணினையழித்து நிராத்தமாலையினையுடையவேந்தன் குடுமி
களைந்த மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பூந்தா மனாயிற் பொடித்துப் புகல்விசம்பின்
வேந்தனை வென்றான் விறன்முருக - னேந்து
நெடுமதில் கொண்டு நிலமிசையோ ரேத்தக்
குடுமி களைந்தானெங் கோ.

இ - ள். பொலிவினையுடைய சரவணப்பொய்கையிற் றுமணாப்பூவிலே
தோன்றி வெற்றியாலுயர்ந்த விண்ணுலகத்தில் இந்நிரைவென்றான், வெற்றியினை
யுடைய குமரவேன்; அழகேந்தும் உயரிய அரணைக்கைக்கொண்டு பூமியிலுள்ளோர்
வாழ்த்தத் தன்மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டி முடித்தான், எம்மன்னன். எ - று.

மதிலரசர் மணிமுடி கடந்தானென்றுமாம்.

(21)

மண மங்கலம் :—

இகலடுதோ ளெறிவேன்மன்னன்

மகளிரொடு மணந்த மங்கலங் கூறின்று.

இ - ள். பகையைக்கொல்லும் புயத்தினையும் எறியும் வேலினையுமுடைய
வேந்தன் அரிவையரோடுபுணர்ந்த நன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அணக்கருந் தானையா னல்லியந்தார் தோய்ந்தோண்
மணக்கோல மங்கலம்யாம் பாட - வணக்கருஞ்சீ
ராரெயின் மன்னன் மடமக ளம்பனைத்தோட்
கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்க் கொடி.

இ - ள். பகைவரான்வருத்துதற்கரிய சேனையினையுடையான்றன் அல்லிமா
லையைமணந்தான், வதுவையணிப்பொலிவை யாங்கள் புதழ்; தாழப்பண்ணுதற்
கரிய மதிப்பினையும் நிறைந்த அரணினையுமுடையவேந்தன்றன் பேதையாகிய அழ
கிய மூங்கில்போன்றதோளிளையும் கூரியபல்லினையும் சிவந்தவாயினையுமுடைய
காமவல்லியனையான். எ - று. (22)

பொலிவுமங்கலம் :—

வேல்வேந்த னுண்மகிழப்

பாலன் பிறப்பப் பலர்புகழ்த் தன்று.

இ - ள். வேலையுடைய மன்னன் மனமுவப்பப் புதல்வன் பிறத்தலாற் பலரும் கொண்டாடியது. ஏ - று.

வ - று. சுருங்குமல் வெண்குடைக் காவலற்குச் செவ்வாய்ப்

பெருங்கட் புதல்வன் பிறப்பப் - பெரும்பெயர்

விண்ணார் மகிழ்ந்தார் வியலிடத்தா ரேத்தினு

ரெண்ணு ரவிர்தா ரிகல்.

இ - ள். வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தையுமுடைய வேந்தற்குச் சிவந்தவாயினையும் பெரியகண்ணினையுமுடைய மைந்தன் பிறத்தலாற் பெரியநாமத் தினையுடைய தேவர்கள் மகிழ்ந்தார்; அகன்றபூமியினுள்ளார் வாழ்த்தினார்; பகை வர் மாறுபாடொழிந்தார். ஏ - று. (உரு)

நாண்மங்கலம் :—

அறந்தரு செங்கோ லருள்வெய்யோன்

பிறந்தநாட் சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தருமத்தினையுண்டாக்கும் செங்கோலினையும் அருளினையும்விரும்பி யோன் பிறத்தாளின் தன்மையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. சுரும்புகளுக்கு செம்பொன்னும் வெள்ளணிநாட் பெற்றார்

விரும்பி மகிழ்தல் வியப்போ - சுரும்புமிர்தார்

வெம்முரண் வேந்தரும் வெள்வனையார் தோள்விழைந்து

தம்மதி றுந்திறப்பார் தாள்.

இ - ள். வலியாளனையும் சிவந்தபொன்னும் பிறத்தாளின்பெற்றவர் விருப்ப முற்று இன்புறுதல் அற்புதமோ; வண்டினமிசைக்கும் மாலையினையும் வெவ்விய மாறு பாட்டினையுமுடைய அரசரும் சங்கவனையுடையார்தோளைவிரும்பித் தம்முடைய அரணங்களிற் கதவைத் தாம் தாளினைக்குவர், இந்நாளிற் படையேவாரென்று. ஏ - று. (உசு)

பரிசினிலை :—

புரவலன் மகிழ்தூங்க

விரவலன் கடைக்கூடின்று.

இ - ள். உபகாரி இன்பத்திலேஅசைய, இரப்பாளன் போவாளுை ஒருப்பத் து. ஏ - று.

வ - று. வெலபுரங் பூண்ட விளங்கு மணித்திண்டேர்

நல்கிய பின்னு நனிடீடப் - பல்போர்

விலங்குங் கடற்றாளை வேற்றார் முனைபோற்

கலங்கு மளித்தென் கும்பு.

இ - ள். பகைவெல்லும் குதிரையுண்ட விளங்குமணியினையுடைய தின்னிய பொற்றேனாக்கொடுத்தபின்னும் விடைதாழ்ப்ப, பல்பூசலினையும் விழக்கும் கடல் போன்றசேனையினையுடைய பகைவர் தேசம்போலத் துளங்காநின்றது, அளிக்கத் தக்கது என்னுடையசுற்றம். எ - று.

(உரு)

பரிசில்விடை :—

வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக முறைந்தோர்க்
சீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று.

இ - ள். அரசனுடையமணக்களிப்ப வெல்லும்புகழைச் சொன்னோர்க்குப் பெறும்பேற்றை வழங்கி இனிமையாக விடைகொடுத்தது. எ - று.

வ - று. படைநவின்ற பல்களிறும் பண்ணமைந்த தேரு
நடைநவின்ற பாய்மாவு நல்கிக் - கடையிறந்து
முன்வந்த மன்னர் முடிவணங்குஞ் சேவடியாற்
பின்வந்தான் போருளி னான்.

இ - ள். பல்லணங்கெழுமிய பலயானையையும் பூட்டமைந்ததேரினையும் தா ளத்திற்கொத்த நடைபொருந்தியகுதிரையையும்வழங்கிக் கடையிறந்து முற்பட வந்தவேந்தர் முடிபணியும் சிவந்தபாதத்தாலே நடந்து என்பின்னேவந்தான், மிக்க அருளினையுடையனாவேந்தன். எ - று.

பின்வந்தமன்னர்க்கு இடங்கிடையாதம்.

(உசு)

ஆள்வினைவேள்வி :—

வினைமுற்றிய கணைகழுலோன்
மணவேள்வி மலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். கைத்தொழில்முடிவுபெற்ற செறிந்த கழலினையுடையோன் இல்ல தத்தினுடைய நிறைவைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நின்ற புகழொடு நீடுவாழ் கிவ்வுலகி
லொன்ற வுயிர்களிட்ப வேம்பலால் - வென்றமருள்
வாள்வினை நீக்கி வருக விருந்தென்னு
மாள்வினை வேள்வி யவன்.

இ - ள். நிலைநின்றதீர்த்தியொடு கெடுங்காலம்வாழ்க இந்தஉலகிடத்து ஒன்று பட உயிர்க்கு மகிழ்ச்சிபெறக் காத்தலால்; பகைவனாவென்று பூசலுன் வாட்போர் முடித்து வருக விருந்தினரென்றுசொல்லும், முயற்சியாற் செய்யும் புண்ணியத்தை யுடையவேந்தன். எ - று.

(உ௭)

பாணற்றுப்படை :—

சேசேணங்கிய வரையதறிற்
பாணனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிகவுமுயர்ந்த மலைவழியிடத்துப் பாணனை வழியிலேசெலுத்தியது. எ - று.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

ங - று. இன்றொடை நல்லிசை யாழ்ப்பாண வெம்மைப்போற்
கன்றுடை வேழத்த கான்கடந்து - சென்றடையிற்
காமரு சாயலாள் கேள்வன் கயமலராத்
தாமரை சென்னி தரும்.

இ - ள். இனியகோவையினையுடைய நல்லிசையான்மலிந்த யாழ்வினவல்ல
பாணனே, எங்கனையொப்பக் களபத்தினையுடைய யானையிங்கப்பட்ட காட்டைக்
கழிந்து சென்றபொருத்தின், அழகுமருவின மென்மையினையுடையான்னைவன்
வாவியிழ்வாத பொற்றாமரைப்பூவைத் தலையிலேகுட்டும். ஏ - று.

சென்றடையின், தருமென்க.

(2அ)

கூத்தராற்றுப்படை :—

ஏத்திச்சென்ற விராவலன்
கூத்தரை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். தலைவனைக்கண்டுதித்தமீண்ட இரப்பாளன் கூத்தாமேவரை வழி
யிலே செலுத்தியது. ஏ - று.

வ - று. கொலைவிற்புருவத்துக் கொம்பன்னூர் கூத்தின்
றலைவ தவிராது சேறி - சிலைகுலாங்
காரினை வென்ற கவிகையான் கைவளம
வாரினை கொண்டு வரற்கு.

இ - ள். கொல்லும்சிலைபோன்ற புருவத்தினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பன்ன
விறவியர்தம் நிருத்தத்திற்குத்தலைவனே, ஒழியாதுபோவாயாக; இந்திரதனுவனை
யும் மழையைவென்ற தியாகத்தினையுடையான் கைவழங்குஞ்செல்வத்தைத் தொரு
த்துக் கொண்டுவரற்கு. ஏ - று.

(2க)

பொருநாற்றுப்படை :—

பெருநல்லா னுழையீராகெனப்
பொருநனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிக்க கன்மையினையுடையவன்பக்கத்திராகவெனக் கிண்கொட்டு
மவனை வழிப்படுத்தது. ஏ - று.

வ - று. தெருவி னலமருந் தென்கட் டாரிப்
பொருவில் பொருநநீ செல்லிற் - செருவி
லடுந்தடக்கை நோன்ற ளமர்வெய்யோ னீயு
நெடுந்தடக்கை யானை நிறா.

இ - ள். தெருவிலேசுழன்றுதிரியும் தெளிந்த கண்ணுல்லமலிந்த கிணையினையு
டைய ஒப்பில்லாதபொருநனே, நீ போவாயாகிற் பூசலிடத்துக் கொல்லும் பெரிய
கையினையும் வலியதாளினையுமுடைய போனாவிரும்புவோன் வழங்குவன், உயர்ந்த
பெரியகையினையுடைய களிற்றின்நிறையை. ஏ - று.

(20)

விறலியாற்றுப்படை:—

நிறல்வேந்தன் புகழ்பாரும்

விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். வெற்றிமன்னன்கீர்த்தியைச்சொல்லும் பாணிச்சியை வழிப்படுத்தது. ஏ - று.

வ - று. சில்வனைக்கைச் செவ்வாய் விறலி செருப்படையான்
பல்புகழ் பாடிப் படர்தியே - னல்லவையே
ரேத்த விழையணிந் தின்னே வருதியாந்
பூத்த கொடிபோற் பொலிந்து.

இ - ள். சில்வனைகளாற்சிறந்த கையினையும் சிலந்த வாயினையுமுடைய பாணிச்சி, பூசலிற்சிறந்த சேனையினையுடையான்றன் பலதீர்த்தியையும்வாழ்த்திப் போவாயின், நல்ல அவையிடத்துள்ளோர்புகழ் ஆபாணத்தைப்பூண்டு இப்பொழுதே மீன்வையால், மலர்ந்தவல்லியையொப்பப் பொலிவுபெற்று. ஏ - று. (௩௧)

வாயுறைவாழ்த்து:—

பிற்பாயங்கு மெஞ்சொல்லென
முற்பட்டாந்த மொழியிசுத்தன்று.

இ - ள். பின்னேயலிக்கும் எங்கனவார்த்தையென்றுசொல்லி மேம்பட்ட சொல்லைச் சிறப்பித்தது ஏ - று.

வ - று. எஞ்சொ லெதிர்நொண் டிகழான் வழிநிற்பிற்
குஞ்சர வெல்படையான் நொன்னானே - வெஞ்சு
மிகலிட னின்றி யெறிமுந்தீர் சூழ்ந்த
வாலிட மங்கை யகத்து.

இ - ள். எம்முடையவார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு என்னானாகி முறைமையேநிற்பின் யானையால் நிறைந்த வெல்லும்சேனமன்னன் கைக்கொள்வன்; ஒழியும்இகல் இடமின்றியேபோக அலையும்கடல்வனைந்த பார்த்த பூமியை அங்கையிடத்திலே. ஏ - று.

அங்கையிடத்திலே கொள்ளானேவென்க.

(௩௨)

செவியறிவுறுஉ:—

மறந்திரி வில்லா மன்மொருஞ் சூழ்ச்சி
யறந்தொரி கோலாற் கறிய வுரைத்தன்று.

இ - ள். மாட்சரியம்கெடுதலில்லாத நின்றநிலைத்த பெரிய எண்ணத்தை, தருமத்தையாராயும் செங்கோலினையுடையாற்கு உரை மொழிந்தது. ஏ - று.

வ - று. அந்தணர் சான்றோ ருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
நீந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே - முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை.

இ - ள். வேதியர் அமைந்தோர் அரியதவத்தினையுடையோர் தம்முடையாதமை
யன்மார் [தம்பப்பன்] மாதா இப்படியொத்த இவர்க்கு மாலைமன்னே, முன்னோ
செய்தநெறியேநின்று பின்பு கடலை எல்லையாகவுடைய ஞாலத்துவாரத்தையை
நின்றகேட்குமது வழக்கு. ஏ - று. (கூ)

குடைமங்கலம் :—

நற்றிசையும் புழம்பொருந்
விறறிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். காண்குதிக்கும் கீத்கிமிக வீற்றிருந்த அரசன்குடையைப் புகழ்ந்
தது. ஏ - று.

வ - று. தன்னிழலோ ரெல்லோர்க்குந் தண்கதிராந் தற்றோரா
வெந்திழலோ ரெல்லோர்க்கும் வெங்கதிரா - மின்னிழலே வன்
மூவா விழுப்புதழ் முலைத், தாரச் செடபியன்
கோவா யுயர்த்த குடை.

இ - ள். தன்னுடைய நிழலில்வாழ்வார்பலர்க்கும் குளிர்ந்த நிறைமதியாம்,
தன்னைச்சேராத வெய்யநிழலாராகிய பகையிடத்தள்ளாபலர்க்கும் வெவ்விய
இரவியாம்; இனியநிழல்விடும் வேலினையும் என்றும் புதிதாய்வரும் சீரிய கோசுதியை
யும் வெற்றிமாலையினையுமுடைய சோழன் அரசுதொழிறகமைந்து உயர்த்த கொற்
றக்குடை. ஏ - று. (கூ)

வாண்மங்கலம் :—

கயங்கருங் கடற்றோ
வயங்கறிற்றான் வாட்புழந்தன்று.

இ - ள். பகைவரார் கலக்குதற்கரிய கடல்போலும் சேனையினையும் உவிய
யானையினையுமுடையான்வாளைப் புகழ்ந்தது. ஏ - று

வ - று. கொங்கவிழைமாறான் மடவார் ளியன்றோயின்
மங்கலங் கூற மறங்கனலுஞ் - ரெங்கோ
னிலந்தரியச் செல்லு நிராதண்டாட்ச் சேரன்
வலந்தரிய வேந்திய வான்.

இ - ள். தேன்மலரும் சுருள் குரல் அளகம் துஞ்சுமுழல் கொண்டையென்
னும் ஐந்துபகுதியானமைந்த கூந்தலையுடைய பேதையர் அகன்ற மாளிகையிடத்து
நன்மையைச்சொல்லச் சினமுதலும்; நீதி நிலத்தைத்தருவான்வேண்டி நடக்கும்
நிராத்த குளிர்ந்த மாலையினையுடைய வானவன் வெற்றிவேண்டி உயர்த்த வான்
ஏ - று.

வியன்கோயிற் கொங்கலிழைம்பால் மடவார் நிலந்தரியச்செல்லும் செங்கோ
லினது மங்கலத்தைக்கூற நினைதண்டார்ச்சேரன் வலந்தரிய ஏந்தியுரான் மறங்க
னலுமெனக்கூட்டுகே.

செல்லும் - செலுத்துமென்றுரைப்பாருமுளர்.

(௩௫)

மண்ணுமங்கலம் :—

எண்ணருஞ் சீர்த்தி யிறைவ நெய்தி

மண்ணு மங்கல மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். எண்ணுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய அரசன் பொருந்தி மஞ்ச
னம்பன்னும் மங்கலத்தினது மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கொங்கலர் கோதைத் துபரி மடநல்லாண்

மங்கலங் கூற மலிவெய்திக் - கங்கையார்

பூம்புன லாகங் குழிஇயினான் போரடுதோள்

வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.

இ - ள். தாதுவியும் மாலையாற்பொலிந்த கன்னியாகிய பேதைமையினை
யுடையநல்லவன் மங்கலத்தைச்சொல்லச்சிறந்து மணந்து கங்கையென்னும்பெய
ரினையுடையவன் பொலிந்த நீராகியமார்பை அணைந்தான், போனாவெல்லும் புயத்
தினையும் வேம்புநிறைந்த மாலையினையுமுடைய எங்கன்மன்னன். எ - று. (௩௬)

ஓம்படை :—

இன்னது செய்த வியல்பென விறைவன்

முன்னின் றறிவன் மொழிநொடார்ந் தன்று.

இ - ள். இன்னகாரியத்தைச்செய்யுமுது தன்மையெனச்சொல்லி வேந்தன்
முன்னேறின்று புலமைமிக்கவன் அடுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஒன்றி விரண்டாய்ந்து முன்றடங்கி நான்குஞல்

வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே - சென்றுலா

மாழ்கடல்சூழ் வைய உத்து னேந்துவென் முறாற்றி

யேழ்கடிந் தின்புற் றிரு.

இ - ள். ஞானத்தாலே *காரியாகாரியங்களைத்தெரிந்து நடப்புப் பகை உதா
னெமென்னும் மூன்றினையும் உட்கொண்டு யானை தேர் குதினா காலாளாலே
பூசலெவென்று போர்க்களத்தைக் கைக்கொண்ட வேன்மன்னனே, பெயர்ந்து
களாயைப்பொருள் ஆழ்ந்த கடல்குழந்த குவலயத்து இத்திரியங்களைத்தையும்வென்
று ஆறினையுப்பெருக்கி ஏழினையுங்கடிந்து இனிமையுற்று நெடுங்காலமிருப்பாயாக.
எ - று.

ஆறு ஏழாவன : “நாடிய நடப்புப் பகைசெல்ல நல்லிருக்கை, கூடி னனைப்
பிரித்தல் கூட்டலா, நீழலா, வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு,
ளிட்டங்கட் காமமிவை யேழு.

* காரணகாரியங்களுயென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒன்று-ஆன்மா ; இரண்டு-புண்ணியபாவம் ; மூன்று-காமம் வெகுளி மயக்கம், உச்சாகசத்தி பிரபுசத்தி மந்திரசத்தி; நான்கு-சாமதானபேதத்தன்மம்; ஐந்து-சத்தப் பரிசுருபித்தகந்தம் ; ஆறு படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண்வென்றுமாம். (௧௭)

புறநிலைவாழ்த்து :—

வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப
வழிவழி சிறக்கென வாய்மொழிந் தன்று.

இ - ள். நீவணங்குந்தெய்வம் நினைப்ப பரிகரிப்ப நினைவழிவழி மிகுவதாக வெணச்சொல்லி உண்மைசொல்லியது. எ - று.

வ - று. கொடிபடு முத்தலையேற் கூற்றக் கணிர்சித்
கடிபடு கொன்றையான் காப்ப - நெடிதுலகிற்
பூமலி நாவற் பொழிலகத்துப் போய்வின்ற
மாமலைபோன் மன்னுந நீ.

இ - ள். ஒருங்குவிடும் மூன்றிலைத்தொழிலாற்பொலிந்த சூலத்தினையும் கூற்
றம்போன்ற குந்தாலியினையும் நறுநாற்றமிதும் இதழியினையுமுடைய இறைவன்
காப்ப நெடுங்காலம் நிலவலயத்துப் பொலிவுமிக்க நாவலந்தீவிடத்து அண்டமுரு
விப்போய்வின்ற மாமேருவென்னும் பெரியமலைபோலே நின்று நிலைப்பாயாக நீ.
எ - று.

நாவலந்தீவிடத்து மன்னுவாயாகவெண்கூட்டுக.

பூமியில் ஒருகூறு நாவலந்தீவு.

(௧௮)

கொடிநிலை :—

மூவர்கொடி யுள்ளு மெவன்ருளு டொரீஇ
மேவரு மன்னவன் கொடிபு கழந் தன்று.

இ - ள். அரிஅயன்அரென்னும் மூவர்கொடியுள்ளும் ஒன்றோவெறித்துப்
பலரும் பொருந்துதலவரும் வேந்தனுடையகொடியைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. பூங்க னெடுமுடிப் பூவைப்பு மேனியான்
பாம்புண் பறவைக் கொடியோன் - வேங்குரு
பல்யானை மன்னர் மனியன் மனிமலர்த்தார்த்
கொடியானை மன்னன் கொடி.

இ - ள். பொலிந்தகண்ணினையும் நெடியதிருமுடியினையும் காலாவிம்மலர்
போன்ற திருமேனியினையுமுடைய மாயவன் பாம்பையருந்தும் கருடக்கொடியை
யொப்ப உயர்க் ; பலவாரணத்தையுடைய வேந்தர்வணங்கக் குளிர்த்தபூவாற்
செய்தமாலையினையும் கொல்லுங்களிற்றினையுமுடையவேந்தன் வீரக்கொடி.
எ - று.

வீரக்கொடி ஒங்குவெண்க.

(௧௯)

சுந்தழி:—

சூழநேமிபான் சோவெறிந்த
விழாச்சீர் ளிறன்மிஞ்சுதன்று

இ - ள். வளைந்த திகிரியையுடையவன் சோவென்னும் அரணத்தினை அழித்த
கெடாததன்மையினையுடைய வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. மாயவன் மாய மனுவான் மணிநிறையு
ளாயனா வெண்ண லவனருளான் - காயங்
கழல்விழங் கண்களலக் கைவளையார் சோரர்
சுழல்முலுங் கைகின்ற சோ.

இ - ள். கரியவன்வஞ்சம் அவ்வகையால்; மணியையுடைய ஆணியிடத்
துக் கோவலனாகஎண்ணாதேகோள்; அவன் அனியானாகிக் கோபிச்ச அசுரர்கட்டின
வீரக்கழல்நெடு விழியழலக் கையில்நொடியுடையமகளிர்கள் மடங்கச் சுற்று
நெருப்புள்ள தங்கினது, சோவென்னும்அரண். எ - று. (௪௦)

வள்ளி:—

புண்முலையார் மனமுருங்
வேன்முருகற்கு வெறியாடி வ்று.

இ - ள். ஆபரணத்தினாற்சிறந்த முலையினையுடையார் நெஞ்சநெடுழ லேவினை
யுடைய குமரனுக்கு வெறியென்னுக்கத்தை ஆடியது. எ - று

வ - று. வேண்டுகியா னீயும் விழைவே வா விழுநிடுத
விண்டியும் விம்ம வினவளைபார் - புண் முலையார்
சூலமொடாடுஞ் சுடர்ச்சை டேபான் காதுநட்டு
வேவனொடாடுமெய்.

இ - ள். விரும்புகியால் நீயும்; இவ்விருப்பம் சாலச் சீறிது; திரண்டவாச்சி
யங்கள் ஒலிப்பத் தம்மிற்றாமொத்த தொழியினையுடையார்ஆபரணமில்லக்கச் சூலத்
துடனே கூத்தாடும் சோதியான்மிகும் வேணியினையுடையான்புதல்வனுக்கு வெறி
யாட்டாளனுடனும், வள்ளிக்கூத்தை. எ - று.

வெறி வேண்டுகியால் நீயுமென்க. (௪௧)

புலவாற்றுப்படை:—

இருங்சண்வானத் திமையோருழைப்
பெருப்புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். பெரிய இடத்தினையுடைய வானத்துத் தேவர்களிட மிக்கஅறிவா
னின் நெறியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. வெறிகொ ளறையருவி வேங்கடத்துச் செல்லி
 னெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும் - பொறிகட்.
 கிருளீயு ஞாலத் திடரெல்லா நீங்க
 வருளீயு மாழி யவன்.

இ - ள். நறநாற்றத்தினையுடைத்தாய் ஒலிக்கும் அருவியாற்பொலிந்த திரு
 வேங்கடத்திடத்துப் போவையாயின், முறைமைகொண்ட வேடத்தையுடையோய்,
 நீயும், இந்திரியங்கட்கு மயக்கங்கொடுக்கும் காகினியில் துயரெல்லாமொழிய
 அருணைவழங்கும், சக்கரத்தினையுடையவன். ஏ - று.

நீயும் செல்லின் அருளீயுமெனவே, எனக்குகல்கொனென்பதாம்; “உலவா லூக்க
 மொ ண்ணியது முடிக்கும், புலவ ராற்றப்படை புத்தேட்கு முரித்தே” என்பதனை
 னறிக்க. (சஉ)

புகழ்ந்தனர் பரவல் :—

இன்னதொன் றெய்துது மிருநிலத்தியாமெனத்
 துன்னருங் கடவுட் டொடுகழ ரெழுநன்று.

இ - ள். இன்னதொருபதத்தைக் கிட்கோமாகப் பெரியபூமியிடத்து யாங்க
 ளெனச் சொல்லிக் கிட்கொதற்கரிய தெய்வத்தின் கட்டும் வீரககழலையுடையபாதங்
 களைப் பணிந்தது. ஏ - று.

வ - று. சூடிய வான்பிறையோய் சூழ்சுடலை நீறாந்த
 தாடி யசையா வடியிரண்டும் - பாடி.
 யுரவுநீர் ஞாலத் துயப்போக வென்று
 பரவுதும் பல்காற் பணிந்து.

இ - ள். சடையிலே சூடிய வால்தான இளமதியையுடையோய், சுற்றிய
 சுகொடான சாம்பலரங்கத்திலே கிருத்தமாடி வருந்தாத சீர்பாதமிரண்டையும்
 துதித்து, உலாவும் கடல்குழந்த பூமியினின்றும் பிழைத்து நன்னெறிக்கண்ணே
 போவோமென்று சொல்லிப் பழிச்சதும், பலகாலும் வணங்கி. ஏ - று. (சங)

பழிச்சினர்பணிதல் :—

வயங்கியபுகழ் வானவனைர்
 பயன்கருதிப் பழிச்சினர்பணிந்தன்று.

இ - ள். வியங்கிய கீர்த்தியையுடைய இறைவனைப் பெறும்பேற்றைகினை
 ந்த வாழ்த்தினராய் வணங்கியது. ஏ - று.

வ - று. ஆட லாடந்தா னடியடைந்தா ரென்பெரு
 ரோடரீ யுண்க ணுமையொருபாற் - சூடிய
 சீர்சா லகலத்தைச் செங்க ணுழனாகந்
 தாராய்த் தழுவப் பெறும்.

இ - ள். திருத்தூதரெனவே மேலினவன் சீர்பாதங்களைச் சேர்ந்தார் என்பெருர் செவ்விரகருவிரபரந்த மையுண்கண்ணினையுடைய உமாதேவி ஒருபக்கத்தே பொருந்திய விழுப்பம்மைந்த திருமார்பத்தைச் சிவந்தகண்ணினையுடைய அழலம்பம்பு மாலையாய்ப் பொருந்தப்பெறும். எ - று.

ஆதலால், ஆடலமைந்தான் அடியடைந்தார் என்பெருரென்க. (சச)

கைக்கிளை :—

தண்டாக் காதற் றளரிய றலைவன்
வண்டார் விருப்பிய வகையுரைத் தன்று.

இ - ள் கோடாத அன்பினையும் துடங்குந்தன்மையினையுமுடையவன் தலைவனுடைய வளவிய மாலையை ஆசைப்பட்ட கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மங்குன் மனங்கவர மான்மலை நின்றேற்றகுப்
பொங்கு மருவிப் புனனுடன் - கங்குல்
வருவான்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகத்
தருவான்கொன் மார்பணிந்த தார்.

இ - ள். சிறுதுவலைதுவற்றிற்கார் என்னெஞ்சைக் கொள்ள மயக்கத்தைச் செய்யும் மாலையெனமுதலே தனியேகின்றேற்கு மிகும் ஒழுக்கத்தினையுடைய நீராத்நிறந்த நாடனாகியசோழன் இரவுப்பொழுதிடத்து வருவான்கொல்? வந்து என்னுடைய அழகியகொங்கைமேலேதங்கித் தருவான்கொல் மார்பினணிந்த மாலையை? எ - று.

(சரு)

பெருந்திணை :—

பெய்கழற் பெருந்தகை டேன முயங்கிவரந்து
மல்கிருட் செவ்வொன் வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையும் மிக்க தலைமையினையுமுடையவன் விரும்பாத புல்லுதலேவேட்டு மிக்க இருட்காலத்துப்போம் அவனதுதன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வாய்க்குணைமான் நென்னன் வாயை நலந்தோய
வியங்கா விருளினடைச் செல்லோன் - மயங்காமை
யோடாரித் கண்ணு யுறைகழிவாண் மின்னிற்றான்
மாட மறுகின் மழை.

இ - ள். விளங்கும் தலையாட்டத்தால்அழகுபெற்ற குதிரையினையுடைய பாண்டியனது வண்போன்றமார்பைத் தழுவ ஒருவரும் கடக்கத்தகுத செறிந்தஇருளிடத்துப் போவேன் மருளாதபடி செவ்விரகருவிரபரந்த கண்ணினையுடையாய், உறைநீக்கினவான்போல மின்னிற்று, மாளிகையான் மிக்க தெருவிலே மேகம். எ - று.

ஆல் - அசை.

(சக)

புறப்பாருள்வெண்பாமாலை.

புலவிபாருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டு:—

தந்தோர் ததலிவிறலோன் மார்பம்

புல்கேம் யாமெனப் புலந்துகாத் தன்று.

இ-ஈ. கீத்போக்ததோன்றியபுடையான் வீன்றன் அகலத்திடத்தைத் தந்துகேம்புகெந்ததோள்வி னகசொல்லியது. ஏ - று.

அ - ஈ. மடிக் கெசாத்தகொளகர்பயாதின்

யதலிவிறலோன் மார்பம் - புலர்வியுயரம்

யதலிவிறலோன் மார்பம் - புலர்வியுயரம்

யதலிவிறலோன் மார்பம் - புலர்வியுயரம்

இ-ஈ. மடிக் கெசாத்தகொளகர்பயாதின் யதலிவிறலோன் மார்பம் - புலர்வியுயரம் புலரும் விடிகுதற்காலதேதே கரும்பினங்கன் புணாந்துகரும் பழனஞ்சூழ்ந்த செல உப்பதியிலேகண்டேம்; கோக்குதற்கு இனிதாயிருந்தது. ஏ - று.

மலாமார்பனே, பரத்தையர் பரப்படியும் நின்செல்வத்தை வயகெழுந்திருக்க ரித்தகண்டேம்; இனி யாங்களதோயேமெனக்கூட்டிக்

பாடாண்டிணையிற் கைக்கிணைவகையும் பெருங்கிணைவகையும் புலவிபாருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டும், பாட்டுடைத்தலைமையே கிளவித்தலைமையைக் கூறினாராவின், “உருபி யாகிய பொருபெருங் கிழவனை, யருபி கூறாத லானந்தம்மே” என்னும்விதி தகாது. (சுஎ)

கடவுண்மாட்டுக்கடவுட்பெண்டிர்நயந்தபக்கம்:—

இடையா நாட்டந் திலங்கிழை மகளி

ரையயாக காந மரணை மகிழ்ந்தன்று.

இ-ள் இமையாதகண்ணினையும் ஒளிலிமே ஆபரணத்தினையுமுடைய தெய்வமகளிர் ஆராத அன்புடைய கடவுளனாவிரும்பியது. ஏ - று

வ - று. நலகெனி னுமிசையா னோமென்னுரு சேவடிமே

நொலகெனி னுமிசையா னோமென்னு • மலகிரு

ளாட மமாந்தாற கரிதா னுமையாலை

புது னுணாத்துவதோ ராறு.

இ-ள் அருள்செய்க்கெனசொல்லின், துழமுடைய நாவின்மேலிருக்கும் சொன்மகள் கோவுபரிமென்றுசொல்லும்; சிகந்தபாதத்திலே வணங்குவேனென்று சொல்லின், தம்முடையதிருமுடிமேலிருக்கும் கங்காதேவி கோவுபரிமென்றுசொல்லும்; மிக்கஇருளிடத்துத் திருக்கூத்தைமேலின் இறைவனுக்குஅருமையுடைய தாயிருந்தது, உமாத்தேவியை உழக்காடடினைத் தீர்ப்பதொருகெறி. ஏ - று. (சுஅ)

கடவுண்மாட்டுமோனிடப்பெண்டிர்நயந்தபக்கம்:—

முடிசூன முயக்கமவேட்ட

மடிக் கெசாத்தகொளகர்பயாதின்

இ - ள். மூன்றதிரூபணத்தையுடையானது புல்லுதலிலிரும்பின மானிட மகளிர்கூறபாட்டைச் சொல்லியது. ஏ - று

வ - று. அரிக்கொண்ட கண்சிவப்ப வல்லினென் னாகம்
புரிக்கொண்ட நூல்வெவாப் புல்லி - வரிவண்டு
பண்ணலங்கூட் டெண்ணும் பனிமலர்ப் பாகுரென்
னுண்ணலங் கூட்டுண்டா னூர்.

இ - ள். செவ்விரகருவிரபரந்த விழி சிவப்பக் *கனவில் என்னுடையமார்பி னை முறக்குதலுடைத்தான பூணூற்றமும்புபடப்புல்லி, வரியினையுடைய அரும்பி னம் பண்ணின் நலத்தைப்பாடித் திரண்டு அனுபவிக்கும் குளிர்த்த பூவினையுடைய திருப்பாகூர், என்னுடைய மனத்தின் அழகைச் சிறிதும் ஒழியாமல் துக்கத்தலு டைய பதி. ஏ - று. (சுக்)

குழவிக்கட்டோன்றியகாமப்பகுதி :—

இளமைந்தர் நலம்தேட்ட
வளமங்கையர் வளையுடைத்தன்று.

இ - ள். குழவிப்பதத்தராகிய மைத்தரது நலத்தைவிரும்பின காமப்பகுதி கிறைந்த மங்கையரது தன்மையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய் வாள்வேந்தன் மைந்தா
வரிக்குண்ணி யஞ்சி யலறு - வெரிக்கதிர்வேற்
செங்கோலுங்கோச் சினங்கிறிற்றின் மேல்வரினு
மெங்கோலற் தீண்ட லினி.

இ - ள். அழகிய கந்துகத்தைக் கைப்பற்றிக் கரந்தாய், வாள்வேந்தன்மைந் தனே, செவ்விரகருவிரபரந்த கண்ணினையுடையான் பயப்பட்டு அழ; நெருப்புப்போ ன்ற ஒளிவேலினையும் செவ்விய கோலினையுமுடைய தும்முடையசாமி கோபத் தினையுடைய யானையின்மேல் வந்துதோன்றினும், எம்முடைய அணியினத் தீண் டாதேகோள், இப்பொழுது. ஏ - று (௫௦)

ஊரின் கட்டோன்றியகாமப்பகுதி :—

நீங்காங் காநன் மைந்தரு மாரிரும்
பாங்குறக் கூடும் பதியுடைத் தன்று.

இ - ள். ஒழியாத அன்பினையுடைய ஆடவரும் மகளிரும் அழகுபொருந்தக் கூடும்பதியைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. ஊடிய ஆட வால் அளநெகிழ்ந்து
வாடிய மென்றோன் வளையொலிப்பக் - கூடியபின்
யாமரீ டாமென்ன யாழ்மொழியார் மைதொழுஉ
மேமரீரக் கச்சியெம் மூர்.

இ - ள். வழக்காடிய வழக்காட்டுப்போக மனநெகிழ்ந்த வாட்டமுற்ற மெல்லியதோரில் அதாடி ஆர்ப்பப் புணர்ந்தபின்பு இரவுப்பொழுது நீட்டிப்பதாக வெண்சொல்லி யாழிசைபோலும் சொல்லிணையுடையார் கைகூப்பும் காவலுடைத்தாய்ப் புனலாற்றிற்றந்தகாஞ்சி, எக்கன்பதி. ஏ - று.

ஆகவென்பது-ஆகெனக் குறைந்துநின்றது.

(இச)

ஒன்பகாவது

பாடாண்படலம் முற்றிற்று.

ப த த வ து

பொதுவியற்படலம்.

சீர்தால் போந்தை வேம்பொடாடோ

யுன்ன நிலையே யேழந நிலையே

கழனினை யேனைக் கற்காண் டல்லே

கற்கோ ணிலையே கன்னீர்ப் படுத்தல

ரு கன்னம் நல்லே கன்முறை பழிச்சா

லிற்றொண்டு புருத லெனப்பன் னிரண்டும்

பொதுவியற் பால வென்மனார் புலவர்.

ஏ - ன். பொதுவியற்பால் வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

அவற்றுள்,—

போந்தை:—

கல்வா மன்னர் கண்ணாறு நூர் பிற்

புலவேல் வானவன் பூப்புகழ்ந் தன்னு.

இ - ள். பொருந்தாவேந்தர் கிட்டின பூரவிடத்துப் புலராளுதல் வேலினை யுடைய சேரன்குறிப்புவைப் புகழ்த்தது. ஏ - று.

வ - ய். குடையலர் காந்தட்டன் கொல்லிச் சுனைவாய்த்

தொடையளிற் தண்குவளை சூடான் - புடைநிழற்

தேரதிரப் பொங்குந் திருந்துவேல் வானவன்

போரீதிரிற் போந்தையாம் பூ.

இ - ள். குடைபோன்மலரும் கோடலையுடைய தன்கொல்லிமலைச்சுனையிடத்துக் கட்டலரும் குளிர்ந்த செங்கழுநீர்ப்புவை மலையான், பக்கம்விளங்கும் பகை வர்தோர்த்தானைநெகிக் கோபிக்கும்திருந்தியவேலையுடைய சேரன், பூசல்தோற்றிற் பனந்தோடாம், அவன்குடும்பு. ஏ - று.

(க)

வேமபு :—

விருமபா ரமரின — வெல்போர் வழிதி

கருமபார் முடிமிசைப் பூப்புதழ்ந்தன்று.

இ - ள். பகைவழ்ப்புலிடத்து வெல்லும்போரையுடைய பாண்டியன் வண்டு நிறைந்த மகுடத்தின்மீதேபுனையும் மலரினைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. தொடியணிதோ ளாடவர் தும்பை புனையக

கொடியணிதோர் கூட்டணங்கும் போழ்தின் - முடியணியுங்

காததல்கால் செங்கோற் கடுமா நெடுவழுதி

பேததல்கால் வேமபி னிணர்.

இ - ள். கடகம்பொலிவுபெற்ற புயத்தினையுடையவீரர் போர்ப்பூவைச்சூடப் பதாகையாற்சிறந்ததோர் பகைகத்தினை வருத்துங்காலமாகிய போரில் மகுடத்திலே சூடும்; காத்தலமைந்தசெங்கோலினையும் கடியகுதினாயினையுமுடைய அளவிதெற் கரிய பாண்டியன் புகழ்தலமைந்த வேம்பின்பூக்கொத்தினை. எ - று.

இணர் முடியணியுமென்க.

(௨)

ஆர் :—

விறற்படை மறவர் வெஞ்சுமங் காணின்

மறப்போர்ச் செம்பியன் மலைபு வுரைத்தன்று.

இ - ள். வெற்றியினையுடைய சேனைவீரர்தம் வெய்யபூசைக்காணிற் கொடி வினைப்பூசலச்செய்யவல்லு சோழன்புனையும் மலரினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கொல்களி றார்வர் கொலைமலி வாண்மறவர்

கொலதழல் வீக்குவர் வேலினையர் - மல்குங்

கலங்க கொலிபுனற் ராவிரி நாட

வலங்க லமரமுலத் தார்.

இ - ள். கொல்லும்பாளையைச்செலுத்துவர் கொலைத்தொழிலின்மிக்க வான் வீரர்; வெல்லும்வீரக்கழலினைக் கட்டுவர் வேலினையுடைய இனையவர்; மிகும் செங்கலங்கலையடைத்தாய் முழங்கும் புலையினையுடைய பொன்னிகாடன் மாலை, பூசலகெவ ஆத்தி. எ - று. (௩)

உன்னநிலை :—

துன்னருஞ் சிறப்பிற் றெடுகழன் மன்னனை

யுன்னஞ் சேர்த்தி யுறுபுகழ் மலிந்தன்று.

இ - ள். கிட்டெற்கரிய நன்மைவினையும் கட்டுங்கழலினைபுமுடையவேந்தனை நிமித்தம்பார்க்குமரத்தொடுகட்டி மிகுபுகழைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. துன்னருந் தானைத் தொடுகழலான் றுப்பெதிர்ந்து

முன்னர் வணங்கார் முரண்முருங்க - மன்னரு

மீடெலாந் தாங்கு யி கலவிர்தார் நியுநின்

கோடெலா முன்னங் குழை.

1 - ள். கிட்டித்தற்கரிய சேனையினையும் கட்டும்வீரக்கழலினையுமுடைய நம் வேந்தன் வலியோடுமாறுபட்டு முன்னேவந்து பணியாதார் மாறுபாடு இனிக் கெட, எதிர்த்தவேந்தரும், இவன்வலியெலாந்தடுத்து மாறுபாடொழிந்தார் ; நீயும், நின்னுடையபிணையெல்லாம் உன்னமரமே, தளிர்ப்பாயாக. எ - று. (சு)

ஏழகநிலை :—

ஏழக முரினு மின்ன நென்றவன்
முழனி லூக்கமொடு தடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். ஏழகத்தகரினை மேல்கொண்டுசெலுத்தினும் இத்தன்மையனென்று அலனுடைய குற்றமில்லாத மனவெழுச்சியோடு மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எம்மனை யாமகிழ வேழக மேற்றி னானினுந்
தம்மதி முழுவீழ்த் திருக்குமே - தெப்புழையுண்
மொனெடு தேதான்றி பறனுங் கா வேழகத்
தொனெடு நேரா பரசு.

இ - ள். எம்முடைய இல்லிடத்து யாங்கள், பிரியப்பட ஏழகத்தையேறினும், தம்முடைய அரணித்ததுத் தாழ்கோத்திருக்கும் ; பகைப்புலத்துக் குதிரையிசையே தோற்றிப் போராச்செய்யுங்காலத்துக் கிடாயின்மேலமைந்தானொடு செலலாம் அரசு. எ - று. (சு)

இதுவுமது.

எந்துபுக முலகி னிளமை நோத்தார்
வேந்து நின்றான் மேழக நிலையே.

இ - ள். உயருக்கீர்த்தியையுடையரூலத்தின் இளமையைப்பாராதே அரசன் பூமிகாவல்பூண்டிற்றினும் ஏழகநிலையோயாம். எ - று.

வ - று. வேண்டார் பெரியர் விறல்வோலோன் முனிவையன்
பூண்டான் பொழில்காவ லென்றுணையா - மின்டு
மருளான்மின் கோல் கருது மால்வரை யாளிக்
குருளையுங் கொல்லுகின்றின் தோடு.

இ - ள். பகைவர் பெரியர், வென்றிவேலினையுடையோன்றான் இளமைப்பரு வத்தோன், பூமிகாவலமேற்கொண்டானென்று சொல்லாம், இவ்விடத்து மயங்கா தேகொண்மின் ; கொள்கையாகினையும், பெரியமலையிடத்து யாளியின்குட்டியும் கொல்லும்யானையின்கொம்பை. எ - று. (சு)

கழனிலை :—

அடுமுர ணதற்று மாளுகு ஞாட்டிற்
கடுமுரண் வயவன் கழல்புனைந்தன்று.

இ - ள். கொல்லுமாறுபாட்டைப்பெருக்கும் வீரர்படும்பூசலிற் கடியமுரணையுடையவீரன் கழலைப்புனைந்தது. எ - று.

வ - று. வாஸமரின் முன்னிலக்கி வான் டர்வார் யார்கொலோ
கேளலார் நீக்கிய கிண்கிணிக்காற் - காளை
கலங்கழல் வாயிற் கடுத்திற்றி யற்றாற்
பொலங்கழல் கான்மேற் புனைவு.

இ - ள். வாட்பூசலில் எதிரின்றிலக்கிச் சுவர்க்கத்திடத்துச்செல்வார் யா
வர்கொல்லோ? உறவல்லாதாணப்போக்கிய சதங்கையமைந்த தாளினையுடைய
இளமைப்பருவத்து வேந்தன், மிக்ககொருப்பின்வாயிலே நஞ்சைத்தீற்றியதன்மைத்
து, பொன்னாற்செய்தவீரக்கழலேச் சேவடியின்மீது அணியுமது. எ - று. (எ)

கற்காண்டல்:--

ஆனா வென்றி யமரில்யீழந் தேதற்குங்
காண நீளிடைக் கற்கண்டன்று.

இ - ள். அமையாதவெற்றியையுடையபூசலிற் பட்டோற்குக் காட்டில்நீண்ட
விடததுக் கலலைக்கண்டது. எ - று.

வ - று மிகையணங்கு மெய்க்கிறீஇ மினி மறவர்
புனையணங்கப் பூமாரி சிந்திற் - பனையணங்கும
வினைக் கடுங்கணையால் வொருகி விண் டர்ந்த
காளைக்குங் கண் மைத்தார் கல்.

இ - ள். மிக்கதெய்வத்தை உடம்பிலேநிறுத்தித் தலைமையினையுடையவீரர்
துமம்ஆர்ப்ப மலர்மழையைச்செறிச் சத்துருக்களைவருத்தும் சத்தத்தினையுடைய
கொடியஅம்பாலே வேறுபட்டு விண்ணிடத்துச்சென்ற இளமைப்பருவத்துவீரனுக்
குப் பார்த்துநிச்சயித்தார், கல்லினை. எ - று. (அ)

கற்கோணிலை:—

மண்மருளத் துடிசுறங்க
விண்மேயாற்குக் கற்கோண்டன்று.

இ - ள். பூமியங்கப் பறையொலிப்பச் சுவர்க்கத்திலேபொருந்தினவனுக்
குக் கலவினைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. தடுவாடு நீர்தூவிப் பொங்க வினாபுனைத்து
நாவுடை நன்மணி நன்கியம்ப - மேவா,
ரழன்மறங் காற்றி யவிந்தாற்கென் தேத்திக்
கழன்மறவர் கைக்கொண்டார் கல்.

இ - ள். மலருடனே புனைச்சிந்தி எழும்படியாக நறநாற்றமுடையனவற்
றைப் புகையப்பண்ணி நாவீனாற்பொலிந்த அழகியமணி நன்றாகஇசைப்ப, பொ
ருந்தாதார் வரியுஞ்சினத்தைக்காலுவித்துப் பட்டவனுக்குத் தக்கது இதுவென்று
துதித்துக் கழல்வீரர் கைக்கொண்டார் கல்லினை. எ - று. (க)

கன்னிர்ப்படுத்தல் :—

வண்டுருழ் தாமம் புடையன வாசக்
கண்டு கொண்ட கன்னிர்ப் படுத்தன்று.

இ - ள். சுரும்புருமுமலை பக்கத்திலே அசைந்துவரப் பார்த்துக் கைக்கொண்டகல்லினைப் புனலிலேயிட்டது. ஏ - று.

வ - று. காடு கனலக் கனலோன் சினஞ்சொரியக்
கூடிய வெம்மை குளிர்தொள்ளப் - பாடி.
நயத்த ந மன்னி நறுவினாகொண் டாட்டி.
நயத்த நத் துய்த்திட்டார் கல்.

இ - ள். கானம்அழல ஆதித்தன் கோபத்தைப்பொழிதலாலே பொருந்தின வெப்பம் தண்ணென எத்தி நன்மையுண்டாகச் சுத்திபண்ணிப் பின் நறுநாற்ற முடையவனவற்றைக்கொண்டு மஞ்சனமாட்டி. வாவியிடத்திலேசெலுத்திஅழுத்தி னார் கல்லினை. ஏ - று.

(ச0)

இதுவுமது

ஒங்கிய கல்லுய்த்தொழுக்க
லாங்கி மண்ணினு மத்துறையாகுந்.

இ - ள். உயர்ந்த கல்லினைச்செலுத்தி நிராத்தலை அவ்விடத்துக்கருகினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம் ஏ - று.

வ - று. கணனூர்ந் துவர்ப்பக் கடுங்கண் மறவர்
பிணனூர்ந்து பேய்வழங்கு ஞாட்டி - னிணனூர்
சிழுக்கினால் வேய்ந்த விறல்வேலோர் கல்லை
யொழுக்கினு ரொன்றொருவர் முன்.

இ - ள். தமதுகிரள்கிறைந்து மனமகிழத் தறுகண்வீரர் பிணத்தைத்தின்று கழுதலாம்பூசலிடத்து நிணநிறையும் கெஞ்சிற்றசையான்மூடின வென்றிலேலோர் செய்த ஓசய்தொழிலுதெரித்த கற்களை நிராத்தார், மறவர்ஒருவர்முன் ஒன்றாக. ஏ - று.

ஒருவரென்றது வினையோறுந் கல்நடுவிக்கும் தலைகளை ; ஒன்றொருவர்முன் - ஒருவரொருவர்முனாக வென்றுகொள்ளின், “ஒன்றொருவரின்முன்னத்தழவி னைதக்கன கொய்தும்” என்றதுபோலும். (க1)

கன்னிடுதல் :—

அவன்ஓயர் கன்மிசைப்பொறித்துத்
கவின்பெறக் கன்னாட்டின்று.

இ - ள். வீரன்நாமத்தைக் கல்லிலேயெழுதி அழகுபெறக் கல்லிடட்டது. ஏ - று.

வ - று. மாலை துயல மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்
பீலி யணிந்து பெயர்பொறித்து - வேலமரு
ளாண்டக நின்ற வமர்வெய்யோற் காடுவன்று
காண்டக நாட்டினார் கல்.

இ - ள். மாலைசையத் தாமமணியைக் கறங்கப்பண்ணி மதுவைத்தெளித்
துப் பீலியைப் பூட்டி அவன்பெயரையெழுதி வேற்பூசவிடத்து ஆண்மைத்தன்மை
மிகுதிபெற நின்ற போராவிரும்பினவனுக்கு இஃதெரு மென்று சொல்லிக்காட்சி
பொருத்த நட்டார் கல்லினை. எ - று. (கஉ)

கன்முறைபறிச்சல். —

நிழலிப் பொழிப் பணிப்பூட்
கழல்வெய்யோன் கல்வாழ்த்தின்று.

இ - ள். சிதல்விடம் அழகிய மணிப்பூணிலையும் வீரக்கழலையுமுடைய போர்
விரும்பத்தோனுடைய கல்லினை ஏத்தியது. எ - று.

வ - று. அடுமாட்டிப் பாடி யழுதழுது நோன
திடுமையுள் வைகிற் றிருந்த - கடுமொடு
கைவண் குரிசில்கற் கைதொழுஉச் சொல்லாண
தெய்வமாய் நின்றான் றசையகு

இ - ள். பகைவரைக்கொல்லும் கீர்த்தியைச்சொல்லிக் கடழ்த்துகலுழந்து
பொருதே துன்பத்துள்ளே தங்கியிருந்த சுற்றத்தாரோடு கைவளப்பதனையுடைய
உபகாரிதன்சு லினைக் கைதொழுது போவாயாக, பாணனை, கடவுளாய்நின்றான்,
திககெட்டிருக்கும். எ - று. (கங)

இற்கொண்டு புருதல். —

வேந்தமருள் விளிந்தோன் கல்லென
வேத்தினா துவன்றி யிற்கொண்டு புர்ப்பன்று.

இ - ள். வேந்தர்போரிடத்துப் பட்டவனுடைய கல்லென்று சொல்லி வழுத்
தினராய்ச் செறிந்து கோயிலெடுத்துப் புக்கது. எ - று.

வ - று. *வாட்டபுகர் ஆட்டி வடிமணி நின்றியம்பா
கோட்புலி யன்ன குரிசிற் க - லாட்கடிந்து
விற்கொண்ட வென்றி விறன்மறவ ரெல்லோரு
மிற்கொண்டு புக்கா ரியைந்து.

இ - ள். வாளுக்கு உணவுகொடுத்துத் தெளிந்தமணி நின்ற இரட்ட, கோட்
பாட்டையுடைய புலியையொத்த உபகாரிகல்லை, பொராவாணத்தார்த்து சிலை
யாற்பெற்றவெற்றியினையுடைய திறல்வீர்பலரும் கோயிலெடுத்துப் புக்கார், கடிக.
எ - று. (கச)

* வாட்டபுழட்டி யென்றும் பாடம்.

[சிறப்பிற் பொதுவியற்பால்:]

முதுபா லையே சுரநடையேனைத்
தபுதார நிலையே தாபத நிலையே
தலைப்பெய் நிலையே பூசன் மயக்கே
மாலை நிலையே முதா னந்த

நு மானந் தம்மே யானந்தப் பையுள்
கையறு நிலையுள்ப் படப்பதி னென்று
மையறு சிறப்பிற் பொதுவியற் பால்.

இதவும், பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.
அவற்றின்,

முதுபாலை:—

காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி மடந்தை புலம்புரைத் தன்று.

இ - ள். மூங்கில் ஒங்கின காணகத்துத் தன்கொழுநனையிழந்த பொலிந்தகொ
டிபோன்றமடந்தையது தனிமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நீர்மலி கண்ணொடு நின்றே னிலையிரங்காய்
தார்மலி மார்பின் றகையகலஞ் - சூர்மகளே
வெள்ளில் விளைவுதிரும வேயோங்கும் வெஞ்சுரத்துத்
கொள்ளனி கோடல் கொடிது.

இ - ள். நீர்மிகுங்கண்ணோடே நின்றேனுடைய நிலைக்குவருந்தாயாய் மாலை
மிக்க அகலந்தையுடையவன் அழகியமார்பை, சூர்மகளே, விளாவினதுபழமுதி
ரும் மூங்கிலுயர்ந்தகாட்டிடத்துத் கொள்ளுதலொழிவாயாக; கொள்ளுமது மிக
வும் கொளையுடையது. எ - று (க)

சுரநடை:—

முதரி னிவந்த முதுகழையாரிடைந்
காதலி யிழந்த கணவனிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். முதிர்ந்த பிணக்கமோங்கிய முற்றின மூங்கிலையுடைத்தாய் நிறைந்த
இடத்திலே தலைவியை இழந்த தலைவன்முறையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உரவெரி வேய்ந்த யுருப்பவிர் காணுள்
வரவெதிரின் வையேலவாய் வீழ்வாய் - சுரவினாழ்
பேதையைப் பெண்ணியலைப் பெய்வோயை வெய்யார்பிற்
கோதையைக் கொண்டொளித்த கூற்று.

இ - ள். உலாவும் நெருப்புமுடின வெப்புமிகுங்காட்டித்து என்முன்னே
நீவருதலை ஏற்பாயாயின, எனனுடைய கூரியவேலினவாயிலே வீழ்வாய்; களவாலே,

மடவாளைப் பெண்மைத்தன்மையையுடையாளை இட்டவையினையுடையாளை என்னுடையமார்பின்மாலையை மறைத்துக்கொண்டகூற்றமே. எ - று. (உ)

தபுதாரநிலை :—

புனையிழையிழந்தபிற்புலம்பொடு வைகி
மலையகத் துறையு மைந்தனிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். அணிந்த ஆபரணத்தினையுடையாளை இழந்தபின் தனிமையுடனே தங்கி இல்லீடத்து அவதரிக்கும் ஆண்மகன்முறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எந்தொடி மேலுலக மெய்தப் படருழந்த
மைந்தன் குரிசின் மழைவள்ள - லெந்தை
தபுதாரந் தாழ்ந்த தனிநிலைமை கேளாச்
செவிடா யொழிகென் செவி.

இ - ள். பச்சென்றவையினையுடையாள் சுவர்க்கத்தைப்பொருந்த வருத்த முற்ற ஆண்மகன், தலைவன், மழைபோலக்கொடுக்கும்உபகாரி, என்னுடையசாமீ மனையாளை இழந்தழுத்தின தனியானநிலைமையைக் கேளாத செவிடாய்ப் போக, என்செவி. எ - று. (ங)

தாபதநிலை :—

குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
குருந்தடங் கண்ணி கைம்மைகூ றின்று.

இ - ள். குருந்தப்பூமலரும் மாலையினையுடையகணவன் இறந்தானாகக் கரிய பெரிய கண்ணினையுடையாள் வைதவியமெய்கியவாற்றைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கலந்தவனைக் கூற்றங் கரப்பத் கழியா
தலந்தினையு மவ்வளைத் தோளி - யுலந்தவன்
குரொடு டொங்கி நிலைசைஇத் தான்மிசையுங்
காரடகின் மேல்வைத்தாள் கை.

இ - ள். தன்னுடனேகூடினகொழுநனைக் கூற்றவனெளிப்பத் தான்இறந்த பதாது கொந்துவருந்தும் அழகிய வளைத்தோளினையுடையாள், தன்னைவிட்டுஇறந்த வன்மாலையோடுகொபித்து வெறுநிலத்திலேவதிந்து தான் அருந்தும் கரிய அடகின் மேலே கையைவைத்தாள். எ - று. (ச)

தலைப்பெய்நிலை :—

இன்கதிர் முறுவற் பாலக நென்னுந்
தன்கட னிறுத்ததாய் தபுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். இனிய ஒளிகையினையுடைய பின்னையென்னும் தான் கொடுக்கக் கடவதனைக்கொடுத்த மாதா இறந்தமுறைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. இடம்படு ஞாலத் தியல்போ கொடிதே
தடம்பெருங்கட் பாலக நென்னுந் - கடன்கழித்து

முள்ளெயிற்றுப் பேதையாள் புக்காள் முரணவியா
வள்ளெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய்.

இ - ள். அகன்ற பூமியினது தன்மையோ கொடியதொன்றே! மிகப்பெரிய
கண்ணினையுடைய பின்னையென்றுசொல்லும் கொடுக்கக்கடவதனைக் கொடுத்து
முட்போலக் கூரியபல்லினையுடையான், தலைப்பட்டான், மாறுபாடுகொடாது வனப்ப
மிக்க எயிற்றினையுடைய கூற்றுவனவாயிலே. ஏ - று. (10)

பூசன்மயக்கு :-

பல்லிதழ் மழைக்கட்பாலகன் மாய்ந்தெனப்
புல்லிய பெருங்கிளைப் பூசல்கூ றின்று.

இ - ள். பூவையொத்து மழைபோலக்குளிர்த்த கண்ணினையுடைய பின்னை
இறந்தாகைப் பொருந்திய பெரிய சுற்றத்தினது ஆரவாரத்தினைச்சொல்லியது.
ஏ - று.

பல்லிதழென்றார், பல இடழினையுடைய பூவை; ஆகுபெயரான்.

வ - று. அலர்முலை யஞ்சொ லலொழிய வவ்விற்
குலமுதலைக் கொண்டொளித்த லன்றி - நிலமுறப்
புல்லிய பல்கிளைப் பூசல் பரியுமோ
கொல்லிய வந்தொழியாக் கூற்று.

இ - ள். பண்ணத்தமுலையினையும் அழகியசொல்லினையுமுடையதலைவி அவ்வி
டத்தே ஒழிய அம்மனையிற் குலத்திற்கு மூலமாகியபின்னையைக் கைப்பற்றிமறைத்
தல்லலது நிலத்திலே மிகப் பொருந்தியசுற்றத்தின் ஆரவாரத்திற் கு இரங்குமோ ?
கொல்வான்வேண்டியவந்து தவிராதகூற்றம். ஏ - று.

கூற்று, பூசல்பரியுமோவென்க.

(௭)

இதுவு மது

வேந்தன் மாய்ந்தென வியலிடம் புலம்பினு
மாய்ந்த புலவ ரதுவென மொழி.

இ - ள். அரசன்இறந்தாகை அகன்றபூமியினுன்னார் இரங்கினும் ஆராய்ந்த
அறிவினையுடையோர் முன்பிற்றறையென்றுசொல்லுவர். ஏ - று.

வ - று. எண்ணி விகல்புரிந்தோ ரெய்தாத தில்லோ றுங்
கண்ணினொளிர் வேலான் கரந்தபி - னண்ணல்
புழுமுடி பூசன் மயங்கிற்றாற் பொங்கு
மகழ்கடல் வேலி யகத்து.

இ - ள். வீசுகிப்பிற் போரினைவிரும்பியவீரர் பெருதது ஒன்றுமில்லைபோ
லும்; கண்ணிற்கெறிக்கும் வேலினையுடையான்இறந்தபின்பு தலைவனுடையகீர்த்தி
யுடன்ஆரவாரம் தலைமணந்ததால்; மிகாநின்ற அகழ்த்த கடலை வேலியாகவுடைய
பூமியிடத்த. ஏ - று.

பூமியிடத்துப் புழுமுடி பூசல் மயங்கிற்றாலென்க.

(௭)

மாலேநிலை :—

கதிர்வேற் கணவனொடு கணையொரி முழுக்

மதியேற் றுதலி மாலேநின் றன்று.

இ - ள். ஒளியால்மிக்க வேலினையுடைய கொழுநெடு செறிந்த செருப்
பிலே புகுவான்வேண்டிப் பிறையையொத்த நெற்றியினையுடையான் மாலைக்காலத்
திலே நின்றது. எ - று.

வ - று. சோலை மயிலன்ன டன்கணவன் சொல்லியசொன்

மாலே நினைபா மனங்கடையுக் - காலைப்

புகையழல் வேலோன் புணர்ப்பாகி நின்றோ

ளகையழ லீழத் துந்தது.

இ - ள். பொழிண்மயிலே அனையான், தனது கணவன்பகர்ந்த வார்த்தையை
மலைக்காலத்திலேநினைத்து மனத்தைமுடிக்கிக் காலைப்பொழுதிலே மூளும் தழல்
போன்ற வேலினையுடையான் தன் துணையாகிரின்றான், கொழுந்துவிட்டெரியும்
செருப்புப்பொருந்திய சுகொட்டகத்தி. எ - று

ஈமத்தகத்துப் புணர்ப்பாகிரின்றாளென்க.

(அ)

மூதானந்தம் :—

ஈயலேற் கண்ணி கணவனொடு முடிய

வியனெறிச் செல்லோர் வியந்துரைத் தன்று.

இ - ள். கயலையொத்தவழியினையுடையான் தன்கொழுநெடுஇறந்துபட
அகன்றவழியிட்டதுப் போவார்கண்டு அதிசயித்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஒருபி ராக வுணர்க் வுடன்கலந்தார்

கூறுபி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில்

விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வனையி னுட்கு

முடனே யுலந்த துயிர்.

இ - ள். ஒருபிராணனாகவறிக, ஒக்கமணந்தவர்க்கு; இரண்டுபிராணனென்று
சொல்லுவர் கடுவாராயாதார்; பூசலிடத்துகஞ்சைத்தங்கும் வேலினையுடையாற்
கும் விளர்த்தவனையினையுடையாட்கும் ஒக்கவிட்டது பிராணன், ஆதலால். எ - று.

இதுவுமது.

கொடியான் கூர்ங்கணை குளிப்பத் தன்றொழின்

முடியா னவிதலு மூதா னந்தம்.

இ - ள்., கடுவினையாளன் தன்மேற் பகையருடைய கூரியஅம்பு அழுந்தத்
தான் நினைந்தவினையை முடிவுசெய்யானாகஇறத்தலும் மூதானந்தம். எ - று.

வ - று. முந்தத்தான் மாவொடு புக்கு முனையமருட்

சிந்தத்தான் வந்தார் செருவில்லக்கிக் - குந்தத்தாற்

செல்கணை மாற்றிக் குரிசில் சிறைநின்றான்

கொல்கணைவாய் வீழ்தல் கொடிது.

கு - ள். பலரினும் முந்தத் தான் குதிரையுடனே களம்புக்கு, முற்பட்ட பூசலில் எதிர்த்துவந்தாரசிதறப் போனாவிலக்கிக் கைச்சவளத்தால் தன்மேல்வரும் அம்பைக்கி உபகாரி கணைபோலச் சேனைதாங்கினின்றான், கொல்லும்கோல்வாயி லேபமெது, கொடிதாயிருந்தது. எ - று. (க6)

ஆனந்தம் :—

ஆடமைத் தோளி விரிச்சியுஞ் *சொகினமும்
வேறுபட வஞ்சி விதுப்புற் றன்று.

கு - ள். அசையும் மூங்கில்போன்ற தோளியையுடையான் நற்சொல்லும் நிமித்தமும் விகற்பிப்பப் பயப்பட்டுக்கொழுந்தது. எ - று.

வ - று. வேந்தார்ப்ப வெஞ்சமத்து வேலமுவந் தாங்கினான்
சாந்தா ரகலத்துத் தாழ்வடுப்புண் - டாந்தனியா
மன்னு சொகின மயங்கின வாய்ப்புளு
மென்னுங்கொல் பேதை யினி.

கு - ள். அரசர் ஆரவாரிப்ப வெய்யபூசலிடத்து அயிற்காட்டடைத்தவனு டைய சந்தனநிறைந்தமார்பிடத்து ஆழ்ந்தவாயினையுடைய புண்கடாம் தீரா; பொருந்தா, நிமித்தமும்; கலங்கியிருந்தன, விரிச்சியும்; என்னுமோ! மடவான் இப் பொழுது. எ - று. (க7)

கு து வ ம து.

தவப்பெரிய வெஞ்சமங்குறுகு
மவற்கிரங்கினு மத்துறையாகும்.

கு - ள். மிகப்பெரிய வெய்யபூசலிற் பொருந்தியவீரனுக்குவருந்தினும் முன் பிற்றறையேயாம். எ - று.

வ - று. இன்னு சொகின மிசையா விரிச்சியு
மன்னு வலம்வருமென் னுருயிரு - மென்னுங்கொ
றொக்கார் மறமன்னர் தோலாத் துடிசுறங்கப்
புக்கான் விடையும் டோர்க்கு.

கு - ள். இனியவல்ல, நிமித்தமும்; பொருந்துவனவல்ல, நற்சொல்லும்; அன்னே, சுழன்றுவாராரின்றது, என்னுடைய அரியபிராணனும்; என்னுவற்றோ! இரண்டுகிறைந்த சிவவேந்தருடைய வெல்லும் துடி சுறங்கத் தலைவனும் பூசலிடத் திற்குத் தலைப்பட்டான். எ - று. (க8)

ஆனந்தப்பையுள் :—

விழுமங் கூர வேயத்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று.

* சொகியுமென்றும் பாடம்.

இ - ள். இம்மையிசை மூல்கில்தோன்றோளினையுடையான் கணவனிறப்ப
மெலிந்துவருந்தியது. எ - று.

வ - று. புகழொழிய வையகத்துப் பூங்கழற் காளை
திகழொளிய மாவிகம்பு சேர - விநழுவார்முன்
கண்டே கழிகாத வில்லையாற் கைசோர்ந்து
முண்டே யளித்தெ னுயிர்.

இ - ள். கீர்த்தி பாரிலேறிப்பப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையதலைவன்
இலங்கும் ஒளியினையுடையசுவர்க்கத்தைப்பொருந்த என்னவானா முன்னே கண்டு
வைத்து இறந்துபடும் அன்பின்ரூல, செயலறும் உண்டாயிருந்தது, அளியினை
யுடைத்து, என்னுயிர். எ - று.

(கௌ)

கையறுநிலை :—

செய்கழன் மன்னன் மாய்ந்தொனச் சேர்ந்தோர்
கையறு வுணாத்துக் கைசோர்ந்த தன்று.

இ - ள். தொழில் அழகுபெற்ற வீரக்கழலினையுடையவேந்தன் தஞ்சினானை
அணைந்தோர்இறந்தமையைச்சொல்லி ஒழுக்கத்தார்ந்தது. எ - று.

வ - று. தாயன்னுன் றார்விலங்கி வீழத் தனாவொடு
நீயென்னாய் நின்றயென் னொஞ்சனியை - யீயென்றார்
கில்லென்ற தேற்றா விகல்வெய்யோன் விண்படார்
புல்லென்ற நாப்புலவர் போன்று.

இ - ள். எல்லாவுயிர்க்கும் தாயன்னவன் மாற்றார்கொடிப்படையைத்தடுத்தித்
தப்பட மெலிவுடனே சேதனமாய்நின்றயோ? அசேதனமாய்நின்றயோ? உகாதுநீ
என்னுகின்றாய்? என்னுடையமனமே, நீ அளியினையுடைய; எனக்குஇதற்கு
வென்றுவேண்டினார்க்கு இல்லையென்னும் வார்த்தையையறியாத போர்விரும்பு
வெண் விண்ணிலேசெல்லப் புற்கென்ற செந்நாப்புலவையொத்தது. எ - று.

இது சுற்றத்தார்மேற்று.

(கௌ)

இதுவுமது.

கழிந்தோன் றன்புகழ் காதலித் துணைப்பினு
மொழிந்தனர் புலவ ரத்துறை யென்று.

இ - ள். இறந்தோன்றன்னுடையநாமத்தை அன்புற்றுச்சொல்லினும் முன்பு
சொன்னதுறையென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

வ - று. நின்று நிலமிசையோ ரேத்த நெடுவிகம்பிற்
சென்று கழிந்தான் செருவெய்யோ - னென்று
மழலுங் கதிர்வே லவன்புகழ் நாடி
யுழலு முலகத் துயிர்.

இ - ள். தற்பராய்நின்ற பூமியினுள்ளோர்தகிப்ப நீமும் பெரிய வானிலே
போயினுன், பூசல்விரும்புவோன்; எந்நாளும், விரியும் ஒளிவேலினையுடையவனது
▼கீர்த்தியைச்சொல்லிச் சுழலும், எல்லாவுலகத்துவிரும். எ - று.

(கௌ)

[காஞ்சிப்பொதுவியற்பால:]

மூதுரை பொருந்திய முதுமொழிக் காஞ்சி
பெருங்காஞ் சிய்யே பொருண்மொழிக் காஞ்சி
புலவ ரேத்தும் புத்தே ணுட்டொடு
முதுகாஞ் சிய்யொடு காடுவாழ்த் துளப்பட
டு மையறு சீர்த்தி வருமிரு மூன்றும்
பொய்தீர் காஞ்சிப் பொதுவியற் பால.

எ - ன், இதவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.
அவற்றன்,

முதுமொழிக்காஞ்சி:—

பலர்புகழ் புலவர் பன்னின தெரியு
முலகியல் பொருண்முடி புணரக்கூ றின்று.

இ - ள். எல்லாரும் கொண்டாடும் அறிவுடையோர் குற்றநீக்கியாராயும் உல
கத்தியலுன் முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொருளினப்பத்தை அறியச்சொல்லியது.
எ - று.

வ - று. ஆற்றி னுணரி னருளறமா மாற்றார்க்குப்
போற்றார் வழங்கிற் பொருள்பொருளா - மாற்றிப்
புகலா தொழுகும் புரிவனையார் மென்றோ
ளகலா தளித்தொழுக லன்பு.

இ - ள். கெரியான்அறியின், அருள் தன்மமாகும்; வறியவர்க்குப் பரிகரியா
ராய்க் கொடுப்பிற் பொருள் பொருளாம்; மாறிவரும்பாது ஒருநெறிப்படநடக்கும்
முறுக்குவனையினையுடையோர்தம் மெல்லியதோனை நீங்காதே அளித்துநடக்குமது
காதலாம். எ - று.

பெருங்காஞ்சி:—

மலையோங்கிய மாநிலத்து
நிலையாமை நெறியுரைத்தன்று.

இ - ள். வகையுயர்ந்த பெரிய குவலயத்த நிலைநிலாநெறியைச்சொல்லி
யது. எ - று.

வ - று. ஆயா தறிவயர்ந் தல்லாந் தகலிடத்து
மாயா நிதியு மனைச்செறிஇ - யியா
தினாகப் பொதியன்மி னின்றொடு நாளைக்
குறுக வருமரோ கூற்று.

இ - ள். ஆராயாதே உணர்ச்சிமறந்து அலம்வந்து பூமியிடத்துக் கெடாத
பெரும்பொருளை இல்லலேசேர்த்திப் பிறர்க்குவழங்காதே சிக்கெனக் கட்டிகவையா
தொழிமின்; இன்றாதல் கணையாதல் தம்மைஅணுகவரும், கூற்றம். எ - று.

அதனால், ஈயாதுஇறுகப் பொதியன்மினென்க.

ஒவ்வும், அரோவும் - அசை.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி :—

எரிந்தி லங்கு சடைமுடி முனிவர்
புரிந்து கண்ட பொருண்மொழித் தன்று.

இ - ள். அவிர்த்தவினங்கும் சடாமருடத்தினையுடையமுனிவர் விரும்பித் தெளிந்த பொருளைச் சொல்லியது. எ - று

வ - று. ஆய பெருமை யவிர்சடையோ ராய்ந்துணர்ந்த
பாய நெறிமேற் படர்ந்தொடுங்கித் - தீய
விருளொடு வைகா திடம்படு ஞாலத்
தருளொடு வைகி யகல்.

இ - ள். உண்டாயபெருமையினையும் வினங்கும் வேணியினையுமுடையோ ராகியமுனிவர் தெரிந்தறிந்த பார்த்தவழிமேலே நினைந்து அடங்கித் தீதான மனமயக் கத்துடனேதவ்காது அகன்றழியிடத்தின் அருளுடனேதங்கி நீங்கு, நெஞ்சே. எ - று. (க)

புலவரேத் தும்புத்தேனாடு :—

துழைபுலம் படர்ந்த நோயறு காட்சி
விழைபுலங் கடந்தோர் வீடுரைத் தன்று.

இ - ள். துண்ணிதான அறிவுசென்ற குற்றமற்ற தரிசனத்தையுடையராய் இத்திரியசயம்பண்ணினார்விரும்பும் மேலுலகத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பொய்யில் புலவர் புரிந்துறையு மேலுலக
மையமொன் றின்றி யறிந்துடைப்பின் - வெய்ய
பகலின் றிரவின்று பற்றின்று துற்றின்
றிகலின் றிளிவரவு மின்று.

இ - ள். மெய்குஞ்ஞானிகள்விரும்பியுறையும் விண்ணுலகத்தை ஐயப்பாடு ஒன்றழின்றியே உணர்ந்துசொல்லின், வெவ்விதான பகற்பொழுதுமில்லை; இரவுப்பொழுதுமில்லை; பாசமுமில்லை; உணவுமில்லை; மாறுபாடுமில்லை; தாழ்வுமில்லை. எ - று. (ச)

முதுகாஞ்சி :—

தலைவரும் பொருளைத் தக்காங் குணர்த்தி
நிலைஇ யாமை நெறிப்பட வுரைத்தன்று.

இ - ள். மேலாய் வரும்பொருளைத் தக்கபடி அறிவித்து நிலைநிலாமையை முறைப்படுத்தச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. இளமை நிலைதளர முப்போ டிறைஞ்சி
யுளமை யுணரா தொடுங்கி - வளமை
வியப்போவ வில்லா வியலிடத்து வெஃகா
துயப்போக லெண்ணி னுறும்.

இ - ள். இளமைப்பருவம் நின்றநிலையினின்றும்மெலிய முதுமையுடனே தாழ்ந்த உண்மையையறிபாதேயடங்கிச் செல்வத்தினது ஆச்சரியமொழிதலில்லாத அகன்றபூயியிடத்த ஓன்றும்விரும்பாது பிழைத்தப்போகையைவிசாரிப்பின் உறுதியுடைத்த. எ - று. (இ)

காடுவாழ்த்து :—

பல்லவர்க் கிரங்கும் பாடியிழ் நெய்தல்

கல்லென வெலிக்குங் காடுவாழ்த் தின்று.

இ - ள். பலர்க்கும்இசைக்கும் பெரிதாகவெலிக்கும் சாப்பறை அனுகரண சத்தமுடைத்தாகக் கறங்கும் சுடுகாட்டைவாழ்த்தியது. எ - று.

வ - று. முன்புறந் தான்காணு மிவ்வுலகை யிவ்வுலகிற்

முன்புறங் கண்டறிவார் தாமில்லை - யன்பி

னமுதார்க ணீர்விடுத்த வாறாழிக் கூகை

கமுதார்ந் திரவழங்குங் காடு.

இ - ள். முன்னேதான்முதுகுகாணும், இவ்வுலகத்தினை; இவ்வுலகிடத்துத் தன்முதுகைக்கண்டு வென்றறிவார்தாம் ஒருவருமில்லை; காதலாலே அழுதவர் கண்ணிருத்த ஆற்றிலேபுக்கு ஆழக் கோட்டானும் பேயுநிறைந்து இராப்பொழு தின்கணுலாவும் சுடுகாடு. எ - று.

“குறியத னிறுதிச் சினைகெட வகர, மறிய வருதல் செய்யுளு ளுரித்தே” என் பதனான் உகரம் கெட்டது. (ஈ)

[முல்லைப்பொதுவியற்பால:]

சீர்சான் முல்லையொடு கார்முல்லை யென்ற

தேர்முல் லையொடு நாண்முல்லை யென்ற

வில்லாண் முல்லையொடு பகட்டுமுல்லை யென்ற

பான்முல் லையொடு கற்புமுல்லை யென்றாங்

கிருநான் முல்லையும் பொதுவியற் பால.

எ - ன், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்ததல் துதலிற்று.

அயற்றன்,

முல்லை :—

தடவரை மார்பன் றன்னமர் காதன்

மடவடற் புணர்ந்த மகிழ்ச்சிநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். பெரிய மலைபோன் மார்பன் தன்னைமேவின அன்பினையுடைய மடப்பத்தினையுடையானக் கூடிய மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஊதை யுளர வெளிந்து மணங்கமழுங்

கோதைபோன் முல்லைக் கொடிமருங்குற் - டேதை

குவைஇ யிணைந்த குவிமுலை யாகங்

கவைஇக் கவலை யிலம்.

இ - ள். காற்றைப்ப வணங்கி மணாறுமாலைபோன்ற முல்லைக்கொடியை யொக்கும் இடையினையுடையமடவான் திரண்டு தம்மில் இணையொத்த, குவிந்த முலையினையுடையமார்பைத் தழுவிக்கொண்டு துயரமில்லையேனம். எ - று.

முல்லைக்கொடி மருங்குற்பேதையாகமெனக்கூட்டுக.

(௭)

கார்முல்லை :—

அருந்திறற் கட்டே ரவரவா ராமுன்
கருங்கடன் முகந்து கார்வந் தன்று.

இ - ள். பெற்றதரிய வலியினையுடைய பாசறையினின்றும் தலைவர்வருவதற்குமுன்னே கரியகடலைமுகந்துகொண்டு மேகம் வந்தது. எ - று.

வ - யி. புனையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமான் திண்டேர்
துனையுந் துளைபடைத் துன்னார் - முனையு
ளடன்முகந்த தானை யவர்வாரா முன்னன்
கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

இ - ள். புணம் பொற்படையாகிய மேலிட்டையும் எழுந்தகைந்த தலையாட்டத்தையுமுடைய குதிரைபூண்ட திண்ணியதேர் விரையும் கடுஞ்சேனையினையுடைய பகைவரது போரிடத்துக் கொலைத்தொழிலை ஏற்றுக்கொண்ட சேனையினையுடைய தலைவர் வருவதற்குமுன்னே கடனையைமுகந்துகொண்டு வந்தது. மேகம். எ - று.

(௮)

தேர்முல்லை :—

உருத்தெழு மன்ன ரொன்னார் தந்திலை
திருத்திய காதலர் தேர்வா வுரைத்தன்று.

இ - ள். கோபித்தெழும் அரசராகிய பகைவர்தம்முடையநிலைமையை உறவாக்கிமிண்ட அன்பர்தம் தேர்வந்தபடியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - யு. தீர்த்து வணங்கித் திறையளப்பத் தெம்முனையு
ளூர்ந்துநங் கேள்வ ருழைவந்தார் - சார்ந்து
பரிகோட்ட மின்றிப் பதவார்ந் துகளுந்
திரிகோட்ட மாவிரியத் தேர்.

இ - ள். ஒன்னார் தம்பகையையொழிந்து பணிந்த திறைகொடுப்பப் பகைமுனையுட் செலுத்தி நம்முடையகொழுகர் பக்கத்தே வந்தார்; ஒன்றோடொன்று உடிச் செலவு வளைவின்றிச் செங்கோலறையைருந்திப்பாயும் வளைந்தகொம்பினையுடையகலை கெட்டோடத் தேரின. எ - று.

தேர் ஊர்ந்து கங்கேள்வர் உழைவந்தாமென்க.

(௯)

நாண்முல்லை :—

செறுநர் நாணச் சேயிழை யரிவை
வறுமனை வைகித் தற்காத் தன்று.

இ - ள். பகைவர்காணச் சிவந்த ஆபாணத்தினையுடையமடந்தை, கணவன் பிரிந்தஇல்லிலேதங்கித் தண்ணைப் பரிகரித்தது. எ - று.

வ - று. கொய்தார மார்பிற் கொழுநன் றணந்தபின்
பெய்வளை யாட்குப் பிறிதில்லை • வெய்ய
வளிமறையு மின்றி வழக்கொழியா வாயி
னளிமனைக்கு நற்றுணை நாண்.

இ - ள். மட்டஞ்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய கணவன்பிரிந்த பின்பு இட்ட தொடியினையுடையாட்கு வேறொருகாவலுமில்லை; இடக்கதவுமின்றி யே யாவரும் இயங்குதலொழியாத வாயினையுடைய பெரியமனைக்கு எல்லதனைமை காணே. எ - று.

கொய்தாரமார்பென்றவழி, அ-சாரியை.

(ச)

இல்லாண்முல்லை :—

கழுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
யிழுமென் சீர்த்தி யின்மலி புனாத்தன்று.

இ - ள். பொருந்திய காதற்கணவனை வாழ்த்திப் பலருமிசைக்கும் அனுகூ ணத்தினையுடைய காதத்தியாற்சிறந்த இலவ்ன்மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கல்லெனீர் வேலிக் கணவன் சழல்வாழ்த்தி
யொல்லும் வகையால் விருந்தோட்பிச் - செல்லுந்,
மிற்செல்வ மன்றி யிரந்தவர் கீகல்லாப்
புற்செல்வம் பூவா புகழ்.

இ - ள். அனுகூணசத்தத்தான்மிக்க கடலை வேலியாகவுடையருளத்திடத் தக் கொழுநன்பாதத்தையேத்திச் செயற்படுமுகையால் விருந்தினரைப் பாது காத்துநடக்கும் தம்முடையஇல்லிடத்துச்செல்வமல்லது வேண்டினார்க்குக் கொடுக்கமாட்டாப் புல்லியசம்பத்து, இசைபூகமாட்டா. எ - று

(இ)

பகட்டுமுல்லை :—

வயன்மிகு சிறுப் பின் வருத்தமு நோன்றியும்
வியன்மனைக் கிழவனைப் பகட்டொடு பொரியன்று

இ - ள். பழனத்தின்மிக்க நன்மைபாகிய முயற்சியாங்கந்த இளைப்பும் பா ரம்பொறுத்தலும் அகன்ற மனைக்குரிமையானனை ஏருடன் உவமித்தது. எ - று.

வ - று. உய்த்தல், பொறுத்த லொழிவின றொலிவயலு
ளெய்த்த லறியா திடையின்றி - வைத்த
படுநுகழ் பூண்ட பகட்டொடு மானு
நெடுமொழி யெங்கணவ னோர்.

இ - ள். செலுத்தல் பாரம்பொறுத்தல் நீங்குதலின்றி நீரொலிக்கும் விளை புலத்திடத்து இளைத்தலறியாது இடையீடின்றிக் கழுத்தின்மேல்வைத்த மிக்கதுகத் தைப்பூண்ட ஏரொடு நேரொக்கும், உயர்ந்தபுகழினையுடைய எங்கொழுநன். எ - று.

பான்முல்லை:—

அரிபா யுண்க ணையிழைப் புணர்ந்தோன்

ரிவக லுள்ளமொடு டால்வாழ்த் தின்று.

இ - ள். செவ்வரிகருவரிபார்த் மையுண்டவிழியினையும் தெரிந்தஆபாணத் தினையுமுடையானை மணந்தவன் வருத்தநீங்கினமனத்துடனே விதியை ஏத்கியது.

எ - று.

வ - று. திங்கள் விளங்குந் திகழ்ந்திலங்கு டே ரொளி

யங்கண் விசும்பி எனத்துறைக - செங்கட்

சூயிலனைய தேமொழிக் கூடொயிற்றுச் செவ்வாய்ப்

பயில்வனையை நல்கிய டால்.

இ - ள். மதியிலங்கும், மிக்குவிளங்கும் பெரியசோதியினையுடைய அழகிய இடத்தினையுடைய சுவர்க்கத்திலே உறைவதாக; சிவந்தகண்ணினையுடைய சூயிலின் இசைபோன்ற இனியசொல்லினையும் கூரிய எயற்றினையும் செய்யவாயினையும் செறிந்த தொடியினையுமுடையானை எனக்குத்தந்த விதி. எ - று. (எ)

கற்புமுல்லை:—

பொன்றிகழ்ச்சணங்கிற் பூங்க ணரிவை

நன்றறி கொழுநனை நலமிசுத் தன்று.

இ - ள். பொன்போலவங்கு சணங்கினையும் பொலிந்தகண்ணினையுமுடைய மடந்தை நன்மையறியும் கொழுநனையுடைய நன்மையைப் பெருகச்சொல்லியது.

எ - று

வ - று. நெய்கொ ணிணைந்தூ நிறைய வரைத்திட்ட

சூய்கொ ளடிசில் பிறர்நுகர்க - வைகலு

மங்குழைக் கீரை யடகு மிசையினு

மெங்கவைவ னல்க வினிது.

இ - ள். நெய்யைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட நிணமும் தசையும் மிகக்கட்டி யாக்கின பொரிக்கறியுடைத்தானசேற்றைப் பிறாருந்துக, நாடோறும்; அழகிய தளிரையுடைய கீரையாகிய இலைக்கறியைதுகரினும் எமதுகொழுநன்அருளுத, இனிதாயிருக்கும் எமக்கு. எ - று.

சூய்-கறையென்றமாம்.

(அ)

இதுவுமது.

மேவருங் கணவன் றண்பட்டத் தன்வயிற்

காவல் கூறினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொருந்துதலமைந்த கொழுநன் நீங்கத் தன்னிடத்துக் காவலைச் சொல்லினும் முற்பட்டதறையேயாம். எ - று.

வ - று. மௌவல் விரியு மணங்கமழ் மான்மலைத்

தையன் முதுகூம்பைத் தான்மறியள் - செவ்வ

னிறைகாக்கு மிவ்வுலகி னிற்பிறந்த நல்லா

னிறைகாப்ப வைகு ரிறை.

சூ - ஈ. மௌவல்மலரும் மண்காறும் மயக்கத்தினையுடைய மாலெக்காலைத் தாழித்த பழங்குடையிடத்துத் தான்தனியொருத்தி, செவ்விறை இறைவன்காவல் போற்றும் இச்சிலத்திடத்துக் குடிப்பிறத்த எல்லவருடைய காப்பனகாத்தும் கடி வனகடித்தொழுகும் ஒழுக்கமாயிவிறை பரிசுரிப்பத் தற்கும், நிறையானது. எ - று.

இ து வு ம து

திருவளர் நன்னக ரடைந்த கொழுநன்
பெருவள மேத்தினு மத்துறை யாகும்.

சூ - ஈ செல்வம்பெருகும் அழகியமாளிகையிலே சேர்ந்தனவன்றன் பெரியசெல்வத்தை வாழ்த்தினும் முற்பட்ட துறையேயாம். எ - று.

வ - று. ஊழிதோ ஹழி தொழிப்பட்டுவின்றி
யாழிநீர் வையத் தகமலிய - வாழி
கருவரை மாப்பினெங் காதல னல்க
வருவிருந் தோம்பும் வளம்.

சூ - ஈ. செவ்வொலத்தோறும் செவ்வொலத்தோறும் வணங்கப்பட்டுக் கேட்கின்றிக் கடல்குழத்த பாரகம் பெருக வாழ்வதாக; வலிய மலைபோன்ற அலைத்தினையுடைய எங்கணவனருள யான் வருகிறவிருந்தைப்போற்றஞ்செல்வம். எ - று.

வளம்பாழி. பெயரோடடுத்துக்கூறியவழிப் புறப்புறமாம்; செவ்வொடை போலப் பெயரோட்டாதுகூறியவழிப் பெருத்தினையாம்; இவை பிறர்மதமென்றவமொன்று. (க0)

பத்தாவது

பொதுவியற்படலம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது

கைகீகிவிராப்பிடலம்.

[ஆண்பாற்கூற்று:]

காட்சி யையந் துணியே யுட்கோள்
யந்தோர்ப் பழிச்ச னலமபா ராட்ட
னயப்புற றிரங்கல் புணரா விரக்கம்
வெளிப்பட விரத்த லெனவிவ் வென்பது
மாண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

எ - ன், ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் ததலிற்று.

காட்சி:—

சுரும்பிவர் பூம்பொழிற் சுடர்வேற் காளை
கருந்தடங் கண்ணியைக் கண்டுநயர் தன்று.

கு - ஈ. வன்பொக்கும் பூவினையுடைய சோலையிடுத்து ஒளிவேற்காளை,
கறத்த பெருத்த கண்ணினையுடையானைக் கண்டு விரும்பியது. எ - று.

வ - டு. கருந்தடங்கண் வண்டாகச் செவ்வாய் தளிரா
வரும்பிவர் மென்முலை தொத்தாப் - பெரும்பனைத்தோட்
பெண்டகைப் பொலிந்த பூங்கொடி
கண்டேங் காண்டலுங் களித்தவெங் கண்ணே

கு - ஈ. கருமையும்பெருமையுமுடையவழி சுரும்பாகச் சிவந்தவாய் தளி
ராக அரும்புபோன்ற மெல்லியமுலை தொத்தாகப் பெரியமூங்கில்போன்றதோனா
லும் பெண்மைத்தன்மையாலும் அழகுபெற்றதோர் மலர்வல்லியனையானேகோக்கி
னேம்; கோக்கினேமாக, மகிழ்த்தன, எமதுவழிகன். எ - று. (௧)

ஐயம்:—

கன்னவி றோளான் கண்டபி னவளை
யின்னொன் றுணரா னையமுற் றன்று

கு - ஈ. உலக்கல்[சேலிக்கப்]பட்ட தோளினையுடையான் தரிசித்தபின் அவ
னை இன்னதன்மையென்று அறியான் ஐயப்பட்டது. எ - று.

வ - டு. தாமரைமேல் வைகிய தையல்கொ ருத்தளிரிற்
காமருவும் ஸாறோர்கள் காதலிகொ - தேமொழி
மையம ருண்கண் மடந்தைக
ணைய மொழியா தாமுமென் னெஞ்சே.

கு - ஈ. தாமரைப்பூவின்மேலேதங்கின திருமுகன்கொல்லோ? தாமுந்தளிரி
னையுடைய சோலைமருவும் வானிடத்தோர்தம் காதன்மிக்க தெய்வமுகன்கொல்லோ?
இனியமொழியினையும் அஞ்சனமேவின விழியினையுமுடைய மடவாளிடத்த ஐயப்
பாடு ஒழியாது தயரத்திலே அழுந்தாநின்றது, என்னுடையகெஞ்சு. எ - று. (௨)

துணிதல்:—

மாநிலத் தியலு மாத ராமெனத்

* தாமலர்க் கோதையைத் துணிந்துணாத் தன்று.

கு - ஈ. பெரிய பூமியிடத்துநடக்கும் காதலினையுடையார் இகரெனச்சொ
ல்லித் தாய்தான பூமலையினையுடையானைத் தெளித்துசொல்லியது. எ - று.

வ - டு. * திருதுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடு
மிருநிலஞ் சேவடியுந் தோயு - மரிபரந்த
போகித் முண்கணு மிமைக்கு
மாகு மற்றிவ எகலிடத் தணங்கே.

இ - ள். அழகியததலும் வேர்முகிழ்க்கும், தேனையுடைய மாலையும்வாடும், பெரியநிலத்தினச் சிவந்த அடியும்பொருந்தும், செவ்வரிகருவரிபரந்த நீண்ட இமையினையுடைய மையுண்டவிழியும் இமைக்கும், இவள் அகன்ற பூமியிடத்து மானிடமகளாய்தெய்வமாகும். ஏ - று.

மற்று - வினமார்த்து: இவள் ஆகுமென்க

(௬)

உட்கோள் :—

இணரார் கோதையென் னெஞ்சத் திருந்து
முணரா னென்னையென வுட்கொண் டன்று.

இ - ள். கொத்துநிறைந்த மாலையினையுடையான் என்மனத்திலேயிருந்தும் என்னை அறியானென உள்ளத்திலே தலைவன் கைக்கொண்டது. ஏ - று.

வ - று. கவ்வை பெருகக் கார்த்தென் மனத்திருந்துஞ்
செவ்வாய்ப் பெருந்தோட்டிருதுதலா - எவ்வாயி
லஞ்சொன் மாரிபெய் தவியா
ணெஞ்சம் பொத்தி நிறைசுகு நெருப்பே.

இ - ள். ஆரவாரமிக மறைந்து என்னெஞ்சிலேயிருந்தும், சிவந்தவாயினையும் பெரியதோளினையும் அழகியததலையுமுடையவன் அழகியவாயிடத்த அழகிய வார்த்தையாகியமழையைச் சொரிந்து ஆற்றாள், என்மனத்திலேகலந்து என்னுடையநிறையுடைமையைச் சுடாநின்றது, காமத்தி. ஏ - று.

செருப்பை அஞ்சொல்மாரிபெய்து அவியானென்க.

உட்கோளாவது - உறலாமென்பதனை உட்கொள்கை.

(௭)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல் :—

இவட்பயந் தெடுத்தோர் வாழியர் நெடிதென
வவட்பயந் தேனா யானது புதழ்ந்தன்று.

இ - ள். இவனைப் பெற்றெடுத்தோர் பெரிதும் வாழ்வாராகவெனச்சொல்லி அவனைப்பெற்றோரை அமையாதுபுகழ்ந்தது. ஏ - று.

வ - று. கல்லறவி யாடிந் கருங்கனிநு காரதிரு
மல்லலஞ் சாரன் மயிலன்ன - சில்வனைப்
பலவொலி கூந்தலைப் பயந்தோர்
நிலவனா மலிய நீடுவாழியரே.

இ - ள். மலையருவியாடி கலியயானை மேகம்போலமுழங்கும் வளப்பத்தினையுடைய அழகிய மலைப்படுத்த மயிற்பேடையையொத்த சிலதொடியினையும் பல பருதியாய்த் தழைத்த மயிரினையுமுடையானைப்பெற்றோர், பூமியெல்லையிலே மிக செங்காலம் வாழ்வாராக. ஏ - று.

(இ)

நலம்பாராட்டல் :—

அழிபட ரெவ்வந் கூர வாயிழை
பழிதிர் நன்னலம் பாராட் டின்று.

ஐ - ஸ். மிக்குடக்கும் விதனஞ்சிறக்க, தெரிந்த ஆபாணத்தினையுடையா டன் குற்றந்தீர்த்த அழகிய கலத்தைக் கொண்டாடியது. ஏ - று.

வ - று. அம்மென் கிளவி கிளிபயிற்ற வாயிழை
கொம்மை வரிமுலை கோங்கரும்பி - விம்மலை
நறும்பூஞ் சார லாங்கட்

குறுஞ்சுனை மலர்ந்தன தடம்பெருங் கண்ணே.

இ - ஸ். அழகிய மெல்லிதான வார்த்தையைக் கிளிபழகத் தெரிந்த ஆபா ணத்தினையுடையாடன் குவிந்து அழகியவான கொங்கையைக் கோங்குமுகிழ்ப்ப இந்தவனாயிடத்த நாமுலரினையுடைய மலைப்பக்கத்துச் சிறுகிணக்குவனைகள் பூத் தன, மிகப்பெரிய விழியினை. ஏ - று.

நற்காமத்தாலம்பாராட்டல் புணர்ச்சிதோன்றவரும் ; இஃது அன்னதன்ம. (.)

தயப்புற்றிரங்கல் :—

கொய்தழை யல்குல் கூட்டம் வேண்டி
யெய்துத லருமையி னிறட்டப் புகழ்ந்தன்று.

இ - ஸ். கொய்தழைபான் அணிந்த அல்குலையுடையாடன் புணர்ச்சியை விரும்பிப் பொருந்ததற்கு அருமையான் மிகவும்புகழ்ந்தது ஏ - று.

வ - று. பெருமட நோக்கிற் சிறுதுதற் செவ்வாய்க்
கருமழைக்கண் வெண்முறுவற் பேதை - திருமுலை
புல்லும் பொறிநியி லேனுழை
நில்லா தோடுமென் னிறையி னெஞ்சே.

ஐ - ஸ். மிகக் மடப்பத்தாற்சிறந்த பார்வையினையும் சிறியதுதலினையும் சிவ ந்தவாயினையும் கரிய மழைபோலக் குளிரந்த கண்ணினையும் விளர்த்த எயிற்றினையு முடைய மடவாடன் அழகிய முலையைத் தழுவும் விதியிலாதேனிடத்துத் தரியாதே ஓடாநின்றது, என்னுடைய நிறையல்லாத மனம். ஏ - று. (ஏ)

புணராவிரக்கம் :—

உணரா வெவ்வம் பெருக வொளியிழைப்
புணரா விரக்கமொடு புலம்புதர வைகின்றது.

ஐ - ஸ். பிறறியாத துக்கமிகச் சுடர்விடும் ஆபாணத்தினையுடையான மன வாத விதனத்தோடே தனிமையுறத் தங்கியது. ஏ - று.

வ - று. இணரார் நறுங்கோதை யெவ்வனையான் கூட்டம்
புணராமற் பூச நரவு - முணராது
தண்டா விழுப்படர் நலியவு
முண்டா வென்னுயி ரோம்புதற் கரிதே.

ஐ - ஸ். தொத்துகிறைந்த நறியமாலையினையும் இஷங்குந்தொடியினையுமு டையான்தன் புணர்ச்சி கூடாமையாலே பிறிகமும் ஆரவாரம் உண்டாகவும், அறி

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

பாது செடாத சேமையினையுடைய சினைவு வருத்தவும் செறித உசதால், என்னு
டைய டயிர்; இனிப் பாதுகைத்தற்கு அரிது. எ - து. (அ)

வெளிப்படவிர்த்தல்:—

அந்தழை யல்கு லணிகலம் புணரா
வெந்துயர் பெருக வெளிப்பட விரந்தன்று.

சூ - ள். அழகிய தழைபணிந்த அல்குலினையுடையான் கல்ல கலத்தைக்
உடாத வெய்யவருத்தம் மிகத்தோன்ற இரத்தது. எ - து.

வ - று உரவொலி முந்நீ ருலாய்நிமிர்ந் தன்ன
காவரு காமங் கனல் - விரவெதிர
முள்ளெயி நிலங்கு முகிழ்நகை
வெள்வளை நல்காள் விடுமென் னுயிரே.

சூ - ள். வலியஆரவாரத்தினையுடைய கடல் கடத்தேறிப் பார்தாலொத்த
ஒளித்தநீரையுடையமுற்ற இரத்தலெதிர முட்போன்றபலலுவின்குமூரன்முறு
வலையும் வெள்வளையினையுமுடையான் அருளாள், விடம், என்னுடையவுயிர். எ - து.

[பெண்பாற்கூற்று:]

காண்ட னயத்த லுட்கோண் மெலிதன்
மெலிவொடு வைகல் காண்டல் வலித்தல்
பகன்முனி வுடைத்த விரவுநீடு பருவரல்
கனவி னரற்ற னெஞ்சொடு மெலிதல்
பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

எ - ன், பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் தவலிற்ற.
அவற்றன்,

காண்டல்:—

தேம்பாய் தெரியல் விடலையைத் திருதுதற்
காம்பேர் தோளி கண்டுசொர்ந் தன்று.

சூ - ள். மதுப்பொழியும் மாலையினையுடையதலையனை அழகியததலையினையும்
முங்கில்போன்றதோளினையுமுடையான் கோக்கி மெலிந்தது. எ - து.

வ - று. கடைநின்று காம நலியக் கலங்கி
யிடைநின்ற ஆரலர் தூற்றப் - புடைநின்ற
வெற்றண டிலனந் நெடுந்தகை
தற்கண் டனென்னான் கண்ட வாறே.

சூ - ள். என்னிடத்திலே ஆசையானது நின்றுகொருக்க மயங்கி நலிவுகின்ற
ஊர்அலரெடுப்பப் பக்கத்திலேகின்ற என்னைக்கண்டிலன், அந்தப்பெரியமெம்பாட்
டினையுடையவன்; தன்னைக்கண்டேன்யான், கண்டபடியே! எ - து. (க)

நயத்தல்:—

கன்னவி நிணிதோட் காவையைக் கண்ட
நன்னுத லரிவை நயப்புரைத் தன்று.

இ - ள். உலக்கல்பழகிய நிண்ணியதோனையுடைய தலைவனைக்கண்ட நல்ல
தலைனையுடைய மடந்தையினது ஆசைப்பாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கன்னவி நேராளனைக் காண்டலுங் கார்க்குவளை
யன்னவென் கண்ணுக் கமுதமா - மென்னை
மலைமலிந் தன்ன மாப்ப
முலைமலிந் தூழுந் முயங்குங் காலே.

இ - ள். மலையையொத்த தோளானைக்கண்டேனாகக் கருங்குவளையினைய என்
கண்ணிற்கு அமிழ்தமாகாநின்றது; எங்ஙனையிருக்குமோ! வரைபாந்தாலொத்த
அகலத்தை முலை விய்மி முறைமுறையாகத் தழுவுமிடத்தது. எ - று. (உ)

உட்கோள்:—

வண்டமர் குஞ்சி மைந்தனை நயந்த
வொண்டொடி யரிவை யுட்கொண் டன்று.

இ - ள். சுரும்புமேவும் மயிரினையுடைய தலைவனை விருப்பிய ஒள்ளிய வனை
யினையுடைய தலைவி உட்கொண்டது. எ - று.

வ - று. உள்ள முருக வொளிவளையுங் கைநில்லா
கள்ளவிழ் தாரானுங் கைக்கணையா - நெள்ளிச்
சிறுபுன் மாலை தலைவரி
னுறுதுய ரவலத் துயலோ வாரிதே.

இ - ள். கெஞ்சவருந்த ஒள்ளிய தொழுகளும் காந்தைப் பொருந்தாவாயின
தெனெழுகப்பட்டமாலையினையுடையானும் எனனுடைய காங்களுக்கு எய்தானு
யினுன்; இகழ்ந்து சிறியதாய்ப் புற்கெனறமலைக்காலம் கைகூடின், மிகும்வருத்தத்
தைசெய்யும் இழுக்கினின்றும் பிழைத்தல் சால அருமையுடைத்தது. எ - று. (ங)

மெலிதல்:—

ஒன்றார் கூறு முறுபுழி நாணி
மென்றோ ளாரிவை மெலிவொடு வைகின்று.

இ - ள். பொருந்தாதார்சொல்லும் மிக்க அலருக்கு நாணி மெத்தென்ற தோ
ளினையுடையதலைவி வாட்டத்துடனே தங்கியது. எ - று.

வ - று. குரும்பை வரிமுலைமேற் கோல நெடுங்க
ணரும்பிய வெண்முத் துகுப்பப் - சுரும்புடைத்தோட்
காதல்செய் காமங் கன்றற்
வேகி லாநற் கிமந்தனெ நெமிலே.

கு - ள். குரும்புபோன்ற கெட்டுமையென அழிய றெய்வியிற் றோற் றிய கெட்டுத்தான கன்னிகைச்சித்தச் சத்தனருங்குமக்கொற் காமனது கரும் பெருநிபதோயினைத் தழுவுகென்மென்னும் ஆசையைப்பண்ணும்விழைவு என ற்ற கமக்கு அருளாத அபகாணுக்குப் போக்கினேனே, என் அழகினே. எ - று. (ச)

மெலிவொடுவெகல்:—

மணிவளை நெகிழ மாணலந் தொலைய
வணியிழை மெலிவி னூற்றல்கு றின்னு.

கு - ள். மாணிக்கத்தொடிகழலப் பெரிய அழகுடெட அழிய ஆபாணத் திணையுடையானது, தளர்ச்சியினது வலிமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பிறைபுளை வாணுதல் பிரரும். மென்றோ
ளிறைபுளை யெல்லவளை யேக - நிறைபுணையா
யாம நெடுங்கட னீர்துளேவன்
காம வொள்ளெரி கனன்றகஞ் சுடுமே.

கு - ள். இளமதியையொத்த ஒளிததல் பீர்போலப் பசப்புத்தோற்ற மெத் தென்றதோளின் முன்னகையிலணிந்த இலங்குதொடி ஓட நிறையே தெப்பமாகி யாமமாகிய பெரியகடலை நீந்தாநிற்பேனாயினும், ஆசையென்னும் ஒள்ளியகொருபு அழன்றுகொஞ்சை எரிக்கும். எ - று. (ரு)

காண்டல்வலித்தல்:—

மைவனா நாடனை மடந்தை பின்னருங்
கைவளை சோரக் காண்டல் வலித்தன்று.

கு - ள். மேகத்தைப்பொருந்தின மலைநாடனை மடவான் இரண்டாவதும் கையில்வளைசோர்கையாலே காணவேண்டுமென்றலை நிச்சயித்தது. எ - று.

வ - று. வேட்டவை யெய்தி விழைவொழிதல் பொய்போலு
மீட்டு மிடைமணிப் பூணனைக் - காட்டென்று
மாமை பொன்னிறம் பசுபுத்
தூமலர் நெடுங்குண் டியிறுறந் தனவே.

கு - ள். விரும்பினவற்றைப் பெற்று ஆசைப்பாடு நீங்குமது பொய்யேபோ லும்; இரண்டாவதும், செறிந்தமணியாற்றிறந்த ஆபாணத்திணையுடையானக் காட் டெகவென்றுசொல்லு 'மேனி பொன்னிறம்போலப் பசுப்பத் துமலர்போன்ற செ டியவழிகள் உறக்கத்தையொழிந்தன. எ - று.

கண் காட்டென்று துயிறுந்தனவென்க.

(சு)

பகன்முனிவுரைத்தல்:—

புரிவளை நெகிழப் புலம்பொடு நின்றோள்
பருவர லுள்ளமொடு பகன்முனி வுரைத்தன்று.

இ - ள். முறக்குவண்சோரத் தனிமையுடனேகின்றதலைவி துயரமிக்க உள் ளத்தோடே பகற்பொழுதை வெறுத்தபடிவைக் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தன்க ணளியவாய் நின்றேற்றகுத் தார்விடலை
வன்கண்ண னல்கா னெனவாடு - மென்க
ணிடரினும் பெரிதா லெவ்வம்
படரினும் பெரிதாற் பாவியிப் பகலே.

இ - ள். தன்னிடத்து அருளை ஆசைப்பட்டகின்றனனக்கு மாலையினையுடைய தலைவன தறுகண்ணன் அருளானெனச்சொல்ல மெலியும் என்னிடத்து வருத்தத்தி னும் பெரியதொன்றால், மானம் ; என்னுடையகிணைவினும் பெரிதால், பாவியான இப்பகற்பொழுது. எ - று.

(எ)

இரவுநீடுபருவரல் :—

புலம்பொடு வைரும் பூங்குழை கங்குற்
கலங்கினேன் பெரிதெனக் கசிந்துரைத் தன்று.

இ - ள். தனிமையுடனேதங்கும் பொலிந்தகுழையினையுடையான் இரவின் கண் மமையங்குழைப்பெரிதெனச்சொல்லி கெழிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ - று. பெண்மே ன்விவு பிழையென்னாய் பேதுறீஇ
விண்மே லியங்கு மதிவிலக்கி - மண்மே
னினைக்கே செய்பகை யெவன்கொ
லெனக்கே நெடியை வாழிய ரிரவே.

இ - ள். பெண்பாலிடத்து நெருக்குநெருக்குத் தப்பென்றபாராய், அறிவின் மையுற்று ஆகாசத்திடத்தேஉலாவும்கியைப் போகாதபடிவிலக்கி; பூமியிடத்து கினக்கு யான்செய்தமாறுபாடு எவன்கொலோ? எனக்கே நீ நெடியையாயிருந் தாய்; வாழ்வாயாக, இரவுப்பொழுதே. எ - று.

(அ)

கனவினாற்றல் :—

ஒண்டொடி மடந்தை யுருகெழு கங்குலிற்
கண்டவன் காப்பக் கனவி னாற்றின்று.

இ - ள் ஒள்ளியவனையினையுடையதலைவி அஞ்சதல்பொருத்திய இரவுப்பொழுதிடத்துக் கண்டதலைவன் ஒளிப்பக் கனவின்கன வாய்விட்பே புலம்பியது. எ - று.

வ - று. அயர்வொடு நின்றே னரும்படர்நோய் தீர
நயவரும் பள்ளிமே னல்கிக் - கயவா
நனவிடைத் தமிழேன் வைகக்
கனவிடைத் தோன்றிக் கரத்தனீ கொடிதே.

இ - ள் மயக்கத்தோடுகின்றேனுடைய அரியகிணைவினாலவந்த கோய்க்கிங் கணமையுண்டாம் சயனதின்மேல் எனக்கருளி, தீழ்மக்களே, கனவின்கண்ணே

தனியேனாகி யான் தங்கக் கணவினிடத்தேதோற்றி மறைந்து நீபோவது கொடிதா
யிருத்ததி. எ - று. (க)

இ து வு ம து

பெய்வளை யவனொடு பேணிய கங்கு
லுய்குவன் வரினென வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். இட்ட வனையினையுடையான் தலைவனெவிரும்பிய இரவுப்பொழுது
வரிற் பிழைப்பேனெனச் சொல்வினும் அத்துறையாகும். எ - று.

வ - று. தோடவிழ்தூர் யானுந் தோடா வவனுமொன்
பாடகச் சீறடியின் மேற்பணிய - நாடகமா
வையு கங்கு றலைவரி
னுய்குவெ னுலகத் தனியேன் யானே.

இ - ள். இதழ்விரிந்தமாலையெவ்வியழிந்தமை யானும்வினவத் தலைவனும்
என்னுடைய பாடகத்தினையுடைய சிற்றடிமேலேண்ணங்கக் கூத்தாகத் தங்கிய
இரவுப்பொழுது இன்னம்செகூடிற் பிழைப்பேன், பூரிபிடத்த அளியேன்யான்,
எ - று. (க)

நெஞ்சொடுமெலிதல்:—

அஞ்சொல் வஞ்சி யல்லிருட் செலீஇய
நெஞ்சொடு பு கன்ற நிலையுரைத் தன்னு.

இ - ள். அழகியசொல்லினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பையொப்பான் இரவுப்
பொழுது இருளின்கட் செல்வான்வேண்டி மனத்தோடு விரும்பிய நிலையைச்சொ
ல்லியது. சூ - எ - று.

வ - று. மல்லாடு தோளா னளியவாய் மாலிருட்டட்
செல்லா மொழிக செல்வென்பாய் - நிலையு
புனையிழை யிழந்த பூச
னினையினு நீனைதியோ வாழி நெஞ்சே.

இ - ள். மல்லின்செய்தியுலாவும் புயத்தினையுடையான் னன் அளியை ஆசைப்
பட்டு மயக்கமுடைய இருளிடத்துச் செலலக்கடவேமல்லேம்; நீதவிரவாபாக
போக்கை, என்றசொல்லுவாய்; நீநிலையு; அணிகதஆபாணஞ்சோர்ந்தஆரவா
சத்தை உன்னுறையே? உன்னாயோ? வாழ்வாயாக, எனதுநெஞ்சே. எ - று. ()

இ து வு ம து.

வீரிவளை நெகிழ்த்தோன் முன்செல வலித்தே
னரிவைய ரறிநென வுரை பினு மதுவே.

இ - ள். அழகிய வளையை நெகிழ்ப்பண்ணினேன்முன்னே போவேனாகத்
துணித்தேன்; அரிவையுரெல்லாம் இதனை அறிநெனச் சொல்லினும் முன்புசொ
ன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. நல்வளை யேந நலந்தொலைவு காட்டிய
செல்லல் வலித்தேனச் செம்மன்முன் - பிலலாத
வம்ப வுரையொடு மயங்கிய
வம்பற் பெண்டிரு மறைகவெம் மலரே.

இ - ள். அழகியதொடி கழல என்னமுது அழிவுகாட்டுவான் வேண்டிப் போதல்
உடன்பட்டேன், அத்தலைவன்முன்பு; இல்லாத புதுவார்த்தையோடுகலங்கிய புறங்
கூறும்பெண்டிரும் சொல்லுக, எம்முடைய அலனா. எ - று.

செல்லிற் பெருந்திணையாம்

(கஉ)

புதினென்றுவது

கைக்கிளைப்படலம் முற்றிற்று.

புன்னிரண்டாவது

பெருந்திணைப்படலம்.

[பெண்பாற் கூற்று:]

வேட்கைமுந் துறுதல் பின்னிலை முயறல்
பிரிவிடை யரற்றல் வரவெதிர்ந் திருத்தல்
வாராமைக் கழித விரவுத்தலைச் சேற
லில்லவை நகுதல் புலவியுட் புலம்பல்

ரு பொழுதுகண் டிரங்கல் பரத்தையை யேசல்
கண்டுகண் சிவத்தல் காதலிற் களித்தல்
கொண்டகம் புகுதல் கூட்டத்துக் குழைத
லாடலு ணெகிழ்த லுனாகே கட்டு நயத்தல்
பாடகக் சேறடி பணிந்தபி னிரங்கல்

க0 பள்ளிமிசைத் தொடர்தல் செல்கென விடுத்தலென
வொன்பதிற் றிரட்டியோ டொன்று முளப்படப்
பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணைப் பால.

எ - ன், பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்றினவியாமாறு உணர்த்துதல்துத
லிற்று.

வேட்கைமுந்துறுதல்:—

கையொளிர் வேலவன் கடவக் காம
மொய்வளைத் தோளி முந்துற மொழிந்தன்று.

இ - ள் கையிடத்தேவினங்கும் கேலினையுடையவன் செலுத்த கேட்டா
வைச் செறித்ததொடியாற்றித்த தோளினையுடையான் தலைவன்முன்னே சொல்ல
வது எ - று

வ - று. எழுதெழின் மார்ப மெனக்குறித் தாகென்
றீழுதழுது வைதலு மாற்றேன் - நெழுதிரப்பல்
வல்லிய மன்ன வயவேலோய் வாழ்கென
வல்லியந்தார் நல்க லறம்.

இ - ள் சத்தனருக்கும்ச்சேற்றுவரிக்கும் அழகினையுடைய அகலம் எனக்
கேசேமகவேண்டுமென்றுசொல்லி அழுதழுது நாடோறும் பொறேனாகிப் பணி
ந்து வேண்டிக்கொள்வேன் ; புலியையொத்த வலிய வெற்றிவேலினையுடையோய்,
உயிர்வாழ்வாயாகவென எனக்கு நின்அல்லியினையுடையமாலையைத் தருதல்காண்
அறமாவது. எ - று (௧)

பின்னிலேமுயறல் :—

முன்னிழந்த நல்காசைஇப்
பின்னிலை மலிந்தன்று.

இ - ள். தலைவி முன்புதோற்ற தன் அழகைகாச்சி இரந்து பின்னிற்றலை மேற்
கொண்டது. எ - று.

வ - று. மற்கொண் திண்டோண் மறவே நெடுந்தகை
தற்கண்டு மாமைத் தகையிழந்த - வெற்காணப்
பெய்களி யானைப் பிணரெருத்திற் கண்டியான்
கைதொழுதேன் றுன்கண் டிலன்.

இ - ள். மற்ருழிலேமேற்கொண்ட தின்னியபுயத்தினையும் சினவேலியை
முடைய பெரியமேம்பாட்டானன் தன்னைக்கண்டு கிறத்தின் அழகையிழந்த என்
னைக்காணச் சொரியுமதத்தினையுடையகளிற்றினது சருச்சளையாற்பொலிந்த கழுத்
தகத்தேகண்டு யான கையைக்குவித்தேன் ; தான் என்னைக் கண்டிலன். எ - று.

பிரிவிடையரற்றல் :—

இறைவனை நெகிழ வின்னா திரங்கிப்
பிறைதுதன் மடந்தை பிரிவிடை யரற்றின்று.

இ - ள். முன்கையில்தொடிசோர வெறுத்து வருந்தி இளமதிபோன்றதத
லினையுடையமடவாள் தலைமகன்பிரித்தவிடத்துஅற்றியது. எ - று.

வ - று. ஒடுக கோல்வளையு முரு மலரதைக
தோடூழ் தாழை துறைகமழக் - கோடுடையும்
பூங்கானற் சேர்ப்பன் புலம்புகொண் மான்மலை
நீங்காடுஎன் னெஞ்சுகத்து ணின்று.

இ - ள். கையைவிட்டுப்போவனவாக திரண்டதொடியும் ; ஊரிலுள்ளாரும்
பழிதற்றுக ; இதழ்வீரியுத்தாழை கீர்த்துறையெல்லாம் மனநாற் சங்குபோல்

மறும் பொலித்தகடற்காணையுடையசேர்ப்பன் தனிமைகொண்ட மயக்கமுடை
த்தான மாலைக்காலத்துப் போகான், என்னெஞ்சத்திடத்தநிலைபெற்று ௧ - ௫. (1)

வாவெதிர்த்திருத்தல்:—

முனைபுரை முறுவன் முன்னெயிற் றரிவை
வனைபுனை வளமனை வாவெதிர்த் தன்று.

இ - ள். முல்லைருப்பன்ன கையாற்சிறந்த கூரியபல்லினையுடையமடகான்
பலகூறுபடக்கைசெய்த செல்வமனையிடத்தே தலைவன்கருதலை ஏற்றிருத்தது.
எ - று

வ - டி. காம நெடுங்கட னீந்துங்காற் றைபுனைந்த
பூமலி சேக்கைப் புனைவேண்டி - நீமலிந்து
செல்லாய் சிலம்பன் வருதற்குச் சிந்தியா
யெல்லாக நெஞ்ச மெதிர்த்.

இ - ள். ஆசையாகிய பெரிய கடலைநீந்துமிடத்துக் கைசெய்யப்பட்ட மலர்
மிக்க சயனத்திடத்துக் கூட்டமாகிய தெப்பத்தைவேண்டி நீ வினாந்துபோகாய்;
தலைவன் இவ்விடத்துவருதற்கு நினையாய்; நீமயக்கம் நீங்கி வினக்கமுற என்னெஞ்
சே, எதிரே. எ - று

எதிர் செல்லாயென்க.

(ச)

வாராமைக்கழிதல்:—

நெடுவேயத் தோளி நிமித்தம் வேறுபட
வடிவே லண்ணல் வாராமைக் கழிந்தன்று.

இ - ள். உயர்ந்த மூங்கிலன்னதோளினை, சொகினைவிகற்பத்தால், வடித்த
வேலினையுடையதலைவன் வாராதொழிய, அதற்கு அழிந்தது. எ - று.

வ - னி. துடங்கருவி யார்த்திழியு நோக்கருஞ் சார
விடங்கழி மான்மலை யெல்லை - தடம்நெ றுங்கண்
டாரார மார்பன் றமியே னுயிர்தார
வாரான்கொ லாடும் வலம்.

இ - ள். அசையும் மலையருவி ஆரவாரித்தவிழும் பார்த்தற்கரிய மலைப்பத்
கத்து இராகவேகத்தையுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலையனவிலே மிகப்பெரிய
கண்ணை, மாலையாற்சிறந்த ஆரமார்பன் தனியேனுடைய உயிர்மெலிய வாரான்
போலும்; வலம் தடியாகின்றது. எ - று.

தடம்பெருங்கண் கலமாடுமென்க.

(இ)

இரவுத்தலைச்சேறல்:—

காண்டல் வேட்கையொடு கணையிரு ணடுநான்
மாண்ட சாயன் மனையிறந் தன்று.

இ - ள். தலைவனைக் காணவேண்டுமென்னும் ஆசையோடு செறிந்திருநீயுடைய ஒத்த பூமத்த மூட்சிமைப்பட்டமென்மையான் தன்இல்லினின்றும் இறந்தது. எ - று.

வ - று. பணையா யறைமுழங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையா மார்பம் பிணையத் - துணையாய்க்
கழிகாம முய்ப்பக் கணையிருட்கட் செல்கேன்
வழிகாண மின்னுத வான்.

இ - ள். வீரமுரசென்னைக் கற்பாறையிடத்து ஒலிக்கும் பார்த்த அருவியாற் பொலிந்தகாடன் மூட்டுவாயினையுடைய ஆரமார்பத்தைத்தழுவ எனக்குத் துணையாய் மிக்க ஆசைசெலுத்தச் செறிந்த இருளிடத்துப்போவேன், நெறியைக்காண மின்னுததாக, மேகம். எ - று.

இல்லவைநகுதல் :—

இல்லவை சொல்லி யிலங்கெயிற் றரிவை
நல்வய லூரனை நகைமிசூத் தன்று.

இ - ள். உள்ளவைல்லாதவற்றையுரைத்து விளக்கும் பல்லினையுடையமடவான் அழகியபழனஞ்சூழ்த்தலூனை நகையைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. முற்ற முலையார் முயங்க விதழ்குழைந்த
நற்ற ரநல நகைதரலி - னற்றார்
கலவே மெனநேர்ந்துங் காஞ்சிநல் லூப
புலவேம் புலத்த ளரிது.

இ - ள். இளமுலையினையுடையார்தழுவப் பூந்தோவொடின அழகிய மாலை யினையுடைய மார்பம் சிரிப்பைத்தருதலின், அழகியமாலையினை மணவேமெனநிச்சயித்தம் காஞ்சிமரத்தினையுடைய அழகியலூரனை, ஊடேம்; நின்னுடன்ஊடின, ஆற்றதலரிது. எ - று.

ஆதலிற் புலவேம்.

(எ)

புலவியுட்புலம்பல் :—

நலவனை மடந்தை நற்றார் பரிந்து
புலவி யாற்றாள் புலம்புந் தன்று.

இ - ள். அழகிய தொடியினையுடையமடவான் தலைவன்மார்பின்மாலையை அறத்து ஊடலாற்றாள்யத் தனிமையுற்றது. எ - று.

வ - று. ஒங்கிய வேலான் பணியவு மொள்ளிழை
தாங்காள் வமைமார்பிற் றார்பரி - தாங்கே
யமும்படர் மூழ்கி யமைமென்றோள் வாட
நெடும்பெருங்க ணீர்தின நீர்.

இ - ள். உயர்ந்தவேலினையுடையான் வணங்கவும் ஒள்ளியஆபரணத்தினை யுடையான் கோபத்தைத்தடாளாய் மலையன்ன அகலத்தின்மாலையழகுத்து அவ் விடத்திலே வருந்துத்தயாதத்திலேஅழுந்தி மூங்கில்போன்ற மெல்லியதோள்கள் மெலிய நெடியவாய்ப் பெரியவாகியகண்கள் நீரிலேமிதந்தன. எ - று. (அ)

பொழுதுகண்டிரங்கல் :—

நின்ற லாற்றா நொடிதுயிர்த் தலமரும்

பொற்றொடி யரிவை பொழுதுகண்டிரங்கன்று.

இ - ள். உயிர்நின்றலைப்போற்றாளாய் நெட்டியிர்ப்புக்கொண்டு சுழலும் பொ ன்னாற்செய்தவனையினையுடைய தலைவி மாலைப்பொழுதைக்கண்டு வருந்தியது. எ - று.

வ - று. இறையே யிறந்தன வெல்வனோ யுண்க

ணுறையே பொழிதலு மோவா - நிறையைப்

பருகாப் பதல்காந்த பையுன்கூர் மாலை

யருகா யுயங்கு முயிர்.

இ - ள். கையிறையைக்கடந்தன, விளக்கத்தினையுடையதொடிகள்; மையுண்டவிழிகள் துளியைச்சொரிதலும்ஒழியா; என் நிறையையுண்டு ஆகித்தொளரி த்த நோய்க்கும் மாலக்காஸத்துக் கணாந்துவருந்தாநிற்கும், பிராணன். எ - று. (க)

பரத்தையையேசல் :—

அணியய லூரொடு டப்புவிழ வமரும்

பணிமொழி யரிவை பரத்தையை யேசின்னு.

இ - ள். அழகியபழனத்தையுடைய ஊரனுடனே நீர்வினையாட்டுவிரும்பும் மெல்லியசொல்லினையுடைய தலைமகள் பரத்தையைப்புல்லற்கூறியது. எ - று.

வ - று. யாமுயங்கு பென்முலையால் யாணர் வயலூரன்

தேமுயங்கு பைந்தார்த் திரைமுயங்க - யாமுயங்க

வெவ்வையர் சேரி யிரவு மிமைபொருந்தாக்

கவ்வை கருதிற் கடை.

இ - ள். யாம் பொறையாற்றாதுவருந்தும் மெல்லியகொங்கையாலே புது வஷப்பத்தினையுடைய கழனியால்கிறைந்த ஊரனது தேன்தழுவும் செவ்விமாலையையப் புணற்றினா தழுவாரிற் பார்த்தழுவாரிற், இதற்கு எந்தக்கையராகிய பரத் தையர்சேரி, பலரும்உறங்கும் இரவும் கண்ணிமைகூடாத ஆரவாரத்தையினைப்பிற் சாலப் புல்லியது. எ - று. (க0)

கண்டுகண்சிவத்தல் :—

உறுவனா மாப்ப னொள்ளினார் நறுந்தார்

கறுவொடு மயங்கிக் கண்சிவந் தன்று.

இ - ள். பெரியமலைபோன்ற அகலத்தினையுடையவனது ஒள்ளிய தொத்தினையுடைய கமழாமாலையே முனிவுடனே கலங்கித் தலைவி கோபித்தது. எ - று.

வ - று. கூடிய கொண்கன் குறுகக் கொடிமாம்பி
 ஞாடிய சாந்தி னணிதொடர்ந்து - வாடிய
 தார்க்குவளை கண்டு தரியா திவண்முகத்த
 கார்க்குவளை காலுங் கனல்.

இ - ள். 'மணந்தகொழுநன் அணுகக் கொடியனைவான்மாப்பிடத்துத்தோய்
 ந்த சந்தனத்தின் அழகுமேவிச் செவ்வியழிந்த செங்கழுநீர்மாலையைக்கண்டு பொரு
 வாய் இவளுடையமுகத்திற் செவ்விக்குகனையாகியகண்கள் அழைச்சொரியும். எ-று.

கா;

மைவரை நாடன் மாப்பகம் பொருந்திக்
 கைவிட லறியாக் காதலிற் களித்தன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்தின மலைநாடனுடைய மாப்பிடத்தேமேவி நீங்குத
 லறியாத அன்பினால் மகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. காதல் பெருகிக் களிசெய்ய வக்களியாற்
 கோதையுந் தாரு மிடைகுழைய - மாதர்
 கலந்தாள் கலந்து கடைக்கண்ணுற் கங்குற்
 புலந்தாள் புலரியம் போது.

இ - ள். அன்புமிக்குக் களிப்புச்செய்ய அம்மகிழ்ச்சியால் மாலையும் கோதை
 யும் நடுவேவாடக் காதலினையுடையாள் கூடினாள்; கூடிக் கடைக்கண்ணாலே
 கோக்கி இரவுப்பொழுதைமுனிந்தான், விடியற்காலத்தது. எ - று.

கங்குல்கழிந்ததென்றுபுலந்தான்.

(௧௨)

கொண்டகம்புகுதல் :—

காதல் பெருகக் கணவனைக் கண்ணுற்றுக்
 கோதையாற் பிணித்துக் கொண்டகம் புக்கன்று.

இ - ள். அன்புமிக்க கொழுனைக்கண்டு மாலையாற்கட்டி அகத்திலே கொ
 ண்டுபுகுதது. எ - று.

வ - று. கண்டு களித்துக் கயலுண்க ணீர்மல்கக்
 கொண்டகம் புக்காள் கொடியன்னாள் - வண்டினன்
 காலையாழ் செய்யுந் கருவரை நாடனை
 மாலையான் மாப்பம் பிணித்து.

இ - ள். தலைவனைக்கண்டுமகிழ்ந்து கயல்போன்ற மையுண்ட கண்ணீர்மிக
 அகத்திலேகொண்டுபுக்காள் வல்லியனையான், கரும்பினங்கள் காலப்பொழுதிலே
 யாழ்போலவிசைக்கும் கரியமலைநாடனைத் தாராலே அகலத்தைக்கட்டிக்கொண்டு.
 எ - று.

பிணித்துக் கொண்டகம்புக்காள் கொடியன்னானென்க.

(௧௩)

கூட்டத்துக்குழைதல் :—

பெய்தா ரகலம் பிரித லாற்றாக்
 கொய்தழை யல்குல் கூட்டத்துக் குழைந்தன்று.

கு - ள். இட்டமாலையினையுடைய அகலத்தை நீக்குதல்பொறுத பறித்த தழையாற்சிறந்த அஞ்ஞலினையுடையான் யுணர்ச்சியிட்டுத் தெழித்தது. எ - று.

வ - று. மயங்கி மகிழ்ப்பெருந மால்வரை மார்பிற்
றயங்கு புனலூரன் றண்டார் - முயங்கியும்
பேதை புலம்பப் பிரிதியோ நீயென்னுங்
கோதைக்கும் கொம்பிற் குழைந்து.

கு - ள். மனக்கலங்கிக் களிப்புமிகப் பெரியவரைபோன்ற மார்பினையுடைய அசையும்புனலூரன் றன் ஞளிர்ந்தமாலையைத் தழுவியும் மடலான் யான் தனிமைப் படப் பிரிகின்றயோவென்றுசொல்லும் ; மாலையற்றின்பூங்கொம்புபோலத் தளர் தது. எ - று.

தளர்ந்து பிரிதியோநீயென்னும்.

(கச)

உடைவூணெகிழ்தல் :—

நள்ளிருண் மாலே நடுங்குந் நலிய
வொள்வளைத் தோளி யூடலு ணெகிழ்தன்று,

கு - ள். செறித்தஇருளையுடைய மாலக்காலத்துத் துளங்காகின்ற தயாரொ ளுக்க ஒள்ளியதொடியாற்சிறந்த தோளினையுடையான் வழக்காட்டிட்டுத் துழைத் தது. எ - று.

வ - று. தெரிவின்றி யூடற் தெரிந்துநங் கேள்வர்
பிரிவின்றி நல்கினும் பேணும் - திரிவின்றித்
துஞ்சே மெனமொழிதி தூங்கிருண் மான்மாலே
நெஞ்சே யுடையை நிறை.

கு - ள். குற்றமொன்றும் ஆராயாதகாம் ஊட, விசாரித்துக் கொழுநீர் நீக்கு தலின்றியே தலையளிபண்ணினும் விரும்பாயாய் வேறுபாடின்றி உறங்கேமெனச் சொல்லாநின்றாய் ; தங்கும் இருளையுடைய மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலக்காலத்து, மனமே, நிறையுடையை நீ. எ - று.

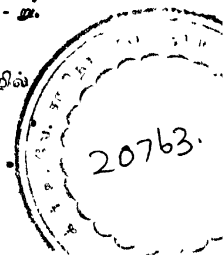
(கடு)

உணாகேட்டுநயத்தல் :—

துயரொடு வைகிய சூழ்வளைத் தோளி
யுயர்வரை நாட னுணாகேட்டு நயத்தன்று.

கு - ள். துன்பத்தோடுதங்கிய சூழ்ந்த தொடியினையுடையதோளி உயர்ந்த மலையூடென்றவார்த்தையைக் கேட்டுவிரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆழ விடுமோ வலரொடு வைகினுந்
தாழ்குர லேனந் றலைக்கொண்ட - னாழில்
வினாயாற் கமழும் விறன்மலை நாட
னுனாயாற் றளிர்க்கு முயிர்.

இ - ள். தயசக்கடலுள்ளே அழுந்தவிடுமோ; பிறர்தூற்றும் பழியோடுதங் கினும் குளிர்த்தகதிரையுடைய திணையிலே தலைமணந்த தூழிலெனனும் வல்லிய னுடைய மணங்கமழும் வெற்றியானமைந்த வனாநாட்வார்த்தையாலே தளிர்க் கும் என்னுயிர். ஏ - று.

உயிர் ஆழ்விடுமோ. ஆல் - அசை.

(க௭)

பாடகச்சீறடிபணிந்தபிரங்கல் :—

கோடுயர் வெற்பன் கூட்பிய கையொடு

பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கன்று.

இ - ள். குவடுகீண்ட மலையினையுடையவன் குவித்தகையுடனே பாடகமணி ந்த சிற்றடியிலே வணங்கியபின்பு கெஞ்சுகெகிழ்த்தது. ஏ - று.

வ - று. அணிவரு பூஞ்சிலம் பார்த்து மடிமேன்

மணிவரை மாட்டின் மயங்கிப் - பணியவும்

வற்கென்ற கெஞ்சும் வணங்காய் சிறுவரை

நிற்கென்றி வாழியர் நீ.

இ - ள். அழகுமிரும் பொலிந்தசிலம்பு ஆர்வாரிக்கும் அடிமேலே அழகிய வரைபோன்ற அகலத்தையுடையவன் கலங்கிவணங்கவும் உலிமையுற்ற மனமே, வணங்காயாய்ச் சிறியகாலை ஊடலீராதேகிற்பேனென்று சொல்லாநின்றாய்; வாழ் வாழாகுநீ. ஏ - று.

வாழியரென்பது - நகை.

(க௭)

பள்ளிமிசைத்தொடர்தல் :—

மாயிருங் கங்குல் மாமலை நாடனைப்

பாய நீவிப் பள்ளிமிசைத் தொடர்ந்தன்று.

இ - ள். மிகவும் பெரிய கங்குலிடத்துப் பெரிய வனாநாடனை உறக்கத்தை யொழிந்து சயனத்திலேபற்றியது. ஏ - று.

வ - று. யானை தொடருங் கொடியோல யானுவண்ணத்

தானை தொடரவும் போதியோ - மாலை

மயக்கரிய வுண்கண் மடந்தைதோ ளுள்ளி

யியக்கருஞ் சோலையிரா.

இ - ள். யானையைப்பற்றும் வல்லிபோல நினை யான் புடைவையைப் பற்றவும் போகின்றயோ; மாணமயக்கும் செவ்வகிருவரிபரந்த மையுண்டகண் ணையுடைய மடவாடன் தோனைக்கருதி உலாவுதற்கரிய சோலையிடத்து இரவுப் பொழுதிலே. ஏ - று.

தானைதொடரவும்போதியோ.

(க௮)

செல்கெனவிடுத்தல் :—

பாயிருட் கணவனைப் படர்ச்சி நோக்கிச்

சேயிழை யரிவை செல்கென விடுத்தன்று.

இ - ள். பரந்த இருட்காலத்துக் கொழுநனைச் செலவைப்பார்த்துச் சிலந், ஆபரணத்தினையுடையதலைப் போவாயாகவென்று சொல்லியது. எ - று.

வ - று. விலங்குந ரீங்கில்லை வென்வேலோய் சென்றி
யிலங்கிழை யெவ்வ நலியுந் - கலங்கிக்
குறியுள் வருந்தாமைக் குன்றுகுழ் சோலை
நெறியுள் விரிக நிலா.

இ - ள். நினைப் போகாமலேவிலக்குவார் இவ்விடத்து ஒருவருமில்லை; வென்றிவேலினையுடையோய், செல்வாயாக; விட்டுவிளங்கும் ஆபரணத்தையுடையான் துன்பநெருக்க மயங்கிக் குறியிடத்து நினைக் காணாது வருத்தமுறாதபடி மலைசுற்றினசோலையிடத்து வழியுள்ளே விரிவதாக, நிலா. எ - று.

விரிகநிலா; வென்வேலோய்சென்றி.

(கஉ)

[இருபாற்பெருந்திணை:]

சீர்செல வருங்கல் செழுமட லூர்தல்
நூதிடை யாட லுயரவற் குரைத்தல்
கண்டுரை சோர்தல் பருவ மயங்க
லாண்பாற் கிளவி பெண்பாற் கிளவி
நு தேங்கமழ் கூந்தற் றெரிவை வெறியாட்
டரிவைக் கூடுணை பாண்வர வுரைத்தல்
பரிபுரச் சேறடிப் பரத்தை கூறல்
விறலி கேட்புந் தோழி கூறல்
வெள்வளை விறலி தோழிக்கு விளம்பல்
க0 பரத்தை வாயில் பாங்குகண் டொத்தல்
பிறர்மனைந் துயின்றமை விறலி கூறல்
குற்றிசை யேனைந் குறுங்கலி புளப்பட
வொத்த பண்பி னொன்றுதலை யிட்ட
யீரெண் கிளவியும் பெருந்திணைப் பாடல்.

எ - ன், இதுவும் பெருந்திணைப்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் ததலிற்று அவற்றன்,

செலவழுங்கல் :—

நிலவுவே நெடுந்தகை நீள்கழை யாற்றடைச்
செலவுமுன் வலித்துச் செலவழுங் கின்று,

இ - ள். நிலவுபோல ஒளிவிடும் வேலினையும் பெரிய மேம்பாட்டினையு முடையவன் உயர்ந்த மூங்கிலியைந் வழியிடைப் போவாருக முன்னே நிச்சயித் தப் போக்கு ஒழிந்தது. எ - று.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

கடுங்கி நகுததன் னன்னம்பிர் பூப்ப
வெடுங்கி புயங்க லொழிபக் - கடுங்கனை
வில்லே குழுவர் விடரோங்கு மாமலைச்
செல்லே மொழிக செலவு.

இ - ள். கடுங்குமுற்ற, மணங்கமலும் நகுதலினையுடையான் மிக்கஅழகு பீர்க்
கம்பூப்போலப் பசுப்ப மெலிந்த வகுத்ததல்தவிரக் கொடிய அம்பினையுடைய
வில்லு ஏருழவாவுடையவெடர்தம் முழையையுடைய உயர்த்த பெரிய மலையிடத்
தப் போகாம்; கொஞ்சே, தவிர்வாயாக, போக்கை. ஏ - று. (க)

மடலூர்தல்:—

ஒன்றல்ல பலபாடி

மன்றிடை மடலூர்த்தன்று.

இ - ள். ஒன்றன்றியே பலவற்றையும்சொல்லி மன்றின்மேலே மடன்மா
வைச் செலுத்தியது. ஏ - று.

வ - று. இன்றிப் படரோடி யானுழ ப வைங்கனையான்
வென்றிப் பதாக்கை யெடுத்தானு - மன்றிற்
றனிமடமா னோக்கி தகைநலம்பா ராட்டிக்
குனிமடன்மாப் பண்ணிமேல் கொண்டு.

இ - ள். இற்றைநான் இத்தனைவுடனே யான்பழக ஐந்தம்பினையுடைய
காமன் வெற்றிக்கொடியை உயர்த்தானும்; அம்பலத்திலே ஒப்பில்லாத மடப்பத்
தினையுடைய மாணன்ன பார்வையாடன் மிக்க அழகைக்கொண்டாடி வளைந்த
பனைமடலாகிய குதிரையைப்பண்ணி அதில் ஏறி. ஏ - று.

ஏறி இன்றிப்படரோடு யானுழப்ப ஐங்கனையான் வென்றிப்பதாக்கை எடுத்தானும். (உ)

தூதிடையாடல்:—

ஊழி மாலை யுறுதுயர் நோக்கித்

தோழி நீங்கா தூதிடையாடினது.

இ - ள். உகம்போன்ற மாலைக்காலத்துத் தலைவியுற்ற துன்பத்தைப்பார்த்துத்
தோழி விட்டுநீங்காளாய்த் தலைவனிடத்தே தூதிகிடந்தது. ஏ - று.

வ - று. வள்வாய்ந்து பண்ணுக திண்டேர் வடிக்கண்ணு
ளொள்வீர்போன் மாலை யுயல்வேண்டுங் - கள்வாய
தாதொடு வண்டிமிருந் தாம வனாமார்ப
தூதொடு வந்தேன் றொழ.

இ - ள். வானா ஆராய்ந்து பண்ணுறுத்து, திண்ணியதேரினை, வடுப்பின
வன்ன விழியினையுடையான் ஒள்ளியவான்போலும் கொடிய மாலைக்காலத்துப்
பிழைத்தல்வேண்டும்; தோனை இடத்தினையுடைய பூவுடனே சுரும்புஆர்க்கும் மாலை
யினையுடைய மலைபோலுமார்பனே, நினைவணங்கத் தூதிகிடந்தேன். ஏ - று.()

துயரவற்குரைத்தல் :—

மான்ற மாலை மயிலியல் வருத்தந்

தோன்றக் கூறித் துயரவற் குரைத்தன்று.

கு - ள். மயங்கிய மாலைக்காலம் மயில்போன்ற இயலினைவருத்தலை அறிவச் சொல்லி அவனைப்பத்தைத் தோழி தலைவற்குச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உள்ளத் தவலம் பெருக வெள்ளிவேலோ

யெள்ளத் துணிந்த விருண்மாலை - வெள்ளத்துத்

தண்டா ரகலந் தழுஉப்புணையா நீநல்கி

னுண்டாமென் றோழிக் குயிர்.

கு - ள். கெஞ்சிற் றுயரமிகச் சோகிவேலோய் இகழ்த்தற்குநிச்சயித்த இரு ளினையுடைய மாலைவெள்ளத்திலே குளிர்த் த மாலைமார்பத்தைத் தழுவுதற்குத் தெப்பமாக நீ அளிப்பாயாகில் எனதுதோழிக்கு உயிருண்டாம். எ - று. (ச)

கண்டுகைசோர்தல் :—

போதார் கூந்தற் பொலந்தொடி யரிவை

காதல் கைம்மிகக் கண்டு ஸ - சோர்த்தன்று.

கு - ள். மலர்நிறைந்த குழலினையும் பொற்றொடியினையுமுடைய தலைவி தன் அன்பு கைகடப்பத் தோழிகண்டு தன்னுடைய ஒழுக்கம் தளர்த்தது. எ - று.

வ - று. ஆம்ப னுடங்கு மணிவளையு மேகின்

கூம்பன் மறிந்த கொழுங்கயற்கண் - காம்பி

னெழில்வாய்ந்த தோளி யெவனாங்கொல் கானற்

பொழிபெல்லா மீயும் புலம்பு.

கு - ள். ஆம்பற்றண்டைவளைத்திட்ட அழகியவளையும் வீழ்ந்தன; தாயிலிழ்ந்தன, வளவிய கயல்போலும்விழிகள்; மூங்கிலினும் அழகுமருவின தோளினையுடையாள் என்னாங்கொல்லோ! கடற்கரைச்சோலைமுழுதந்தரும், தனிமையை. எ - று.

ஆம்பற்றண்டுபோலும் திரண்டவளையென்பாரும், இதழ்போலும் வெள்வளை யென்பாருமுள். (ரு)

பருவமயங்கல் :—

உருவ வால்வளை யுயங்கத் தோழி

பருவ மயங்கிப் படருழர் தன்று.

கு - ள். அழகிய வெள்வளையினையுடையாள்வருத்தப் பாங்கி காலத்தை அன் குமென்மருண்டு வருத்தமுற்றது. எ - று.

வ - று. பெரும்பனை மென்றோள் பிரிந்தாரொம் முள்ளி

வரும்பருவ மன்றுகொ லாங்கொல் - சுரும்பியிரும்

பூமலி கொன்றை புறவெலாம் பொன்மலரு

மாமயிலு மாலு மலை.

இ - ள். கரியமூங்கில்போன்ற மெல்லிய தோளினீங்கியதலைவர் எம்மை, நினைந்து வருங்காலம் அல்லகொல்லோ? ஆங்கொல்லோ? வண்டொலிக்கும் பூமிக்க கொன்றை குறுங்காடெல்லாம் பொண்ணிப்பூக்கும்; அழகியமஞ்ஞையும் மலையிடத்தே ஆவியாநிற்கும். ஏ - று.

இத தோழி ஆற்றுவீக்கும்வகை அன்றாதலிற் பெருங்கிணையாயிற்று. (ஈ)

இ து வு ம து.

ஆங்கவர் கூறிய பருவ மன்றெனநக

தேங்கமழ் கோதை தெளிதலு மதுவே.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவாசொன்னகாலம் இஃது அன்றென மணம் பொருந்தின மாலையினையுடையதலைவி தேறுதலும் அத்துறையாம். ஏ - று.

வ - று. பொறிமயி லாவின பொங்க ரெழிநீ

சிறுதுவலை சிந்தின சிந்த - நறிய

பவர்முல்லை தோன்றி பரியாம லீன்ற

வவர்வருங் காலம் தன்று.

[இ - ள். புள்ளிகளையுடைய மஞ்ஞை ஆவித்தன, சோலையாகிய மேகம் பொறையாற்றுமையான் மதுச்சிறுதுளியைச்சிதறின; சிதற, நறிய கொடிநெருக்கத் தான்மலிந்த முல்லையும் மென்றோன்றியும் காலமறியாமல் முகிழ்த்தன; நம்முடைய தலைவர்வருங்காலம் இஃதன்று. ஏ - று.]

ஆண்பாற்கிளவி:—

காமுறு காமந் தலைபரித் தேங்கி

யேழுந் திருத்த விழைவ னுணர்த்தன்று.

இ - ள். வேட்கையிலும் ஆசை எல்லைகடப்ப ஏக்கமுற்று மயங்கியிருந்த தலை வன்சொல்லியது. ஏ - று.

பரிந்தென்பதனைப் பரியவென்க.

வ - று. கயற்கூடு வாண்முதத்தாட் கண்ணிய நெருசு

முயற்கூடு முன்னதாக காணி - னுயற்கூடுந்

காணா டாரிற் கூடுமபகலுங் கங்குலு

நாணாளு மேயா நகை.

இ - ள். கண்ணகிய இணக்கயல்பொருந்திய ஒளியாற்சிறந்த முகத்தினை யுடையானைக் கூடக்கருதியமணம் முயலிற்கு உறைவிடமாகியமதியை முன்னே காணிற் பிழைத்தல்கூடும்; காணாதமுறைமையிற் கொடிய பகலும் இரவும்காடோ றாடோறும் இளையா, மகிழ்ச்சி. ஏ - று.

நகை - பலனொருமகிழும்கூட்டங்கள்.

(அ)

பெண்பாற்கிளவி:—

வெள்வளை நெகிழவு மெம்முள் ளாத

குவ்வளைக் காணாதங் ளுரோனக் கிளந்தன்று.

கு - ஈ. சங்கவணசோரவும் எம்மைநினைவாது வெவ்வையிணக்கொண்ட
கவ்வணக் காணாது இப்பதியென்றுசொல்லியது. எ - று.

வ - று. வானத் தியலு முடியகத்து வைகலுங்
கானத் தியலு முயல்காணுந் - தானத்தி
னெவ்வணை யோடவு முள்ளான் மறைந்துறையுங்
கவ்வணை காணாதிங் ளுந்.

கு - ஈ. விண்ணில்கடக்கும் நிறைமதியிடத்து காடோறும் காட்டிலேதிரியு
முயலைக் காணுகிறதும்; கையிடத்து ஒள்ளியவளைகழலவும் உணராது ஒளித்து
வாமும்கவ்வணக் காணாது, இச்சப்பதி. எ - று.

இவைவிரண்டும் கைகடத்தகாமத்த; இக்கூற்று இவர்க்கேயுரிய; அல்லன
யாவாக்குமுரிய. (க)

வெறியாட்டு:—

தேங்கபெழ் கோதை செம்ம லளிநினைந்
தாங்கந் நிலைமை யாயுநி யாமை
யேங்கையஞ் சிவம்பற்கு வெறியா டுன்று.

கு - ஈ. மணகாறமாயுடையான், தலைவனது அருளைக்கருதி அவ்விடத்து
நிலைமையைத் தாயறியாதபடி. வேங்கைமரத்தாற்பொலிந்த மலையையுடைய முரு
கற்கு வெறிக்கூத்தாயது. எ - று.

வ - று. வெயய நெடி துயிரா வெற்பு னளிநினையா
வைய நனிநீங்க வாடினாண் - மைய
வென்மலைப் பெண்டிரொ டன்னிசொ லஞ்சி
வியன்மனையு ளாடும் வெறி.

கு - ஈ. வெவ்விதாகத் திர்க்கச்சுவாதம்விட்டுத் தலைவனது அருளைக்கருதித்
தலைவன் வருவனோ வாரானோவென்னும் ஐயப்பாடு நீங்க ஆடினான், மயக்கத்தினை
யுடைய அயன்மனைமகளிருடனே அன்னிசொல்லையுமஞ்சி, அகன்மனையிடத்தே
ஆடும் வெறிக்கூத்தை. எ - று

ஆடினான் யார் தலைவி.

(கௌ)

பாண்வரவுரைத்தல்:—

பாணிழைக்கு வயலூரன்
பாண்வரவு பாங்கிமொழிந்தன்று.

கு - ஈ. மாண்டஆபரணத்தினை உடையானாகு வயலூரன்நன் பாணன்வர
வைத் தோழிசொல்லியது. எ - று.

வ - று. அஞ்சொற் பெரும்பனைத்தோ ளாயிழையாய் தாநொடியும்
வஞ்சந் தெரியா மருண்மலை - யெஞ்சேரிப்
பண்ணியல் யாமொடு பாணனார் வந்தாரா
லெண்ணிய தென்கொலோ ளிங்கு.

இ - ள். அழகியசொல்லையும் பெரிய வேயன்னதோளினையும் தெரிந்ததுபா
காத்தினையுடையாய், தாஞ்சொல்லும் பொய்ம்மையை ஆராயமாட்டாத மயக்
கஞ்செய்யும் மாண்பொழுதின்கண் மெதுசேரியிடத்து இசைக்கொத்தவாழ்வுடனே
பாணனுர்வந்தார், இவர்களுதியகாரியம் என்னையோ? இங்விடத்து. ஏ - று. (81)

பரத்தைகூறல் :—

தேங்கமழ் சிலம்பன் றுரெமக் கொளிதெனப்
பாங்கவர் கேட்பப் பரத்தைமொழிந் தன்று.

இ - ள். மணங்கமழும் மலையையுடையதலைவன் மாலை மெக்குப் பெறுதற்கு
எளிதென்றசொல்லிப் பரங்கையினுர் கேட்பப் பரத்தைமொழித்தது. ஏ - று.

வ - று. பலவுடைத்துக் கூத்தாடிப் பல்வயி லூர
னிலவுடைக்கும் பூணவர் சேரிச - செவவுண்டது
வெங்கட் களியால் விறவி விழாக்கொள்ள
லெங்கட் கவன்ற ரொளிது.

இ - ள். பலபொய்யும் சொல்லிநடித்துப் பலசெய்யினையுடையவரன் நில
வைக்காட்டும் முத்தனியினையுடைய பரத்தையர்சேரியிடத்துப் போக்கைச்சொ
ல்லி வெவ்விய மதுவையுண்டமகிழ்ச்சியாற் பாணிச்சி, விழாவினைக் கொண்
டாடாதேகொள், மெக்கு அவனுடையமாலை எளிது ஏ - று.

ஆதலால், விழாக்கொள்ளல்.

(82)

விறலிகேட்பத் தோழிகூறல் :—

பேணிய பிறர்முயக காரமு தவற்கெனப்
பாணன் விறலிக்குப் பாங்குமொழிந் தன்று.

இ - ள். விரும்பிய பரத்தைநுடைய புல்லுலைப்பெறுதல் அரிய அமிழ்தத்
தோடொக்கும் தலைவற்கெனச்சொல்லிப் பாணனுடைய பாணிச்சிக்குத் தோழி
சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. அரும்பிற்கு முண்டோ வலரது நற்றம்
பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல் - சுரும்போ
டதிரும் புனலூரற் காரமிந்த டன்றே
முதிரு முலையார் முயக்கு.

இ - ள். அரும்பிற்குமுண்டோ பூவினதுவாசம்? பெரியதோளினையுடைய
பாணிச்சி, பிணங்காதேகொள்; வண்டுடனே ஆர்க்கும் புனையுடையவூர்து கிறை
த்த அமிர்தமல்லவோ? முதிருமுலையினையுடையார்தருவுதல். ஏ - று. (83)

விறவி தோழிக்குவிளம்பல் :—

ஆங்கவன் மூப்பவர்க் கருங்கனி தருமெனப்
பாங்கி கேட்ப விறலிபுகர்ந் தன்று.

இ - ள். அங்விடத்துத் தலைவன்மூப்புப் பரத்தையர்க்குப் பெறுதற்கரிய மகிழ்ச்சியைத் தருமெனச்சொல்லி இப்பரத்தையோழிகேட்பப் பரிணிச்செயல்வியது. எ - று.

வ - று. உளைத்தவர் கூறு முனையெல்லா நிற்க
முளைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம் - விளைத்த
பழங்க ளனைத்தாய்ப் படுசளி செய்யு
முழங்கும் புனலூரன் மூப்பு

இ - ள். வெறுத்தவர்கூறும் வார்த்தையெல்லாம் அங்வினைநிக், தோன்றின வயிற்றினையுடைய பரத்தையர்பலர்க்கும் ஆக்கின பழந்தோலையொத்து மிக்களளிப் பிண்ப்பண்ணும், ஒலிக்குநீரினையுடைய ஊரனதுமுதமை. எ - று. (செ)

பரத்தையவாயில் பாங்கிகண்டுரைத்தல் :—

உம்மி லரிவை யுனாமொழி யொழிய
வெம்மில் வளவனுந் தேரும் வருமெனப்
பரத்தையா யிற்குப் பாங்கிகண் டுரைத்தன்று.

இ - ள். உங்கள்வீட்டிடத்து மடவாள்சொன்னவார்த்தை நீங்க, எங்கள் அகத்திடத்துப் பாகனும் தேரும் வருமெனச்சொல்லி இப்பரத்தையோழிக்குச் சேரிப்பரத்தையோழி சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மாணலங் கொள்ளு மகிழ்நன் றணக்குமேற்
பேணலம் பெண்மை யொழிகென்பார் - காணத்
கலவ டயிலின்ன காரிகையார் சேரி
வலவ னெடுத்தேர் வரும்.

இ - ள். மாட்சிமைப்பட்ட மெதுஅழகினைக் கைக்கொள்ளுந் தலைவன் எம்மை விட்டுநீங்குவானாயின், விரும்பேம், பெண்மைத்தன்மை எம்மிடத்து நீங்குக வென்றுசொல்லும் இப்பரத்தையர்காணத் தோகைமயிலினையொத்த பரத்தையர்தம் சேரிக்கண் பாசினையுடைய உயரியதேர் வாராநிற்கும். எ - று.

பேணலம் பெண்மையொழிகென்பார்காண வரும்.

௮ (கஉ)

பிறர்மனைத்துயின்றமை விறலிசூறல் :—

மற்றவர் சேரியின் மைந்த னுறைந்தமை
யிற்தென விறலி யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பரத்தையர்சேரியிடத்துத் தலைவன் தங்கினபடி இத்தன்மைத்தெனப் பாணிச்சி எடுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தண்டா ரணியவார் தையலார் சேரியுள்
வண்டார் வயலூரன் வைகினமை - யுண்டா
லறியே னடியுறை யாயிழையாற் பெற்றேறன்
சிறியேன் பெரிய சிறப்பு.

இ - ள். குளிர்த்தமாவின்னையுடைய அழகை ஆசைப்படும் பரத்தையர் சேரி யிடத்திலே ஈரும்புரிஹைந்த கழனியையுடைய ஊரன்றங் கினைமை நீ அருளிபைடி யால் உண்டு; யான் அறியேன்; அடிபொருத்தம் ஆபரணத்தினையுடையானாலே பெற்றேன், சிறியவான் பெரியநன்மையை. ஏ - று. (கசு)

குற்றிசை :—

பொற்றா ரகலம் புல்லிய ம்களிர்க்

கற்றுவ் கொழுகா தறங்கண்மா றின்று.

இ - ள். அழகியமூலமார்பைப்பொருந்திய அரிவையர்க்கு அற்றறதிப்பட்டு நடவாது அறத்தைக் கண்மறுத்தது. ஏ - று.

வ - று. கரிய பெருந்தடங்கண் வெள்வளைக்கை யானே

மரிய சுழிசேண்மை மைந்த - தெரியின்

விளிந்தாங் கொழியினுட் விட்டகலர் தம்மைத்

தெளிந்தாரிற் றீர்வது தீது.

இ - ள். கரியவாய் மிகவும் பெரியவழியினையும் விளர்த்த தொடியினையு முடையானைப் பொருந்திய மிக்க தொடர்ச்சியினையுடைய தலைவனே, ஆராயின், இறந்துபடினும் விட்டுநீங்காராய்த் தம்மைத் துணையென்றுதேறினா டித்தநின்றும் சுழிவது பொல்லாது. ஏ - று. (கசு)

குறுங்கலி :—

நாறிருங் கூந்தன் மகளினை நயப்ப

வேறுபடு வேட்டைக வியக்க றின்று.

இ - ள். நறநாற்றங்கம்மும் பெரிய குழலினையுடைய மடவானாவிரும்ப விகற்பித்தகாதலைக் கெடச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. பண்ணாவர் திஞ்சொற் பவளத் துவர்ச்செவ்வாய்ப்

பெண்ணவாம் பேரல்குற் பெய்வளை - கண்ணவா

நன்னலம் பீர்பூப்ப நல்கார் விடுவதோ

தொன்னல முண்டார் தொடர்பு.

இ - ள். பண் ஆசைப்பட்ட தித்தித்தசொல்லினையும் பவளம்போல மிகச் சிவந்த வாயினையும் பெண்மைத்தன்மைஅவாவும் பெரிய அல்குலினையும் இட்ட வளைவினையுமுடையவந்தன் கண்களாசைப்படும் நல்லஅழகு பீர்க்கம்பூப்போலப் பசுப்ப அருளாராய்த் கைவிடுவதோ, பழைதாடிய நலத்தை அனுபவித்தவர் உறவு. ஏ - று. (கசு)

* வென்றிப்பெருந்திணை.

பாடாண் பகுதியுட் டொல்காப் பியமுதற்
கோடா மாபிற் குணனெடு நிலைஇக்
கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்
விடுத்த லறியா னிறல்புரி வாயையுள்

நு வானிச வென்றியு மல்ல வென்றியு
நீனெறி யுழவ னிலனுமு வென்றியு
மிதல்புரி யேறெடு கோழியு மெதிர்வன்
றகருடன் யானை தணப்பில்வெம் பூழொடு
சிவல்களி பூவை செழுமட ரி தேர்யா

க0ழிவந்தரு குதிடை யாடல் பாடல்
பிடியென் கின்ற பெரும்பெயர் வென்றியொ
டுடையன பிழவு முளப்படத் தொகைஇ
மெய்யி னுந்தமிழ் வெண்பா மாயு
ளைய னுரித னமர்ந்தூரைத் தனவே.

எ - ன், பாடாண்பகுதியிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்திணையாமாறு உணர்த்
ததல் ததலிற்று.

இ - ள். பாடாண்பகுதியிற் கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தலும்,
வாகைத்திணையுள், வானிசவென்றி மல்வென்றி உழவன்வென்றி ஏறுகொன்
வென்றி கோழிவென்றி, தகர்வென்றி யானைவென்றி பூழ்வென்றி சிவல்வென்றி
கிளிவென்றி பூவைவென்றி குதிவைவென்றி தேர்வென்றி யாழ்வென்றி குது
வென்றி ஆடல்வென்றி பாடல்வென்றி பிடியென்றி என இவை பதினெட்டோம்.
எ - று.

கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தல்:—

வ - டு. சீர்மிசு நல்லிசை பாடிச் செலவயர்நும்
கார்முது லன்னார் கடைநோக்கிப் - போர்மிசு
மண்கொண்ட வேன்மற மன்னரே யாயினும்
வெண்கொண்ட லன்னாரை விட்டு.

இ - ள். சீர்மிக்க நல்லபுகழைப்பாடிச் செல்லவிரும்புவேம், காலமனது
யன்னார் வாய்தலைக்கருதி; பூசன்மிக்க பூமியெல்லாங்கைக்கொண்ட வேலினை
யுடைய மறவேந்தரேயாயினும் பெய்யாமுகிலிணையாணைவிட்டு. எ - று.

விட்டுக் கார்முதலன்னார்கடையோக்கிச் செலவயர்தும். (க)

* பாடாண்பாட்டிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்தியலென்றும் பிரதிபேத
முண்டு.

† தொல்காப்பியன்முதலென்றும் பாடம்.

வாணிகவென்றி :—

வ - ரீ. கரீடுங் கடுந்திணை நீர்ச்சுழியுங் கண்ணஞ்சான்
சாடுங் கண்ணும் பாலையக்கி - நீடும்
பலிசையாற் றண்டம் பார்வான் பரியான்
கலிசையா னீங்கல கடன்.

இ - ள் காட்டையும் கடியுடையுடைய நீர்ச்சுழியையும் கண்ணஞ்
சாளுய்ச் சகடம்பலவும் மரக்கணம்பலவும் இடந்தோறுஞ்செலுத்தி நீடும் இலாபங்
காரணமாகப் பலபண்டமும் விற்கும்வாணிகன் பொருளிந் பற்றிலனும்ப பிறர்
மிடிபைத் தன்மையாலேநீக்கும்துசெய்தி. ஏ - று. (உ)

மல்வென்றி :—

வ - று. கண்டான் மலைந்தான் கதிர்வானங் காட்டியே
தொண்டான் பாதாகை மறமல்லன் - வண்டார்க்கு
மாலை ஆயலு மருவிய மாடலை
போலுந் திரடோள் புனத்து.

இ - ள். எதிரிமல்லணக்கண்டான், மாறுபட்டான், ஒளியான்மிக்க ஆகாயத்
திடத்தே அவனை எழுவிக் குறித்த தாயத்தைக்கொண்டான், வெற்றிக்கொடியினை
யுடைய மறமல்லன்; வண்டொலிக்கும் மாலைஅகையும் அருவியினையுடைய பெரிய
மலையையொக்கும் திரண்டதோளினத்தட்டி. ஏ - று.

புடைத்துக் கொண்டான்.

தட்டுகை - உடக்கரிக்கை.

(க)

உழவன்வென்றி :—

வ - று. மண்பாத நோக்கி மலிவாயலும் புன்செய்யுங்
கண்பட வேர்பூட்டிக் காலத்தா - லெண்பதனுந்
தத்துரீ ரார்க்குங் கடல்வேலித் தாயர்போல்
வித்தித் தருவான் விளைவு.

இ - ள். நிலைதினச்செவ்வியைப்பார்த்து மிக்க வயலிடத்தும் கொல்லையிடத்
தும் பாக்க ஏரைப்பூட்டியுழுது தற்காலத்தால் செலவு வரகு முதலாயின எட்டுணை
வீனையும் தவழுந் திளையொலிக்கும் கடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்துத் தாய்
ரைப்போல வித்தி விளைப்பான், பல்லுயிர்க்கும் ஆக்கம். ஏ - று.

எண்பதனுண :—செல் வரகு சாமை தினை இறுங்கு கேழ்வரகு கொள்
உழுத்த எண்பன்; “செல்வரகு சாமை தினையிறங்கு கேழ்வரகு - கொள்ளுந்
தோ டெண்விளைவாகும்”.⁹

(ச)

ஏறுகொள்வென்றி :—

வ - று. குடைவரை யேந்தியநங் கோவலனை கொண்டா
னடையவிழ் பூங்கோதை யஞ்சல் - விடையரவ
மன்றங் கறங்க மயங்கப் பறைபடுத்
தின்று நமர்விட்ட வேறு.

இ - ள். மலையாளிய குடைபைமேத்திய கம்ஜயனேகொண்டான், இலைமலரும் பூவிலையினையுடையாய், அஞ்சாதேகொன்; மிக்க ஆரவாரம் மன்றிடத்தேயொலிப்பக் கண்டார்மயங்கப் பறையறைந்து இன்று கம் உறவுமுறைபார்விட்ட ஏற்றை. ஏ - று.

(௮)

கோழிவென்றி:—

வ - று. பாய்ந்து மெறிந்தும் படிந்தும் பலகாலங்
காய்ந்துமவாய்க் கொண்டுங் கடுஞ்சேவ - லாய்ந்து
நிறங்கண்டு வித்தகர் நேர்விட்ட கோழிப்
புறங்கண்டுந் தான்வருமே போர்க்கு.

இ - ள். எழப்பாய்ந்தும் காலின்முன்னையிட்டடித்தும் தாழ்த்தும் பலகாலங்
கோலித்தும் கூடியும், கடியசேவற்கோழி, ஆராய்ந்து கோழிகளின் நிறமறித்து
கோழிதூவல்லவர் சொல்லுக்குச்சொல் ஒப்பாகவிட்ட கோழியைப்புறங்கணமே
தான் பின்பும் போர்க்குவாராநின்றது. ஏ - று.

புறங்கண்டும் போர்க்குவரும்.

சொல்லுக்குச்சொல் - வெல்லும் : ஆமைக்கு ஆமைவெல்லும் தெங்குக்குத்
தெங்குவெல்லும் எனக் கோழிகளின் *நிறமறித்துவிடுதல் வித்தகர் - கோழிதூவல்
வல்லவர். (௯)

தகர்வென்றி:—

வ - று அருகோடி நீங்கா தணைதலு மின்றிக்
திரிகோட்டி மாவிரியச் சேறிப் - பொருளாம்
புக்கு மயங்கப் பொருது புறவாயை
நக்குமா நல்ல தகர்.

இ - ள். சேர ஒடிமீளாதே மிகக்கிட்டுதலுமின்றிப் புரிந்தகொப்பினையுடைய
விரித்த தகர்கெடக் கோபித்துப் போர்க்களத்தேபுக்குக் கலங்கப் பொருது புறவா
யினை கக்கும், நல்லதகர். ஏ - று. . (௧௦)

யானைவென்றி:—

வ - று. கஞ்சுகம் வாய்த்த கவனந்தன் கைக்கு காண்ட
குஞ்சரம் வென்ற கொலைவேழந் - துஞ்சா
துழலையும் பாய்ந்திறுத் தோடாது தான்
னிழலையுந் தான்களிக்கு நின்னு.

இ - ள். அட்டிமதரமிட்டுத் திரட்டின கவனத்தைத் தன்னையிலேகொண்ட
யானையைவென்ற கொலைத்தொழினையுடையவேழம், உறங்காதே கணையத்தையும்
பாய்ந்து முறித்த ஒடாதே தான் கன்னுடையநிழலையும் வெஞ்செந்நிறம் துடைக்க
கும். ஏ - று.

உம்மை - சிறப்பு.

(௧௧)

* நிறமறித்தென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பூழ்வென்றி:—

வ - று. சொல்லுஞ் சுவட்டவர் சொல்லுக சொல்லுங்காற்

சொல்லும் பலவுள சொன்னபின் - வெல்லு

நலம்வர நாடி நடுங்காது நூற்கட்ட

புலவரா லாய்ந்தகைமத்த பூழ்.

கு - ன். குறுப்பூழாடிகள் வேண்டிற்றச்சொல்லுக, சொல்லுமிடத்துச் சொல்லக்கடவபலமந்திரமுள, அவற்றைச்சொன்னபின், வென்றிபெறும்; நன்மையண்டாக ஆராய்ந்த கலங்காது நூலிடத்து அறிவுடையாரால் இலக்கணம் ஆராய்ந்து மதித்தபூழ். எ - று.

சொல்லக்கடவமந்திரம் பலவாவன: தீற்றும்அரிசி ஒதமந்திரமும், பச்சிலை பிசைத்த தடவும்போது சொல்லுமந்திரமும், செவியுள்ளுறத்தமந்திரமும். (க)

சிவல்வென்றி:—

வ - று. ஒட்டியா ரெல்லா முணரார் புடைத்தபின்

விட்டோட வேண்டுமோ தண்ணுமை - விட்ட

சுவடேற்று மாயிற் சுடரிழாய் சேடிந்து

கவடேற்க வோடுங் களத்து.

கு - ன். சபதங்கூறும் சிவலியையுடையாரெல்லாம் அறியார்; எதிர்ச்சிவலைத் தாக்கியின்பு தண்ணுமையைக்கைவிட்டோடவேண்டுமோ, இந்தச் சிவல்வந்த பொழுதே இதனுக்கஞ்சி ஒடவமையும்; இவர் பொரவிட்டவற்றுள் ஒன்றென்று எதிர்க்குமாயின், விட்டுவிளங்கும் ஆபரணத்தினையுடையார், வருத்தி இதன்கவடினுட்புருந்த கண்டோர் கைக்க ஒடும்; களத்திடத்து. எ - று.

ஆதலால் விட்டோடவேண்டுமோ தண்ணுமை.

(க0)

சினிவென்றி:—

வ - று. இலநா முனாப்பதங்க னெல்லவோ நாணப்

பலநான் பணிபுமுங் கூறிச் - சினாளுட்

பொங்கரி யுண்டணுள் பூவைக்கு மாறாகப்

பாங்குகளியைக் கற்பித்தான் பாட்டு.

கு - ன். நாம் அதனிடத்து இகழ்த்தசொல்லுஞ்சொல்லில்; விளங்கும் வரையினையுடையாய், நீகாணப் பலநாளும் தாழ்த்தசொற்களையுங் கூறிச் சிலநாளுள்ளே மிக்கசெவ்வரியினையுடைய மையுண்டகண்ணுள் எம்பூவைக்குமாறுபடத் தன்பகங் கிளியைப் பாட்டைக்கற்பித்தான். எ - று.

நாமுணாப்புகில.

(க1)

பூவைவென்றி:—

வ - று. புரிவொடு நாவினுற் பூவை புணர்த்துப்

பெரிய வரியவை டேசுந் - தெரிவனோ

வெள்ளெயிற்றுச் செவ்வாய் வரியுண்ட ணுள்வளர்த்த

கிளியை கிளர்த்தவைகின் டிட்டு.

கு - ள். பிரியத்தோடு காவினுலே பூவையானது வகுத்துப் பெரியவான சொல்லுதற்கரியவார்த்தைகளைச் சொல்லும் ; தெரிந்தவையினையும் விளர்த்த எயிற் றினையும் விவர்த்த வாயினையும் செவ்வகிகருவரியாற்றெந்த மையுண்டகண்ணினையு முடையான்தான்வளர்த்த கிளிசொன்னவார்த்தைகளைக் கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி.

எ - று.

கீண்டிட்டுப்பேசும்.

(கஉ)

குதினாவென்றி:—

வ - று. கீர்த்து கதியும் பதினெட்டுச் சாரியையும்

கந்து மறமுங் கறங்குணைமா - முந்தற.

மேல்கொண்டவைசெலீஇ வென்வேலான் மேம்பட்டான்

வேல்கொண்ட கண்ணை மீட்டு.

கு - ள். விக்கிதம் வந்திதம் உபகண்டம் ஜகம் மாஜகம் என்னுமிப் பஞ்ச தானையையும் பதினெட்டுவகைப்பட்ட சுற்றுவரலினையும் கழியப்பாய்தலையும் கறவு தலையும் ஒலிக்குந்தலையாட்டத்தினையுமுடைய குதினாவை முந்தற மேல்கொண்டு முன்பு சொன்னவற்றைச்செலுத்தி வெற்றிவேலைக்கொண்டு மேம்பட்டான், பிற ளாவென்று வெற்றிமகனைத் தன்னிடத்திலுட்கொண்டு. எ - று.

(கஉ)

தோர்வென்றி:—

வ - று. ஒலிமணித் திண்டே ருடையானா வெல்லுங்

கலிமணித் திண்டேராற் காளை - கலிமாப்

பலவுடன் பூட்டிப் படர்சிறந் தைந்து

செலவொடு மண்டிலஞ் சென்று.

கு - ள். ஒலிக்கும் மணியையுடைய திண்ணிய தேரினையுடைய பகைவரை வெல்லும், ஆரவாரிக்கும் மணிகளையுடைய திண்ணிய தேராலே காண்பானவன், மனவெழுச்சியையுடைய குதினாபலவும் ஒக்கப்பூட்டிச் செலுத்ததல் மிக்க பஞ்ச தானையுடனே பதினெட்டுச்சுற்றுவரவும் அமர்ந்து. எ - று.

சென்ற வெல்லும்.

(கஉ)

யாழ்வென்றி:—

வி - று. பரலை படுமலை பண்ணி யதன்கூட்டங்

கோலஞ்செய் சிறியாழ் கொண்டபின் - வேலைச்

சுவையெலார் தோன்ற வெழீஇயினான் குழந்த

லவையெலா மாக்கி யணங்கு.

கு - ள். படுமலைப்பாலையையும் அல்லாதபாலையையும் ஆக்கி அழகுசெய்த சிறிய யாழைத்தன்கையிலேகொண்டபின்பு முன்புசொன்ன திரிபாலைத்திறமெல் லாம் அமுதச்சுவைதோன்ற வாகித்தான், சுற்றிய அகையினுன்னாயெல்லாம் தன்வசத்தாராக்கி, அணங்கு. எ - று.

அணங்கு எழீஇனான்.

(கரு)

புறப்பொருள்வெண்பா மாலை.

குதுவென்றி :—

வ - று. கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையு
மளகத் திருததலா ளாய்ந்து - புழகத்து
பாய் வகையாற் பணிதம் பலவென்றா
ளாய வகையு மறிந்து.

கு - ள். குதினியல்பையும் கவற்றினுடைய நிலையையும் பனிச்சையையுடைய
திருததலையையுடையான் ஆராய்ந்து புதுநிலையையுடைய மனையிடத்த உபாயவகை
யால் குதபொரத்தினபுலவும் வென்றான், ஆதாயத்தின் உதபாட்டையுமறிந்து.
எ - று.

அறிந்துபலவென்றான்.

புகழென்பதன்கட் கசரம் விகாரத்தாற்றெடுக்கது.

(கசு)

ஆடல்வென்றி :—

வ - று. கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்ப்புங்கொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு - பெய்ப்புங்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்வளைகின் றுடுந்
தொடுகழன் மன்னன் றுடி.

கு - ள். கையாலும், காலாலும், புருவத்தாலும், கண்ணாலும், தாளத்தையும்
செலையையும் இசையையும் கொய்யப்பட்ட பூங்கொம்மன்னாள் கருகிக்கொண்டு
குடியபுலில் மிக்க களிப்பினையுடைய வண்டு ஆரவாரிப்பச் செறிந்த வனையின
யுடையான் நின்றஆடும், கட்டுக்கழல்வேந்தனுக்குத் தடிக்கடத்தை. எ - று. (கஎ)

பாடல்வென்றி :—

வ - று. வண்டுறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்டுறையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையாக் - கண்டறியக்
கின்னரம் போலக் கீளையமைந்த தீர்தொடையா
ழந்நரம்பு மச்சவையு மாய்ந்து.

கு - ள். வண்டுதங்கும் உத்தலினையும் வடுகெர்போன்ற கண்ணினையுமுடையான்
பாடினாள்; வெண்டுறைப்பாட்டும் செந்துறைப்பாட்டும் வேறுபாடுதோன்ற,
அறிவர் மனததாற் கண்டறியக் கின்னரத்தின் ஒசைபோல, இணை கினை பகை கட்டு
இனமென்னும் வகையின் ஐந்தாவதாகிய கினைத்தொடர்ச்சியமைந்த தித்தித்த
கோவையினையுடைய *வாழிற்செய்யப்பட்ட அழகிய *சாரம்பும் மந்தரமத்திம தார
மும் ஆராய்த்து. * - று.

ஆய்ந்த பாடினாள்.

செந்துறையென்பது ஒசைகுறித் * * * * * (கசு)

* சாரம்பும்மந்தரசுமாராய்த்து என்றும் பிரபதிதேழுண்டு.

பிடிவென்றி:—

வ - று. குவளை நெடுந்தடங்கட் கூடொயிற்றுச் செவ்வா
யவனொடு மாமையொப் பான - விவனொடு
பாணியுந் தூக்கு நடையும் பெயராமைப்
பேணிப் பெயர்ந்தாள் பிடி.

இ - ள். செங்கழுநீர்மலையொத்த கெடிய பெரியகண்ணினையும் கூரிய
வயிற்றினையும் சிகந்த வாயினையுமுடைய சிதேவியுடன் நிறமொத்த இவளோடு
தானமும் இசையும் செலவுத் தப்பாதபடி பரிகரித்துப் பிடிபோல அசைந்துபெயர்ந்
தாடுங்குத்தை ஆடினாள். ஏ - று.

இனிப் பெயர்த்தாளென்ற பாடமோதிப் பிடியைகடத்தினாளென்பாருமளர்.()

பன்னிரண்டாவது

பெருந்திணைப்படலமுற்றிற்று.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

சுத்திரம்.

வெட்சி காந்தை வஞ்சி காஞ்சி
யுட்குடையழினை நொச்சி தும்பையென்
றித்திற மேமும் புறமென மொழிப
வாகை பாடாண் பொதுவியற் றிணையெனப்
போகிய மூன்றும் புறப்புறமாகும்.

சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி.

பக்கம்.

உழிஞையோங்கிய	சச
கதமலிகரந்தை	கஉ
காஞ்சிகாஞ்சி	உக
காட்சியையந்	கஉச
காண்டனயத்த	கஉடி
சீர்சால்போந்தை	க௦க
சீர்சால்வாகை	குக
சீர்சான்முல்லையோடு	கஉ௦
சீர்செலவமுங்கல்	கசக
துன்னருங்கடும்	ருஎ
நுவலருங்காப்பி	ச௦
பாடாண்பகுதி	கசக
பாடாண்பாட்டே	டிச
மன்னியசிறப்பின்	க
முதுபாலையே	ககஉ
முதுணாபொருந்திய	ககடி
வாடாவஞ்சி	கடி
வேட்சிகரந்தை	கருரு
வேட்சி, லெட்சியரவம்	உ
வேட்கைமுந்து	கருரு

துறையகராதி.

[இதற் சில தீணப்பெயர்களுமுண்டு.]

	பக்கம்.		பக்கம்.
அகத்துழினை ௫௩	உரைகேட்டுப்பத்தல் ...	௧௩௬
அடிப்படவிருத்தல் ௫௬	உவகைக்கலுழ்ச்சி ...	௬௮
அதரிடைச்செலவு ௧௩	உழபுலவஞ்சி ...	௨௬
அரசமுல்லை ௭௭	உழவனெவன்றி ...	௧௫௦
அரசவாகை ௭௧	உழினை ...	௪௪
அரசவுழினை ௪௬	உழுதுவித்திடுதல் ...	௫௪
அருளொடுநீங்கல் ௮௪	உன்னநிலை ...	௧௦௭
அவிப்பவி ௮௨	ஊடலுணெகிழ்தல் ...	௧௩௬
அவையமுல்லை ௭௮	ஊர்கொலை ...	௬
அழிபடைதாங்கல் ௪௩	ஊர்ச்செரு ...	௪௧
அறிவன்வாகை ௭௫	ஊரின்கட்டோன்றிய காமப் ,	
ஆகோள் ௬	பகுதி ...	௧௦௫
ஆஞ்சிக்காஞ்சி ௩௮	எயிற்பாசி ...	௫௧
ஆடல்வென்றி ௧௫௪	எயிற்போர் ...	௪௨
ஆண்பாற்கிளவி ௧௪௪	எயிறனையழித்தல் ...	௪௨
ஆர் ௧௦௭	எருமைமறம் ...	௬௩
ஆரெயிலுழினை ௪௮	ஏணிநிலை ...	௫௧
ஆள்வினையேவள்வி ௬௫	ஏமவெருமை ...	௬௩
ஆளெறியிள்ளை ௧௫	ஏழகநிலை ...	௧௦௮
ஆனந்தப்பையுள் ௧௧௬	ஏறுண்முல்லை ...	௭௬
ஆனந்தம் ௧௧௬	ஏறுகொள்வென்றி ...	௧௫௦
இயன்மொழிவாழ்த்து ௮௭	ஐயம் ...	௧௨௫
இரவுத்தலைச்சேறல் ௧௩௫	ஒருதனிநிலை ...	௨௬
இரவுநீடுபருவரல் ௧௩௧	ஒள்வாளமலை ...	௬௬
இருவருந்தபுநிலை ௬௨	ஒம்படை ...	௬௬
இல்லவையருதல் ௧௩௬	கட்காஞ்சி ...	௩௭
இல்லாண்முடிவை ௧௨௨	கடவுண்மாட்டுக்குடவுட்பெ	
இறக்கொண்புகுதல் ௧௧௧	ண்டிர்நயந்தபக்கம் ,	௧௦௪
உட்கோள், (கைக்கிளை - ஆண்		கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெ	
பாற்கூற்று) ௧௨௬	ண்டிர்நயந்தபக்கம் ...	௧௦௪
உடை (கைக்கிளை - பெண்		கடவுள்வாழ்த்து ...	௮௬
பாற்கூற்று) ௧௨௬	கண்டுகணிவத்தல் ...	௧௩௭
உண்டாட்டு ௮	கண்டுகைசொர்தல் ...	௧௪௩

தூறையகாரதி.

பக்கம்.			பக்கம்.		
கண்பட்டையில் (வாகை) ...	அ2	குடையில்	கக
செ (பாடாண்)	அ1	குடைமங்கலம்	கஅ
கணிவன்முல்லை ...	எஅ	குடைமுல்லை	அக
கந்தழி (உழிஞை) ...	சஎ	குதினாமரம் (நொச்சி)	சஉ
செ (பாடாண்) ...	க0க	செ (தும்பை)	க0
கபிலைகண்ணியபுண்ணிய		குதினாவென்றி	கருக
நிலை	குழலிக்கட்டோன்றிய கா
சாந்தை	மப்பகுதி	க0ரு
சாந்தையரவம்	குற்றிசை	கசஅ
கழனிலை	குறுழிஞை	சக
தளவழிவாழ்த்து	குறுங்கலி	கசஅ
களவேள்வி	குறுவஞ்சி	உரு
களிற்றுடனிலை	கூட்டத்தக்குழைதல்	ககஅ
கற்காண்டல்	கூத்தரார்த்தப்படை	கக
கற்கோணிலை	கூதிர்ப்பாசறை	எக
கற்புமுல்லை	வகக்கிளை	க0க
செ	கையறுநிலை (கரந்தை)	கக
செ	செ (பொதுவியல்)	ககஎ
கண்முறைபழிச்சல்	கொடிகிலை	க00
கன்னடெதல்	கொடுப்போரோத்திக் கொ
கன்னிரப்படுத்தல்	டாஅர்ப்பழித்தல்	கசக
கனவினரற்றல்	கொடை	க
செ	கொடைவஞ்சி	உரு
கூஞ்சி	கொண்டகம்புகுதல்	ககஅ
காஞ்சியெதிர்வு	கொற்றவஞ்சி	உக
காட்சி	கொற்றவள்ளை	உஉ
காடுவாழ்த்து	கொற்றவுழிஞை	சக
காண்டல்	கொற்றவைநிலை, (வஞ்சி)	உ0
காண்டல்வலித்தல்	செ (வெட்சி)	க0
காதலிற்கனித்தல்	கோழிவென்றி	கருக
கார்தள்	சால்புமுல்லை	அ2
கார்புல்லை	சிருங்காரநிலை	கஎ
காவன்முல்லை	சிவல்வென்றி	கருஉ
கிணைநிலை (வாகை)	சுரத்துய்த்தல்	எ
செ (பாடாண்)	சுரடை	ககஉ
கிளிவென்றி	சூதுவென்றி	கருச
குடிநிலை	செருவிடைவிழ்த்தல்	சக
குடியிகொந்த புகழ்சாற்று	...	செல்கெனவிடுத்தல்	கச0
நிலை	செலவமுங்கல்	கசக
குடைச்செலவு	செலவு	ச
குடைநாட்கோள்	செவியறிவுறாஉ	கஎ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible]

துறையகராதி.

ரு

பக்கம்.

பக்கம்.

வஞ்சினக்கூருசி...	...	௩௩	விறலிகேட்டத்தோழி ¹	...	௪௪௬
வரவெதிர்த்திருத்தல்	...	௧௩௫	கூறல்...	...	௪௪௬
வல்லாண்முலலை	...	௪௯	விறலிகேட்டத்தோழிக்குள்ளமடல்	...	௧௪௬
வள்ளி	...	௧௦௪	விறலியாற்றுட்படை	...	௯௯
வாகை	...	௪௦	வீற்றினிதிருந்தபெருமங்கலம்	...	௯௨
வாகையரவம்	...	௪௧	வேட்சி	...	௩
வாடைப்பாசறை	...	௪௬	வெட்சியரவம்	...	௪
வாண்மங்கலம்	...	௯௮	வெருவருநிலை	...	௯௪
வாண்டண்ணுநிலை	...	௫௫	வெள்ளிநிலை	...	௯௬
வாணுட்டுகோள்	...	௪௫	வெளிப்பட்டவிரத்தல்	...	௧௨௮
வாணிகவாணை	...	௪௪	வெறியாட்டு (வெட்சி)	...	௧௧
வாணிகவென்றி	...	௪௫௦	வெறு (பெருந்திணை)	...	௧௪௫
வாணிகை	...	௨௦	வேட்கைமுந்துறுதல்	...	௧௩௩
வாராமைக்கழித்தல்	...	௧௩௫	வேத்தியன்டலிபு	...	௯௪
வாயினிலை	...	௮௫	வேம்பு	...	௧௦௪
வாயுறைவாழ்த்து	...	௯௪	வேய்	...	௫
வாளசெலவு	...	௩௨	வேள்வந்திலை	...	௯௦
வீரிச்சி	...	௪	வேளாண்வாணை	...	௪௪
விளகருநிலை	...	௮௯, ௯௦	வேற்றுபாட்டைவரவு	...	௫௪

கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.

[கொளுவேன்பது, ஒவ்வொருவேண்பாவின்முன்னும் அதனதன்கருத்தைப் புலப்படுத்திப் பெரும்பான்மை இரண்டடியாலும் சிவபான்மை முன்றடியாலும் ஆக்கப்பட்டிருப்பது. கொளு - கருத்து. இத்தனைச் சூத்திரமென்றங் கூறுவர்.]

	பக்கம்.		பக்கம்.
அகத்தோன்காலை ...	௫௩	ஆங்கவன்முடி ...	௧௪௬
அஞ்சொல்வஞ்சி ...	௧௩௨	ஆடமைத்தோளி ...	௧௪௬
அடங்காதார் ...	௫௧	ஆடியல்விர் ...	௪௭
அடாவிற்பைம்பூண் ...	௯௦	ஆழந்துபடுகிடங்கோ ...	௪௧
அடல்வேலாடவர் ...	௭௮	ஆற்றாரொழிய ...	௧௩
அடலஞ்சா ...	௩௭	ஆளுவென்றி ...	௧௦௯
அடுத்திறலணங்கா ...	௭௨	இகலம்தோள் ...	௯௩
அடுத்திறலணத் ...	௫௬	இணரார்தோகை ...	௧௨௬
அடுத்திறன்மன்னரை ...	௮௮	இமையாநாட்டத் ...	௧௦௪
அடுமுரணகற்று ...	௧௦௮	இருங்கண்வானத் ...	௧௦௧
அடையாதார் ...	௪௬	இருபடையும் ...	௯௬
அண்ணாண்மறை ...	௯௦	இல்லவையொல்லி ...	௧௩௬
அணியவலூர் ...	௧௩௭	இல்லும்பதியும் ...	௭௯
அந்தமிப்புதழான் ...	௯௦	இலைப்பொலிதார் ...	௩௫
அந்தமையல்குல் ...	௧௨௮	இலைபுனைவாகை ...	௭௦
அயிற்பெட்டின் ...	௪௨	இழிபுடன்றிகல ...	௪௩
அரிபாயுண் ...	௧௨௩	இவட்பயந்தெடுத்த ...	௧௨௬
அருஞ்சுரத்தும் ...	௭	இளமைந்தர் ...	௪௦௫
அருந்திறம் ...	௧௨௧	இறுத்தபிழி ...	௨௮
அருந்திறை ...	௨௨	இறைவனைநெகழ ...	௧௩௪
அருமியோடு ...	௪௧	இன்கதிர்முறுவற் ...	௧௧௩
அருமுனையான் ...	௩௨	இன்னதுசெய்த ...	௯௯
அவனெயர் ...	௧௧௦	இன்னதொன்றெய் ...	௧௦௨
அழிசுர்புறக்கொடை ...	௨௬	இன்னோரின்னவை ...	௮௭
அழிபடொ ...	௧௨௬	ஈண்டியநிறை ...	௯
அழிவின்று புகழ்விநீஇ ...	௯௬	உடல்சினத்தார் ...	௫௧
அளப்பருங்கடற் ...	௮௯	உணராவெவ்வம் ...	௪௨௭
அறந்தருசெங்கோல் ...	௯௪	உம்மிலரிவை ...	௧௪௭
ஆங்கவர்கூறிய ...	௧௪௪	உரவெய்யோனினர் ...	௭

கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.

எ

	பக்கம்.		பக்கம்.
உருத்தெழுமன் ௧௨௧	கலவாமன்னர் ௧0௬
உருவவால்வளை ௧௪௩	கலவார்முனைமேற் ௪
உளம்புகல ௮0	கலர்கணைச்சுற்றங் ௮
உறுவனாமார்ப ௧௩௭	கழல்வேந்தர்ப்படை ௬௪
உளழிமாலை ௧௪௨	கழிந்தோன்றன் ௧௧௭
எண்ணருஞ்சீர்த்தி ௬௯	கழுமியகாதற் ௧௨௨
எண்ணர்பல்லெயில் ௫௪	களங்கழுமியபடை ௬௪
எம்மதிலினிசல் ௫௭	கறவைகாவல ௮௬
எரிந்திலங்கு ௧௧௯	கன்னவிறிணிழ்தாட் ௧௨௯
எழுமாவக் ௬0	கன்னவிறுளான் ௧௨௫
எழுவுறழ்திணி ௬௪	காண்டல்வேட் ௧௩௫
எற்படையானிக ௬0	காதல்பெருதக் ௧௩௮
ஏத்திச்சென்ற ௬௬	காதற்கனவெனோடு ௩௮
ஏத்தியையாட்டரு ௩௬	காம்புயர்கடத்திடை ௧௧௨
ஏந்துபுழுவக ௧0௮	காழுறுநாடற் ௧௪௪
எப்புழைஞாயி ௪0	காய்திர்தெடுவேற் ௬௮
எமாண்ட ௪௨	காரெதிரியகடற் ௩௩
ஏழகமுரினு ௧0௮	காவல்கண்ணிய ௮௬
ஒண்டொடி ௧௩௧	கான்மலியுநறுங் ௭௭
ஒருகுடைமன்னனை ௬௩	குடையங்கிய ௭௩
ஒலிகடல்வையகத்து ௮௪	குருத்தலர்கண்ணி ௧௧௩
ஒலிகழலானக ௭௧	கூடலர்குடர்மலை ௧௫
ஒளியினிங்கு ௧0	கூடார்முனை ௨௪
ஒளியுமாற்றலு ௮௫	கூற்றனையான்வியன் ௭௬
ஒளிற்றெல்கம் ௬௬	கூற்றிருத்தகொலை ௯௨
ஒன்றல்ல ௧௪௨	கேள்வியாற்சிறப் ௭௪
ஒன்றார்குறு ௪௨௯	கேள்வியார்முனை... ௨௨
ஒன்றாதார்படை... ௨௩	கையொளிரவேலவ ௧௩௬
ஒன்றாதார்முனை ௨௮	கொடியான்கூங்கணை ௧௧௫
ஒங்கியகல் ௧௧0	கொடுத்தபின்னர் ௩௧
கங்குற்கணையு ௮௬	கொய்தழை ௧௨௭
கட்டுரதுவகை ௨௬	கொடியர்வெற்பன் ௧௪0
கண்மகிழ்ந்து ௧௫	கருப்பிவர்ப்பும் ௧௨௫
கணம்பிறங்க ௬	கூழுகேமியான் ௧0௧
கதிரவேற்றணவ ௧௧௫	செங்களத்துச்செழு ௯௨
கயக்கிருங்குடற் ௬௮	செங்களத்துப்பற்ற ௫௮
கயலோர்கண்ணி ௧௧௫	செய்கழன்மன்னன் ௧௧௭
கருங்கடலுண் ௪௭	செருமதினோர் ௫௨
கருங்கழன்மற ௬௫	செருமுனையுடற்றஞ் ௭௭
கருதாதார்பதிற் ௪௬	செருவேலோன் ௩௬
கலந்தடையார் ௪௫	செற்றடைபார் ௪௫

	பக்கம்.		பக்கம்.
செற்றார்கேற் ...	20	நினாகோர்கேட்டுச் ...	௧௩௩
செறுதொழிலிற் ...	௪௪	நிலவுவேனெடுந் ...	௧௪௧
செறுநர்நாண ...	௧௨௧	நிழலவிடுமழின் ...	௧௧௧
சேனோங்கிய ...	௯௫	நிற்றலாற்றா ...	௧௩௭
தக்காங்குட் பிறர் ...	௮0	நீங்காக்காதன் ...	௧0௫
தடவலாமார்பன் ...	௧௨0	நீடவுங்குறுகவு ...	௨௫
தண்டாக்காதற் ...	௧0௩	நீடோளான் ...	௨0
தண்பனைவய ...	௮௩	நுழைபுலம்படர்ந்த ...	௧௪௯
தம்மிறைவன்விசும் ...	௯௮	நெடுந்தேர்த்தாளை ...	௮௮
தலைகொடுவந்தா ...	௩௪	நெடுமதிலெறிந்து ...	௯௩
தலைவரும்பொருளை ...	௧௧௯	நெடுவேய்த்தோளி ...	௧௩௫
தவப்பெரிய ...	௧௧௯	நேராதர்வன ...	௨௪
தவழ்திரைமுழங்குந் ...	௮0	நோக்கருங்குறும்பி ...	௫
தூங்குகிறன்மற ...	௩௨	பசுலன்னவாய்மொழி ...	௭௧
தாட்டாழ்தடக்கை ...	௯௧	பபைபுக்கீழக்கிடர் ...	௯௭
தாபதமுனிவர் ...	௭௯	பபைக்கோடாவிறன் ...	௧௪
தாம்படைத்தலைக் ...	௫௯	பாந்தெழுதரு ...	௩0
திருக்கிளருமகன் ...	௯௨	பல்லவர்க்கிரங்கும் ...	௧௨0
திருந்தார்தெம்முனை ...	௨௮	பல்லிதழ்முழைக்கட் ...	௧௧௪
திருவளர்நன்னக ...	௧௨௪	பலர்புகழ்புலவர் ...	௧௧௮
திருவிலைந்தன் ...	௯௭	பற்றார்தம்முனை ...	௫
துணிபுணருந் ...	௭௮	பாடருந்தேற்படை ...	௫0
துணிவுடைய ...	௪௨	பாயிருட்கணவ ...	௧௪0
துயர்திரப் ...	௯௧	பிணம்பிறங்கிய ...	௩௯
துயரொடுவையிய ...	௧௩௯	பிற்பயக்குபெஞ்சொல் ...	௯௭
துன்னருஞ்சிற்பி ...	௧0௭	புகழ்நுவலமுக்காலமு ...	௭௫
தேங்கமழ்கோதை ...	௧௪௫	புகழொடுமொருமை ...	௭௫
தேங்கமழ்சிலம் ...	௧௪௯	புண்ணியநீரிற் ...	௫௫
தேம்பாய்தெரிய ...	௪௨௮	புரவலன்மகிழ் ...	௯௪
தொட்டியிழுங் ...	௮	புரவலனெடுங்கடை ...	௮௫
தொடுகழன்மறவாறு ...	௫௧	புரிவளைநெகிழ் ...	௧௩0
தொடுகழன்மறவாறுதொ ...	௩0	புலம்பொடுவெவரும் ...	௧௩௧
தொழில்காவன் ...	௧௬	புனையிழையிழற் ...	௧௧௩
தொன்மரபி ...	௨௪	பூண்முலையா ...	௧0௧
தோள்வலிய ...	௧௭	பூம்பொழிற் புறங் ...	௫௯
நல்வளைமடந் ...	௧௩௯	பெய்கழலான் ...	௭௩
நவையீங்க ...	௭௮	பெய்கழற்பெருந்தகை ...	௧0௩
நள்ளிருண்மலை ...	௧௩௯	பெய்தாமஞ்சரும்பிமிர் ...	௧௯
நறமலையுறவாந் ...	௩௭	பெய்தாரகலம் ...	௧௩௮
நாற்றிசையு ...	௯௮	பெய்வலையவ ...	௧௩௨
நூற்றிருங்குந்தன் ...	௧௪௮	பெருநல்லானுழை ...	௯௯

கொளுவின் முதற்குறிப்புக்காதி.

சு

	பக்கம்.		பக்கம்.
பேணுதார்மறங் ௫௬	மாறுகொண்டா ௫௬
பேணியபிறர் ௧௪௬	மான்றமாலை ௧௪௬
பொய்யாதுபுண்மொழி ௧௦	முக்கணன்முயக்க ௧௦௪
பொருபடைகளத் ௬௨	முகைபுனாமுறுவன் ௧௬௫
பொருபடையுட் ௨௬	முடிமிசையுழினை ௪௪
பொற்றாசுலம் ௧௪௮	முத்தவிர்ப்புண் ௬௧
பொன்புனைந்த ௫௮	முதுகுடிமறவ ௬௨
பொன்புனையுழினை ௪௫	முரணவியச் ௫௬
பொன்றிகழ் ௧௨௬	முழவுமுத்தினிகோ ௭௨
போதார்கூந்தற் ௧௪௬	முறிமலர்த்தா ௬௨
போர்தாங்கிப் ௧௭	முன்னடையா ௨௭
மடுத்தெழுமறவே ௨௫	முன்னிழந்த ௧௬௪
மண்கெழுமறவன் ௬௫	முன்னெழுதரு ௬௪
மண்கொண்டமற ௮௨	முதரினியந்த ௧௧௨
மண்டமருண் ௬௪	முவர்கொடி ௧௦௦
மண்டிணிஞாலத் ௭௭	மேலவருட்படை ௬௦
மண்ணகங்காவன் ௮௭	மேவருங்கணவன் ௧௨௬
மண்ணோடுபுகழ் ௧௪	மேன்முவரு ௭௪
மண்மருளத் ௧௦௬	மைந்துடையாடவர் ௨௧
மணிவகைநெகிழ் ௧௬௦	மைந்துயரமறங்கட ௬௪
மதிக்குடைச்சிழ் ௨௭	மைவரைநாடன் ௮௬௮
மயலருசீர்த் ௮௭	மைவரைநாடனை ௧௬௦
மயிற்சாயன் ௫௫	மொய்தாங்கியமுழு ௮௧
மலைத்தெழுந்தோர் ௧௨	மொய்துகழுவேலோன் ௫௪
மலையோங்கிய ௧௧௮	வண்டமர்க்குஞ்சி ௧௨௬
மற்றவாச்சேரி ௧௪௭	வண்டுசூழ்தாபம் ௧௧௦
மறத்துறைமலிந்து ௧௮	வணங்காதார்பநிற்சூபரி ௫௫
மறந்திரிவில்லா ௬௭	வயங்கியபுகழ் ௧௦௨
மறப்படைமறவே ௪௦	வயன்மிகுகிறப் ௧௨௨
மறவேந்தனின் ௨௬	வரிவனையெகிழ்த் ௧௬௨
மன்மேம்பட்ட ௧௬	வருவாரையெதிர் ௧௫
மன்னர்யாராயு ௬௬	வலிகெழுதோள் ௬௬
மன்னவன்புகழ் ௨௨	வழிபடுதெய்வ ௪௦௦
மன்னலூரு ௬௫	வள்வார்முரசுபொரு ௧௬
மன்னியசிறப்பின் ௮௬	வனையுரலையிரார்ப்ப ௪௬
மன்னியிரீத்த ௬௮	வாடாவஞ்சிதலை ௧௬
மாணிழைக்கு ௧௪௫	வாண்மறவர் ௧௮
மாநிலத்தியலு ௧௨௫	வார்வலந்ததுடி ௮
மூயிருங்கங்குன் ௧௪௦	வாழிழையோர்நனை ௧௧
மாவுடைத்தார் ௪௭	வாள்வாய்த்தவடு ௬௮
மாற்றின்றிமன ௭௬	வான்னெய்யுடையன் ௮௨

● 考 點 點 評

[illegible]

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

	பக்.ம்.		பக்.ம்.
அகத்தனவார்கழ	.. ௪௨	ஆடலமர்ந்தானடி	... ௧௦௨
அங்கட்கணையன்	... ௯	ஆடலமர்ந்தானமர்	... ௯௪
அங்கையெணல்வி	... ௧௭	ஆப்பனுடங்கு	... ௧௪௩
அஞ்சவருதானை ௭௨	ஆயினிமூப்பு	... ௮௩
அஞ்சொற்பெரும்	... ௧௪௩	ஆயபெருமை	... ௧௧௯
அடக்கருந்தானை...	... ௯௦	ஆயாதறிவய	... ௧௧௮
அடம்புகழ்பாடியமுத	... ௧௧௧	ஆயுமடுதிற	... ௩௯
அணக்கருந்தானை	... ௯௩	ஆழவிடுமோ	... ௧௩௯
அணங்குடைநோலை	... ௨௦	ஆளமர்வெள்ளம்...	... ௧௯
அணிவருபுஞ்சிலம்	... ௧௪௦	ஆளிமணிககொடி	... ௧௧
அந்தணர்சான்றோர்	... ௯௮	ஆற்றிணுணரின	... ௧௧௮
அந்தரந்தோயு ௩௦	ஆனவயவர்	... ௮௩
அந்தழையர்கு ௩௩	இகலே துணையா...	... ௯
அமமென்கிளவி ௧௨௭	இடம்படுநூல	... ௧௧௩
அயர்வொடு	... ௧௩௧	இணரார்நறும	... ௧௨௭
அயிலன்னகண்	... ௨௪	இடமூவுகி	... ௭௩
அரிக்கொண்டகண்	... ௧௦௩	இயவாபுகழ	... ௨௮
அருகோழிநங்கா	... ௧௩௧	இலநாமுழைப்ப	... ௧௩௨
அருமபகடுரு	... ௯௪	இளபைநிலைதளர	... ௧௨௯
அரும்பிற்குமுண்டோ	... ௧௪௬	இளிகொண்டதீஞ்	... ௯
அருவபாயந்திறு	... ௩௦	இறுமுறையண்	... ௯
அலர்முலையஞ்சொ	... ௧௧௪	இறுவனாவீழ	... ௧௯
அவிழ்மலர்க்கேகாதை	... ௨௯	இறையேயிறந்த...	... ௧௩௭
அமுலடைந்தமன்றத்	... ௨௧	இன்றிப்பட்டு	... ௧௪௨
அமுலவிர்பைங்	... ௯௩	இன்றுபகலோ	... ௩௩
அமுங்கனாவை	... ௧௨	இன்றொடைநல்	... ௯௯
அளந்ததிறை	... ௮௮	இன்னரென்கிண	... ௨௩
அளியகழல்வேந்த	... ௩௯	இன்னொசுகின	... ௧௧௬
அருர்அநிலைச்சாடி	... ௩	ஈண்டிரெகுழ்	... ௪௧
அறிந்தவராயந்த...	... ௨௦	ஈண்டியெருவை	... ௯௨
அறியார்வயவ	... ௩௨	உணங்குபுலவ	... ௩௨
அன்றெறிந்தானு	... ௪௭	உய்த்தலபொறுத்	... ௧௨௨
அனையவமரு	... ௭௧	உய்த்தொழிவா	... ௩
ஆடரவம்புண்	... ௪௦	உடவெரிவேயீ	... ௧௧௨

	பக்கம்.		பக்கம்.
உரவிரலி ௧௨௮	ஒடுககோல்வளை ௧௩௪
உடைப்பினது ௧௪	ஒதங்கரைதவழ் ௭௪
உலவாவளஞ் ௭௩	ஒருயிராக ௧௧௫
உவன்றலையின் ௩௪	கஞ்சகம்வாய் ௧௫௧
உவனின்றறு ௫௪	கடிசுமழ்வேரி ௩௯
உழினைமுடிபுனை ௪௪	கடுங்கண்மறவ ௬௩
உழதுபயன்டுகான் ௭௪	கடைநின்று ௧௨௮
உள்ளத்தவலம் ௧௪௩	கண்டான்பலை ௧௫௦
உள்ளமுருந் ௧௨௯	கண்டுகளித்து ௧௩௮
உளைத்தவர்கூறு ௧௪௭	கணனூர்த்து ௧௧௦
உறுசுடர்வாளோ ௬௧	கதிரோடை ௪௬
உறையார்விசுப்பி ௮௩	கயக்கியநோய் ௮௪
உண்க்கமுரண் ௪௬	கயற்கூடு ௧௪௪
உணியலு ௧௦௫	கரியபெருந்தடங் ௧௪௮
உணையுளர ௧௨௦	கருங்குழல் ௧௧௪
உழிதோறுழி ௧௨௪	கருந்தடங்கண் ௧௨௫
உழின்றுவகை ௮௦	கருந்தூலையும் ௩௫
எங்கண்மலர ௫௫	கரும்பொடுகாய் ௨௭
எங்கணவடுன ௬௭	கல்லருவி ௧௨௬
எஞ்சொலெதிர் ௬௭	கல்லெனீர்வேலி ௧௨௨
ஏண்ணினிகல் ௧௧௪	கலந்தவனைக் ௧௧௩
எண்ணினிடரே ௬௩	கவ்வெபெருந் ௧௨௬
எம்மனையாமகிழ் ௧௦௮	கவலைமறுகிற் ௭௬
எழுதெழின்மாடத் ௫௪	கழகத்தியலங் ௧௫௪
எழுதெழின்மாற்ப ௧௩௪	கழுதார்பறந் ௫௯
எழுவணிசீறாரி ௧	களமர்கதிர் ௨௫
ஏந்துவாட்டானை ௮௧	கற்பின்விழுமிய ௬௬
ஏவலிகண்மறவ ௫௪	கற்பொறியும் ௫௧
ஐந்துததியு ௧௫௩	கன்னவினோளா ௧௨௯
ஐயங்களைத்திட் ௩௧	கன்னின்றனெ ௭௯
ஐயவிசிந்தி ௩௭	காடுகனலக் ௧௧௦
ஒட்டியாரொல் ௧௫௨	காடுங்கடுந்தினை ௧௫௦
ஒல்லெனீர்ஞாலத் ௭௭	காணிலரனு ௧௧
ஒலிமணித்தின் ௧௫௩	காதல்பெருகி ௧௩௮
ஒள்வாண்மலை ௮	காமநெடுங்க ௧௩௫
ஒள்வாண்மறவ ௪௩	காயந்துகடுங் ௬௩
ஒள்வாளமரு ௮௮	கார்கருதி ௫௮
ஒன்றியவர் ௫௪	காலார்கழலார் ௧௩
ஒன்றிலிரண்டாய் ௬௯	காலான்மயங்கி ௨௧
ஒன்னுமுனையோ ௩௮	காலைமுரசு ௫௩
ஒங்கியவேலான ௧௩௬	காவலமைந் ௭௧

பக்கம்.

பக்கம்.

கான்படுத்தியிற்	உள	குழந்தரினா	௭
கிளையாய்ந்து	சுரு	செங்கண்மழவிடை	கக
குடையலர்காந்தட்	க0சு	செங்கண்மறவர்	ருக
குடைவனாயேந்தி	கரு0	செயிர்க்கணிகழாது	௭௭
குந்தங்கொடு	சுசு	செரு மலிவெங்	கூஉ
குருகுபெயரிய	சுஅ	சோலுஞ்சுவட்	கருஉ
குரும்பைவரி	கஉசு	சோலையிலன்னு	ககரு
குளையழன்மண்டி	சுசு	தண்டாரணிய	கசு௭
குலாவுஞ்சிலை	கக	தண்டாவிருப்பி	அ
குவளைநெடுந்	கருரு	தமருட்டலையா	உக
குளிறுமுரசங்	சுசு	தளரியறாய்	௭௨
குளிறுமுரசினுன்	சுசு	தன்கணலிய	கக.க
கூடிமுரசிரங்	உஉ	தன்னிழலோ	சுஅ
கூடியகொண்	கக.அ	தாங்கன்மின்றங்	சுஉ
கூற்றினத்தன்னார்	ரு	தாங்கியகேளொடு	க.அ
கேள்விமறையோர்	சுசு	தாட்டாழ்தடக்	உரு
கைகால்புருவங்	ருசு	தாமலாமேல்	கஉரு
கோங்கலர்கோதை	சுசு	தாயன்னுனார்	ககள
கொங்கலர்தார்	அஉ	தாழாரமார்பினுன்	உஉ
கொங்கவிழைம்	சுஅ	திங்கன்விளங்குங்	சுஉ.க
கொட்குறிமிருங்	கக	திருறுதல்	கஉரு
கொடிபடுமுத்	க00	தீண்டியுங்கண்டுங்	அசு
கொடுவரிகூடி	சு	திர்த்தநீர்பூவொடு	ருரு
கொய்தாரமார்பி	கஉஉ	திர்த்துவுணங்கி	கஉக
கொல்களிறா	க0௭	துன்னருந்தானை	க0௭
கொலையானுத்	கசு	துன்னருந்துப்பிற்	கக
கொலைவிற்புருவ	சுசு	தேம்முனையேய	கக
கொன்றிதுத்த	கக	தெரிவின்றி	ககசு
கோடும்வயிரு	ருசு	தெருவினலமருந்	சுசு
கோடியுருவெம்பி	ருஉ	தோடியுணியோ	க0௭
கோள்வாய்முதலை	ரு0	தொடைவிடைபூ	௭அ
கோளவையீர்வேலி	க.அ	தோடவிழ்தார்	கக.உ
சங்குங்கரு	கக	நகையமராய	கரு
சில்வனைக்கை	சு௭	நடுங்கிறு	கசுஉ
சிறந்ததிதுவென	அஉ	நல்கெனினுய்யையா	க0சு
சீர்மிகுநல்லிசை	கசுசு	நல்வனையேக	கக.க
சுமெனெனெமதி	ருஉ	நாட்டியவாய்	அசு
சுற்றியசுற்ற	உரு	நாட்டியவார்கொன்	சுசு
சூழ்னன்னவாகை	௭0	நாவல்தெயரிய	ரு௭
சூடியவான்பி	க0உ	நாவாயுந்தோணி	ருக
சூழ்ச்சிர்வான்	சுசு	நினைபொறிவாயி	ரு0

வேன்பரவின மூத்தகுறிப்புகள்

	பக்கம்.		பக்கம்.
நிலையுரினாயு	பெண்மேனலியு
நின்றபுகழொடு	பெருப்பிணை
நின்றபுகழொழிய	பெரும்பூட்சிறு
நின்றபுகழொழி	பெருமட
நீர்பலகான்முழ்	பைந்தொடிமே
நீர்மலிகண்டெழு	பொய்யகலநாளும்
நுடங்கருவி	பொய்யில்புலவர்
நெடிபடுகானத்	பொறுமயிலாலி
நெய்க்காணிணை	பேர்க்குப்பிணை
நெய்யணிகசெவ்	பெளவமபிணைமுழ
நேரார்படை	மங்குன்மனங்
நேராரம்பூண்	மடங்கலிற்சீறி
படுவாழ்க்கை	மண்டமர்த்திண்
படைநவின்	மண்டுமெரியுண்
பண்ணவாந்திஞ்சொ	மண்டிதொடக்கி
பணையாயறை	மதியெந்தெடுங்குடை
பரிசைபலகடந்து	மயங்குந்ததார
பருக்காழுஞ்செம்	மயங்குகிழை
பருதிசெல்வானம்	மயிர்கணத்தன்னார்
பலவுணர்த்துக்	மருப்புத்தோளார்
பவிடுபிறுநன்னக	மல்லாடுதோளார்
பாயந்துமெறிந்து	மலைபடுசார்த
பாயினுர்மாயு	மற்கொண்ட
பாலைபடுமலை	மன்மேல்வரு
பிடித்தாடியன்ன	மன்னர்மடங்கன்
பிணங்கமருட்	மாட்டியபிள்ளை
பிள்ளைகடுப்ப	மாணலங்கொள்ளு
பிறைபுனா	மாயவன்மாய
பீடுலாமன்னர்	மாலையுயல
புகழொழியவை	மித்தாயசெங்
புரிவின்றியா	மிகையணங்குமெய்
புரிவொடுகாவின	மின்னார்சினஞ்
புல்லார்தினா	முந்தத்தான்மா
புல்லார்புகலொடு	முந்தைமுதல்வர்
புவிக்கணமுஞ்	முல்லைக்குத்தேரு
புன்மேயந்தசைஇ	முற்றமுலையார்
புணையும்பொலம்	முன்புறந்தான்
பூங்கடெழுமுடி	முன்னர்முரசுதி
பூந்தாமனாயிற்	முன்னருட்பின்னரு
பூவைவிரியும்	மூவருநெஞ்சமர்
பூவொடுகீர்தாவி	மேலாரிறை

	பக்கம்.		பக்கம்.
மேவாறுபி ...	௧௫	விண்வேண்டி ...	௮௬
மொய்யகம் துமன்னர் ...	௬௪	விலலார்குறும் ...	௩௨
மொய்யணலானி ...	௭	வினங்குநீர் ...	௧௪௧
மௌவல்விரியு ...	௧௨௩	விண்முன்கணை ...	௭௯
யாமுயங்குமெ ...	௧௩௭	விண்ணிவேறா ...	௮௧
யானைதொடரு ...	௧௪௦	விண்ணந்தோர்க் ...	௨௬
வஞ்சமிலாக் ...	௭௩	வெங்கண்முரசு ...	௬௭
வண்மறையுங்கூந்த ...	௧௫௪	வெங்குருதி ...	௧௪
வந்தபடைநோன ...	௭௯	வெந்தொழிற்குற் ...	௬௮
வயங்குளைமான் ...	௧௦௩	வெய்யநெடிது ...	௧௪௫
வயிர்மேல்வளை ...	௫௯	வெய்யோன்கதிர் ...	௯௦
வரிசைகருதாது ...	௮௭	வெல்புரவி ...	௬௪
வரிட பந்துகொண் ...	௧௦௫	வெல்பொறியு ...	௫௮
வள்வாய்ந்து ...	௧௪௨	வெள்ளிமுனை ...	௬௨
வளி தூந்த ...	௮௯	வெள்வாட்குரு ...	௪௬
வளையு மவயிரு ...	௪௧	வெள்ளம்போற் ...	௭௫
வாட்டபுகர் ...	௧௧	வெறிகொளறைய ...	௧௦௨
வாடைநலிய ...	௭௬	வேட்டவைவெய்தி ...	௧௩௦
வாணட்டுகொளது ...	௪௫	வேண்டார்பெரியர் ...	௧௦௮
வாளமரின் ...	௧௦௯	வேண்டுதியானியு ...	௧௦௧
வானைபிறழும் ..	௬௬	வேந்தார்ப்பெவஞ் ...	௧௧௬
வானத்தியலு ...	௧௪௫	வேயுள்விசம்பு ...	௮௧
வானமிதறவன் ..	௬௮	வையமகளை ...	௮௬
விட்டிடிவென் ...	௩௪		

DR. U V S IYER LIBRARY.
BESANT NAGAR, MADRAS-90.

வி ஷ ய சூ சி கை.

[ஒவ்வொருவரியிலும் பின்னுள்ள எண்கள், பக்கத்தைத் தேர்விப்பன.]

அகத்தியமுனிவர், க.
அங்கைசெல்வி, கௌ.
அந்தக்கரணம், அங்.
அந்தணரிருப்பிடம், உஉ.
அம்பு, ஏ.
அரசர் ஆறிலொன்றகோடல், அ0.
அரசர்க்குரிய ஐந்தொழில், ஏக.
அரசர் நீக்குதற்குரிய ஏழுசெயல்கள், கூக.
அரசர் பாதுகாத்தற்குரிய ஆறுசெயல்கள், கூக.
அருவி, க0க, கஉசு.
அவி, கூக.
அவையத்தார்க்குரிய எண்குணம், ஏஅ, அ0.
அறம்பொருளின்பம், ககஅ.
அன்பப்பறவை, அ0.
அனுகாணசத்தம், கஉ0, கஉஉ.
ஆத்தி, க0௪.
ஆம்பற்றண்டுகளை, கசக.
ஆமை, அங், கூஉ.
ஆடங்கணிப்பொறி, 0க.
இலக்கறி, கஉக.
இலையிலை, கூக.
இற்பரத்தை, கச௪.
இன்பம், ககஅ.
உகாந்தவெருப்பு, 0, கக.
உகாந்தவென்னம், கஅ.
உடுப்பு, 0உ.
உணவுஎட்டு, க00.
உமை, க0உ.
உன்னமரம், க0௪.
எய்ப்பன்றி, ஏக.
ஏணி, 0க.
ஏப்புழை, ச0.
ஏவறையையுடையமுடக்கு, ச0.
ஐங்குணை, கசஉ.
ஐம்பாள், கூஅ.
ஐயனூரிதனார், க.

ஒருமரத்தோணி, 0க.
ஒற்றய்ந்துறைப்போர், அ.
ஒற்று, 0.
ஓடம், 0க.
கங்கை, கூக, க0ச.
கச்சி, க00.
கடகம், க0௪.
கடல், ககசு.
கண்ணாடி நிராத்த கிடுகுபடை, சக.
கணி, ஏஅ.
காந்தை, கஉ.
கருடக்கொடி, க00.
கலலிணை, உசு.
கலைமகள், க0ச.
கலைமான், கஉக.
கவர்த்த தலைநூலுடைய அம்பு, அ.
கவறு, க0சு.
கழல், கூ.
கழுதையேர், 0சு.
களவிற்பான், கூஉ.
களங்கொள்ளுதல், கூக, அக.
களவேள்வி, 00, ஏக.
கன்மேந்திரியங்கள், அங்.
கன்னிப்பெண், கூக.
காஞ்சிமரம், ககக.
காடு, ச.
காந்தன், ச௪, எசு, க0சு.
காமவல்லி, கூக.
காயாம்பூ, அசு.
காரிப்புன், ச.
காவற்காடு, சக.
காவன்முரசம், க0.
காவிரி, க0௪.
கிடாய், க0அ.
கிணை, அங், கூஉ.
கிரவுஞ்சகிரி, சஅ.
கினி, க0உ.
கின்னரம், க0சு.
கிணா, கஉக.

துடக்கன், ச.
 குடை, ௧௦௯.
 குடைவேல், ஐச.
 குதிரை, ௪௨.
 குதிரையின் ஐந்துகதிகள், ௧௫௩.
 குதிரையின்பதினெட்டுச்சாரி, ௧௫௩.
 குந்தாலி, ௧௦௦.
 குமரவேள், ௬௩.
 குயில், ௧௨௩.
 குரவை, ௭௩.
 குருத்தப்பழமாலை, ௧௧௩.
 குருத்து, ௧௧௩.
 குரும்பை, ௧௨௩.
 குதம்பு, ௫.
 குதம்பூழ்ப்பறவைக்குரிய மந்திரங்கள்,
 ௧௫௨.
 கூரை, ௧௨௩.
 கூற்று, ௫, ௧௧௪, ௧௧௮.
 கூத்தத்தரிவை, ௨௩.
 கைம்மைவிரதம், ௧௧௩.
 கோடியுடையயானை, ௩௩.
 கோத்தாண்டுகை, ௭௧.
 கொல்லிமலை, ௧௦௬.
 கொன்றை, ௧௪௩.
 கோட்டான், ௧௨௧.
 கோயில், ௨௨.
 கோழி, ௧௫௧.
 கோழிதூவல்வலர், ௧௫௧.
 கக்கரப்படை, ௮௬.
 சங்கவளை, ௬௪, ௧௪௫.
 சடை, ௭௩, ௧௧௩.
 சதவளை, ௧௦௬.
 சந்தனம், ௧௦௪.
 சரவணப்பொய்கை, ௬௩.
 சவளப்படை, ௬௧.
 சாம்பலரங்கம், ௧௦௨.
 சிங்கக்கொடி, ௧௧.
 சிங்கம், ௬௩.
 சிங்கத்தனம், ௬௩.
 சிவபெருமான், ௪௭, ௧௦௨, ௧௦௪.
 சிவபெருமான் ஆடுங்குத்து, ௧௦௪.
 சின்னீடு, ௪.
 சிற்றூர், ௪.
 சிறுசிறு, ௭௩.
 சிறுதேவைப் பின்னை கருட்டல்,
 ௨௨.
 கிரம், ௭.
 கவர்க்கம், ௧௨௩.
 கலினை, ௧௦௬, ௧௨௭.

துரியன், ௧௧௦.
 குலம், ௧௦௦.
 கேங்கோலறகு, ௧௨௧.
 செஞ்சோற்றக்கடன், ௮௨.
 செத்தறைப்பாட்டு, ௧௫௪.
 செவிடு, ௧௧௩.
 சேரர், ௨, ௬௮, ௧௦௬.
 சேரிப்பரத்தை, ௧௪௭.
 சோவென்னும்அரண், ௧௦௧.
 சோழன், ௧௦௩, ௧௦௭.
 ஞானேந்திரியங்கள், ௮௩.
 நயிழ், ௧.
 தலையாட்டம், ௨௩.
 தழை, ௫௫, ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௩௮.
 தழைக்கற்றை, ௩௮.
 தன்மாத்திரைகள், ௮௩.
 தாழ், ௧௦௮.
 தாழை, ௧௩௪.
 திரிபுரம், ௪௦, ௪௭.
 திருமால், ௮௬, ௧௦௨.
 திருவேங்கடம், ௧௦௨.
 திணை, ௧௩௬.
 தீயநிமித்தம், ௧௩௫.
 துடி, ௭, ௮.
 துடிக்கத்து, ௧௫௪.
 துடிப்பு, ௫௩.
 தும்பை, ௧௦௭.
 துர்க்காதேவி, ௧௦.
 துறவிகளிருப்பிடம், ௨௨.
 தூக்கின்வகையேழு, ௨௫.
 தூமமணி, ௧௧௧.
 தெய்வமகளிர், ௧௦௪.
 தெய்வலோகம், ௬௭.
 தேர், ௧௦௭.
 தேர்நிற்குங்கடம், ௪௫.
 தேர்ப்படை, ௧௦௬.
 தோல்காப்பியர், ௧.
 நறம்புகை, ௧௦௬.
 நாட்காலை, ௧௦.
 நாட்டின் இடர் எட்டு, ௬௨.
 நாவலந்தீவு, ௬௩, ௧௦௦.
 நிணம், ௧௨௩.
 நிணமுத்தசெய்க்குட்டி ஆக்கின்பொரி
 க்கறி, ௧௨௩, ௩.
 நிமித்தஞ்சொல்லுவோர், ௮, ௧௦.
 நிலைத்தாழி, ௩.
 நிறை, ௧௨௩.
 நீர்வினையாட்டு, ௧௩௭.
 நீலோற்பலம், ௧௧.

துத்திவள்ளபகலாணி, எக
 தகம், கஉஉ.
 துழிற் கொடி, ககக.
 துழை, டு, கக.
 தெடுகல்வாடை, கஉச.
 தொப்பு, க.
 தெல்லி, கவ.
 பச்சிலமாலை, கடு.
 பசு, கஉ.
 பஞ்சவிரூத்தி, அக.
 படைவீரர்க்கு அரசன்கொடுக்கும்பொ
 ருள்கள், டுஅ.
 பருத்தி, உக.
 பவி, உஉ, எக.
 பவீயுட்டுமரசு, சசு.
 பறவைகள், ஏ.
 பன்னிருபடலம், க.
 பன்னிருபுலவர், க.
 பனத்தோடு, கஃ.
 பாசறை, டுசு.
 பாரூர், கஃ.
 பாடகம், ககக, கசு.
 பாண்டியன், கஃ, கஃ.
 பாம்பு, டுசு, கஃ.
 பாரியென்னும்வள்ளல், அஎ.
 பாலைப்பிண, கடுக.
 பீனம், கஃ.
 பின்ன, ககக.
 பீர்த்தம்பு, கசு.
 பீலி, ககக.
 பீலியணிந்தவாத்திடம், கக.
 புன்னெய்துயிர்த்தல், கஃ.
 புலி, சு, உஅ.
 புனைப்புள், கடுஉ.
 பேகனென்னும்வள்ளல், அஎ.
 பேய், கக, கஃ.
 பேய்ச்சனா, உக.
 பேய்ப்பீர்க்கு, உக.
 பேயலிலக்குஞ்செயல், கவ.
 பொதியிழ்மலை, க.
 பொருள், கசு.
 பொற்படை, கஉக.
 பொற்றாமாப்பு, கசு, கக.
 பொன்னாற்செய்த உறுநுமாலை,
 சடு.
 போர்ப்பு, கஃ.
 போர்வெல்லுமடைபாளம், டுஅ.
 மகளிர்க்கு இடக்கண்டுகுத்தல் கன்னி
 மித்தமென்பது, ஏ.

மகளிர்க்கு வலக்கண்டுகுத்தல் திருத்தி
 த்தமென்பது, ககடு.
 மகாபுதம்கன், அக.
 மஞ்சனமாட்டல், கஃ.
 மடன்மா, கசு.
 மணி, ச, டு, அ; கஃ.
 மணிகா, கஃ.
 மதிற்பொறிகள், டுசு.
 மதினமேனிற்றும்வீரர், சக.
 மதுத்தெளிவு, க.
 மயில், அஎ, ககடு, கசு, கசு.
 மல்லர், அசு.
 மலை, சு, கசு.
 மறத்தி வள்ளிக்கடத்தாடுதல், கக.
 மன்றம், கடுக.
 மன்று, அ, கசு.
 மனைவிகண்டுகுத்தல், கக.
 மாமேரு, கஃ.
 மாலை, டு.
 மாலைக்காலம், ச, கஉ.
 முத்தி, எஎ.
 முயல், கசு.
 முருகபுனைபண்ணுவோன், கக.
 முல்லை, அஎ.
 முல்லைக்கொடி, கஃ.
 முன், கசு, கசு.
 முனிவர், கக.
 முயல், சு, கக.
 முயர், அசு, கஃ.
 மெய்ஞ்ஞானிகள், கக.
 மெய்ஞ்ஞானி, கசு.
 மேகம், கஃ.
 மேருமலை, அக.
 யாகம், கக.
 யாளியின்குட்டி, கஃ.
 யானை, உசு, அஎ, கசு.
 வஞ்சி, கக.
 வஞ்சிக்கொம்பு, கக.
 வணிகர்க்குரிய ஆறுதொழில், கசு.
 வாட்படை, அக.
 விடியற்காலம், கஉ.
 விடை, கக.
 விண்ணுலகம், கக.
 வில், டு.
 வினக்கு, கஃ.
 வினா, கக.
 வினாவு, அ, கஃ.
 விற்படை, சு, கக.
 வீரகவர்க்கம், உக, அஉ, கஃ.

இடம்விளங்கிய மேற்கோள்கள்

௩௦

வீரக்கொம்பு, கக.	வெள்ளிக்கோன், கக, கஉ
வீரசோவென்னும் அரணத்தைத் திரு	வெறிக்கூத்து, க0க, க0ரு
மாஸுழித்தது, சவ.	வெங்கைமரம், கசரு.
வீரமுரசு, ருஅ, ககச.	வேட்டையாடும் சிறப்பின்கள், அ0.
வீரர், க, ச, அஉ.	வேப்பமான், கக.
வீரர் உயிர்ப்பலிகொடுத்தல், அஉ.	வேம்பின்பூக்கொத்து, க0வ.
வெட்சி, ச.	வேம்பு, க0வ.
வெண்ணறைப்பாட்டு, கருச.	வேல், க, ச, கரு.
வெண்பாமான், க.	வேலன், கக, க0க.
வெள்ளணி, கூ.	வேற்படை, கக.

இடம்விளங்கிய மேற்கோள்கள்.

பக்கம்.

கச. "படையறுத்துப் பாழி கொள்ளு மேமம்" தொல்காப்பியம், பொருளதி
காரம், புறத்தினையியல்,
கு - கவ.

க00. "படைகுடி கூழைமச்சு கட்டர னாறு திருக்குறள், இறைமொட்சி, க.
முடையா னாசரு னேறு."

கஉ0 "குறிவத னிறுதிச் சினைகெட வுரை தொல்காப்பியம், எழுத்தி
மறிய வருதல் செய்யுளி லுரித்தே." காரம், உயர்மயங்கியல்,
கு - கஉ.

இடம்வினாக்கள் மேற்கோள்கள்.

பக்கம்.

- க. “ஏவ வினாயர் தாய்வயிறு கரிப்ப.”
- உரு. “ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை
முச்சீர் கோயி னூற்சீர் துணியே
ஐஞ்சீர் நிகப்பே யறுசீர் தழாஅல்
எழுசீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப.”
- சு. “ஆயிரு திணையு மரசர்க் குரிய”
- எ.அ. “குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தாய்மை
நடுச்சொல்லு கல்லணி யாக்கல் - கெடுக்கு
மழுக்கா றவாவின்மை யவ்விரண்டேடி டெட்டு
மிழக்கா வகையின்க ணெட்டு.”
- கஉ. “விட்டில் கிளிகால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு
நட்டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு.”
- கக. “நாடிய நட்டப் பகைசெல்வ நல்லிருக்கை
கூடி னணைப்பிரித்தல் கூட்டலா - நீடிலா
வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிருதண்டஞ் சூதுபொரு
ளீட்டங்கட் காம மிவை யேழு.”
- க02. “உலவா ளுக்கமொ டென்னியது முடிக்கும்
புலவராற றப்படை புத்தேட்டு முரித்தே.”
- க0ச. “உருபி யாகிய வொருபெரும் கிழவனை
யருபி கூறுத லானந் தம்மே”
- கக0. “ஒன்றொருவரின்கு ன்னந்தழைவிழைதக்கனகொய்தும்.”
- க00. “செல்வரகு சாமை தினையிறங்கு கேழ்வரகு
கொன்னுழந்தோ டெண்வினைவா கும”

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	கஅ	வரிட்ட	வர
க	உக	பட்டன; யாவை?	பட்டனயாவை
ச	கஉ	யெழும்	கலும்
”	கச	எழா	அழா
ரு	உஉ	படையி	சிலைப்படையி
எ	கச	துடி	துடி,
கஎ	உஎ	அதன்	நெல்லியதன்
உ௦	அ	முழங்கப்	முழங்க,
”	கச	வாணாட்கொண்	வாணாட்கொண்
”	கஉ	முதுபுறம்	முதுகுபுறம்
உ௬	ச	கட்டே துவ	கட்டே துவ
க௦	கச	பெறு	பேறு
”	உக	வர	வரன்
கக	ச	வேந்தன்	வேந்தன் - கலாவு
கக	ரு	கலாவுமினவே	மினவே
கஉ	க	கீழ்ச்	கீழ்;
”	உஅ	கூடாதார்	கூடாதார்
கச	கக	பெறுவதெ	பெறுவதெ
கச	உஉ	வற்கண்டு	வர்க்கண்டு
கஎ	ரு	கீங்கு	உறங்கு
கஅ	எ	வேந்தன்	வேந்தன்,
”	க௦	நின்றான்.	நின்றான்.
”	கச	விடாநின்றனென்றும் பிரதி	
		பேதமுண்டு	
ச௦	உரு	பூவை	பூவை,
சக	ரு	பாரந்தார்;	பாரந்தார்
சக	உஎ	வீரர்	வீரரைக்
சச	கஅ	தரி	திரி
”	கஉ	தொன்னாப் போர்	தொன்னாப்போர்
ச௬	உக	எள்ளியழு	எள்ளியயழு
சஎ	கரு	தேறி	தேறி,
”	உக	உதிரி	திரி
சக	க	செய்ய	செய்ய
”	கச	விளங்கும்	விளங்கும்,
”	கஎ	படை	படை.
ரு௦	அ	செவ்விய	செவ்வி
”	உஉ	புதலா	புத
ருஉ	கக	ஆறினார்	அடுமுரணறினார்
”	கஎ	ண்டு	கண்டு
ருச	க	லிகன்	லிகழ்

பக்கம்.	பாதி.	பாதி.
௫௬	௧௨	யுண்டாய்
௬௦	௨௩	முயிருமுயிய
௬௪	௩௦	முயும்மே
௬௬	௩௧	மன்னர் சேனை
௬௭	௩௨	நுதின்று
௬௮	௩௩	சுவாப்புப்
௬௯	௩௪	கதாபதவர்க்
௭௦	௩௫	அலாற்ற
௭௧	௩௬	செல்லவல்லது
௭௨	௩௭	உமுன்னெ
௭௩	௩௮	நுயுடையார்
௭௪	௩௯	உவ்விரும்பிய
௭௫	௪௦	நுதரியச்
௭௬	௪௧	கதமலிவெய்தி
௭௭	௪௨	நுளிட்ட
௭௮	௪௩	கககோள்
௭௯	௪௪	அசுரர்கட்டின
௮௦	௪௫	உசுபோம் அகனது
௮௧	௪௬	கககோடா
௮௨	௪௭	நுநவழக்காட்டி
௮௩	௪௮	உருகோள்
௮௪	௪௯	உபுடையனவாக
௮௫	௫௦	உருமறவர் ஒருவர்
௮௬	௫௧	உவதோறுந்
௮௭	௫௨	நகபெயர்கன்மிசை
௮௮	௫௩	ககதொழுஉ
௮௯	௫௪	நகதற்பரராய்
௯௦	௫௫	ககபன்னின
௯௧	௫௬	உகநிலை
௯௨	௫௭	கஉவல்லிய
௯௩	௫௮	உபடியைக்
௯௪	௫௯	கருயரற்றல்
௯௫	௬௦	நவருத்துந்
௯௬	௬௧	உவருத்தந்
௯௭	௬௨	நதோன்ற
௯௮	௬௩	உசுபாடுநீங்க
௯௯	௬௪	கசுகண்டுணாத்தன்று.
௧௦௦	௬௫	கசுதொடியினை
௧௦௧	௬௬	எசேவ - லா
௧௦௨	௬௭	ககசேவற்
௧௦௩	௬௮	கருசொல் - வெல்லும் !
௧௦௪	௬௯	கருமஞ்
௧௦௫	௭௦	கருவன்
௧௦௬	௭௧	உசுசெலுத்துதல்
௧௦௭	௭௨	யுண்டாய்
௧௦௮	௭௩	முயிருமுயிய
௧௦௯	௭௪	முயும்மே
௧௧௦	௭௫	மன்னர் சேனை
௧௧௧	௭௬	தன்று
௧௧௨	௭௭	சுவாப்புப்
௧௧௩	௭௮	தாபதர்க்
௧௧௪	௭௯	லாற்று
௧௧௫	௮௦	செல்லவல்லது
௧௧௬	௮௧	முன்னெ
௧௧௭	௮௨	யுடையார்,
௧௧௮	௮௩	விரும்பி
௧௧௯	௮௪	தரிய
௧௨௦	௮௫	மலிபெய்தி
௧௨௧	௮௬	ளிட்ட
௧௨௨	௮௭	கோள்
௧௨௩	௮௮	அசுரர்கட்டின
௧௨௪	௮௯	போமவனது
௧௨௫	௯௦	கெடா
௧௨௬	௯௧	வழக்காட்டி
௧௨௭	௯௨	கோள்
௧௨௮	௯௩	புடையலம்வரக்
௧௨௯	௯௪	ஒருவர்
௧௩௦	௯௫	தோறுந்
௧௩௧	௯௬	பெயர்கன் மிசை
௧௩௨	௯௭	தொழுஉ
௧௩௩	௯௮	தற்பராய்
௧௩௪	௯௯	பன்னினர்
௧௩௫	௧௦௦	நிலை
௧௩௬	௧௦௧	வல்லிய
௧௩௭	௧௦௨	படியைச்
௧௩௮	௧௦௩	யாற்றல்
௧௩௯	௧௦௪	வருத்துந்
௧௪௦	௧௦௫	வருத்த
௧௪௧	௧௦௬	ரோன்ற
௧௪௨	௧௦௭	பாடுநீங்க
௧௪௩	௧௦௮	பகர்த்தன்று.
௧௪௪	௧௦௯	தொடியணித்தகரத்தினை
௧௪௫	௧௧௦	சொல்லா - ரா
௧௪௬	௧௧௧	சொற்
௧௪௭	௧௧௨	சொல்வெல்லும்
௧௪௮	௧௧௩	நுற்பழக்கமின்றியேசொல்லுங்குது.
௧௪௯	௧௧௪	என்
௧௫௦	௧௧௫	செல்லுதல்

புறநாடு முலமும் உரையும ...

தபாற்குலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் ...

பத்துப்பாட்டு நச்சினுர்க்கினியநுரை ...

தபாற்குலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் ...

கீவகசிந்தாமணி நச்சினுர்க்கினியநுரை...

தபாற்குலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் ...

சிலப்பதிகாரம் அடியுர்க்கு நல்லாநுரை, அநம்பநவுரை

தபாற்குலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் ...

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை முலமும் உரையும ...

தபாற்குலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் ...

மதுரைக்காஞ்சி நச்சினுர்க்கினியநுரை ...

திருப்பெருந்துறைப்புராணம் ...

இவ்விரண்டிற்கும் தனித்தனியே தபாற்குலி ...

நெடுநல்வாடை நச்சினுர்க்கினியநுரை ...

கச்சி ஜனந்தநத்திரோசர் வண்ணவிலிதூது ...

திருமயிலைத் திரிபத்தாதி ...

கொல்லாடைபூதலியவற்றிற்குத் தனித்தனியே தபாற்குலி அனு அரை

இப்புத்தகங்களை

அடியிறச்சொல்லப்படுபவர்களிடத்தும் எனனிடத்தும்

,விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னபட்டணத்தைச்சார்ந்த திருவல்லிக்கேணி

புக்ஸெல்லர்

ஸ்ரீ நி வா ஸ, வ ர தா சா ரி யா ர்.

திருச்சிராப்பள்ளி ஸெனட்டேஜாஸப் காலெஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

மு த் தி ச் சி த ம் ப ர ம் பி ள் னே.

சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்

அ. சி வ ரா ம செ ட் டி யா ர்.

மதுரைப் புஸ்தகக்கடை,

ச ண் மு க ம் பி ள் னே.

திருநெல்வேலி புக்ஸெல்லர்

இ ரா ம ச ந் திர ரா வு.

கோயம்புத்தூர்ப் புஸ்தகவியாபாரம்

ஒ ண் னே ய க் க வு ண் டர்.

முகவனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

